Udskriftsdato: 24. april 2024

2015/1 LSF 87 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven (Udskydelse af retten til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus, skærpelse af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, skærpelse af reglerne om inddragelse af flygtninges opholdstilladelse m.v.)

Ministerium: Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet

Journalnummer: Udlændinge-, Integrations-, og Boligmin., j.nr. 2015-1767

Fremsat den 10. december 2015 af udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

(Udskydelse af retten til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus, skærpelse af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, skærpelse af reglerne om inddragelse af flygtninges opholdstilladelse m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 19. september 2014, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1616 af 23. december 2013, § 1 i lov nr. 1488 af 23. december 2014, lov nr. 153 af 18. februar 2015, § 2 i lov nr. 176 af 24. februar 2015, lov nr. 271 af 25. marts 2015, § 1 i lov nr. 685 af 27. maj 2015 og senest ved lov nr. 1273 af 20. november 2015, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering« til: »Styrelsen for International Rekruttering og Integration«.

2. I *§ 2 a, stk. 5, § 9 f, stk. 4, 2. pkt., § 28, stk. 7, § 30, stk. 2, 2. pkt., § 41, § 42, stk. 1, 1. pkt.,* og *stk. 3, § 44, stk. 1,* og *§ 47 a, stk. 1,* ændres »Justitsministeren« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren«.

3. I *§ 4 e, stk. 3,* ændres »Ministeren« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren«.

4. *§ 8, stk. 4, 1. pkt.,* affattes således:

»Ved udvælgelsen af udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter stk. 1-3, skal der, medmindre særlige grunde taler derimod, lægges vægt på udlændingenes mulighed for at slå rod i Danmark og få glæde af opholdstilladelsen, herunder deres sproglige forudsætninger, uddannelsesforhold, arbejdserfaring, familieforhold, netværk, alder og motivation.«

5. *§ 8, stk. 4, 2. pkt.,* ophæves.

6. *§ 9, stk. 1, nr. 1, litra d,* affattes således:

»d) har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste tre år, eller«.

7. *§ 9, stk. 1, nr. 2, litra d,* affattes således:

»d) har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste tre år, eller«.

8. *§ 9, stk. 1, nr. 3, litra d,* affattes således:

»d) har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste tre år, eller«.

9. I *§ 9, stk. 13,* ændres »§ 11, stk. 10 og 11 eller 14« til: »§ 11, stk. 12 og 13 eller 16«, og »og 15« udgår.

10. I *§ 9, stk. 14,* ændres »§ 11, stk. 11« til: »§ 11, stk. 13«.

11. I *§ 9 a, stk. 17, nr. 1,* ændres »§ 9 h, stk. 2« til: »§ 9 h, stk. 1«.

12. I *§ 9 c, stk. 4, § 47, stk. 2, 4. pkt., § 48, 5., 7.* og *8. pkt., § 56 a, stk. 1, 3.* og *4. pkt.*, og *§ 56 a, stk. 11, 1. pkt.,* ændres »justitsministeren« til: »udlændinge-, integrations- og boligministeren«.

13. I *§ 9 g, stk. 4,* ændres »Beskæftigelsesministeren« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren«, og »§ 9 a og §§ 9 i-9 n og 9 p« ændres til: »§§ 9 a, 9 f, 9 i-9 n og 9 p«.

14. *§ 9 g, stk. 5,* ophæves.

15. *§ 9 h, stk. 1* og *2*, affattes således:

»Udlændingen skal senest samtidig med indgivelse af ansøgning, medmindre Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne kan tilsige andet, betale et gebyr for indgivelse af ansøgning om

1) opholdstilladelse efter § 9, stk. 1,
2) opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en herboende person,
3) opholdstilladelse efter § 9 f,
4) opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-13,
5) opholdstilladelse efter § 9 i, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2,
6) opholdstilladelse efter § 9 j, stk. 1,
7) opholdstilladelse efter § 9 k, stk. 1, 1. pkt.,
8) opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1,
9) opholdstilladelse efter § 9 n, stk. 1,
10) forlængelse af opholdstilladelse efter nr. 1 og 2,
11) forlængelse af opholdstilladelse efter nr. 3,
12) forlængelse af opholdstilladelse efter nr. 4-9,
13) opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 11,
14) dispensation for bortfald efter § 17, stk. 3, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1,
15) tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1-9, og
16) tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter §§ 7, 8, 9 b eller § 9 c, stk. 1-3, og udlændingen tidligere har søgt opholdstilladelse efter §§ 7 eller 9 e.

Stk. 2. Udlændinge-, integrations- og boligministeren fastsætter og regulerer gebyrerne efter stk. 1, jf. stk. 4.«

16. I *§ 9 h, stk. 4, 1. pkt.,* ændres »stk. 2« til: »stk. 1, nr. 4-9 og 12-14«, »styrelsens« ændres til: »Styrelsen for International Rekruttering og Integrations«, og efter 1. pkt. indsættes:

»Størrelsen af gebyrerne efter stk. 1, nr. 1-3 og 10-11, fastsættes således, at de svarer til omkostningerne ved Udlændingestyrelsens behandling af ansøgninger om opholdstilladelse og forlængelse af opholdstilladelse. Størrelsen af gebyrerne efter stk. 1, nr. 15 og 16, fastsættes således, at de svarer til omkostningerne ved behandlingen af ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse.«

17. I *§ 9 h, stk. 5, 1.* og *2. pkt.,* ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1 eller 3«.

18. *§ 9 h, stk. 7,* affattes således:

»Stk. 7. Hvis en ansøgning, der er omfattet af stk. 1, afvises på andet grundlag end manglende gebyrbetaling, jf. § 9, stk. 21, § 9 a, stk. 4-6, § 9 c, stk. 6, § 9 f, stk. 8, § 9 g, stk. 4, § 9 i, stk. 3 og 4, § 9 j, stk. 2 og 3, § 9 k, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, § 9 m, stk. 2 og 3, § 9 n, stk. 2 og 3, § 11, stk. 10, § 47 b og regler udstedt i medfør af § 9 g, stk. 1 og 2, skal gebyret tilbagebetales fratrukket et beløb på 750 kr.«

19. I *§ 9 h, stk. 8, 1. pkt.,* ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 1 og 3«, og »jf. stk. 2« ændres til: »jf. stk. 1«.

20. *§ 9 h, stk. 8, 4. pkt.,* ophæves.

21. I *§ 9 h, stk. 13, 1. pkt.,* udgår »1,« og »og stk. 8, 4. pkt.«.

22. I *§ 9 h, stk. 13, 2. pkt.,* ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 1, nr. 4-9 og 12-14, og stk. 3«, og efter 2. pkt. indsættes:

»Beløb fastsat efter stk. 1, nr. 1-3, 10-11 og 15-16, reguleres fra og med 2017 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.«

23. I *§ 9 h, stk. 14,* ændres »stk. 2 og 3« tre steder til: »stk. 1 og 3«, og »stk. 8 og 11« ændres til: »stk. 7, 8 og 11«.

24. I *§ 9 h, stk. 14, § 9 k, stk. 4, § 9 m, stk. 4,* og *§ 9 n, stk. 4,* ændres »Beskæftigelsesministeren« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren«.

25. *§ 9 h, stk. 15,* ophæves.

26. I *§ 11, stk. 3, nr. 1,* ændres »jf. dog stk. 4« til: »jf. dog stk. 7«, og »5 år« ændres til: »6 år, jf. dog stk. 5 og 6,«.

27. I *§ 11, stk. 3, nr. 2,* ændres »mindst 1 år og 6 måneders fængsel« til: »mindst 1 års fængsel«.

28. I *§ 11, stk. 3, nr. 3,* indsættes efter »kapitel 12 eller 13«: »eller §§ 210, 216, 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 244-246«.

29. I *§ 11, stk. 3, nr. 7,* ændres »Prøve i Dansk 1« til: »Prøve i Dansk 2«.

30. I *§ 11, stk. 3, nr. 8,* udgår »under uddannelse eller«, »beskæftigelse« ændres til: »fuldtidsbeskæftigelse«, »stk. 5 og 6« ændres til: »stk. 8«, og »3 år inden for de sidste 5 år« ændres til: »2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år«.

31. I *§ 11, stk. 3, nr. 9,* udgår »eller være under uddannelse«.

32. I *§ 11* indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse er endvidere betinget af, at udlændingen opfylder 2 af følgende betingelser:

1) Udlændingen har bestået en medborgerskabsprøve, jf. integrationslovens § 41 b, eller har udvist aktivt medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i bestyrelser, organisationer m.v.
2) Udlændingen har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed, jf. stk. 8, i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.
3) Udlændingen har haft en årlig skattepligtig indkomst på gennemsnitligt 270.000 kr. de sidste 2 år forud for det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles. Det angivne beløb er fastsat i 2016-niveau og reguleres fra og med 2017 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.
4) Udlændingen har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Stk. 5. Medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, kan der efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, der har boet lovligt her i landet i mindst 4 år og i hele denne periode haft opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p, hvis udlændingen opfylder betingelserne i stk. 3, nr. 2-9, og betingelserne i stk. 4. Stk. 3, nr. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding, som har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension, er betinget af, at udlændingen opfylder betingelserne i stk. 3, nr. 1-7, og en af betingelserne i stk. 4, nr. 1 eller 4. Opfylder udlændingen betingelserne i stk. 3, nr. 2-7, og

betingelserne i både stk. 4, nr. 1 og 4, kan udlændingen meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, når udlændingen har boet lovligt her i landet i mindst 4 år.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 7 og 8.

33. I *§ 11, stk. 4,* der bliver stk. 7, ændres », om en udlænding lovligt har boet her i landet i mindst 5 år, jf. stk. 3, nr. 1« til: »den periode, hvor udlændingen har boet lovligt her i landet, jf. stk. 3, nr. 1, og stk. 5«.

34. I *§ 11, stk. 4, nr. 3,* der bliver stk. 7, nr. 3, ændres »stk. 5, nr. 5, eller stk. 6, nr. 3« til: »stk. 8, nr. 4«.

35. I *§ 11, stk. 5,* der bliver stk. 8, ændres »3 år inden for de seneste 5 år« til: »2 år og 6 måneder inden for de seneste 3 år«.

36. *§ 11, stk. 5, nr. 2,* der bliver stk. 8, nr. 2, ophæves.

Nr. 3-5 bliver herefter nr. 2-4.

37. I *§ 11, stk. 5, nr. 4,* der bliver stk. 8, nr. 3, ændres »nr. 3« til: »nr. 2«.

38. *§ 11, stk. 6,* der bliver stk. 9, ophæves.

Stk. 7-14 bliver herefter stk. 9-16.

39. I *§ 11, stk. 10,* der bliver stk. 12, ændres »jf. dog stk. 14« til: »jf. dog stk. 16«.

40. I *§ 11, stk. 11,* der bliver stk. 13, indsættes efter »stk. 3, nr. 1, 5, 6, 8 og 9,«: »og stk. 4, nr. 1-4,«.

41. I *§ 11, stk. 12,* der bliver stk. 14, ændres »de sidste 5 år« til: »de sidste 3 år«, »3 år« ændres til: »2 år og 6 måneder«, og efter 1. pkt. indsættes:

»Tilsvarende gælder for en udlænding, der har modtaget eller kunne have modtaget støtte som nævnt i 1. pkt. i en periode på 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder, jf. stk. 4, nr. 2.«

42. I *§ 11, stk. 14,* der bliver stk. 16, indsættes efter »stk. 3, nr. 4-9,«: »eller stk. 4, nr. 1-4,«.

43. *§ 11, stk. 15,* ophæves.

Stk. 16 bliver herefter stk. 17.

44. I *§ 11 a, stk. 1,* ændres »3 år« til: »4 år og 6 måneder«.

45. I *§ 11 a, stk. 2, nr. 1,* ændres »8 år« til: »12 år«.

46. I *§ 11 a, stk. 2, nr. 2,* ændres »1 år og 6 måneder« til: »1 år«, og »12 år« ændres til: »18 år«.

47. I *§ 11 a, stk. 4, nr. 1,* ændres »4 år« til: »6 år«, og »6 år« ændres til: »9 år«.

48. I *§ 11 a, stk. 4, nr. 2,* ændres »8 år« til: »12 år«, og »10 år« ændres til: »15 år«.

49. I *§ 11 a, stk. 4, nr. 3,* ændres »20 år« til: »30 år«.

50. I *§ 11 a, stk. 6,* ændres »2 år« til: »3 år«.

51. I *§ 11 b* ændres »10 år« til: »15 år«, og »15 år« ændres til: »22 år og 6 måneder«.

52. I *§ 12, stk. 1,* og *§ 44, stk. 3,* ændres »Justitsministeren« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren«, og »§§ 7-9 og 9 b-9 f« ændres til: »§§ 7-9 f, 9 i-9 n og 9 p«.

53. *§ 12, stk. 2,* og *§ 44, stk. 4,* ophæves.

54. I *§ 15, stk. 2,* ændres »Beskæftigelsesministeren« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren«, og », jf. dog stk. 3« udgår.

55. *§ 15, stk. 3,* ophæves.

56. I *§ 19, stk. 2, nr. 4,* indsættes efter 2. pkt.:

»Ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse skal det tillægges betydelig vægt, at udlændingen ved frivilligt at rejse til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af § 7, selv har skabt en formodning for, at de forhold, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse, jf. § 7 og § 8, stk. 1 og 2.«

57. I *§ 27, stk. 1,* indsættes efter »§ 11, stk. 3, nr. 1,«: »§ 11, stk. 5,«.

58. I *§ 27 a* ændres »Justitsministeriets« til: »Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets«, og »Justitsministeriet« ændres til: »Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet«.

59. I *§ 30, stk. 4, § 44 a, stk. 5, § 45 a, stk. 1* og *2*, og *§ 45 c, stk. 1,* ændres »Justitsministeriet, Beskæftigelsesministeriet« til: »Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet«.

60. I *§ 34, stk. 2, nr. 4,* ændres »stk. 9, 2. pkt.,« til: »stk. 8, 2. pkt.,«.

61. I *§ 34 a, stk. 1* og *stk. 5, 1. pkt.,* ændres »§ 42 a, stk. 9,« til: »§ 42 a, stk. 8,«.

62. I *§ 34 a, stk. 1,* ændres »§ 42 a, stk. 10,« til: »§ 42 a, stk. 9,«.

63. I *§ 36, stk. 2, 1. pkt.,* ændres »stk. 9, 2. pkt.,« til: »stk. 8, 2. pkt.,«.

64. I *§ 36, stk. 6,* ændres »stk. 9, 2. pkt., og stk. 12« til: »stk. 8, 2. pkt., og stk. 11«.

65. I *§ 37 e, stk. 2, 1. pkt.,* ændres »justitsministeren, beskæftigelsesministeren« til: »udlændinge-, integrations- og boligministeren«.

66. I *§ 38, stk. 3, 1. pkt.,* ændres »justitsministeren« til: »udlændinge-, integrations- og boligministeren«.

67. I *§ 38, stk. 3, 2. pkt., stk. 4, stk. 7, 2. pkt.,* og *stk. 9,* ændres »Justitsministeren« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren«.

68. I *§ 39, stk. 1,* ændres »justitsministerens« til: »udlændinge-, integrations- og boligministerens«.

69. I *§ 39, stk. 2, 1.* og *2. pkt., stk. 3, 3.* og *4. pkt., stk. 4, 2. pkt.,* og *stk. 5, 1. pkt.,* ændres »Justitsministeren« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren«.

70. I *§ 40, stk. 4,* udgår »eller i tilknytning til«.

71. I *§ 40, stk. 9,* indsættes efter 1. pkt.:

»Endvidere kan aktiver, der kan anvendes til dækning af de i § 42 a, stk. 4, 1. pkt., nævnte udgifter, tages i bevaring. Ved beslaglæggelse af aktiver finder reglerne i retsplejelovens §§ 509-516 tilsvarende anvendelse.«

72. I *§ 40 a, stk. 2, nr. 6,* ændres »stk. 9, 1. og 2. pkt.,« til: »stk. 8, 1. og 2. pkt.,«.

73. I *§ 40 d* ændres »Justitsministeriets« til: »Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets«.

74. *§ 42 a, stk. 4, 1. pkt.,* ophæves.

75. I *§ 42 a, stk. 4, 2. pkt.,* der bliver stk. 4, 1. pkt., udgår »endvidere« og »eller i tilknytning til«.

76. I *§ 42 a, stk. 4,* indsættes som *2.* og *3. pkt.*:

»Der kan pålægges betalingspligt efter 1. pkt. for perioden til og med udgangen af den første hele måned efter tidspunktet for afgørelsen om visitering af udlændingen, jf. integrationslovens § 10, stk. 1. Der kan endvidere pålægges betalingspligt efter 1. pkt., indtil en udlænding, der efter reglerne i kapitlerne 1 og 3-5 a ikke har ret til at opholde sig her i landet, udrejser eller udsendes.«

77. *§ 42 a, stk. 8,* ophæves.

Stk. 9-15 bliver herefter stk. 8-14.

78. I *§ 42 a, stk. 10,* som bliver stk. 9, ændres »stk. 9« til: »stk. 8«.

79. I *§ 42 a, stk. 11, nr. 3,* som bliver stk. 10, nr. 3, ændres »stk. 9, 1. pkt.,« til: »stk. 8, 1. pkt.,«.

80. I *§ 42 a, stk. 13,* som bliver stk. 12, ændres »stk. 11 eller 12« til: »stk. 10 eller 11«.

81. I *§ 42 a, stk. 15, 1. pkt.,* som bliver stk. 14, 1. pkt., ændres »stk. 11 og 12« til: »stk. 10 og 11«.

82. I *§ 42 b, stk. 2, nr. 1,* ændres »32,23« til: »39,05«.

83. I *§ 42 b, stk. 2, nr. 2,* ændres »40,71« til: »49,32«.

84. I *§ 42 b, stk. 2, nr. 3,* ændres »40,71« til: »49,32«.

85. I *§ 42 b, stk. 2, nr. 4,* ændres »40,71« til: »49,32«.

86. I *§ 42 b, stk. 4,* ændres »64,46« til: »78,09«, og »23,75« ændres til: »28,78«.

87. I *§ 42 b, stk. 5,* ændres »47,50« til: »57,55«, og »6,79« ændres til: »8,23«.

88. I *§ 42 b, stk. 6, 1. pkt.,* ændres »33,93« til: »41,11«.

89. I *§ 42 b, stk. 10, 1. pkt.,* ændres »23,75« til: »28,78«, og i *stk. 10, 2. pkt.,* ændres »6,79« til: »8,23«.

90. I *§ 42 b, stk. 12, 3. pkt.,* ændres »40,71« til: »49,32«.

91. I *§ 42 b, stk. 17,* ændres »2003-beløb« til: »2016-beløb«, og »2004« ændres til: »2017«.

92. I *§ 42 l, stk. 1,* udgår »eller få tilbud om en selvstændig bolig i tilknytning til et indkvarteringssted omfattet af § 42 a, stk. 5«.

93. I *§ 42 l, stk. 4, 1.* og *3. pkt.,* udgår »eller indkvartering i selvstændig bolig«.

94. I *§ 44 a, stk. 8,* ændres »Justitsministeren og beskæftigelsesministeren kan i forening efter aftale med økonomi- og indenrigsministeren« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren kan efter aftale med social- og indenrigsministeren«.

95. To steder i *§ 44 a, stk. 9,* indsættes efter »Udlændingestyrelsen«: », Styrelsen for International Rekruttering og Integration«.

96. I *§ 45* og *§ 47, stk. 2, 2. pkt.* ændres »justitsministeren eller beskæftigelsesministeren« til: »udlændinge-, integrations- og boligministeren«.

97. I *§ 46, stk. 2, 1. pkt.,* indsættes efter »§ 9 h, stk. 8, 1. pkt.,«: »jf. § 9 h, stk. 1, nr. 4-9 og nr. 12-14, og § 9 h, stk. 3,«.

98. I *§ 46, stk. 4,* ændres »Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering« til: »Styrelsen for International Rekruttering og Integration eller Udlændingestyrelsen«, og »stk. 2 og 3« ændres til: »stk. 1 og 3«.

99. *§ 46, stk. 5,* ophæves.
Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 5 og 6.

100. I *§ 46, stk. 6* og *7,* der bliver stk. 5 og 6, ændres »§ 11, stk. 3-7, 10, 12 og 14« til: »§ 11, stk. 3-9, 12, 14 og 16«.

101. I *§ 46 a, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »§ 9 h, stk. 7, 1. pkt.« til: »§ 9 h, stk. 8, 1. pkt.«, »§ 11, stk. 8« ændres til: »§ 11, stk. 10«, og »§ 42 a, stk. 9, 1. og 2. pkt.,« ændres til: »§ 42 a, stk. 8, 1. og 2. pkt.,«.

102. I *§ 46 a, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 1 og 3«.

103. I *§ 46 a, stk. 5,* ændres »Justitsministeren« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren«, og efter »§ 46, stk. 1« indsættes: », og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations behandling af de sager, der er omfattet af stk. 2 og § 46, stk. 2«.

104. *§ 46 a, stk. 6,* ophæves.
Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 6 og 7.

105. I *§ 46 b* ændres », beskæftigelsesministeren og justitsministeren« til: »og udlændinge-, integrations- og boligministeren«.

106. I *§ 46 g, stk. 1* og *2,* ændres »Justitsministeriet« til: »Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet«.

107. I *§ 47, stk. 2,* ændres »justitsministeren og udenrigsministeren samt mellem beskæftigelsesministeren og udenrigsministeren« til: »udlændinge-, integrations- og boligministeren og udenrigsministeren«, og *3. pkt.* ophæves.

108. I *§ 47, stk. 3, 1. pkt.,* og *§ 47 a, stk. 2,* ændres »Justitsministeren og beskæftigelsesministeren kan hver for sig« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren kan«.

109. I *§ 48, 3. pkt.,* indsættes efter »genstande«: »og aktiver, der kan anvendes til dækning af de i § 42 a, stk. 4, 1. pkt., nævnte udgifter,«.

110. I *§ 52 a, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »Justitsministeriet eller Beskæftigelsesministeriet« til: »Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet«.

111. I *§ 52 a, stk. 3, 4. pkt.,* ændres »der gør tjeneste i Justitsministeriet, beskikkes efter indstilling fra justitsministeren, og de medlemmer, der gør tjeneste i Beskæftigelsesministeriet, beskikkes efter indstilling fra beskæftigelsesministeren« til: »der gør tjeneste i Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet, beskikkes efter indstilling fra udlændinge-, integrations- og boligministeren«.

112. I *§ 52 a, stk. 6, 1. pkt.,* ændres »Justitsministeriet, hvis klagen hører under Justitsministeriets område, eller et medlem, der gør tjeneste i Beskæftigelsesministeriet, hvis klagen hører under Beskæftigelsesministeriets område« til: »Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet«.

113. I *§ 52 a, stk. 7, 1. pkt.,* ændres »Justitsministeriet eller i Beskæftigelsesministeriet« til: »Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet«.

114. *§ 52 a, stk. 7, 2.* og *3. pkt.,* ophæves.

115. I *§ 60, stk. 1,* ændres »§ 42 a, stk. 9, 1. og 2. pkt.,« til: »§ 42 a, stk. 8, 1. og 2. pkt.,«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2

Stk. 2. § 1, nr. 11, 15-23, 25, 97-99, 101 og 102, træder i kraft den 1. marts 2016.

Stk. 3. § 1, nr. 9, 26-51 og 57, finder ikke anvendelse for ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse, der indgives før lovforslagets fremsættelse. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. § 1, nr. 11, 15-23, 25, 97-99, 101 og 102, finder ikke anvendelse for ansøgninger, der indgives før lovens ikrafttræden, klager over afslag, der vedrører en ansøgning, som indgives før lovens ikrafttræden, og ansøgninger om genoptagelse, der vedrører en ansøgning, der indgives før lovens ikrafttræden, jf. stk. 2. For sådanne ansøgninger og klager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 5. § 1, nr. 56, gælder alene for udlændinge, der efter lovens ikrafttræden rejser til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7 og § 8, stk. 1 og 2, jf. udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4.

Stk. 6. § 1, nr. 70, 75, 77, 92 og 93, finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor der forud for lovens ikrafttræden er meddelt tilladelse efter den hidtil gældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 a, stk. 8, eller hvor der er meddelt tilladelse til selvstændig bolig for familier med børn efter den hidtil gældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 l. For sådanne tilladelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 7. § 1, nr. 82-88 og 90, finder anvendelse på udbetaling af grundydelse og forsørgertillæg, der følger førstkommende skæringsdato, jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 1, 3. pkt., og § 42 b, stk. 7, 4. pkt., efter lovens ikrafttræden. § 1, nr. 89, finder anvendelse på udbetaling af tillægsydelse fra første hele periode på 14 dage, der ligger til grund for beregning af tillægsydelsen, og som følger efter lovens ikrafttræden.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
   1.1 Lovforslagets hovedindhold
   .
   1.2 Lovforslagets baggrund og formål
   .
   1.3 Hovedlinjerne i lovforslaget
   .
2. Udskydelse af retten til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus
   2.1 Gældende ret
   .
      2.1. Midlertidig beskyttelse for visse udlændinge
      1.
      2.1. Familiesammenføring
      2.
         2.1.2. Udlændingelovens § 9
         1.
         2.1.2. Udlændingelovens § 9 c
         2.
   2.2 Ministeriets overvejelser
   .
      2.2. Forslag om udskydelse af retten til familiesammenføring
      1.
      2.2. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
      2.
         2.2.2. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8
         1.
         2.2.2. FN's Børnekonvention
         2.
   2.3 Senere revision af reglerne
   .
3. Ændring af reglerne om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse
   3.1 Forslag til skærpelse af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse
   .
      3.1. Gældende ret
      1.
      3.1. Ministeriets overvejelser
      2.
   3.2 Et nyt opholdskrav
   .

3.2. Gældende ret
1.
3.2. Forslag til ændring
2.
3.3 Kriminalitet
.
3.3. Gældende ret
1.
3.3. Forslag til ændring
2.
3.3.2. Et skærpet vandelskrav
1.
3.3.2. Forlængelse af karenstiderne
2.
3.4 Danskkundskaber
.
3.4. Gældende ret
1.
3.4. Forslag til ændring
2.
3.5 Et skærpet beskæftigelseskrav
.
3.5. Gældende ret
1.
3.5. Forslag til ændring
2.
3.5.2. Ordinær fuldtidsbeskæftigelse
1.
3.6 Supplerende integrationsrelevante betingelser
.
3.6. Betingelser om medborgerskab
1.
3.6.1. Medborgerskabsprøve
1.
3.6.1. Aktivt medborgerskab
2.
3.6. Beskæftigelse i mindst 4 år
2.
3.6. Skattepligtig indkomst på 270.000 kr.
3.
3.6. Danskkundskaber
4.
3.6. Særregel for udlændinge, der har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt
5. førtidspension
3.7 Ophævelse af den særligt lempelige adgang til tidsubegrænset opholdstilladelse for
. flygtninge m.fl.

3.7. Gældende ret
1.
3.7. Forslag til ændring
2.
3.8 Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
.
4. Skærpelse af reglerne om inddragelse af flygtninges opholdstilladelse
4.1 Gældende ret
.
4.1. Meddelelse af opholdstilladelse
1.
4.1. Rejsepåtegning i rejsedokumenter for flygtninge (konventionspas) og fremmedpas
2.
4.1. Inddragelse af opholdstilladelser på grund af ferie eller andet korterevarende op-
3. hold i det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse
4.1. Danmarks internationale forpligtelser
4.
4.2 Ministeriets overvejelser og forslag til ændring
.
5. Indførelse af gebyrer på familiesammenføringsområdet og for tidsubegrænset opholdstilladelse til flygtninge m.fl.
5.1 Gældende ret
.
5.2 Forslag om gebyr for at ansøge om familiesammenføring og indgivelse af ansøgninger
. om tidsubegrænset opholdstilladelse for flygtninge m.fl.
5.3 Forslag om gebyr for klager og anmodninger om genoptagelse
.
5.4 Forslag om ensartet administration ved forkert eller manglende indbetaling af gebyr
.
5.5 Danmarks internationale forpligtelser
.
5.5. Flygtningekonventionen
1.
5.5. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention
2.
5.6 Danmarks forpligtelser efter EU-retten
.
5.7 Udformning af gebyrordningen
.
5.7. Administrativ fastsættelse af gebyr for at indgive ansøgning
1.
5.7. Omkostningsbestemt fastsættelse af gebyr for at indgive ansøgning
2.
5.7. Ikke-omkostningsbestemte gebyrer mv.
3.

5.7. Indbetaling og tilbagebetaling af gebyr
4.
6. Inddragelse af asylansøgeres midler og øget egenbetaling
6.1 Gældende ret
.
6.2 Ministeriets overvejelser og forslag til ændringer
.
6.2. Inddragelse af asylansøgeres midler
1.
6.2. Øget egenbetaling
2.
7. Nedsættelse af ydelser på asylområdet
7.1 Gældende ret
.
7.2 Ministeriets overvejelser og forslag til ændring
.
8. Afskaffelse af asylansøgeres adgang til at blive indkvarteret i selvstændige og særlige boliger uden for asylcentre
8.1 Gældende ret
.
8.1. Privat indkvartering og tilbud om selvstændig bolig i tilknytning til et asylcenter
1.
8.1. Tilbud om særlige boliger til børnefamilier
2.
8.2 Ministeriets overvejelser og forslag til ændring
.
9. Ændring af kriterierne for udvælgelse af kvoteflygtninge
9.1 Gældende ret
.
9.1. Nærmere om udlændingelovens § 8, stk. 4
1.
9.2 Ministeriets overvejelser og forslaget til ændring
.
9.3 Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
.
10. Forslag til ændringer som følge af oprettelsen af Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet
11. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
12. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
13. De administrative konsekvenser for borgerne
14. De miljømæssige konsekvenser
15. Forholdet til EU-retten
16. Hørte myndigheder og organisationer mv.
17. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1. Lovforslagets hovedindhold

Med lovforslaget foreslås følgende ændringer af udlændingeloven:
- Adgangen til familiesammenføring til udlændinge med midlertidig beskyttelse udskydes.
- Adgangen til at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse skærpes.
- Reglerne om inddragelse af flygtninges opholdstilladelse mv. strammes.
- Der skal betales gebyr ved indgivelse af ansøgninger om bl.a. familiesammenføring og for ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse til flygtninge m.fl.
- Den øvre tidsgrænse for, hvor længe en asylansøger kan pålægges at betale for sit eget og sin families underhold mv. forlænges.
- De økonomiske ydelser til asylansøgere nedsættes med 10 pct.
- Politiet kan visitere en asylansøger og ransage asylansøgerens bagage med henblik på at sikre penge og værdigenstande til dækning af udgifterne til den pågældendes underhold.
- Udlændingemyndighederne kan tage penge og værdigenstande til dækning af senere udgifter til asylansøgerens underhold i bevaring.
- Asylansøgeres mulighed for at blive indkvarteret i selvstændige og særlige boliger uden for centrene afskaffes.
- Kriterierne for udvælgelse af kvoteflygtninge ændres.

1.2. Lovforslagets baggrund og formål

Der kommer mange flygtninge til Europa. Det presser alle lande, også Danmark. Og presset stiger dag for dag. Vi påtager os et fælles ansvar, men efter regeringens opfattelse skal vi ikke tage så mange flygtninge, at det truer sammenhængskraften i vores eget land. For antallet af nytilkomne flygtninge har betydning for, om integrationen efterfølgende kan lykkes. Det er nødvendigt at sikre den rigtige balance, så vi kan bevare et godt og trygt samfund.

Udlændinge-, integrations- og boligministeren fremsatte derfor den 18. november 2015 forslag nr. L 62 til lov om ændring af udlændingeloven (Håndtering af flygtninge- og migrantsituationen). Forslaget, som Folketinget hastebehandlede, blev vedtaget den 20. november 2015 og trådte i kraft den 22. november 2015. Med lovændringen – lov nr. 1273 af 20. november 2015 – fik myndighederne en række nye redskaber, der skal styrke mulighederne for at håndtere en stigning i antallet af flygtninge og migranter, som indrejser og opholder sig i Danmark, og sikre opretholdelsen af ro og orden. Lovforslaget bygger på *Aftale om en ny, stram og konsekvent udlændingepolitik* indgået den mellem regeringen, Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti. Aftalen er tilgængelig på Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets hjemmeside, www.uibm.dk.

Med lov nr. 1273 af 20. november 2015 blev der således indført mulighed for at fravige planlovgivningen mv. i særlige tilfælde i forhold til asylindkvartering mv. og at øge adgangen til at frihedsberøve afviste asylansøgere mv. Der blev samtidigt indført kortere udrejsefrister, skærpet kontrol med udlændinge i udrejsecentre og en mere konsekvent brug af melde- og opholdspligt. Endelig skabte lovændringen bl.a. mulighed for i særlige tilfælde at suspendere den automatiske domstolsprøvelse af frihedsberøvede udlændinge inden for tre døgn.

Som varslet i lovforslag nr. L 62 af 18. november 2015 er der dog behov for yderligere tiltag på området.

Den 4. december 2015 fremsatte udlændinge-, integrations- og boligministeren forslag nr. L 74 til lov om ændring af udlændingeloven (Transportøransvar i forbindelse med midlertidig grænsekontrol ved indre Schengengrænser). Forslaget, som hastebehandles i Folketinget, giver mulighed for at iværksætte et transportøransvar ved rejser til Danmark fra et andet Schengenland, hvis Danmark indfører midlertidig grænsekontrol.

Der er imidlertid behov for at gøre mere. Regeringen har længe ment, at vilkårene på asylområdet betyder noget for, hvor attraktivt det er at søge til Danmark. Derfor indførte regeringen – som noget af det allerførste – med virkning fra 1. september 2015 en ny og lavere integrationsydelse, som med aftale om finanslov for 2016 bliver udbredt til en større målgruppe.

Regeringen vil med nærværende lovforslag stramme yderligere for asylvilkårene og adgangen til Danmark, så det bliver markant mindre attraktivt at søge til Danmark.

Lovforslaget bygger på regeringens asylpakke, fremlagt den 13. november 2015, hvori regeringen bl.a. foreslog 15 ændringer af vilkårene på asylområdet.

Regeringen vil i tillæg hertil tage en række initiativer, der ikke skal gennemgøres ved ændring af udlændingeloven, men som kan gennemføres ved ændringer af administrative forskrifter el.lign. Det drejer sig om begrænsning af varigheden af opholdstilladelser til flygtninge, afskaffelse af den ekstraordinære asylrådgivning og afskaffelse af statens betaling for transport til Danmark af familiesammenførte til flygtninge her i landet.

Reglerne i udlændingebekendtgørelsen om varigheden af opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 7, stk. 1 (konventionsstatus), og § 7, stk. 2 (beskyttelsesstatus), vil blive ændret, således at udlændinge med konventionsstatus meddeles opholdstilladelse i 2 år med mulighed for forlængelse med 2 år, og udlændinge med beskyttelsesstatus meddeles opholdstilladelse i 1 år med mulighed for forlængelse med 2 år.

1.3. Hovedlinjerne i lovforslaget

Med lovforslaget fremsættes forslag til en række konkrete stramninger af vilkårene på asyl- og udlændingeområdet.

Med forslaget udskydes adgangen til familiesammenføring til udlændinge med midlertidig beskyttelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, således at den gældende periode på 1 år forlænges til 3 år. Det betyder, at udlændinge med midlertidig beskyttelsesstatus ikke har ret til familiesammenføring inden for de første 3 år, medmindre særlige grunde taler derfor. Der henvises til afsnit 2.

Desuden forslås det, at adgangen til at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse skærpes på følgende måde: Den tidsmæssige betingelse skærpes til som udgangspunkt 6 års lovligt ophold for alle udlændinge, der endvidere skal opfylde en række skærpede, grundlæggende betingelser. Det drejer sig om vandelskravet og om krav til danskkundskaber og beskæftigelse. Herudover skal alle udlændinge opfylde yderligere 2 ud af 4 supplerende integrationsrelevante betingelser for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Hvis de grundlæggende betingelser og alle 4 supplerende integrationsrelevante betingelser er opfyldt, kan udlændingen opnå tidsubegrænset opholdstilladelse allerede efter 4 år. Den særligt lempelige adgang til tidsubegrænset opholdstilladelse for flygtninge m.fl. afskaffes. Der henvises til afsnit 3.

Det foreslås også, at der indføres hjemmel til, at politiet kan visitere en asylansøger og ransage asylansøgerens bagage med henblik på at sikre penge og værdigenstande til dækning af udgifterne til den pågældendes underhold mv. I tilknytning hertil indebærer lovforslaget, at udlændingemyndighederne får mulighed for at tage visse aktiver, der kan anvendes til dækning af de nævnte udgifter, i bevaring med henblik på at have mulighed for at tvangsrealisere disse til dækning af udgifter til underhold mv.

Det er efter regeringens opfattelse uacceptabelt, hvis udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8 (asyl), rejser på ferie eller andet korterevarende ophold i hjemlandet, når de har oplyst over for de danske myndigheder, at de risikerer forfølgelse i det pågældende land. Lovforslaget indeholder på den baggrund en ændring af udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4, således at udlændinge-

myndighederne ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelse skal tillægge det betydelig vægt, at udlændingen ved frivilligt at rejse til hjemlandet, selv har skabt en formodning for, at de forhold, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse. Hermed indføres en bevisbyrderegel, hvorefter det er op til udlændingen at afkræfte formodningen for, at de forhold, der begrundede opholdstilladelsen, ikke længere er til stede. Der henvises til afsnit 4.

Det foreslås ligeledes at genindføre gebyrer på familiesammenføringsområdet. Forslaget indebærer, at ansøgninger om familiesammenføring normalt skal afvises, hvis gebyret ikke er betalt. Det samme gælder klager mv. over afgørelser om afslag på familiesammenføring. Som noget helt nyt foreslås det, at der også indføres gebyr for at indgive ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse for flygtninge m.fl., herunder personer med humanitær opholdstilladelse. Ansøgningen skal normalt afvises, hvis gebyret ikke er indbetalt

Der henvises til afsnit 5.

Med forslaget forlænges endvidere den periode, hvor asylansøgere, der har tilstrækkelige midler hertil, kan pålægges at dække udgifterne til deres og deres families underhold mv. Den gældende tidsgrænse på 3 måneder foreslås ændret, således at en asylansøger fremover kan pålægges at dække udgifterne frem til boligplacering i en kommune eller – ved afslag på asyl – frem til udrejse eller udsendelse af landet. Der henvises til afsnit 6.

Lovforslaget indebærer desuden, at størrelsen af de kontante ydelser, der udbetales til asylansøgere (grundydelsen, tillægsydelsen og forsørgerydelsen), nedsættes med 10 pct. i forhold til de takster, der ellers ville gælde for 2016. Der henvises til afsnit 7.

Forslaget indebærer også, at asylansøgeres adgang til at blive indkvarteret i selvstændige og særlige boliger uden for asylcentrene afskaffes. Der henvises til afsnit 8.

Med lovforslaget ændres endvidere kriterierne for udvælgelse af kvoteflygtninge, således at der indføres et kriterium om integrationspotentiale svarende til det, som VK-regeringen indførte i 2005. Der henvises til afsnit 9.

Endelig indeholder lovforslaget en række forslag som følge af, at det ved kongelig resolution af 28. juni 2015 blev besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium og overføre ressortansvaret for sager vedrørende bl.a. udlændingeområdet til det nye ministerium. Der henvises til afsnit 10.

2. Udskydelse af retten til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus

2.1. Gældende ret

2.1.1. Midlertidig beskyttelsesstatus

Der kan alene meddeles opholdstilladelse til en asylansøger, hvis kravet på beskyttelse følger af Danmarks internationale forpligtelser.

Efter udlændingelovens § 7, stk. 1, gives der efter ansøgning opholdstilladelse til udlændinge, der risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen nævnte grunde (konventionsstatus).

Efter udlændingelovens § 7, stk. 2, gives der efter ansøgning opholdstilladelse til en udlænding, der ved en tilbagevenden til sit hjemland risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (beskyttelsesstatus på grund af individuelle omstændighe-

der). Udlændingelovens § 7, stk. 2, omfatter udlændinge, der ikke er omfattet af flygtningekonventionen, men som har krav på beskyttelse efter andre internationale konventioner, som Danmark har tiltrådt.

Efter udlændingelovens 7, stk. 3, gives der efter ansøgning opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold til en udlænding, der ved en tilbagevenden til sit hjemland risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf på baggrund af en særlig alvorlig situation i hjemlandet præget af vilkårlig voldsudøvelse og overgreb på civile (midlertidig beskyttelsesstatus).

En opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, meddeles tidsbegrænset med en varighed på 1 år og kan herefter forlænges med 2 år ad gangen, jf. § 16, stk. 1, 4. pkt., i bekendtgørelse nr. 375 af 20. marts 2015 med senere ændringer om udlændinges adgang her til landet (udlændingebekendtgørelsen), hvis udlændingen fortsat har behov for beskyttelse.

I forbindelse med forlængelse af en midlertidig opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, anvendes en procedure, hvor Udlændingestyrelsen ved opholdstilladelsens udløb af egen drift (ex officio) meddeler forlængelse, hvis grundlaget fortsat er til stede. Det vil således ikke være nødvendigt, at udlændingen selv indgiver en ansøgning om ny midlertidig opholdstilladelse.

2.1.2. Familiesammenføring til personer med midlertidig beskyttelsesstatus

2.1.2.1. Udlændingelovens § 9

Udlændingelovens § 9 indeholder regler om og betingelser for familiesammenføring med ægtefæller og samlevere, hvis begge parter er over 24 år, og den herboende er

1) dansk statsborger,
2) nordisk statsborger,
3) en udlænding, som har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2, eller § 8,
4) en udlænding, som har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, i mere end det sidste år, eller
5) en udlænding, som har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år.

Udlændingelovens § 9 indeholder endvidere regler om og betingelser for familiesammenføring med børn under 15 år, herunder adoptivbørn mv., hvis den herboende er

1) dansk statsborger,
2) nordisk statsborger,
3) en udlænding, som har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2, eller § 8,
4) en udlænding, som har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, i mere end det sidste år, eller
5) en udlænding, som har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år.

Udlændingelovens § 9 regulerer ikke spørgsmålet om familiesammenføring i andre situationer end de nævnte. Spørgsmål om familiesammenføring i forhold til f.eks. den herboendes forældre eller børn, som er 15 år eller derover, reguleres således ikke af udlændingelovens § 9, ligesom bestemmelsen heller ikke regulerer spørgsmålet om familiesammenføring, hvis den herboende udlænding har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, og opholdstilladelsen (endnu) ikke er blevet forlænget efter et års ophold i Danmark. En ansøgning om familiesammenføring skal i de nævnte tilfælde i stedet behandles efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, jf. nærmere herom nedenfor under pkt. 2.1.2.2.

Udlændingelovens § 9, stk. 2-20, indeholder en række betingelser for familiesammenføring. For ægtefæl-

lesammenføring gælder eksempelvis, at den herboende ikke må have modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik i 3 år forud for afgørelsen om ægtefællesammenføring, jf. udlændingelovens § 9, stk. 5.

Betingelserne efter bestemmelsens stk. 2-20 kan generelt fraviges, hvis Danmarks internationale forpligtelser tilsiger det.

Udlændinge, som meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, vil som oftest have krav på familiesammenføring med ægtefælle og børn i Danmark på baggrund af Danmarks internationale forpligtelser, idet familielivet altovervejende ikke vil kunne udøves i et fælles hjemland på grund af asylrelevant forfølgelse, jf. dog nedenfor under pkt. 2.1.2.2 vedrørende udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3.

2.1.2.2 Udlændingelovens § 9 c

Det følger af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og, hvis udlændingen er under 18 år, hensynet til barnets tarv, taler derfor.

Det fremgår af bl.a. forarbejderne til bestemmelsen, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 3, i lovforslag nr. 152 af 28. februar 2002 (FT 2001-02 (2. samling) tillæg A sp. 4016), at udlændingelovens § 9 c, stk. 1, navnlig skal anvendes, hvor det som følge af Danmarks internationale forpligtigelser, herunder særligt artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, er nødvendigt at tillade familiesammenføring, og dispensationsmulighederne i § 9 ikke kan finde anvendelse.

Ansøgninger om familiesammenføring til familiemedlemmer, der ikke er omfattet af udlændingelovens § 9, skal således behandles efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Det kan f.eks. som nævnt være en ægtefælle, som ikke er fyldt 24 år, eller forældre eller søskende, der ansøger om familiesammenføring med et herboende barn – ligesom en ansøgning fra en mindreårig, som er over 15 år, skal behandles efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Bestemmelsen finder endvidere anvendelse, hvis en udlænding, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus), før opholdstilladelsen eventuelt forlænges efter et års ophold i Danmark, efter Danmarks internationale forpligtelser har krav på familiesammenføring. Dette gælder uanset, hvilken familiemæssig tilknytning der er tale om, idet ægtefæller, samlevere og børn mv. som nævnt ikke kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, før den herboendes opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, er blevet forlænget efter 1 års ophold i Danmark.

Udlændingemyndighederne er forpligtet til at efterleve Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, ved behandlingen af de enkelte sager og skal således i hver enkelt sag foretage en konkret og individuel vurdering, hvor relevant praksis fra navnlig Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol inddrages. Der vil således i de enkelte tilfælde skulle foretages en konkret vurdering af, om der er krav på familiesammenføring, idet der vil kunne være særlige situationer, hvor hensynet til familiens enhed tilsiger, at der skal gives opholdstilladelse.

I almindelighed vil karakteren og omfanget af tilknytningen til Danmark være meget begrænset, hvis den herboende er meddelt (førstegangs)opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3. Dette moment – det korte ophold og det forhold, at opholdstilladelsen kun er meddelt for et år – må antages at indgå med betydelig vægt ved vurderingen af, om der efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 er krav på familiesammenføring. Endvidere vil det kunne indgå, at der ikke er tale om en ordning, som permanent afskærer adgangen til familiesammenføring, men alene udskyder denne i lyset af udlændingens særlige midlertidige opholdsretlige status.

Der vil dog som nævnt i de enkelte tilfælde skulle foretages en konkret vurdering af, om der er ret til familiesammenføring inden for det første år. Dette gælder f.eks., hvis personen i Danmark før udrejsen fra hjemlandet har passet en handicappet ægtefælle i hjemlandet, eller hvis den herboende har alvorligt syge mindreårige børn i hjemlandet. I sådanne tilfælde kan et afslag på familiesammenføring være særligt indgribende allerede inden for det første år.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.2.1 og pkt. 5 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 72 af 14. november 2014.

2.2. Ministeriets overvejelser

2.2.1. Forslag om udskydelse af retten til familiesammenføring

Udlændingelovens § 7, stk. 3, om opholdstilladelse med midlertidig beskyttelsesstatus har til formål at tage højde for det aktuelle beskyttelsesbehov, som asylansøgere, der er omfattet af bestemmelsen, har, og afspejler dermed beskyttelsens midlertidige karakter.

Udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2, er individuelt forfulgte, typisk på grund af en konkret konflikt med myndighederne eller andre i deres hjemland. Udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, er i modsætning hertil på flugt fra generelle forhold – f.eks. krig – i deres hjemland. De pågældende har således ikke en mere konkret konflikt med nogen i hjemlandet. Derfor har denne gruppe – generelt set – et mere midlertidigt behov for beskyttelse end individuelt forfulgte, idet situationen i hjemlandet hurtigt kan ændre karakter i retning af mere fredelige forhold i hjemlandet.

Efter de gældende regler kan der efter udlændingelovens § 9 meddeles familiesammenføring til en herboende udlænding, hvis midlertidige opholdstilladelse er blevet forlænget efter 1 år. Som det fremgår af regeringens udspil af fredag den 13. november 2015 til ændringer af vilkår på asylområdet, vil udlændingebekendtgørelsen blive ændret, således at opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, fremover forlænges med 1 år efter det 1. og 2. år og herefter med 2 år, for i højere grad end i dag at understrege, at beskyttelsesbehovet for denne gruppe må anses for mere midlertidigt end f.eks. for konventionsflygtninge, der meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1.

Regeringen ønsker overordnet set at begrænse tilstrømningen af flygtninge og migranter til Danmark. Karakteren af opholdet her i landet for en udlænding, som er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, må normalt betragtes som så usikker og varigheden af opholdet så begrænset, at den pågældendes familie bl.a. under hensyn til opretholdelsen af en effektiv immigrationspolitik ikke bør meddeles opholdstilladelse her i landet, før udlændingen har opholdt sig tre år her i landet.

Det foreslås på denne baggrund, at det ikke skal kunne meddeles familiesammenføring efter udlændingelovens § 9 i forhold til udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, før vedkommende har haft en sådan opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år.

Hvis den pågældende udlænding har krav på familiesammenføring efter Danmarks internationale forpligtelser inden for de første 3 år, vil dette skulle meddeles efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Beskyttelsesbehovets forventede midlertidige karakter sammenholdt med, at opholdstilladelsernes varighed alene er et år ad gangen, medfører imidlertid, at parternes samlede tilknytning til Danmark ikke har en sådan karakter, at der i almindelighed foreligger en pligt til at tillade familiesammenføring efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Det bemærkes i den forbindelse, at der fortsat vil være tale om en ordning, der ikke permanent afskærer

adgangen til familiesammenføring, men alene udskyder denne i lyset af udlændingens særlige midlertidige opholdsretlige status.

Der skal som hidtil meddeles familiesammenføring – også inden for de første tre års ophold her i landet – hvis Danmarks internationale forpligtelser konkret tilsiger det. Dette gælder f.eks., hvis personen i Danmark før udrejsen fra hjemlandet har passet en handicappet ægtefælle i hjemlandet, eller hvis den herboende har alvorligt syge mindreårige børn i hjemlandet. I sådanne tilfælde kan et afslag på familiesammenføring være særligt indgribende allerede inden for de første tre år. Ligeledes kan der i forhold til børn være situationer, hvor FN's børnekonvention, herunder konventionens artikel 3, stk. 1, om hensynet til barnets tarv, kan have betydning for, om der skal gives tilladelse til familiesammenføring på et tidligere tidspunkt. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis den herboende er et uledsaget mindreårigt barn, hvis forældre søger om familiesammenføring.

Hvis en udlænding, som har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, indgiver en ansøgning om familiesammenføring, inden vedkommendes opholdstilladelse eventuelt forlænges efter 3 år, skal udlændingemyndighederne af egen drift behandle ansøgningen efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Dette gælder dog ikke, hvis udlændingen ikke ønsker, at ansøgningen behandles efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Udlændingemyndighedernes sagsbehandling vil fortsat blive tilrettelagt således, at en ansøgning om familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, som indgives mindre end 2 måneder før det tidspunkt, hvor udlændingen opfylder kravet om tre års ophold i Danmark, ikke skal afslås under henvisning til, at kravet til længden af opholdet i Danmark endnu ikke er opfyldt. I sådanne tilfælde skal ansøgningen derimod behandles med henblik på, at sagen kan afgøres hurtigst muligt efter, at den pågældende har opholdt sig 3 år i landet, og der er truffet afgørelse i sagen om forlængelse af den midlertidige opholdstilladelse efter § 7, stk. 3.

I forbindelse med meddelelse af midlertidig beskyttelsesstatus skal udlændingemyndighederne som i dag vejlede om de begrænsninger i adgangen til familiesammenføring, der følger af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3. Udlændingemyndighederne skal således i alle tilfælde, hvor der meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, vejlede om mulighederne for familiesammenføring, herunder om mulighederne for familiesammenføring efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, inden den tidsbegrænsede opholdstilladelse eventuelt forlænges efter 3 år. Vejledningen vil så vidt muligt skulle ske på et sprog, som udlændingen forstår.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.2. for en beskrivelse af Danmarks internationale forpligtelser og til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6-8.

2.2.2 Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

2.2.2.1. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8

Efter artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har enhver ret til respekt for bl.a. sit privatliv og familieliv. Det følger endvidere af artikel 8, stk. 2, at ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder eller friheder.

Ifølge praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol omfatter retten til et familieliv retten til at opretholde et eksisterende familieliv, f.eks. ved at staten undlader at udvise et familiemedlem, samt i

visse situationer statens positive forpligtelse til at tilvejebringe de nødvendige forudsætninger for at udøve et familieliv, f.eks. ved at staten giver et familiemedlem opholdstilladelse. Medlemsstaterne har dog en relativt bred skønsmargin i denne henseende.

Det kan udledes af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at bestemmelsen ikke indebærer en generel og ubetinget ret til familiesammenføring, da familier ikke efter artikel 8 har en umiddelbar ret til at vælge det land, hvori de vil udøve deres familieliv. Der skal i hver enkelt sag, hvor en udlænding søger om familiesammenføring med en herboende person, foretages en konkret vurdering af, hvorvidt det på baggrund af sagens samlede omstændigheder er proportionalt – bl.a. ud fra Danmarks interesse i at kontrollere indvandringen – at meddele afslag på opholdstilladelse. Menneskerettighedsdomstolen lægger i sin praksis i den forbindelse vægt på en flerhed af momenter, herunder:

– konsekvenserne for familielivet, herunder om det i praksis vil blive brudt,
– tidspunktet for familielivets etablering,
– årsagen til den adskillelse, der nu ønskes tilendebragt, herunder om det skyldes den herboende persons eget frie valg,
– karakteren og omfanget af parternes tilknytning til den stat, der søges om familiesammenføring i,
– den indrejsendes kulturelle og familiemæssige tilknytning til oprindelsesstaten,
– momenter som immigrationskontrol, herunder om der er sket en overtrædelse af statens lovgivning om immigration,
– om der foreligger hensyn til offentlige orden, der taler for udelukkelse fra statens område,
– om den indrejsende er mindreårig eller på anden måde afhængig af den herboende person,
– om der foreligger uoverstigelige hindringer for at udøve familielivet i et andet land, samt
– om der er noget til hinder for, at den herboende person rejser til det land, hvor udlændingen opholder sig.

De anførte momenter er nærmere beskrevet i Jon Fridrik Kjølbro: Den Europæiske Menneskerettighedskonvention – *for praktikere*, 3. udgave 2010, side 719f med henvisning til praksis. Der henvises for en beskrivelse af Menneskerettighedsdomstolens praksis endvidere til Peer Lorenzen m.fl., Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, 3. udgave 2011, side 740ff.

Efter den foreslåede ændring vil en udlænding, der meddeles særlig midlertidig beskyttelse, som udgangspunkt ikke kunne få familiesammenføring i de første 3 år her i landet. Der foreligger ministeriet bekendt ikke nogen praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol vedrørende familiesammenføring i en sådan situation, men der er grund til at tro, at Menneskerettighedsdomstolen vil tage udgangspunkt i de ovennævnte momenter ved afvejningen af, om tilladelse til familiesammenføring skal meddeles, eller om den offentlige interesse i at opretholde en effektiv immigrationskontrol, jf. hensynet til »landets økonomiske velfærd« efter artikel 8, stk. 2, kan begrunde et afslag.

Det midlertidige ophold må inden for de første 3 år i almindelighed føre til, at karakteren og omfanget af parternes tilknytning til Danmark vil være begrænset. Det må antages, at den begrænsede varighed af opholdet her i landet, beskyttelsesbehovets forventede midlertidige karakter og det forhold, at opholdstilladelsen kun er meddelt for 1 år ad gangen vil indgå med betydelig vægt i vurderingen af, om de pågældende efter Menneskerettighedskonventionens artikel 8 vil have krav på familiesammenføring. Endvidere vil det kunne indgå, at der er tale om en ordning, der ikke permanent afskærer adgangen til familiesammenføring, men alene udskyder denne i lyset af udlændingens særlige midlertidige opholdsretlige status.

Der vil dog som nævnt i de enkelte tilfælde skulle foretages en konkret vurdering af, om der er ret til familiesammenføring inden for de første 3 år. Dette gælder f.eks., hvis personen i Danmark før udrejsen fra hjemlandet har passet en handicappet ægtefælle i hjemlandet, eller hvis den herboende har alvorligt

syge mindreårige børn i hjemlandet. I sådanne tilfælde kan et afslag på familiesammenføring være særligt indgribende allerede inden for de første 3 år.

Der er som anført ikke ministeriet bekendt praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol vedrørende spørgsmålet om udskydelse af adgangen til familiesammenføring i denne situation. Henset hertil og da EMRK artikel 8 i alle tilfælde indebærer en afvejning, er der en vis risiko for, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i forbindelse med prøvelse af en konkret sag vil kunne nå frem til, at det ikke efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 er muligt generelt at stille krav om 3 års ophold som betingelse for familiesammenføring for udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3.

Henset til den begrænsede varighed af den herboende udlændings ophold i Danmark, beskyttelsesbehovets forventede midlertidige karakter og det forhold, at opholdstilladelsen kun er meddelt for 1 år ad gangen, er det imidlertid regeringens opfattelse, at der er tungtvejende argumenter for, at den foreslåede ordning er forenelig med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

2.2.2.2. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14 skal nydelsen af de i konventionen anerkendte rettigheder og friheder sikres uden forskel på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørighed til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller andet forhold.

Bestemmelsen indeholder et forbud mod usaglig forskelsbehandling, der efter Menneskerettighedsdomstolens praksis indebærer, at personer i sammenlignelige situationer som udgangspunkt skal behandles ens, og at forskelsbehandling kun er berettiget, hvis den har et legitimt formål og samtidig står i et rimeligt forhold til dette formål.

Da udlændinge, der har midlertidig beskyttelsesstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 3, ikke befinder sig i en situation, der kan sammenlignes med situationen for konventionsflygtninge, jf. § 7, stk. 1, eller for udlændinge, hvor der foreligger særlige individuelle omstændigheder, der i sig selv ville have begrundet beskyttelsesbehov, jf. udlændingelovens § 7, stk. 2, rejser den foreslåede begrænsningen i adgangen til familiesammenføring for personer omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 3, efter ministeriets opfattelse ikke spørgsmål i forhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14.

2.2.2.3. FN's børnekonvention

I præamblen til FN's konvention om barnets rettigheder (FN's børnekonvention) anføres det, at familien – som den grundlæggende enhed i samfundet og naturlige ramme for alle sine medlemmers og særligt børns vækst og trivsel – bør gives den nødvendige beskyttelse og hjælp, og at barnet med henblik på fuld og harmonisk udvikling af sin personlighed bør vokse op i et familiemiljø.

Det grundlæggende hensyn til barnets tarv fastslås i artikel 3, stk. 1, i FN's børnekonvention, hvorefter barnets tarv i alle foranstaltninger vedrørende børn, hvad enten disse udøves af offentlige eller private institutioner for social velfærd, domstole, forvaltningsmyndigheder eller lovgivende organer, skal komme i første række.

Efter artikel 9, stk. 3, i FN's børnekonvention, skal deltagerstaterne respektere retten for et barn, der er adskilt fra den ene eller begge forældre, til at opretholde regelmæssig personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre, undtagen hvis dette strider mod barnets tarv.

Det følger af artikel 10, stk. 1, i FN's børnekonvention, at ansøgninger fra et barn eller dettes forældre

om indrejse i eller udrejse fra en deltagende stat med henblik på familiesammenføring skal behandles på en positiv, human og hurtig måde af deltagerstaterne. Deltagerstaterne skal endvidere sikre, at indgivelse af en sådan ansøgning ikke medfører negative virkninger for ansøgere og deres familiemedlemmer. Efter artikel 10, stk. 2, skal et barn, hvis forældre har fast bopæl i forskellige stater, have ret til, undtagen under særlige omstændigheder, regelmæssigt at have personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre. Med henblik herpå skal deltagerstaterne respektere barnets og dets forældres ret til at forlade et hvilket som helst land, herunder deres eget, og til at indrejse i deres eget land. Retten til at forlade et hvilket som helst land skal kun underkastes sådanne begrænsninger, som er fastsat ved lov, og som er nødvendige for at beskytte den nationale sikkerhed, den offentlige orden (ordre public), folkesundheden eller sædeligheden, eller andre personers rettigheder og friheder, og som er i overensstemmelse med de øvrige rettigheder, der er anerkendt i konventionen.

Efter artikel 12, stk. 1, i FN's børnekonvention har et barn, der er i stand til at udforme sine egne synspunkter, retten til frit at udtrykke disse synspunkter i alle forhold, der vedrører barnet. Barnets synspunkter skal tillægges passende vægt i overensstemmelse med dets alder og modenhed.

FN's børnekonvention anerkender således ikke en generel og ubetinget ret til familiesammenføring af børn. Endvidere indeholder FN's børnekonvention ikke en videre beskyttelse af retten til familieliv end den, som følger af artikel 8 i EMRK.

2.3. Senere revision af reglerne

Lov nr. 153 af 18. februar 2015 om ændring af udlændingeloven indeholder under hensyn til, at indførelsen af en midlertidig beskyttelsesstatus var en nyskabelse, og at der derfor kunne blive behov for senere justeringer, en revisionsbestemmelse i lovens § 3. Udlændinge-, integrations – og boligministeren skal efter bestemmelsen fremsætte forslag om revision af loven i folketingsåret 2017-2018.

Regeringen finder, at den ekstraordinære situation med et meget højt antal asylansøgere og ansøgninger om familiesammenføring i Danmark har nødvendiggjort den stramning af reglerne, som foreslås med dette lovforslag.

Revisionsklausulen foreslås ikke ændret, og der vil således fortsat skulle fremsættes forslag om revision i folketingsåret 2017-2018.

3. Ændring af reglerne om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse

3.1 Forslag til skærpelse af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse

3.1.1 Gældende ret

For at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse skal en udlænding opfylde betingelserne i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1-9.

Det er således en betingelse for at få tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen lovligt har boet her i landet i 5 år og i hele denne periode haft opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p, jf. § 11, stk. 3, nr. 1, 1. pkt.

Det er endvidere en betingelse, at udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, jf. § 11, stk. 3, nr. 2. Desuden er det en betingelse, at udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13, jf. § 11, stk. 3, nr. 3.

Derudover stilles der krav om, at udlændingen ikke har forfalden gæld til det offentlige, medmindre der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden, og gælden ikke overstiger 100.000 kr., jf. § 11, stk. 3, nr. 4, og at udlændingen ikke i de sidste 3 år forud for indgivelsen af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, og indtil udlændingen vil kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor, jf. § 11, stk. 3, nr. 5.

Udlændingen skal endvidere have underskrevet en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund eller på anden vis tilkendegivet at ville acceptere indholdet heraf, jf. § 11, stk. 3, nr. 6.

Det er ydermere et krav, at udlændingen har bestået Prøve i Dansk 1, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 7.

Endelig stilles der krav om, at udlændingen har været under uddannelse eller i ordinær beskæftigelse eller udøvet selvstændig virksomhed i mindst 3 år inden for de sidste 5 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 3, nr. 8, og at udlændingen er tilknyttet arbejdsmarkedet eller under uddannelse på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, jf. § 11, stk. 3, nr. 9.

En række af betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse vil ikke kunne stilles, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, jf. udlændingelovens § 11, stk. 14.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at en udlænding, der på grund af handicap ikke er i stand til at opfylde en eller flere af betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, i overensstemmelse med FN's Handicapkonvention ikke vil blive mødt med disse krav.

Ved lov nr. 572 af 18. juni 2012 om ændring af udlændingeloven (Revision af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, ændring af kravene til herboende udlændinge for opnåelse af ægtefællesammenføring, udvidelse af Flygtningenævnet og langtidsvisum til adoptivbørn) blev der bl.a. gennemført yderligere en undtagelsesbestemmelse fra betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det følger således af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 15, at en udlænding, der har boet lovligt her i landet i mere end de sidste 8 år og i hele denne periode har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, kan undtages fra en række af betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis udlændingen har vist vilje til integration i det danske samfund.

Med lov nr. 572 af 18. juni 2012 afskaffedes det hidtil gældende pointsystem for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse. Afskaffelsen af pointsystemet betød bl.a., at kravet om aktivt medborgerskab, som kunne opfyldes enten ved at bestå en medborgerskabsprøve eller ved at have udvist aktivt medborgerskab, og kravet om at have gjort en særlig indsats for egen integration gennem supplerende beskæftigelse, danskkundskaber og uddannelse, blev ophævet.

3.1.2 Ministeriets overvejelser

Muligheden for at få meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark er et privilegium. Der skal derfor stilles høje krav til udlændinges evne og vilje til at integrere sig i det danske samfund.

Det foreslås, at reglerne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse skærpes. Det betyder, at

nogle af de grundlæggende betingelser skal ændres. Det drejer sig om opholdskravet, vandelskravet, danskprøvekravet og beskæftigelseskravet, jf. afsnit 3.2.-3.5.

Derudover foreslås det, at udlændingen, udover at skulle opfylde en række skærpede grundlæggende betingelser, fremover ligeledes skal opfylde nogle supplerende integrationsrelevante kriterier for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. herved afsnit 3.6.

Enkelte af de gældende regler videreføres uændret. Det drejer sig om kravet om, at udlændingen ikke må have forfalden gæld til det offentlige, at udlændingen ikke i de sidste 3 år forud for indgivelsen af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse må have modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, og at udlændingen skal have underskrevet en erklæring om integration og aktivt medborgerskab.

Opholdskravet skal være opfyldt på tidspunktet for indgivelse af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, og betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse skal i overensstemmelse med den nuværende administrative praksis være opfyldt på tidspunktet for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Endelig foreslås det, at den særligt lempelige adgang til tidsubegrænset opholdstilladelse for flygtninge m.fl. ophæves, således at flygtninge m.fl. i lighed med andre udlændinge alene kan undtages fra at opfylde betingelserne for tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, jf. nærmere afsnit 3.6.

De enkelte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse vil som i dag ikke skulle stilles, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, er til hinder herfor.

3.2 Et nyt opholdskrav

3.2.1 Gældende ret

Efter de gældende regler kan en udlænding opnå tidsubegrænset opholdstilladelse efter lovligt at have boet her i landet i 5 år og i hele denne periode har haft opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1.

Bestemmelsen indebærer, at der kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding efter 5 års ophold her i landet, hvis udlændingen opfylder de øvrige betingelser herfor.

3.2.2 Forslag til ændring

Det foreslås, at kravet om 5 års lovligt ophold med opholdstilladelse ændres, så det fremover er en betingelse for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen har boet lovligt her i landet i mindst 6 år og i hele denne periode haft opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p.

Derudover skal der gælde en undtagelse fra den tidsmæssige hovedregel om 6 års lovligt ophold, således at udlændinge, der har udvist en særlig evne og vilje til at integrere sig i det danske samfund, kan opnå tidsubegrænset opholdstilladelse efter mindst 4 års lovligt ophold her i landet. En udlænding må anses for at have udvist en særlig evne og vilje til at integrere sig i det danske samfund, hvis udlændingen, udover at opfylde de grundlæggende betingelser, opfylder samtlige 4 supplerende integrationsrelevante betingelser, jf. afsnit 3.6.

Dette giver den enkelte udlænding et klart incitament til at arbejde for egen integration, ligesom det sikres, at udlændinge har en tilskyndelse til hurtigt at integrere sig i det danske samfund.

Skærpelsen af opholdskravet til 6 år gælder for udlændinge, herunder også flygtninge.

Skærpelsen berører ikke EU-borgere, der har ret til ophold på baggrund af reglerne om fri bevægelighed. Efter disse regler kan der meddeles tidsubegrænset opholdsret efter 5 års uafbrudt lovligt ophold i Danmark. EU-borgere, der ønsker tidsubegrænset opholdstilladelse efter 4 års lovligt ophold i Danmark, har dog mulighed for at ansøge om tidsubegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens regler.

Opholdskravet kan som udgangspunkt alene opfyldes ved lovligt ophold her i landet. Det er gennem ophold her i landet, at udlændingen kan styrke sin integration og sine muligheder for et vellykket liv her i landet.

Ved opgørelsen af perioden på 6 år, i visse tilfælde 4 år, skal perioder, hvor udlændingen har opholdt sig uden for landet, som i dag fratrækkes, medmindre der er tale om kortvarige udlandsophold f.eks. i forbindelse med ferie, eller perioder, hvor en udlænding eller dennes ægtefælle eller faste samlever er udstationeret eller udsendt til udlandet som ansat af en dansk offentlig myndighed, en privat virksomhed, en forening eller en organisation.

Forslaget indebærer således, at udlændingelovens regulering af, i hvilke tilfælde en herboende udlænding kan medregne ophold i udlandet ved beregning af, hvorvidt opholdskravet er opfyldt, opretholdes. Dog indgår uddannelsesforløb i udlandet fremover ikke i beregningen, jf. nærmere herom afsnit 3.5.2.

Der henvises til udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 26.

Den gældende retstilstand vedrørende persongrupper med et særligt stærkt tilknytningsforhold til Danmark, som under visse betingelser kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse på et tidligere tidspunkt, opretholdes, jf. den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 11, der bliver stk. 13. Det drejer sig om udlændinge, der tilhører det danske mindretal i Sydslesvig, udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret, udlændinge, der har danske forældre, og udlændinge, der har tilknytning til det danske mindretal i Argentina, og som har danske forældre eller bedsteforældre.

3.3. Kriminalitet

3.3.1. Gældende ret

I dag er det en ufravigelig betingelse for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2.

Derudover er idømmelse af ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 til hinder for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 3.

For udlændinge, der er idømt betinget frihedsstraf, en strafferetlig foranstaltning, eller som er idømt mindre end ubetinget straf af 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, gælder der karenstider.

Karenstiden for at kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse er ved domme til betinget frihedsstraf i § 11 a, stk. 1, fastsat til 3 år fra afsigelse af endelig dom, dog altid indtil udløbet af den prøvetid, der er fastsat i dommen.

Karenstiden ved dom til ubetinget frihedsstraf i under 6 måneder er fastsat til 8 år, og karenstiden ved en dom til ubetinget frihedsstraf i 6 måneder eller mere, men under 1 år og 6 måneder, er 12 år.

Karenstiderne regnes fra udlændingens løsladelse. Prøveløslades udlændingen, regnes karenstiderne fra dette tidspunkt, jf. § 11 a, stk. 3.

Dom til behandling, herunder ambulant behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for tidsubegrænset opholdstilladelse i 4 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 6 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen.

Dom til anbringelse i hospital, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 8 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 10 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen.

Karenstiden for udlændinge, der er idømt dom til forvaring, jf. straffelovens § 68, jf. § 70, og § 70, er 20 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse.

Karenstiden ved dom til ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a er 2 år fra foranstaltningens ophør.

Er udlændingen flere gange idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for lovovertrædelser, der ville have medført straf af denne karakter, beregnes karenstiden ud fra den sidst idømte retsfølge, medmindre karenstiden herved bliver kortere end den karenstid, der allerede er gældende for udlændingen efter en tidligere idømt retsfølge, jf. § 11 a, stk. 7.

Endelig er idømmelse af straf for ulovligt arbejde her i landet efter udlændingelovens § 59, stk. 3, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 10 år, i gentagelsestilfælde i 15 år, jf. udlændingelovens § 11 b.

3.3.2. Forslag til ændring

Kriminalitet er uacceptabel, og det skal som i dag have konsekvenser for muligheden for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det er regeringens opfattelse, at kriminalitet i videre udstrækning end i dag skal medføre udelukkelse fra at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

3.3.2.1. Et skærpet vandelskrav

Det foreslås at nedsætte grænsen for, hvornår en udlænding udelukkes fra at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det afgørende for, om en udlænding helt udelukkes fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse som følge af kriminalitet bliver således, om udlændingen er idømt ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Dette er således en stramning i forhold til i dag, hvor en udlænding først udelukkes fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse ved ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Der henvises til udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 27.

Derudover foreslås det at udvide betingelsen om, at udlændingen ikke må være idømt en ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13, således at flere former for kriminalitet vil være til hinder for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse i tilfælde, hvor der idømmes ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel.

Straffelovsovertrædelser i form af visse forbrydelser i familieforhold, seksualforbrydelser og voldsforbrydelser skal være til hinder for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Fremover skal en udlænding således udelukkes fra at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis udlændingen er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages varighed for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 eller bestemmelserne i straffelovens §§ 210, 216, 222, 223, 224, § 225, jf. § 216, eller §§ 244-246.

Der henvises til udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 28.

3.3.2.2. Forlængelse af karenstiderne

Ved forslaget forlænges karenstiderne med 50 pct., således at udlændinge, der er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf mv. for kriminalitet, fremover skal vente længere, før de får mulighed for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, mens ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, betyder, at udlændingen helt udelukkes fra tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. afsnit 3.3.2.1.

Det betyder, at karenstiden for udlændinge, der idømmes betinget frihedsstraf, skærpes fra 3 år til 4 år og 6 måneder. Karenstiden for udlændinge, der er idømt ubetinget frihedsstraf i under 6 måneder, skærpes fra 8 år til 12 år fra tidspunktet for løsladelse. For udlændinge, der er idømt ubetinget frihedsstraf i 6 måneder eller mere, men under 1 år, skærpes karenstiden fra 12 år til 18 år fra tidspunktet for løsladelse.

For udlændinge, der idømmes dom til behandling, herunder ambulant behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, jf. straffelovens §§ 68 og 69, skærpes karenstiden fra 4 år til 6 år, hvis den gælder fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, og fra 6 år til 9 år, hvis karenstiden gælder fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen.

For udlændinge, der idømmes dom til anbringelse i hospital, jf. straffelovens §§ 68 og 69, skærpes karenstiden fra 8 år til 12 år, hvis den gælder fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, og fra 10 år til 15 år, hvis karenstiden gælder fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen.

Karenstiden for udlændinge, der idømmes dom til forvaring, jf. straffelovens § 68, jf. § 70, og § 70, skærpes fra 20 år til 30 år fra rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse.

For udlændinge, der idømmes dom til ungdomssanktion, jf. straffelovens § 74 a, skærpes karenstiden fra 2 år til 3 år fra tidspunktet for foranstaltningens ophør.

Endelig skærpes karenstiden for udlændinge, der idømmes straf for at arbejde her i landet uden fornøden tilladelse, fra 10 år til 15 år, i gentagelsestilfælde fra 15 år til 22 år og 6 måneder.

Der henvises til udlændingelovens §§ 11 a og 11 b, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 44-51.

3.4. Danskkundskaber

3.4.1 Gældende ret

Efter de gældende regler er det et krav for at få tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har bestået Prøve i Dansk 1 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 7.

Prøve i Dansk 1 afslutter Danskuddannelse 1, som er en af de tre danskuddannelser, der er etableret med henblik på, at nyankomne udlændinge, der meddeles opholdstilladelse her i landet, kan få kendskab til det danske sprog. De øvrige uddannelser er Danskuddannelse 2, der afsluttes med Prøve i Dansk 2, og Danskuddannelse 3, hvor undervisningen kan afsluttes på to niveauer: Prøve i Dansk 3 efter modul 5 og Studieprøven efter modul 6.

3.4.2 Forslag til ændring

Det er væsentligt for evnen til at integrere sig og opnå kontakt til arbejdsmarkedet og det danske samfund i øvrigt, at udlændingen kan formulere sig og gøre sig forståelig på dansk.

For at sikre dette foreslås det, at danskprøvekravet ved meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ændres til Prøve i Dansk 2 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Danskuddannelse 2 tilrettelægges for udlændinge, som normalt har en kort skole- og uddannelsesbaggrund fra hjemlandet.

En udlænding, der har bestået Prøve i Dansk 2, forventes at kunne indgå i kommunikation om en længere række af almene og på forhånd kendte dagligdags emner i et dagligdags sprog og have tilstrækkeligt sprog til at beskrive, forklare og begrunde på dansk.

Udlændingen kan læse enkle tekster om kendte emner i f.eks. gratisaviser og kan skrive f.eks. meget enkle breve, e-mails og beskeder.

En udlænding, der har bestået Prøve i Dansk 2, vil sprogligt kunne indgå i ufaglært beskæftigelse, og vil sprogligt kunne fortsætte på FVU-kurser, på basisdansk (dansk som andetsprog) på AVU og på AMU-kurser med fortsat danskstøtte.

Vedtages forslaget, vil der på udlændingemyndighedernes hjemmeside, www.nyidanmark.dk, blive offentliggjort en oversigt over, hvilke prøver der anses som fornøden dokumentation for, at en udlænding har bestået en prøve på et tilsvarende eller højere niveau end Prøve i Dansk 2.

I det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, vil der blive set bort fra danskprøvekravet.

Der henvises til den foreslåede affattelse af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 29.

3.5. Et skærpet beskæftigelseskrav

3.5.1 Gældende ret

Det er i dag et krav for at kunne få tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har været under uddannelse eller i ordinær beskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år inden for de sidste 5 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse. Derudover er det et krav, at udlændingen fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet eller være under uddannelse på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles. Dette fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8 og 9.

Beskæftigelseskravet kan opfyldes ved såvel fuldtidsbeskæftigelse (30 til 37 timer) som deltidsbeskæf-

tigelse (15 til 30 timer). Deltidsbeskæftigelse indgår med en forholdsmæssig del af ansættelsesperioden. Den forholdsmæssige del udgør 3/5 af den samlede ansættelsesperiode.

Derudover sidestilles uddannelse i dag med beskæftigelse, således at såvel uddannelse som beskæftigelse indgår i beregningen af beskæftigelseskravet.

3.5.2 Forslag til ændring

Kravet om fast tilknytning til arbejdsmarkedet skal bevares som betingelse for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det foreslås dog, at beskæftigelseskravet skærpes til et krav om ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Samtidig skal kravet fremover alene kunne opfyldes ved beskæftigelse på fuld tid, jf. herved afsnit 3.5.2.1. Ansættelsesforhold, hvor udlændingen her i landet har haft ordinær beskæftigelse med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på mellem 15 og 30 timer (deltidsbeskæftigelse) vil således ikke længere indgå i beregningen af beskæftigelseskravet. Det samme gælder i forhold til uddannelse.

Hvis udlændingen har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension, er udlændingen som i dag undtaget fra at opfylde kravet om beskæftigelse. Det samme gælder i forhold til en udlænding, der indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, inden han eller hun fylder 19 år, og udlændingen har været i uddannelse eller ordinær fuldtidsbeskæftigelse siden afslutningen af folkeskolen. Der er ikke med ændringen af beskæftigelseskravet tilsigtet nogen ændring af denne retstilstand.

Hvis en udlænding inden for de sidste 3 år forud for det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, har modtaget støtte eller kunne have modtaget støtte efter lov om social service til pasning af et handicappet barn eller en døende nærtstående eller efter barselloven til pasning af et alvorligt sygt barn, vil den periode også fortsat kunne medregnes i beskæftigelseskravet.

I det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, vil der blive set bort fra beskæftigelseskravet.

Der henvises til den foreslåede affattelse af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8 og 9, jf. lovforslagets § 1, nr. 30 og 31.

3.5.2.1 Ordinær fuldtidsbeskæftigelse

Ved ordinær beskæftigelse forstås, at beskæftigelsen skal være aflønnet efter gældende overenskomst eller udført under sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår og uden offentligt tilskud, f.eks. løntilskud.

Ved fuldtidsbeskæftigelse forstås som i dag, at udlændingen skal have været ansat med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på mindst 30 timer. Dette opgøres på månedsbasis ved, at udlændingen har haft 2 år og 6 måneders beskæftigelse med mindst 120 timers månedlig beskæftigelse.

Et beskæftigelseskrav på 30 timer har i praksis navnlig betydning for sygeplejersker, social- og sundhedshjælpere m.fl., der på grund af skiftende vagter reelt har en gennemsnitlig arbejdstid under 37 timer om ugen, men hvor arbejdstiden betragtes som værende fuld tid.

Perioder med fravær som følge af sygdom, ferie, omsorgsdage og barsel mv. inden for rammerne af et ansættelsesforhold medregnes som ordinær beskæftigelse. Fleksjob efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats sidestilles også med ordinær beskæftigelse, uanset at der ydes offentligt tilskud til arbejdsgiveren, idet fleksjob er et tilbud til personer, der har en så varig og væsentlig nedsat arbejdsevne,

at personen ikke har mulighed for at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

Praktik eller anden beskæftigelse som led i et uddannelsesforløb i Danmark betragtes ikke som ordinær beskæftigelse.

Den nuværende administrative praksis, hvor en udlænding er forpligtet til på tro og love at erklære, at udlændingen opfylder beskæftigelseskravet, opretholdes. Udlændingestyrelsen vil sammenholde udlændingens oplysninger med oplysningerne i indkomstregistret.

Selvstændig erhvervsvirksomhed kan på lige fod med ordinær fuldtidsbeskæftigelse opfylde beskæftigelseskravet. Dette svarer til, hvad der gælder i dag.

Udlændingelovens regulering af, i hvilke tilfælde en herboende udlænding kan medregne beskæftigelse i udlandet ved beregning af, hvorvidt beskæftigelseskravet er opfyldt, opretholdes, jf. den foreslåede affattelse af udlændingelovens § 11, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37.

3.6. Supplerende integrationsrelevante betingelser

Det er helt afgørende, at udlændinge, som kommer her til landet, og som ønsker at blive i Danmark, gør en indsats for at integrere sig.

Det foreslås derfor, at en udlænding – udover at skulle opfylde de grundlæggende betingelser – skal opfylde yderligere 2 ud af 4 supplerende integrationsrelevante betingelser for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. nærmere afsnit 3.6.1.-3.6.4.

Konstaterer Udlændingestyrelsen, at en udlænding opfylder de grundlæggende betingelser, skal Udlændingestyrelsen herefter vurdere, om udlændingen opfylder yderligere mindst 2 ud af 4 supplerende betingelser for at kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse.

Hvis udlændingen opfylder de grundlæggende betingelser og samtlige 4 supplerende betingelser og derved må antages at have vist en særlig evne til vellykket integration her i landet, kan udlændingen meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse allerede efter 4 års lovligt ophold i Danmark, jf. herved afsnit 3.2.2.

De supplerende betingelser vedrører integrationsrelevante kriterier i form af medborgerskab, højere grad af tilknytning til arbejdsmarkedet, en årlig skattepligtig indkomst af en vis størrelse og særligt gode danskkundskaber.

Betingelserne rangerer lige, og det er således op til den enkelte udlænding, hvilke 2 af de 4 betingelser udlændingen dokumenterer at opfylde.

En udlænding over 18 år, der indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, inden han eller hun fylder 19 år, og som har været i uddannelse eller ordinær fuldtidsbeskæftigelse siden afslutningen af folkeskolen, vil som hidtil alene skulle opfylde betingelserne i § 11, stk. 3, nr. 1-7. Disse udlændinge skal således ikke opfylde de supplerende integrationsrelevante betingelser for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 10, der bliver stk. 12.

Tilsvarende gælder for udlændinge over 18 år, der har et stærkt tilknytningsforhold til Danmark. De vil således kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, uanset at betingelserne i § 11, stk. 3, nr. 1, 5, 6, 8 og 9, og stk. 4, nr. 1-4, ikke er opfyldt, jf. den foreslåede affattelse af § 11, stk. 13, jf. lovforslagets § 1, nr. 40.

I det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, vil der blive set bort fra kravet om opfyldelse af en eller flere af de supplerende integrationsrelevante betingelser.

Hvis en udlænding ikke opfylder en eller flere af de supplerende betingelser som følge af FN's Handicapkonvention, anses den eller de pågældende betingelser for opfyldt. Udlændingen skal dog fortsat opfylde 2 ud af 4 betingelser. Hvis udlændingen ikke kan opfylde en betingelse som følge af FN's Handicapkonvention, skal udlændingen således fortsat opfylde en yderligere supplerende betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Hvis udlændingen ikke kan opfylde to supplerende betingelser som følge af FN's Handicapkonvention, anses begge betingelser for opfyldt, og udlændingen skal ikke opfylde øvrige supplerende betingelser for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

3.6.1. Betingelser om medborgerskab

Det foreslås som én af de 4 supplerende betingelser, at opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse skal betinges af, at udlændingen har bestået en medborgerskabsprøve, eller har udvist aktivt medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i bestyrelser, organisationer mv.

3.6.1.1 Medborgerskabsprøve

Det foreslås, at udlændingen kan opfylde de supplerende krav om medborgerskab ved at have bestået en medborgerskabsprøve, jf. integrationslovens § 41 b.

Medborgerskabsprøven skal vise udlændingens integrationsgrad målt på vedkommendes fortrolighed med danske samfundsforhold – herunder spørgsmål om hverdagsliv i Danmark – og dansk kultur og historie.

Medborgerskabsprøven baseres på selvstudium, og der vil blive udarbejdet et selvstændigt lærebogsmateriale til prøven, således at udlændingen kan forberede sig. Prøvens spørgsmål vil blive stillet med udgangspunkt i dette lærebogsmateriale.

Prøven påtænkes udformet efter multiple choice-princippet, hvor prøvedeltageren skal angive det korrekte svar blandt flere muligheder. Hovedparten af spørgsmålene skal have tre svarmuligheder.

Medborgerskabsprøven vil omfatte spørgsmål om hverdagsliv og medborgerskab i Danmark, herunder f.eks. spørgsmål om dagligdagens private og offentlige tilbud (foreninger, folkebiblioteker m.v.) og spørgsmål om forhold af betydning for den enkeltes aktive deltagelse i arbejds- og fritidslivet.

Medborgerskabsprøven vil herudover indeholde spørgsmål om danske samfundsforhold, herunder f.eks. spørgsmål om det danske velfærdssamfund, om arbejdsmarkedet og den danske arbejdspladskultur, om det danske uddannelsessystem, om det danske demokrati og grundlæggende danske værdier, om Danmark og omverdenen, om Danmarks geografi, og om dansk historie, kunst og kultur.

Prøven vil omfatte 25 skriftlige spørgsmål og anses for bestået, hvis 20 af de 25 spørgsmål, dvs. 80 % af spørgsmålene, er besvaret korrekt.

Det bemærkes, at prøven adskiller sig fra den tidligere medborgerskabsprøve, som blev afskaffet ved lov nr. 572 af 18. juni 2012. Tidligere bestående medborgerskabsprøver kan derfor ikke opfylde det nye supplerende krav om bestået medborgerskabsprøve efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, nr. 1.

Det er hensigten, at prøvens faglige niveau i sværhedsgrad skal ligge under indfødsretsprøvens niveau. Prøvens dansksproglige niveau vil svare til det, der kræves for at bestå Prøve i Dansk 2, dvs. den danskprøve, som udlændingen fremover som minimum skal have bestået for at få tidsubegrænset

opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 29.

Det påtænkes, at prøven – i lighed med indfødsretsprøven – skal afholdes to gange årligt.

Den første medborgerskabsprøve forventes at kunne afholdes medio 2016.

Der henvises til forslaget til udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 32.

3.6.1.2 Aktivt medborgerskab

Det foreslås, at udlændingen også kan opfylde det supplerende krav om medborgerskab ved at have udvist aktivt medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i bestyrelser, organisationer m.v.

Kravet vedrørende aktivt medborgerskab vil være opfyldt, hvis udlændingen i mindst 1 år har været medlem af f.eks. en forældrebestyrelse, en skolebestyrelse, bestyrelsen for en almennyttig boligorganisation, et integrationsråd eller et ældreråd.

Kravet om aktivt medborgerskab vil endvidere være opfyldt, hvis udlændingen gennem mindst 1 år har deltaget i børne- eller ungdomsarbejde, f.eks. ved at fungere som træner i en idrætsforening eller ved at gennemføre en dommer- eller træneruddannelse. Det samme gælder deltagelse i et højskoleophold, rollemodelarbejde eller engagement i andre organiserede fritidsaktiviteter for børn og unge, f.eks. lektiehjælp.

Endelig vil kravet om aktivt medborgerskab være opfyldt, hvis udlændingen i mindst 1 år i øvrigt har deltaget i almennyttigt organisationsarbejde, f.eks. hvis udlændingen aktivt har deltaget i arbejdet i en forenings drift. De almennyttige foreninger, i hvilke aktiv deltagelse kan indgå i vurderingen af, om udlændingen har udvist aktivt medborgerskab, kan f.eks. være foreninger, der er tilskudsberettiget efter folkeoplysningsloven. Der vil altid være tale om en konkret vurdering.

Det vil i alle tilfælde være et krav, at der er tale om bestyrelser, organisationer, foreninger m.v., som i ord og handling understøtter grundlæggende demokratiske værdier og retsprincipper i det danske samfund.

Det er ikke et krav, at der er tale om en uafbrudt deltagelse i en organisation m.v. igennem 1 år, eller at udlændingen fortsat deltager i organisationen på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles. Endvidere kræves det ikke, at udlændingen har deltaget i samme organisation m.v. igennem 1 år. Det kræves derimod, at udlændingen, mens denne har boet lovligt her i landet, har deltaget i en eller flere organisationer m.v. i sammenlagt mindst 1 år.

Det påhviler udlændingen at dokumentere, at kravet om aktivt medborgerskab er opfyldt.

Der henvises til forslaget til udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 32.

3.6.2 Beskæftigelse i mindst 4 år

Det er en afgørende forudsætning for, at udlændingen integreres i det danske samfund, at udlændingen opnår en fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det foreslås derfor som en anden af de 4 supplerende betingelser, at en udlænding skal have haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den periode, hvor en udlænding inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, har modtaget støtte eller kunne have modtaget støtte efter lov om social service til pasning af et handicappet barn eller en døende nærtstående eller efter

barselloven til pasning af et alvorligt sygt barn, vil kunne medregnes i beskæftigelseskravet, jf. den foreslåede affattelse af § 11, stk. 14, jf. lovforslagets § 1, nr. 41.

For så vidt angår udlændinge, der har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension, henvises til afsnit 3.6.5.

Der henvises til forslaget til udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 32.

3.6.3 Skattepligtig indkomst på 270.000 kr.

Det foreslås som en tredje af de fire supplerende betingelser, at udlændingen skal have haft en årlig skattepligtig indkomst på gennemsnitligt 270.000 kr. de sidste 2 år forud for det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.

Ved beregningen af, om betingelsen er opfyldt, kan indgå løn udbetalt i Danmark og løn udbetalt under ophold i udlandet (ved udstationering eller udsendelse). Der medregnes kun indkomst, som er skattepligtig i Danmark, eller, for så vidt angår indtægt udbetalt i udlandet, indkomst, som ville være skattepligtig i Danmark. Løn udbetalt i form af f.eks. kost, logi, diæter m.v. indgår således ved beregningen. Eventuelle indbetalinger til en arbejdsmarkedspension medregnes ved opgørelse af den enkelte udlændings lønindkomst. Både A-indkomst og B-indkomst indgår i beregningen af kravet.

For så vidt angår udlændinge, der har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension, henvises til afsnit 3.6.5.

Der henvises til forslaget til udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 32.

3.6.4 Danskkundskaber

Gode danskkundskaber er en forudsætning for udlændinges integration i det danske samfund.

Det foreslås derfor som den sidste af de 4 supplerende betingelser, at udlændingen skal have bestået Prøve i Dansk 3 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Prøve i Dansk 3 afslutter Danskuddannelse 3 efter modul 5. Danskuddannelse 3 tilrettelægges for udlændinge, der normalt har en mellemlang eller lang skole- og uddannelsesbaggrund fra hjemlandet.

En udlænding, der har bestået Prøve i Dansk 3, forventes at kunne indgå i kommunikation om såvel på forhånd kendte som ukendte emner og kunne beskrive, begrunde, forklare og argumentere. Udlændingen vil kunne indgå i kommunikation i et mere komplekst og korrekt sprog inden for et langt bredere emnerepertoire end personer, der har bestået Prøve i Dansk 2. Dette gælder også for så vidt angår læsefærdigheder og de skriftlige færdigheder.

Udlændingen vil sprogligt kunne indgå i faglært og ufaglært beskæftigelse. Adskillige vil sprogligt kunne varetage øvrig beskæftigelse, afhængigt af det konkrete arbejde.

Udlændingen kan fortsætte på f.eks. dansk på AVU, der fører frem til 9. -klasses-niveau i dansk, og vil endvidere sprogligt kunne fortsætte på erhvervsskoler, evt. med fortsat danskstøtte.

Vedtages forslaget, vil der på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk blive offentliggjort en oversigt over, hvilke prøver der anses som fornøden dokumentation for, at en udlænding har bestået en prøve på et tilsvarende eller højere niveau end Prøve i Dansk 3. Studieprøven er blandt disse prøver.

Der henvises til forslaget til udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 32.

3.6.5. Særregel for udlændinge, der har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension

Det følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 10, at en udlænding, som har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension, er undtaget fra at opfylde beskæftigelseskravet i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8.

På tilsvarende vis kan det ikke forventes, at en udlænding, som har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension, kan opfylde det nye supplerende krav om beskæftigelse, jf. den foreslåede affattelse af § 11, stk. 4, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 32, eller at en sådan udlænding kan opfylde indkomstkravet som affattet i § 11, stk. 4, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 32.

På den baggrund foreslås det, at det supplerende krav om beskæftigelse og det supplerende krav om en årlig skattepligtig indkomst på gennemsnitligt 270.000 kr. ikke skal stilles over for udlændinge, som har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension.

Derimod er der ikke noget til hinder for, at en udlænding, som har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension, kan opfylde de øvrige 2 betingelser i den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4.

Det foreslås derfor, at meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse for en udlænding, der har boet lovligt her i landet i 6 år og som har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension, er betinget af, at udlændingen opfylder én af de 2 øvrige betingelser i § 11, stk. 4, nr. 1 eller 4. Det drejer sig om medborgerskabskravet og danskprøvekravet.

Derudover foreslås det, at en udlænding, der opfylder begge de øvrige betingelser i § 11, stk. 4, nr. 1 og 4, kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse allerede efter at have boet her i landet i mindst 4 år.

Der henvises til den foreslåede affattelse af udlændingelovens § 11, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 32.

3.7. Ophævelse af den særligt lempelige adgang til tidsubegrænset opholdstilladelse for flygtninge m.fl.

3.7.1. Gældende ret

Det følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 15, at en udlænding, der har boet lovligt her i landet i mere end de sidste 8 år og i hele denne periode har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (flygtninge m.fl.), kan undtages fra en række af betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis udlændingen har vist vilje til integration i det danske samfund.

I vurderingen af, om udlændingen har udvist vilje til integration, kan det indgå, om flygtningen har deltaget i tilbudte aktiviteter, f.eks. kommunale tilbud, eller i aktiviteter, som den pågældende selv har opsøgt, men også andre aktiviteter vil kunne indgå i vurderingen.

Bestemmelsen indebærer, at udlændinge, der i mere end de sidste 8 år har haft opholdstilladelse som flygtninge m.fl., kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, uanset at betingelserne i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 4, 5 og 7-9, ikke er opfyldt. Der er tale om betingelserne vedrørende gæld til det offentlige, modtagelse af offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, bestået af Prøve i Dansk 1, beskæftigelseskravet og kravet om at være i beskæftigelse eller under uddannelse på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.

3.7.2. Forslag til ændring

Efter regeringens opfattelse skal alle herboende udlændinge have vist evne og vilje til at blive integreret i det danske samfund for at kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Flygtninge m.fl. skal således ikke have en lempeligere adgang til at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse end andre udlændinge.

På den baggrund foreslås det at ophæve bestemmelsen om, at flygtninge m.fl., der har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 i mere end de sidste 8 år, kan undtages fra en række af betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Forslaget betyder, at herboende flygtninge m.fl. skal opfylde de samme betingelser som andre herboende udlændinge for at kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 11, stk. 3 og 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 26-32.

Med forslaget tilskyndes herboende flygtninge til at lære det danske sprog og at komme i beskæftigelse og dermed styrke deres muligheder for en vellykket integration på arbejdsmarkedet og i det danske samfund i øvrigt.

Adgangen til at dispensere fra en eller flere betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser tilsiger det, opretholdes.

Det vil således alene være udlændinge, der ikke er omfattet af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 14, som bliver stk. 16, om Danmarks internationale forpligtelser, der berøres af forslaget.

3.8. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

Det følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 14, som bliver stk. 16, at betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse vedrørende gæld til det offentlige, modtagelse af offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, underskrivelse af integrationserklæringen, bestået af Prøve i Dansk 1, beskæftigelseskravet og kravet om at være i beskæftigelse eller under uddannelse på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, ikke finder anvendelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (FN's Handicapkonvention), tilsiger det.

Der er ikke ved lovforslaget tilsigtet nogen ændringer i anvendelsen af bestemmelsen. Der vil således fortsat skulle dispenseres fra en eller flere betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser tilsiger det.

Som et eksempel kan nævnes, at det følger af artikel 1 i FN's Handicapkonvention, at personer med handicap ifølge konventionen omfatter personer, der har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som i samspil med forskellige barrierer kan hindre dem i fuldt og effektivt at deltage i samfundslivet på lige fod med andre.

Af forarbejderne til udlændingelovens § 11, stk. 14, jf. Folketingstidende 2009-10, A, L 188 som fremsat, side 36, fremgår, at årsagen til den nedsatte funktionsevne ofte vil være en lægeligt diagnosticeret lidelse, der angiver en langvarig nedsættelse af kropslige eller kognitive funktioner, som f.eks. syn, hørelse, lammelser, hjerneskade m.v. Endvidere kan en person, der lider af posttraumatisk stress, konkret blive anset for at være en person med handicap, hvis den posttraumatiske stress efter en konkret og individuel vurdering har karakter af en langvarig funktionsnedsættelse.

Det påhviler udlændingen at dokumentere, at der foreligger et handicap, som bevirker, at der kan ske undtagelse efter bestemmelsen. Udlændingen skal således fremlægge dokumentation for, at udlændingen har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som bevirker, at udlændingen ikke kan opfylde betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Af artikel 5, stk. 1 og 2, i FN's Handicapkonvention følger det, at deltagerstaterne anerkender, at alle er

lige for loven, og at alle uden nogen form for diskrimination har ret til lige beskyttelse og til at drage samme nytte af loven, samt at deltagerstaterne skal forbyde enhver diskrimination på grund af handicap.

Udlændinge, der som følge af handicap ikke er i stand til at opfylde en eller flere af betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, mødes i overensstemmelse med konventionen ikke med disse krav.

4. Skærpelse af reglerne om inddragelse af flygtninges opholdstilladelse

4.1. Gældende ret

4.1.1 Meddelelse af opholdstilladelse

Efter udlændingelovens § 7, stk. 1, gives der efter ansøgning opholdstilladelse til udlændinge, der risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen nævnte grunde (konventionsstatus).

Efter udlændingelovens § 7, stk. 2, gives der efter ansøgning opholdstilladelse til en udlænding, der ved en tilbagevenden til sit hjemland risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (beskyttelsesstatus). Udlændingelovens § 7, stk. 2, omfatter udlændinge, der ikke er omfattet af flygtningekonventionen, men som har krav på beskyttelse efter andre internationale konventioner, som Danmark har tiltrådt.

Efter udlændingelovens 7, stk. 3, gives der efter ansøgning opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold til en udlænding, der ved en tilbagevenden til sit hjemland risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf på baggrund af en særlig alvorlig situation i hjemlandet præget af vilkårlig voldsudøvelse og overgreb på civile (midlertidig beskyttelsesstatus).

Efter ansøgning gives der i medfør af udlændingelovens § 8, stk. 1, opholdstilladelse til udlændinge, der kommer hertil som led i en aftale med De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge eller lignende international aftale, og som er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, jf. § 7, stk. 1. Ud over de i § 8, stk. 1, nævnte tilfælde gives der efter ansøgning opholdstilladelse til udlændinge, der kommer hertil som led i en aftale som nævnt i stk. 1, og som ved en tilbagevenden til hjemlandet risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. § 7, stk. 2, jf. udlændingelovens § 8, stk. 2.

Ud over de i § 8, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde gives der efter ansøgning opholdstilladelse til udlændinge, der kommer hertil som led i en aftale som nævnt i § 8, stk. 1, og som må antages at ville opfylde grundprincipperne for at opnå opholdstilladelse efter en af udlændingelovens bestemmelser, såfremt de var indrejst i Danmark som asylansøgere, jf. udlændingelovens § 8, stk. 3.

4.1.2. Rejsepåtegning i rejsedokumenter for flygtninge (konventionspas) og fremmedpas

Efter udlændingelovens § 39, stk. 5, 1. pkt., fastsætter udlændinge-, integrations- og boligministeren regler om udstedelse af særlig rejselegitimation til udlændinge, der ikke kan skaffe sig pas, eller som af andre grunde har behov for et sådant dokument.

Udlændingestyrelsen udsteder efter udlændingebekendtgørelsens § 7, stk. 1, efter ansøgning rejsedokument for flygtninge i overensstemmelse med reglerne i flygtningekonventionen til en udlænding, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1, eller § 8, stk. 1 (konventionspas). Fremmedpas udstedes efter ansøgning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter bl.a. udlændingeloven § 7, stk. 2 eller 3, eller § 8, stk. 2 eller 3, jf. udlændingebekendtgørelsens § 7, stk. 2, nr. 1 og 2.

Efter udlændingebekendtgørelsens § 8, stk. 4, forsynes konventionspas og fremmedpas til udlændinge med tidsbegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, med påtegning om, at det ikke er gyldigt for rejse til det eller de lande, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at den pågældende risikerer forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7 (rejsebegrænsning). Det samme gælder for konventionspas og fremmedpas, der udstedes til en udlænding med tidsubegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 11, jf. § 7 eller § 8, stk. 1 og 2, når der ikke er forløbet 10 år fra det tidspunkt, hvor opholdstilladelsen er meddelt første gang.

Når en udlænding med tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlag af konventionsstatus eller beskyttelsesstatus har haft opholdstilladelse i 10 år, kan rejsebegrænsningen i udlændingens rejsedokument eller fremmedpas ophæves, jf. udlændingebekendtgørelsens § 8, stk. 5. 1. pkt. Endvidere kan en rejsebegrænsning i medfør af udlændingebekendtgørelsens § 8, stk. 5. 2. pkt., ophæves, hvis en ansøgning herom indeholder oplysninger om 1) det nærmere formål med ophævelsen af begrænsningen, 2) hvorvidt udlændingen finder at kunne indrejse og opholde sig problemfrit i det eller de lande, der er nævnt rejsebegrænsningen, og i givet fald om baggrunden herfor, og 3) tidspunktet for rejsen til det eller de lande, der er nævnt i rejsebegrænsningen, og det forventede tidspunkt for udlændingens tilbagevenden til Danmark.

Efter udlændingebekendtgørelsens § 8, stk. 6, sendes udlændingens konventionspas eller fremmedpas til Udlændingestyrelsen og forsynes på ny med en rejsebegrænsning, hvis den har været ophævet efter § 8, stk. 5, 2. pkt., og udlændingen vender tilbage til Danmark efter at have været udrejst til det eller de lande, der er nævnt i rejsebegrænsningen, medmindre den pågældendes opholdstilladelse inddrages, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, eller stk. 2, nr. 4. Ophæves en rejsebegrænsning efter § 8, stk. 5, 2. pkt., men udrejser udlændingen ikke til det eller de lande, der er nævnt i rejsebegrænsning, sendes udlændingens konventionspas eller fremmedpas til Udlændingestyrelsen og forsynes på ny med en rejsebegrænsning.

Udstedelse af konventionspas eller fremmedpas skal betinges af, at udlændingen deponerer sit (oprindelige) nationalitetspas eller rejselegitimation hos Udlændingestyrelsen, jf. udlændingebekendtgørelsens § 8, stk. 3, 1. pkt.

Konventionspas og fremmedpas forsynes i praksis altid med en rejsepåtegning om, at passet ikke er gyldigt for rejse til udlændingens hjem- eller opholdsland.

En udlænding med tidsbegrænset opholdstilladelse kan anmode om at få udleveret sit deponerede nationalitetspas. Formålet kan være legitimt, idet det f.eks. kan være, at udlændingen ønsker at besøge familiemedlemmer i nærområdet, og at det i den forbindelse er lettere at indrejse på et nationalitetspas. Nationalitetspasset vil i givet fald blive udleveret på betingelse af, at konventionspasset eller fremmedpasset deponeres. Udlændingestyrelsen vil i den forbindelse indkalde udlændingen til interview i styrelsen bl.a. med henblik på at afdække formålet med anmodningen, og den pågældende vil blive advaret om opholdsretlige konsekvenser forbundet med at rejse til hjemlandet.

4.1.3. Inddragelse af opholdstilladelser på grund af ferie eller andet korterevarende ophold i det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., at en tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages, når grundlaget for ansøgningen eller opholdstilladelsen var urigtigt eller ikke længere er til stede, herunder når udlændingen har opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8, og forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse.

Det følger endvidere af udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4, at en tidsbegrænset eller tidsubegrænset

opholdstilladelse altid kan inddrages, når en udlænding, der har opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, rejser på ferie eller andet korterevarende ophold til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af § 7, og forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer sådan forfølgelse.

Opholdstilladelsen kan inddrages indtil 10 år efter det tidspunkt, hvor opholdstilladelsen er meddelt første gang. En flygtning, der har haft opholdstilladelse i 10 år eller mere, må derimod ifølge de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 188 af 26. marts 2010, pkt. 7.2, antages at have opnået en sådan tilknytning til det danske samfund, at en rejse af kortere varighed til hjemlandet eller et andet land, hvor asylmyndighederne har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse, normalt ikke kan føre til, at opholdstilladelsen inddrages. Perioden på 10 år regnes fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelsen. Dette gælder, uanset om opholdstilladelsen i en periode har været udløbet, bortfaldet eller inddraget.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, finder anvendelse ved siden af § 19, stk. 2, nr. 4, således at § 19, stk. 2, nr. 4, omfatter de tilfælde, hvor en flygtning rejser tilbage til hjemlandet for at opholde sig der i en kortere periode, mens bestemmelsen i § 19, stk. 1, nr. 1, finder anvendelse ved tilbagerejse til hjemlandet, der ikke kan karakteriseres som ferie eller andet korterevarende ophold. Endvidere gælder § 19, stk. 1, nr. 1, i situationer, hvor udlændingen ikke har været tilbage i hjemlandet, men forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse.

Udlændingestyrelsen er forpligtet til at undersøge, om der er grundlag for at inddrage en tidsbegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, når styrelsen bliver opmærksom på forhold, der kan tyde på, at opholdsgrundlaget for en flygtning var urigtigt eller ikke længere er til stede. Dette gælder både, hvis konkrete forhold vedrørende den enkelte udlænding har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse, og hvis de generelle baggrundsoplysninger viser, at forholdene i den pågældendes hjemland har ændret sig på en sådan måde, at den pågældende ikke længere risikerer forfølgelse. Af de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002, pkt. 4, og de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 188 af 26. marts 2010, pkt. 7.1, fremgår det således, at Udlændingestyrelsen altid skal foretage en gennemgang af sager vedrørende flygtninge, der rejser til hjemlandet, for konkret at tage stilling til, om de pågældendes opholdstilladelser skal inddrages, og at styrelsen snarest muligt efter hjemkomst skal indkalde udlændingen til en samtale for at få fastlagt, om en ændring i forholdene i hjemlandet giver anledning til at inddrage opholdstilladelsen.

Om der kan ske inddragelse af en opholdstilladelse udstedt efter udlændingelovens §§ 7 og 8 vil afhænge af en konkret og individuel vurdering af, om betingelserne i udlændingelovens § 19 er opfyldt.

Afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt i medfør af udlændingelovens § 7 og § 8, stk. 1 og 2, træffes af Udlændingestyrelsen. Udlændingestyrelsens afgørelser kan indbringes for Flygtningenævnet, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 1, nr. 2.

4.1.4. Danmarks internationale forpligtelser

For så vidt angår udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse med konventionsstatus, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, skal reglerne om inddragelse af opholdstilladelser administreres i overensstemmelse med flygtningekonventionens artikel 1 C om ophør af flygtningestatus.

Efter flygtningekonventionens artikel 1, litra C, finder flygtningekonventionen ikke anvendelse på en flygtning, der:

»(1) på ny frivilligt har søgt det lands beskyttelse, i hvilket han har statsborgerret; eller

(2) efter at have mistet sin statsborgerret frivilligt har generhvervet denne; eller

(3) har erhvervet en ny statsborgerret og nyder godt af det lands beskyttelse, i hvilket han er blevet statsborger; eller

(4) frivilligt på ny har bosat sig i det land, som han har forladt, eller udenfor hvilket han er forblevet af frygt for forfølgelse; eller

(5) ikke længere kan afslå at søge det lands beskyttelse, i hvilket han har statsborgerret, fordi de omstændigheder, ifølge hvilke han er blevet anerkendt som flygtning, er bortfaldet. Denne bestemmelse skal dog ikke finde anvendelse på en af denne artikels artikel A (1) omfattet flygtning, som kan påberåbe sig tvingende grunde, der har deres oprindelse i tidligere forfølgelse, til at afslå at søge beskyttelse fra det land, i hvilket han har statsborgerret;

(6) uden at være i besiddelse af nogen statsborgerret er i stand til at vende tilbage til det land, i hvilket han tidligere har haft fast bopæl, fordi de forhold, som førte til, at han er blevet anerkendt som flygtning, ikke længere er til stede. Denne bestemmelse skal dog ikke finde anvendelse på en af denne artikels afsnit A (1) omfattet flygtning, som kan påberåbe sigtvingende grunde, der har deres oprindelse i tidligere forfølgelse, til at afslå at vende tilbage til det land, i hvilket han tidligere havde fast bopæl.«

De første fire ophørsgrunde tager udgangspunkt i den enkelte flygtnings individuelle forhold, mens det centrale i nr. 5 og 6 er, at forholdene i det land, hvor den pågældende flygtede fra, har ændret sig i en sådan grad, at flygtningen ikke længere kan påberåbe sig beskyttelse efter konventionen.

Det mest almindelige tilfælde omfattet af flygtningekonventionens artikel 1 C (1), vil være, når flygtningen ønsker at vende tilbage til hjemlandet. Det fremgår af UNHCR's Håndbog om procedurer og kriterier for fastlæggelse af flygtningestatus, pkt. 121, bl.a., at hvis en flygtning ansøger om og får et nationalitetspas eller får det fornyet, kan det i fraværet af bevis for det modsatte antages, at flygtningen har til hensigt at benytte sig af sit hjemlands beskyttelse. Opnåelse af indrejsetilladelse eller nationalitetspas med henblik på hjemrejse vil i fravær af bevis for det modsatte blive anset som grundlag for ophør af flygtningestatus, jf. håndbogens pkt. 122.

Det følger endvidere af UNHCR's Håndbog om procedurer og kriterier for fastlæggelse af flygtningestatus, pkt. 125, at tilfælde, hvor en flygtning besøger sit tidligere hjemland f.eks. med et rejsedokument udstedt af opholdslandet, i forhold til ophør af flygtningestatus efter konventionens artikel 1 litra C (1) bør bedømmes individuelt, idet der er forskel på at besøge en gammel eller syg forælder og jævnlige besøg i hjemlandet med det formål at holde ferie eller etablere forretningsmæssige forbindelser.

Hvis inddragelse af opholdstilladelsen derimod overvejes under henvisning til ændringer i de generelle forhold i hjem- eller opholdslandet, jf. flygtningekonventionens artikel 1, litra C (5) og (6), fremgår det af håndbogens pkt. 135-139, at det er en betingelse, at der har fundet fundamentale forandringer sted i hjemlandet eller det tidligere bopælsland, som kan formodes at fjerne grundlaget for frygten for forfølgelse. At der sker en eventuel forbigående forandring i forholdene vedrørende den enkelte flygtnings frygt, der ikke indebærer en sådan grundlæggende ændring af omstændighederne, er ikke tilstrækkeligt til, at bestemmelsen finder anvendelse. For at der kan ske inddragelse kræves det, at der er sket fundamentale, stabile og varige ændringer i hjem- eller opholdslandet.

4.2. Ministeriets overvejelser og forslag til ændring

Det er et grundlæggende flygtningeretligt princip, at en opholdstilladelse vedrørende asyl kan inddrages,

når grundlaget for tilladelsen ikke længere er til stede, herunder når udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse i sit hjemland.

Det er efter regeringens opfattelse uacceptabelt, hvis udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8 (asyl), rejser på ferie eller andet korterevarende ophold i hjemlandet, når de har oplyst over for de danske myndigheder, at de risikerer forfølgelse i det pågældende land.

Udlændinge med opholdstilladelse i Danmark skal således som det klare udgangspunkt have inddraget deres opholdstilladelse, hvis det grundlag, de oprindeligt fik deres opholdstilladelse på, ikke længere er til stede.

Det er i den forbindelse regeringens opfattelse, at en flygtning, der rejser på ferie eller andet korterevarende ophold til hjemlandet, selv har skabt en formodning for, at de forhold, der begrundede opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse. Ferierejser, forretningsrejser og lignende kortvarige ophold i hjemlandet må således efter regeringens opfattelse i fraværet af bevis for det modsatte skulle anses som grundlag for at inddrage en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4.

Formodningen for, at der skal ske inddragelse en opholdstilladelse, kan afkræftes, hvis flygtningen i forbindelse med behandlingen af inddragelsessagen kan dokumentere, at der lå ganske særlige omstændigheder til grund for tilbagerejsen, f.eks. fordi et enkeltstående besøg var påkrævet på grund af dødsfald eller alvorlig sygdom hos et nærtstående familiemedlem.

Udlændingemyndighederne skal ved vurderingen af baggrunden for rejsen til hjemlandet lægge vægt på, om flygtningen forud for udrejsen har fået imødekommet en begrundet ansøgning om ophævelse af en udstedt rejsepåtegning i flygtningens konventionspas og fremmedpas, jf. afsnit 4.1.2 ovenfor, eller om flygtningen er udrejst af Danmark til hjemlandet uden forudgående kontakt til de danske udlændingemyndigheder eller på trods af et afslag på en ansøgning om ophævelse af en rejsepåtegning. Hvis udlændingen ikke kan godtgøre, at vedkommende har forsøgt at opnå de danske myndigheders godkendelse af en ansøgning om ophævelse af en udstedt rejsepåtegning, eller ikke på overbevisende måde kan redegøre for, hvorfor vedkommende er rejst til hjemlandet uden forudgående kontakt til de danske udlændingemyndigheder eller på trods af et afslag på en ansøgning om ophævelse af en rejsepåtegning, vil dette skulle tillægges processuel skadesvirkning i forbindelse med sagens afgørelse og således tale imod, at der lå ganske særlige omstændigheder til grund for tilbagerejsen.

Endvidere skal en opholdstilladelse som udgangspunkt inddrages, hvis flygtningen i forbindelse med rejsen til hjemlandet har ansøgt om og fået udstedt eller fornyet et nationalitetspas, jf. UNHCR's Håndbog om procedurer og kriterier for fastlæggelse af flygtningestatus, pkt. 122.

Herudover skal der – som det allerede gælder i dag – ved afgørelser om eventuel inddragelse af opholdstilladelser meddelt efter udlændingelovens § 7 og § 8, stk. 1 og 2, tages stilling til, om udlændingen ved en tilbagevenden til hjemlandet vil risikere dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, dvs. overgreb, der er omfattet af EMRK artikel 3 og dennes 6. Tillægsprotokol eller FN's Torturkonventions artikel 3. Disse bestemmelser er absolutte og gælder således, uanset om udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1, (konventionsstatus), § 7, stk. 2 (beskyttelsesstatus), eller § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus).

Det foreslås på denne baggrund præciseret i udlændingeloven, at udlændingemyndighederne ved afgørelse om inddragelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4, skal tillægge det betydelig vægt, at udlændingen ved frivilligt at rejse til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af § 7, selv har skabt en

formodning for, at de forhold, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse, jf. § 7 og § 8, stk. 1 og 2.

Udlændingemyndighederne vil fortsat konkret skulle vurdere, om inddragelse af en opholdstilladelsen må antages at virke særligt belastende af de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte grunde.

Det vil desuden stadigvæk være muligt for flygtninge at rejse tilbage til hjemlandet for at undersøge mulighederne for repatriering.

Udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4, vil fortsat blive administreret i overensstemmelse med Flygtningekonventionens regler om ophør af flygtningestatus og Danmarks internationale forpligtelser i øvrigt, herunder EMRK artikel 8 om retten til privatliv og familieliv.

For at imødegå risikoen for, at flygtninge omgår en rejsebegrænsning i konventionspas og fremmedpas vedrørende hjem- eller opholdslandet ved at indrejse i dette via nabolandene, vil Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet ændre udlændingebekendtgørelsen, således at rejsepåtegninger til herboende flygtninge fremover skal kunne vedrøre andre lande end udlændingens hjemland.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 56.

5. Indførelse af gebyrer på familiesammenføringsområdet og for tidsubegrænset opholdstilladelse til flygtninge m.fl.

5.1. Gældende ret

Familiesammenføringstilladelse gives normalt efter udlændingelovens § 9, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding over 24 år, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person over 24 år, der har dansk indfødsret, statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, opholdstilladelse som flygtning, jf. § 7, stk. 1 og 2, eller § 8, opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, og opholdstilladelsen er forlænget, eller har haft tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet i mere end de sidste 3 år.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til et ugift mindreårigt barn under 15 år af en i Danmark fastboende person eller dennes ægtefælle, når barnet bor hos forældremyndighedens indehaver og ikke gennem fast samlivsforhold har stiftet selvstændig familie, og når den i Danmark fastboende person har dansk indfødsret, statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, opholdstilladelse som flygtning, jf. § 7, stk. 1 og 2, eller § 8, opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, og opholdstilladelsen er forlænget, eller tidsubegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold.

Der kan efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, efter ansøgning gives opholdstilladelse til en mindreårig udlænding med henblik på ophold hos en anden i Danmark fastboende person end forældremyndighedens indehaver, når opholdstilladelsen gives med henblik på adoption, ophold som led i et plejeforhold eller, hvis særlige grunde taler derfor, ophold hos barnets nærmeste familie, og når den i Danmark fastboende person har dansk indfødsret, statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, opholdstilladelse som flygtning, jf. § 7, stk. 1 og 2, eller § 8, opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, og opholdstilladelsen er forlænget, eller har tidsubegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold.

Endelig kan der efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og, hvis udlændingen er under 18 år, hensynet til barnets tarv, taler derfor.

Der henvises til lovforslagets afsnit 3 for en beskrivelse af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Afgørelser om familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, og § 9 c, stk. 1, og meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse efter § 11, træffes af Udlændingestyrelsen, jf. § 46, stk. 1 og stk. 6-7. Udlændingestyrelsens afgørelser kan påklages til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 52 b, stk. 1.

Efter de gældende regler skal der betales gebyr for at indgive ansøgning om opholdstilladelse som religiøs forkynder efter udlændingelovens § 9 f, forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9 f, og tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis ansøgeren har opholdstilladelse efter § 9 f, jf. udlændingelovens § 9 h, stk. 1. Der skal endvidere betales gebyr for at indgive ansøgning på studie- og erhvervsområdet, jf. udlændingelovens § 9 h, stk. 2-3.

Der skal ikke i dag betales gebyr i familiesammenføringssager. Der skal således ikke betales gebyr for Udlændingestyrelsens behandling af ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, og § 9 c, stk. 1 – herunder forlængelsesansøgninger – og heller ikke for Udlændingestyrelsens behandling af ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse på baggrund af en opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1.

Der betales heller ikke i dag gebyr for Udlændingenævnets behandling af klager over afgørelser i familiesammenføringssager truffet af Udlændingestyrelsen.

Der skal ikke i dag betales gebyr for at indgive ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis udlændingen er flygtning eller har humanitær opholdstilladelse mv., jf. udlændingelovens §§ 7, 8, 9 b, 9 c, stk. 1-3, og 9 e. Der betales heller ikke i dag gebyr for Udlændingenævnets behandling af klager over sådanne afgørelser.

En udlænding, der søger om tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, på baggrund af en opholdstilladelse efter § 9 f (religiøse forkyndere), skal betale gebyr for at indgive ansøgningen, jf. § 9 h, stk. 1, nr. 3. Ligeledes skal en udlænding på studie- og erhvervsområdet betale gebyr for at indgive ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 9 h, stk. 1, nr. 4. Der skal således betales gebyr for at indgive ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-13, § 9 i, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, § 9 j, stk. 1, § 9 k, stk. 1, 1. pkt., § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1.

5.2 Forslag om gebyr for at ansøge om familiesammenføring og indgivelse af ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse for flygtninge m.fl.

Ved lov nr. 1604 af 22. oktober 2010 blev der indført gebyr for at indgive ansøgninger om opholdstilladelse på bl.a. familiesammenførings- og studie- og erhvervsområdet. Der skulle ikke betales gebyr, hvis dette fulgte af Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne. Det blev ligeledes fastsat, at behandlingen af klager og anmodninger om genoptagelse i sådanne sager skulle betinges af, at udlændingen havde betalt gebyr. En ansøgning, klage eller anmodning om genoptagelse skulle afvises, hvis gebyret ikke var indbetalt. Bortset fra klagegebyret og gebyret for at anmode om genoptagelse var gebyrerne omkostningsbestemte. Loven trådte i kraft den 1. januar 2011.

Ved lov nr. 418 af 12. maj 2012 blev gebyrerne på familiesammenføringsområdet afskaffet. Gebyrerne på studie- og erhvervsområdet mv. er opretholdt.

Regeringen foreslår, at gebyrerne på familiesammenføringsområdet genindføres. Den foreslåede ordning svarer i store træk til den tidligere gældende ordning.

Det foreslås således, at indgivelsen af ansøgninger om opholdstilladelser på familiesammenføringsområ-

det, jf. udlændingelovens § 9 og § 9 c, stk. 1, medmindre Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne kan tilsige andet, betinges af, at udlændingen har betalt et gebyr, der dækker myndighedernes omkostninger ved behandling af ansøgningen. Der vil skulle betales gebyrer for både førstegangsansøgninger, ansøgninger om forlængelse af opholdstilladelse og ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlag af en familiesammenføringsopholdstilladelse. Betales gebyret ikke, skal ansøgningen normalt afvises.

Som noget helt nyt foreslås det endvidere, at der også indføres gebyr for at indgive ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse for flygtninge m.fl., herunder personer med humanitær opholdstilladelse.

Det foreslås således, at indgivelse af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, når udlændingen har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (flygtninge mv.), § 8 (kvoteflygtninge), § 9 b (personer med humanitær opholdstilladelse), § 9 c, stk. 1-3, og udlændingen tidligere har søgt opholdstilladelse efter § 7 (udsendelseshindrede, uledsagede mindreårige børn mv.), og § 9 e (personer fra Kosovo), betinges af, at udlændingen har betalt et gebyr, der dækker myndighedernes omkostninger ved behandling af ansøgningen. Ansøgningen skal normalt afvises, hvis gebyret ikke er indbetalt.

Gebyrernes størrelse fastsættes og reguleres af udlændinge-, integrations- og boligministeren.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15.

Gebyrerne vil, som det i dag er tilfældet på studie- og erhvervsområdet, blive fastsat administrativt på baggrund af de langsigtede, gennemsnitlige omkostninger forbundet med sagsbehandlingen (”omkostningsdækkende gebyrer”), jf. lovforslagets § 1, nr. 16, og afsnit 5.7.2. Tilsvarende foreslås det, at de gebyrer, der i dag fremgår af § 9 h, stk. 1, dvs. gebyrerne for at ansøge om opholdstilladelse efter § 9 f, herunder om forlængelse, og om tidsubegrænset opholdstilladelse, fastsættes administrativt. Disse gebyrer vil ligeledes være omkostningsdækkende.

5.3 Forslag om gebyr for klager og anmodninger om genoptagelse

Udlændingelovens § 9 h, stk. 5, indeholder regler om gebyr for at indgive klage og anmode om genoptagelse af en sag om afslag på en ansøgning på de områder, der i dag er gebyrbelagte. Der skal som udgangspunkt betales et ikke-omkostningsbestemt gebyr herfor.

Regeringen ønsker at genindføre et ikke-omkostningsbestemt gebyr for at indgive klage og ansøgning om genoptagelse på familiesammenføringsområdet.

Det foreslås således, at der indføres gebyrer for at indgive klage til Udlændingenævnet over Udlændingestyrelsens afslag på ansøgninger om opholdstilladelse på familiesammenføringsområdet.

Det foreslås også, at indgivelsen af ansøgninger om genoptagelse af sager – herunder klagesager – på familiesammenføringsområdet betinges af, at der er betalt gebyr.

Klager og ansøgninger om genoptagelse skal normalt afvises, hvis gebyret ikke er indbetalt. Gebyret tilbagebetales, hvis den pågældende får helt eller delvist medhold.

Endelig foreslås det, at der på tilsvarende vis indføres gebyr for at indgive klage og ansøge om genoptagelse i sager om tidsubegrænset opholdstilladelse til flygtninge m.fl., herunder personer med humanitær opholdstilladelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 17 og afsnit 5.5 og 5.6.

5.4 Forslag om ensartet administration ved forkert eller manglende indbetaling af gebyr

De gældende bestemmelser i udlændingelovens § 9 h, stk. 7 og 8, regulerer afvisning af ansøgninger, for så vidt angår de sagstyper, der er omfattet af den nuværende gebyrordning. Efter ordningen afvises en ansøgning som udgangspunkt, hvis gebyret ikke er betalt. På studie- og erhvervsområdet gælder der dog en bagatelgrænse på 200 kr. (2015-niveau). Ved lov nr. 1488 af 23. december 2014 er der således indført regler om øget fleksibilitet ved forkert indbetaling af gebyr på erhvervs- og studieområdet. Det er indført, at en ansøgning ikke skal afvises på grundlag af manglende eller utilstrækkelig gebyrindbetaling, hvis den udestående gebyrindbetaling udgør højst 200 kr. Det er endvidere indført, at en ansøgning ikke skal afvises, hvis det indbetalte gebyr svarer til gebyret for en anden sagskategori.

Bagatelgrænsen fandt ikke anvendelse under den tidligere ordning om gebyr på familiesammenførings-området.

Det foreslås, at de regler om afvisning som følge af manglende eller forkert indbetaling, der gælder på studie- og erhvervsområdet, også skal gælde på familiesammenføringsområdet og for ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse fra flygtninge m.fl.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 19.

Det indebærer bl.a., at en ansøgning afvises, hvis udlændingen ikke senest samtidig med, at ansøgningen er indgivet, har betalt det påkrævede gebyr for at indgive ansøgning om familiesammenføring efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, herunder om forlængelse af en sådan opholdstilladelse, eller gebyr for at indgive ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlag af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1 eller § 9 c, stk. 1, eller efter §§ 7, 8, 9 b, eller 9 c, stk. 1-3, og udlændingen tidligere har søgt opholdstilladelse efter § 7, eller § 9 e.

Ansøgningen behandles dog, uanset at der ikke er betalt gebyr, hvis Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne kan tilsige det, jf. afsnit 5.5 og 5.6.

Afvises en ansøgning på grund af manglende eller for sen gebyrindbetaling, skal udlændingen betale gebyr for at indgive en ny ansøgning. Et eventuelt for sent indbetalt eller utilstrækkeligt gebyr tilbagebetales til ansøger.

Den bagatelgrænse, som i dag gælder på studie- og erhvervsområdet, foreslås også at skulle gælde for de øvrige ansøgningstyper, som i dag er gebyrbelagt, og på de områder, som foreslås gebyrbelagt fremover, herunder familiesammenføringsområdet.

Det indebærer, at en udlænding, der har betalt op til 200 kr. (2015-niveau) for lidt i gebyr, ikke på dette grundlag vil få afvist sin ansøgning eller klage. Udlændingen får i stedet en frist til at indbetale det korrekte gebyr. Hvis dette beløb ikke betales inden for en fastsat frist, vil ansøgningen blive afvist, og det indbetalte beløb vil blive tilbagebetalt fuldt ud. En udlænding, der har indgivet ansøgning fra Danmark, vil få 14 dage til at indbetale den korrekte gebyrsats, mens en udlænding, der har indgivet ansøgning fra udlandet, vil få en frist på 4 uger til at indbetale den korrekte gebyrsats. En udlænding, der har betalt over 200 kr. (2015-niveau) for lidt i gebyr, vil få afvist sin ansøgning eller klage. Ansøgeren vil i disse tilfælde ikke blive givet en frist til at indbetale det resterende beløb. Det indbetalte beløb vil blive tilbagebetalt til ansøgeren, som herefter vil kunne indgive en ny ansøgning.

Beløbsgrænsen på 200 kr. (2015-niveau) reguleres en gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbsgrænsen afrundes dog til det nærmeste beløb, som er deleligt med 5 kr.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 19.

5.5 Danmarks internationale forpligtelser

Efter den gældende bestemmelse i § 9 h fraviges gebyrkravet, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det. Dette vil også gælde fremover.

5.5.1 Flygtningekonventionen

Det foreslås, at udlændinge, medmindre Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige andet, skal betale gebyr for at indgive ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7, 8, 9 b, eller § 9 c, stk. 1-3, og udlændingen tidligere har ansøgt om opholdstilladelse efter § 7, eller § 9 e.

Efter Flygtningekonventionens artikel 7, stk. 1, skal en kontraherende stat indrømme flygtninge samme behandling som den, der indrømmes udlændinge i almindelighed, bortset fra gunstigere bestemmelser i konventionen.

Kravet om betaling af gebyr for at indgive ansøgning om tidsubegrænset ophold, som foreslås indført over for blandt andre flygtninge, stilles også over for andre udlændinge, herunder for udlændinge, som har opholdstilladelse på baggrund af familiesammenføring eller på baggrund af en erhvervs- eller studieopholdstilladelse.

På den baggrund vurderes det, at kravet om gebyr for at ansøge om tidsubegrænset opholdstilladelse er i overensstemmelse med Flygtningekonventionen. Det bemærkes, at en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse fra en udlænding, der har opholdstilladelse som flygtning, vil blive behandlet som en ansøgning om forlængelse af opholdstilladelsen, hvis gebyret ikke er betalt.

5.5.2 Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Efter lovforslaget skal udlændinge, medmindre Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige andet, betale gebyr for at indgive ansøgning om familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1.

Med Danmarks internationale forpligtelser sigtes navnlig til EMRK artikel 8.

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 8 har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv. Det indebærer først og fremmest en forpligtelse for medlemsstaten til ikke at gøre indgreb i udøvelsen af retten til bl.a. familieliv, medmindre det sker i overensstemmelse med loven, varetager ét eller flere af de i artikel 8, stk. 2, opregnede hensyn og er nødvendigt i et demokratisk samfund. Hertil kommer, at staten efter omstændighederne har en positiv forpligtelse til at sikre en effektiv opfyldelse af retten til familielivet.

EMRK artikel 8 vil være til hinder for at opkræve gebyr, hvis gebyret er af en sådan størrelse, at det reelt afskærer personer fra at kunne udøve et familie- og privatliv, som er beskyttet af EMRK artikel 8. EMRK artikel 8 sammenholdt med hensynet til administrationen af gebyrordningen indebærer, at en ansøgning skal tillades indgivet uden betaling af gebyr, hvis EMRK artikel 8 kan tilsige dette.

Der skal ikke foretages en vurdering af den enkelte ansøgers og dennes families indkomst- og formueforhold set i forhold til gebyret. Udlændingestyrelsen vil foretage en screening af sagen, som indebærer en vurdering af, om sagens oplysninger umiddelbart tyder på, at hensynet til familiens enhed skal bevirke, at ansøgningen skal tillades indgivet uden betaling af gebyr.

Det kan f.eks. være oplysninger om, at den herboende ægtefælle eller forælder har opholdstilladelse som flygtning. Ved ansøgning om familiesammenføring til en herboende flygtning, herunder ansøgning

om forlængelse, vil gebyrkravet af hensyn til Danmarks internationale forpligtelser og den praktiske administration af ordningen generelt blive fraveget.

Yderligere eksempler på, hvornår Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige, at gebyrkravet skal fraviges, kan være, hvis den herboende ægtefælle har et særbarn i Danmark, som han eller hun har forældremyndighed over eller samværsret med i et vist og regelmæssigt omfang, eller hvis den herboende ægtefælle lider af alvorlig sygdom eller har et alvorligt handicap. Herudover kan det f.eks. være tilfældet, hvis den herboende ægtefælle og den ansøgende ægtefælle har et fællesbarn i Danmark, og barnet har opnået selvstændig tilknytning til Danmark.

Der vil ikke være tale om en realitetsbehandling af ansøgningen, men derimod om en screening af sagen. Screeningen foretages på baggrund af de foreliggende oplysninger og vil således være baseret på de oplysninger, der fremgår af udlændingemyndighedernes registre, og de oplysninger, der er afgivet i forbindelse med ansøgningen.

Ansøgeren og den herboende vil i ansøgningsskemaet blive vejledt om at afgive de oplysninger og den dokumentation, der er nødvendig for screeningen.

Screeningen svarer til den vurdering, som Udlændingestyrelsen skal foretage efter udlændingelovens § 9, stk. 21, 2. pkt., i tilfælde, hvor en ansøgning om familiesammenføring efter § 9, stk. 1, ønskes indgivet her i landet af en udlænding, der ikke har lovligt ophold, har fået fastsat en udrejsefrist eller har en anden ansøgning om opholdstilladelse under behandling. I sådanne tilfælde tillades ansøgningen indgivet, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det.

Hvis udlændingen har betalt gebyr for at indgive en ansøgning, skal gebyret tilbagebetales, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige, at ansøgningen skal tillades indgivet uden betaling af gebyr.

Konstateres det under den indledende screening af ansøgningen om familiesammenføring, at et indbetalt gebyr ikke skulle have været opkrævet som følge af Danmarks internationale forpligtelser, tilbagebetales gebyret i umiddelbar forlængelse heraf.

Gebyret skal også tilbagebetales, hvis der i første omgang er opkrævet gebyr for indgivelse af ansøgningen, men hvor det under realitetsbehandlingen af sagen viser sig, at Danmarks internationale forpligtelser tilsiger, at ansøgningen skulle have været tilladt indgivet uden betaling af gebyr. Gebyret skal tilbagebetales i forlængelse af konstateringen af, at ansøgningen skulle have været tilladt indgivet uden betaling af gebyr.

Hvis ansøgningen tillades indgivet uden betaling af gebyr, skal Udlændingestyrelsen tilkendegive over for udlændingen, at der ikke herved er taget stilling til spørgsmålet om, hvorvidt der kan gives opholdstilladelse, og om de almindelige betingelser for meddelelse af familiesammenføring i givet fald vil blive fraveget.

Gebyret for at indgive ansøgning vil også skulle tilbagebetales, hvis en afgørelse fra Udlændingestyrelsen om afslag på familiesammenføring påklages til Udlændingenævnet, og nævnet under henvisning til hensynet til familiens enhed omgør Udlændingestyrelsens afgørelse.

5.6 Danmarks forpligtelser efter EU-retten

Udlændinge, som har ret til ophold i Danmark efter EU-reglerne om den fri bevægelighed, skal ikke have opholdstilladelse for at kunne opholde sig i Danmark. Sådanne udlændinge vil derfor ikke være omfattet af krav om gebyrbetaling. Dette gælder også borgere fra et EØS-land eller Schweiz.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 h fraviges kravet om gebyrbetaling for at indgi-

ve ansøgning således, hvis EU-reglerne kan tilsige det. Endvidere fraviges kravet om gebyrbetaling, hvis der efter EU-reglerne ikke kan kræves gebyr for indgivelse af klage eller for ansøgning om genoptagelse, jf. § 9 h, stk. 5, 1. -3 pkt.

Disse regler videreføres, og efter lovforslaget vil tilsvarende gælde for de ansøgningstyper, som efter lovforslaget omfattes af gebyrordningen, herunder for ansøgninger om familiesammenføring.

Hvis udlændingen har indbetalt gebyr for at indgive en ansøgning, en klage eller en anmodning om genoptagelse, skal gebyret tilbagebetales, hvis det vil være i strid med EU-reglerne at opkræve beløbet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15 og 17.

Visse grupper af tyrkiske statsborgere vil i medfør af associeringsaftalen mellem EF og Tyrkiet af 12. september 1963 tillige være undtaget fra kravet om gebyrbetaling. Associeringsaftalen er senere suppleret med en tillægsprotokol (vedtaget i 1972) samt Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, som i 1980 blev vedtaget inden for rammerne af denne aftale.

Tillægsprotokollen og afgørelse nr. 1/80 indeholder standstill-klausuler, der indebærer et forbud mod at vedtage nye begrænsninger inden for visse områder.

Det følger således af tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1, at de kontraherende parter afholder sig fra indbyrdes at indføre nye restriktioner, der hindrer etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser.

Af artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 følger det, at Fællesskabets medlemsstater og Tyrkiet ikke må indføre nye begrænsninger for så vidt angår vilkårene for adgang til beskæftigelse for arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der på nævnte landes områder har opnået opholds- og arbejdstilladelse i henhold til gældende lovgivning.

Tyrkiske statsborgere, der indgiver ansøgning eller klage på erhvervsområdet, opkræves ikke gebyr. Det er i forbindelse med vedtagelsen af lov nr. 1604 af 22. december 2010 vurderet, at det vil være i strid med stand still-klausulerne i tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1, og artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 at opkræve gebyrbetaling for tyrkiske statsborgere, der indgiver ansøgning eller klage på erhvervsområdet, hvis gebyret er uforholdsmæssigt højere end det gebyr, som under lignende omstændigheder kræves af EU-borgere. Da der i Danmark ikke opkræves gebyr for behandlingen af sager vedrørende EU-borgere, kan der ikke opkræves gebyr for tyrkiske statsborgere i sådanne sager. Der henvises til pkt. 2.6 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 66 af 17. november 2010 om bl.a. sagerne T. Sahin (dom af 17. september 2009, C-242/06) og Kommissionen mod Nederlandene (dom af 29. april 2010, C-92/07). Der kan endvidere ikke pålægges gebyr for ansøgninger om forlængelse af opholdstilladelse og om tidsubegrænset opholdstilladelse, der indgives af økonomisk aktive tyrkiske statsborgere.

Det er endvidere vurderingen, at udlændinge, der ansøger om familiesammenføring med herboende tyrkiske statsborgere, der er økonomisk aktive som arbejdstagere, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteydere, heller ikke kan opkræves gebyr.

Vurderingen af, om gebyrkravet skal fraviges på denne baggrund, vil være baseret på de oplysninger, der fremgår af udlændingemyndighedernes registre, og de oplysninger, der er afgivet i forbindelse med ansøgningen. Ansøger og den herboende vil i ansøgningsskemaet blive vejledt om at afgive de oplysninger, der er nødvendige for vurderingen.

Der er vurderingen, at der heller ikke kan pålægges gebyr for ansøgninger om forlængelse af opholdstilladelse og om tidsubegrænset opholdstilladelse, der indgives af familiemedlemmer til økonomisk aktive

tyrkiske statsborgere. Dette skyldes, at der heller ikke opkræves gebyr for EU-borgere for sådanne ansøgninger.

5.7. Udformning af gebyrordningen

5.7.1 Administrativ fastsættelse af gebyr for at indgive ansøgning

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 h, stk. 1, fastsætter et bestemt beløb for at indgive ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 f (religiøs forkynder), for at ansøge om forlængelse af en sådan opholdstilladelse og om tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlag af en sådan opholdstilladelse samt for at ansøge om tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlag af en opholdstilladelse meddelt på baggrund af erhverv eller studier mv. Størrelsen af gebyrerne er således fastsat i loven.

Det følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 h, stk. 2, at en udlænding normalt skal betale et gebyr for at indgive ansøgning om opholdstilladelse på erhvervs- og studieområdet og for at ansøge om forlængelse af en sådan tilladelse. Videre fremgår det, at gebyrerne fastsættes og reguleres af udlændinge-, integrations- og boligministeren. Størrelsen af gebyrerne er således fastsat administrativt.

Det indgår i lovforslaget, at alle de omkostningsbestemte gebyrer, herunder de eksisterende gebyrer og de foreslåede gebyrer på familiesammenføringsområdet, fremover vil blive fastsat administrativt.

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9 h, stk. 2, bemyndiges udlændinge-, integrations- og boligministeren således til at fastsætte og regulere disse gebyrer.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 15.

5.7.2 Omkostningsbestemt fastsættelse af gebyr for at indgive ansøgning

Gebyrerne, som foreslås indført, for at indgive ansøgninger på familiesammenføringsområdet og for at indgive ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlag af en opholdstilladelse meddelt efter §§ 7, 8, 9 b, og § 9 c, stk. 1-3, hvor udlændingen tidligere har søgt opholdstilladelse efter § 7, og § 9 e vil blive fastsat omkostningsbestemt.

De gebyrer, som er omfattet af den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 1, og som med lovforslaget foreslås fastsat administrativt, vil blive fastsat på tilsvarende måde.

Størrelsen af gebyrerne vil blive fastsat således, at de svarer til omkostningerne forbundet med behandlingen af ansøgningerne. Der vil således administrativt blive fastsat en række nye gebyrsatser på følgende områder:

- ansøgninger om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, og § 9 c, stk. 1,
- ansøgninger om forlængelse af opholdstilladelser efter § 9, stk. 1, og § 9 c, stk. 1,
- ansøgninger om opholdstilladelse efter § 9 f,
- ansøgninger om forlængelse af opholdstilladelse efter § 9 f,
- ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlag af opholdstilladelser meddelt efter § 9, stk. 1, og § 9 c, stk. 1,
- ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlag af opholdstilladelser meddelt efter §§ 7, 8, 9 b, og § 9 c, stk. 1-3, hvor udlændingen tidligere har søgt opholdstilladelse efter § 7, og § 9 e,
- ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlag af opholdstilladelser meddelt efter § 9 f, og
- ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlagt af opholdstilladelser meddelt efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-13, § 9 i, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, § 9 j, stk. 1, § 9 k, stk. 1, 1. pkt., § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1.

Gebyrsatserne vil skønsmæssigt udgøre (opgjort i 2016-prisniveau):
- 7.000 kr. for ansøgninger om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, og § 9 c, stk. 1,
- 1.800 kr. for ansøgninger om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, og § 9 c, stk. 1,
- 2.300 kr. for ansøgninger om opholdstilladelse efter § 9 f,
- 1.800 kr. for ansøgninger om forlængelse af opholdstilladelse meddelt efter § 9 f,
- 3.700 kr. for ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlag af opholdstilladelser meddelt efter § 9, stk. 1, og § 9 c, stk. 1,
- 3.700 kr. for ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlag af opholdstilladelser meddelt efter §§ 7, 8, 9 b, 9 c, stk. 1-3, og udlændingen tidligere har søgt opholdstilladelse efter § 7, eller 9 e.
- 5.500 kr. for ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlagt af opholdstilladelser meddelt efter § 9 f, og
- 5.900 kr. for ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlag af opholdstilladelser meddelt efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-13, § 9 i, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, § 9 j, stk. 1, § 9 k, stk. 1, 1. pkt., § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1.

Der er tale om foreløbige og skønnede gebyrsatser fastsat på baggrund af de skønnede omkostninger forbundet med de enkelte sagsområder og aktivitetsforudsætninger mv., der forventes i 2016.

Ovenstående gebyrstørrelser tager højde for den øgede sagsbehandling, der følger af de foreslåede ændrede regler om betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. afsnit 3.

Gebyrerne tilstræbes fastsat således, at de modsvarer de langsigtede, gennemsnitlige omkostninger ved sagsbehandlingen for det sagsområde, som gebyret dækker i overensstemmelse med retningslinjerne i Budgetvejledning 2014, punkt 2.3.1.2.

Det følger af udlændingelovens § 46, stk. 6, at afgørelser om tidsubegrænset opholdstilladelse til udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 a og §§ 9 i-9 n og 9 p træffes af Udlændingestyrelsen, efter at Styrelsen for International Rekruttering og Integration har truffet afgørelse om, hvorvidt grundlaget for opholdstilladelse fortsat er til stede.

Det følger endvidere af udlændingelovens § 46, sk. 7, at afgørelser om tidsubegrænset opholdstilladelse til udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 b træffes af Udlændingestyrelsen, efter at udlændinge-, integrations- og boligministeren har truffet afgørelse om, hvorvidt grundlaget for opholdstilladelsen fortsat er til stede.

Gebyret i forbindelse med ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse vil derfor blive fastsat på baggrund af de omkostninger, der er forbundet med Udlændingestyrelsens behandling af ansøgningen, og de omkostninger, der er forbundet med Styrelsen for International Rekruttering og Integrations hhv. Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets behandling af ansøgningen.

I gebyrerne medregnes de direkte omkostninger forbundet med sagsbehandlingen samt en andel af fællesomkostningerne. Der er således ikke tale om fiskale gebyrer. Størrelsen på gebyrerne vil eksempelvis blive nedjusteret, hvis der sker en væsentlig produktivitetsstigning, der nedbringer omkostningerne. Tilsvarende vil gebyrstørrelsen på kunne reguleres i opadgående retning, hvis udviklingen i omkostningsniveauet tilsiger dette.

Administrativ ned- eller opregulering af gebyrerne begrundet i væsentlige ændringer i omkostninger vil kunne ske én gang årligt i tilknytning til den almindelige satsregulering, der sker i forbindelse med udarbejdelsen af forslag til finansloven. Op- eller nedregulering af gebyrerne udover satsreguleringer

forventes imidlertid som udgangspunkt ikke at ske hvert år, da reguleringer sker på grundlag af de langsigtede gennemsnitlige omkostninger, hvilket normalt vil forudsætte længere udviklingsperioder end ét år.

Bekendtgørelse nr. 1568 af 23. december 2014 om indbetaling og tilbagebetaling af gebyrer for at indgive ansøgninger og klager på områderne vedrørende religiøse forkyndere m.v. og tidsubegrænset opholdstilladelse indeholder regler om indbetaling og tilbagebetaling af gebyrer i forbindelse med bl.a. indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 f og ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse på studie- og erhvervsområdet.

De endelige gebyrsatser vil blive fastsat ved en bekendtgørelse, der forudsættes at træde i kraft samtidig med loven.

Både størrelsen af de gebyrer, der i dag er fastsat i loven, og de gebyrer, der foreslås indført med lovforslaget, vil således blive fastsat ved en ændring af bekendtgørelse nr. 1568 af 2014, der vil træde i kraft samtidig med loven.

5.7.3 Ikke-omkostningsbestemte gebyrer mv.

Gebyret for at indgive en klage over et afslag på en ansøgning, der er omfattet af den gældende gebyrordning, er fastsat ved lov. Gebyret er ikke omkostningsbestemt. Tilsvarende gælder for gebyret for at indgive en ansøgning om genoptagelse.

Gebyret udgør i 2015-niveau 805 kr.

Det foreslås, at denne ordning også skal finde anvendelse for de nye gebyrer, der foreslås indført.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 17.

Efter de gældende regler skal et gebyr tilbagebetales fratrukket et vist beløb, hvis en ansøgning afvises på andet grundlag end manglende gebyrindbetaling, jf. § 9 h, stk. 7 og stk. 8, 4. pkt.

Beløbet udgør i 2015-niveau 805 kr.

Det foreslås, at dette også skal gælde for de nye gebyrer, der foreslås indført.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 18.

5.7.4 Indbetaling og tilbagebetaling af gebyr

Bekendtgørelse nr. 730 af 26. maj 2015 fastsætter regler for indbetaling og tilbagebetaling af gebyrer m.v. for at indgive ansøgninger og klager på studie- og erhvervsområdet.

Bekendtgørelse nr. 1568 af 23. december 2014 fastsætter nærmere regler for og satsregulerer indbetaling og tilbagebetaling af gebyrer for at indgive ansøgninger, klager og ansøgninger om genoptagelser på områderne vedrørende religiøse forkyndere mv. og tidsubegrænset opholdstilladelse.

De gældende regler om indbetaling og tilbagebetaling af gebyrer vil også finde anvendelse for de gebyrer, der foreslås indført med lovforslaget.

Ansøgningsskemaerne på familiesammenføringsområdet mv. vil blive opdateret med information om gebyrerne, og Udlændingestyrelsen skal, når en udlænding meddeles afslag på en ansøgning om opholdstilladelse, hvor indgivelse af klage er betinget af, at der betales klagegebyr, i forbindelse med klagevejledningen tillige vejlede om, at indgivelse af klage er betinget af betalt gebyr.

Ligeledes vil der på udlændingemyndighedernes brugerportal (www.nyidanmark.dk) blive vejledt om gebyrerne for at indgive ansøgninger og klager.

6. Inddragelse af asylansøgeres midler og øget egenbetaling

6.1. Gældende ret

Som udgangspunkt får udlændinge omfattet af udlændingelovens § 42 a, stk. 1 og 2, udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen.

Dette gælder dog bl.a. ikke, hvis udlændingen selv har tilstrækkelige midler hertil. Det fremgår således af udlændingelovens § 42 a, stk. 4, 1. pkt., at Udlændingestyrelsen kan bestemme, at en udlænding omfattet af § 42 a, stk. 1 og 2, jf. stk. 3, der har tilstrækkelige midler hertil, ikke skal have dækket sine eller sin families udgifter til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser.

Udlændinge, der får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen efter § 42 a, stk. 1 eller 2, får udbetalt en grundydelse, medmindre de pågældende er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. § 42 a, stk. 5, hvor der er en vederlagsfri bespisningsordning, jf. § 42 b, stk. 1, 1. pkt. Grundydelsen er et kontantbeløb til dækning af udgifter til kost.

Det følger endvidere af udlændingelovens § 42 b, stk. 8, at udlændinge over 18 år, der får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen efter § 42 a, stk. 1 eller 2, som udgangspunkt får udbetalt en tillægsydelse, hvis de har overholdt deres kontrakt, jf. § 42 c. Tillægsydelsen er et kontantbeløb til dækning af udgifter til tøj og småfornødenheder.

Udbetaling af tillægsydelsen er betinget af, at udlændingen udfører pålagte opgaver og medvirker til asylsagens behandling. Er udlændingen meddelt afslag på asyl, er udbetaling af tillægsydelse endvidere betinget af, at den pågældende medvirker til udsendelsen. Tillægsydelsen udbetales uafhængigt af, om udlændingen er indkvarteret på et indkvarteringssted med selvhushold eller vederlagsfri bespisningsordning.

Til udlændinge, der har forsørgelsespligt over for børn under 18 år, udbetales endvidere et forsørgertillæg, jf. nærmere udlændingelovens § 42 b, stk. 3-7.

Udlændingestyrelsen kan pålægge en udlænding – helt eller delvist – at betale udgifterne til udlændingens eller dennes families underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser eller ophold på eller i tilknytning til et indkvarteringssted omfattet af § 42 a, stk. 5, såfremt udlændingen har tilstrækkelige midler hertil. Har en udlænding uberettiget fået udbetalt kontante ydelser (grundydelse, forsørgertillæg eller tillægsydelse), kan Udlændingestyrelsen tilsvarende træffe afgørelse om tilbagebetaling af disse ydelser, medmindre særlige grunde taler herimod, ligesom Udlændingestyrelsen kan træffe afgørelse om, at en udlændings og dennes families kontante ydelser reduceres helt eller delvist, hvis udlændingen er i besiddelse af tilstrækkelige midler. Der henvises i det hele til § 42 a, stk. 4.

Det er i forarbejderne til udlændingeloven (lovforslag nr. L 214 af 2. marts 1994, pkt. 6.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger) forudsat, at en udlænding kan pålægges at betale for sit og sin eventuelle families underhold, herunder tilbagebetaling af kontante ydelser, for op til 3 måneders ophold. Baggrunden herfor er, at det ikke skal komme en udlænding til skade, at behandlingen af den pågældendes asylansøgning ikke har kunnet afsluttes efter forløbet af 3 måneder. De 3 måneder beregnes fra det tidspunkt, hvor udlændingen og eventuel familie har taget ophold på indkvarteringsstedet. Et pålæg om tilbagebetaling kan ikke udstedes på et tidligere tidspunkt end efter 3 måneders ophold på et indkvarteringssted.

Det følger endvidere af udlændingelovens § 40, stk. 4, at en udlænding skal meddele de oplysninger om

sine økonomiske forhold, som er nødvendige til bedømmelse af, om Udlændingestyrelsen kan pålægge udlændingen at tilbagebetale udgifterne til udlændingens underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser eller ophold på eller i tilknytning til et indkvarteringssted omfattet af § 42 a, stk. 5, jf. § 42 a, stk. 4.

Efter udlændingelovens § 40, stk. 9, kan dokumenter og genstande, der må antages at være af betydning for at fastslå en udlændings identitet eller tilknytning til andre lande, tages i bevaring, hvis det skønnes fornødent. I den forbindelse finder retsplejelovens kapitel 72 om legemsindgreb, herunder visitation, og kapitel 73 om ransagning samt reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74 anvendelse i samme omfang som i sager, der angår forbrydelser, der kan medføre fængselsstraf.

Der er efter de gældende regler ikke hjemmel til at iværksætte tvangsindgreb, herunder visitation og ransagning, over for udlændinge med henblik på at sikre penge eller værdigenstande til dækning af udgifterne til den pågældendes underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser samt ophold på eller i tilknytning til et indkvarteringssted omfattet af § 42 a, stk. 5. Der er heller ikke efter de gældende regler adgang til at inddrage eller beslaglægge eventuelle midler med henblik på fremadrettet dækning af udgifter til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser mv.

6.2. Ministeriets overvejelser og forslag til ændringer

6.2.1. Inddragelse af asylansøgeres midler

Det er regeringens opfattelse, at udlændinge, der har midlerne hertil, som udgangspunkt selv skal betale for opholdet i asylcentrene og for nødvendige sundhedsmæssige ydelser.

Et pålæg om betaling efter udlændingelovens § 42 a, stk. 4, 2. pkt., forudsætter, at Udlændingestyrelsen er i stand til at vurdere, om en udlænding har midler, der vil kunne dække udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser eller ophold på eller i tilknytning til et indkvarteringssted omfattet af § 42 a, stk. 5.

Det har imidlertid hidtil i praksis vist sig vanskeligt at kontrollere udlændinges medbragte midler og dermed også at vurdere, om en udlænding har tilstrækkelige midler til sit og sin families underhold mv. Muligheden for at meddele pålæg om betaling efter § 42 a, stk. 4, 2. pkt., er derfor kun blevet anvendt i relativt få tilfælde.

Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke kan udelukkes, at visse udlændinge vil kunne have en interesse i at skjule deres midler, bl.a. fordi de risikerer ikke at få dækket deres udgifter til underhold mv. eller at blive pålagt en betalingspligt efter § 42 a, stk. 4, 2. pkt., såfremt de har tilstrækkelige midler til at betale de nævnte udgifter.

Det er på den baggrund Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets opfattelse, at myndighederne bør have bedre redskaber til at kontrollere, om udlændinge er i besiddelse af midler, der vil kunne dække udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser eller ophold på et indkvarteringssted omfattet af § 42 a, stk. 5, jf. § 42 a, stk. 4.

Dette er også på linje med de foreslåede regler i § 42 a, stk. 4, 2. og 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 76, hvorefter udlændinge i videre omfang kan pålægges at afholde udgifterne til deres eget og deres families underhold mv., jf. lovforslagets afsnit 6.2.2.

Det foreslås derfor, at der indføres hjemmel i udlændingeloven til, at aktiver, herunder rede penge og værdigenstande, der kan anvendes til dækning af udgifterne til en udlændings eller dennes families

underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser eller ophold på et indkvarteringssted omfattet af § 42 a, stk. 5, kan tages i bevaring (beslaglægges).

I tilknytning hertil foreslås det, at politiet – med henblik på at kontrollere, om en udlænding har midler, der kan anvendes til dækning af de nævnte udgifter – får mulighed for at anvende tvangsindgreb omfattet af retsplejelovens kapitel 72-74. Politiet foretager efter de gældende regler visitation af en udlændings tøj og ransagning af den pågældendes bagage ved undersøgelsen af, om udlændingen er i besiddelse af dokumenter og genstande, der må antages at være af betydning for at fastslå den pågældendes identitet eller tilknytning til andre lande. Det forudsættes, at politiet, når det skal kontrolleres, om en udlænding har tilstrækkelige midler til at dække udgifterne til sit og sin families underhold mv., fremover anvender de samme redskaber i form af visitation og ransagning, som politiet allerede anvender i relation til beslaglæggelse af dokumenter og genstande. Sådanne indgreb vil skulle foretages i overensstemmelse med retsplejelovens regler, hvilket bl.a. indebærer, at ransagning og eventuel efterfølgende beslaglæggelse alene vil kunne foretages på baggrund af en retskendelse, medmindre den pågældende meddeler samtykke til indgrebet. I praksis vil der ofte være behov for, at indgrebene foretages uden indhentelse af en forudgående retskendelse, idet indgrebets øjemed ville forspildes, hvis man skulle afvente en retskendelse. I disse tilfælde vil politiet, hvis udlændingen anmoder herom, inden for 24 timer skulle forelægge afgørelsen for retten til efterfølgende godkendelse

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 71.

Det foreslås desuden at ophæve udlændingelovens § 42 a, stk. 4, 1. pkt., hvorefter Udlændingestyrelsen kan bestemme, at en udlænding omfattet af stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, der har tilstrækkelige midler hertil, ikke skal have dækket sine eller sin families udgifter til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser. Baggrunden for at ophæve bestemmelsen er, at politiet efter den foreslåede ændring af § 40, stk. 9, vil kunne tage aktiver, der kan anvendes til (efterfølgende) dækning af udlændingens og dennes families udgifter til underhold, i bevaring, og at det derfor ikke vil være relevant at træffe afgørelse om (fremadrettet) at nægte en udlænding de nævnte ydelser.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 74.

Udlændingestyrelsen vil fremover i forbindelse med modtagelsen af sagen fra politiet foretage en forhåndsberegning af, i hvilket omfang udlændingens midler vil kunne dække den pågældendes udgifter til underhold mv. Udlændingestyrelsen vil træffe afgørelse om egenbetaling, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 4, på det tidspunkt, hvor Udlændingestyrelsen vurderer, at værdien af de beslaglagte aktiver ikke længere overstiger betalingsforpligtelsen. Tidspunktet for en udlændings visitering til en kommune som følge af en meddelt opholdstilladelse vil markere tidspunktet for, hvornår kravet senest kan opgøres. Der vil imidlertid kunne træffes afgørelse i sagen efter overgangen til kommunen, men afgørelsen vil i givet fald alene vedrøre perioden forud for visiteringen til kommunen.

6.2.2. Øget egenbetaling

Ifølge den gældende praksis, der er forudsat i forarbejderne til udlændingeloven, kan en udlænding pålægges at betale for sit og sin eventuelle families underhold, herunder tilbagebetaling af kontante ydelser, for op til 3 måneders ophold på et indkvarteringssted.

Det er rimeligt, at udlændinge selv betaler for deres ophold i asylcentrene, så længe de har midler hertil.

Det foreslås at forlænge den periode, hvor en udlænding kan pålægges selv at afholde udgifterne til sit og sin families underhold mv., fra de gældende 3 måneder til en periode, der maksimalt kan strække sig indtil udgangen af den første hele måned efter det tidspunkt, hvor Udlændingestyrelsen træffer afgørelse

om visitering til en kommune. En udlænding, der har tilstrækkelige midler hertil, kan således pålægges at tilbagebetale udgifter til underhold for perioden fra den første indkvartering på et indkvarteringssted omfattet af § 42 a, stk. 5, indtil udgangen af den første hele måned efter tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse om visitering, jf. integrationslovens § 10, stk. 1. Ved "udgifter til underhold mv." forstås udgifter til indkvartering, bespisning i cafeteria på center med vederlagsfri bespisningsordning, nødvendige sundhedsmæssige ydelser samt kontante ydelser (grundydelse, forsørgertillæg og tillægsydelse).

Meddeles den pågældende afslag på asyl, vil betalingsforpligtelsen løbe frem til udrejsen eller udsendelsen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 76.

7. Nedsættelse af ydelser på asylområdet

7.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 42 a, stk. 1, får en udlænding, der opholder sig her i landet og indgiver ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, som udgangspunkt udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse, eller udlændingen udrejser eller udsendes, jf. dog stk. 3 og 4 og § 43, stk. 1.

Efter § 42 a, stk. 2, gælder det samme for udlændinge, der ikke er omfattet af § 42 a, stk. 1, eller § 43, stk. 1, og som efter reglerne i kapitel 1 og 3-5 ikke har ret til at opholde sig her i landet, hvis det er nødvendigt af hensyn til forsørgelsen af udlændingen, jf. dog stk. 3 og 4.

De pågældende udlændinge, der får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen efter § 42 a, stk. 1 eller 2, får udbetalt en grundydelse, medmindre de pågældende er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. § 42 a, stk. 5, hvor der er en vederlagsfri bespisningsordning, jf. § 42 b, stk. 1, 1. pkt. Grundydelsen er et kontantbeløb til dækning af udgifter til kost.

Det følger endvidere af udlændingelovens § 42 b, stk. 8, at udlændinge over 18 år, der får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen efter § 42 a, stk. 1 eller 2, som udgangspunkt får udbetalt en tillægsydelse, hvis de har overholdt deres kontrakt, jf. § 42 c. Tillægsydelsen er et kontantbeløb til dækning af udgifter til tøj og småfornødenheder.

Udbetaling af tillægsydelsen er betinget af, at asylansøgeren udfører pålagte opgaver og medvirker til asylsagens behandling. Er asylansøgeren meddelt afslag på asyl, er udbetaling af tillægsydelse endvidere betinget af, at den pågældende medvirker til udsendelsen. Tillægsydelsen udbetales uafhængigt af, om asylansøgeren er indkvarteret på et indkvarteringssted med selvhushold eller vederlagsfri bespisningsordning.

Til udlændinge, der har forsørgelsespligt over for børn under 18 år, udbetales endvidere et forsørgertillæg, jf. nærmere udlændingelovens § 42 b, stk. 3-7.

Der er således grundlæggende tale om to former for forsørgelse: Asylansøgere, der er indkvarteret i et asylcenter, hvor der er selvhushold, sørger selv for indkøb og madlavning. De pågældende modtager en grundydelse og en tillægsydelse. Har de pågældende børn, udbetales endvidere et forsørgertillæg. Asylansøgere, der er indkvarteret i et asylcenter med en vederlagsfri bespisningsordning, modtager ikke grundydelse, men har ret til en tillægsydelse.

I dag er langt de fleste asylansøgere indkvarteret på et indkvarteringssted, hvor der er selvhushold. De

asylcentre, der fungerer som modtage- eller udrejsecentre, f.eks. Center Sandholm, er dog indrettet med en vederlagsfri bespisningsordning.

Taksterne for de kontante ydelser i 2016 kan sammenfattes således:

Grundydelsen udgør 54,80 kr. pr. dag pr. voksen. Ansøgere, som i asylcenteret bor sammen med en ægtefælle eller samlever, får udbetalt 43,39 kr. pr. dag pr. voksen.

Hvis ansøgningen er i den indledende fase, hvor det endnu ikke er afgjort, om ansøgerens asylsag skal behandles i Danmark, er tillægsydelsen på 9,15 kr. pr. dag. Hvis det er afgjort, at asylsagen skal behandles i Danmark, sættes tillægsydelsen op til 31,98 kr. pr. dag.

Forsørgertillægget for 1. og 2. barn er i den indledende fase på 63,94 kr. pr. barn pr. dag. Hvis asylsagen skal behandles i Danmark, sættes forsørgertillægget op til 86,77 kr. pr. barn pr. dag. Der er reduceret forsørgertillæg for 3. og 4. barn på 45,68 kr. pr. dag pr. barn.

Hvis asylansøgeren bor i et asylcenter med vederlagsfri bespisningsordning og er i den indledende fase, udgør forsørgertillægget 9,15 kr. pr. barn pr. dag for de første to børn. Hvis asylansøgeren bor i et asylcenter med vederlagsfri bespisningsordning og er i sagsbehandlingsfasen eller har fået endeligt afslag på asyl og medvirker til sin udrejse, udgør forsørgertillægget 31,98 kr. pr. barn pr. dag. Der udbetales ikke forsørgertillæg for 3. og 4. barn, hvis asylansøgeren bor på et center med vederlagsfri bespisningsordning.

Beløbene reguleres én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

7.2. Ministeriets overvejelser og forslag til ændring

En række faktorer kan have betydning for, hvor mange udlændinge der søger asyl i Danmark. Det gælder også størrelsen af de kontante ydelser, der udbetales til asylansøgere.

Det foreslås, at størrelsen af grundydelsen, tillægsydelsen og forsørgertillægget, der udbetales til asylansøgere, nedsættes. En reduktion af de kontante ydelser vil gøre det mindre attraktivt at søge asyl i Danmark og kan således være medvirkende til, at færre udlændinge søger mod Danmark.

Efter de foreslåede ændringer vil de nævnte kontante ydelser blive reduceret med 10 pct. i forhold til de takster, der ellers ville gælde for 2016.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 82-91.

8. Afskaffelse af asylansøgeres adgang til at blive indkvarteret i selvstændige og særlige boliger uden for asylcentre

8.1. Gældende ret

8.1.1. Privat indkvartering og tilbud om selvstændig bolig i tilknytning til et asylcenter

Det følger af udlændingelovens § 42 l, stk. 1, at Udlændingestyrelsen efter ansøgning træffer afgørelse om, at en udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, kan indkvartere sig privat eller få tilbud om en selvstændig bolig i tilknytning til et indkvarteringssted omfattet af § 42 a, stk. 5, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse, udrejser eller udsendes, hvis 1) udlændingen har opholdt sig i Danmark i mindst 6 måneder fra indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, 2) Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om, at udlændingen kan opholde sig i Danmark under asylsagens behandling, jf. herved § 48 e, stk. 2, og 3) udlændingen indgår en kontrakt med Udlændingestyrelsen i overensstemmelse med § 42 l, stk. 4.

Tilbud om en selvstændig bolig kan gives til såvel enlige som familier. Det fremgår af bestemmelsens forarbejder, at inden for gruppen af asylansøgere, der opfylder betingelserne for at få tilbuddet, bør tilbud om at flytte ud af asylcentrene målrettes de asylansøgere, hvis generelle situation styrkes mest af en selvstændig bolig. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis der er tale om en familie med børn, eller hvis der er tale om en asylansøger, som har sundhedsmæssige eller personlige problemer, og som kan have gavn af egen bolig.

Efter udlændingelovens § 42 l, stk. 2, gælder bestemmelsens stk. 1 ikke for 1) udlændinge, der er administrativt udvist i medfør af § 25, 2) udlændinge, der er udvist ved dom, 3) udlændinge, der er idømt betinget eller ubetinget fængsel for strafbart forhold begået her i landet, 4) udlændinge, hvis opholdstilladelse er bortfaldet i medfør af § 21 b, stk. 1, 5) udlændinge, der er omfattet af udelukkelsesgrundene i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, og 6) udlændinge, hvis ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 behandles efter § 53 b (åbenbart grundløsproceduren).

Efter udlændingelovens § 42 l, stk. 3, træffer Udlændingestyrelsen efter ansøgning afgørelse om, at en udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, kan indkvartere sig privat hos en herboende ægtefælle, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse, udrejser eller udsendes, hvis udlændingen indgår en kontrakt med Udlændingestyrelsen i overensstemmelse med § 42 l, stk. 4. Dette gælder ikke udlændinge omfattet af § 42 l, stk. 2.

Udlændingestyrelsen indgår efter udlændingelovens § 42 l, stk. 4, en kontrakt med udlændingen om dennes private indkvartering eller indkvartering i selvstændig bolig. Det skal indgå i kontrakten som et vilkår, at udlændingen medvirker til oplysning af sin sag om opholdstilladelse i medfør af § 7 og efter afslag på eller frafald af ansøgningen om opholdstilladelse medvirker til udrejsen uden ugrundet ophold. Udlændingestyrelsen vejleder i forbindelse med indgåelse af kontrakten udlændingen mundtligt og skriftligt om vilkårene for privat indkvartering eller indkvartering i selvstændig bolig, herunder navnlig kravet om medvirken.

Efter udlændingelovens § 42 l, stk. 5, forudsætter en afgørelse om privat indkvartering, at boligen er placeret i en kommune, hvortil der kan visiteres flygtninge på grundlag af de aftalte eller fastsatte kommunekvoter, jf. integrationslovens § 8. Dette gælder dog ikke udlændinge, som ønsker privat indkvartering hos en herboende ægtefælle. En udlænding under 18 år kan kun indkvarteres privat, hvis Udlændingestyrelsen efter en konkret vurdering finder, at hensynet til den mindreåriges tarv taler derfor.

Udlændingestyrelsen træffer i medfør af udlændingelovens § 42 l, stk. 6, medmindre helt særlige grunde taler derimod, afgørelse om, at en udlænding, som er indkvarteret i medfør af § 42 l og ikke længere opfylder betingelserne herfor eller ikke overholder vilkårene i den indgåede kontrakt, skal tage ophold på et indkvarteringssted efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse.

En udlænding, der er indkvarteret i medfør af udlændingelovens § 42 l, forsørges fortsat af Udlændingestyrelsen og er fortsat omfattet af udlændingelovens regler om undervisning og aktivering, jf. § 42 l, stk. 7.

8.1.2. Tilbud om særlige boliger til børnefamilier

Det følger af udlændingelovens § 42 a, stk. 8, 1. pkt., at familier med børn, hvoraf mindst én af forældrene har opholdt sig i Danmark uafbrudt i mindst 12 måneder efter endeligt afslag på ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, skal tilbydes indkvartering i særlige boliger i tilknytning til eller uden for et indkvarteringssted, medmindre familiens sociale eller sundhedsmæssige situation taler afgørende imod.

Tilbuddet om indkvartering i særlig bolig gives i medfør af udlændingelovens § 42 a, stk. 8, 2. pkt., ikke til familier, hvis asylsag er behandlet efter § 53 b (åbenbart grundløs-proceduren), eller som har fået flyttepåbud på grund af vold eller trusler om vold efter udlændingelovens § 42 a, stk. 7, medmindre hensynene til børnenes tarv i helt særlige tilfælde taler derfor og udsendelse for tiden er udsigtsløs.

Det er efter udlændingelovens § 42 a, stk. 8, 3. pkt., en betingelse for tilbud om indkvartering i særlig bolig, at familiens medlemmer ikke er udvist ved dom, administrativt udvist i medfør af § 25, omfattet af udelukkelsesgrundene i flygtningekonventionen af 28. juli 1951 eller dømt for strafbart forhold begået her i landet, og at familiens medlemmers opholdstilladelse ikke er bortfaldet efter § 21 b, stk. 1. Opfylder familien ikke længere disse betingelser, træffer Udlændingestyrelsen, medmindre særlige grunde taler derimod, afgørelse om, at familien skal tage ophold på et indkvarteringssted efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse.

8.2. Ministeriets overvejelser og forslag til ændring

Regeringen er af den opfattelse, at vilkårene på asylområdet betyder noget for, hvor attraktivt det er at søge til Danmark.

I dag har asylansøgere, herunder afviste asylansøgere, under visse nærmere betingelser bl.a. mulighed for at flytte i selvstændig bolig i tilknytning til et asylcenter. Endvidere har visse børnefamilier i udsendelsesposition, som ikke ønsker at medvirke til udrejsen, mulighed for at flytte i særlige boliger i tilknytning til eller uden for asylcentrene. Dette er efter regeringens opfattelse med til at gøre Danmark til et mere attraktivt land at søge asyl i. Hertil kommer, at det kan give falsk håb om en fremtid i Danmark til de asylansøgere, der har fået afslag på deres ansøgning om asyl, og hæmme motivationen for frivillig udrejse. Det forekommer endvidere ikke rimeligt, at børnefamilier i udsendelsesposition, som ikke ønsker at medvirke til udrejsen, kan flytte i særlige boliger i tilknytning til eller uden for asylcentrene.

Det foreslås på den baggrund, at ordningen for børnefamilier i udsendelsesposition i § 42 a, stk. 8, ophæves, og at udlændingelovens § 42 l ændres, således at det ikke længere er muligt for asylansøgere at flytte i selvstændig bolig i tilknytning til et asylcenter.

De foreslåede ændringer indebærer, at børnefamilier i udsendelsesposition ikke kan indkvarteres i særlige boliger i tilknytning til eller uden for et asylcenter, og at asylansøgere ikke kan flytte i selvstændige boliger i tilknytning til et asylcenter. De asylansøgere, der hidtil har haft mulighed for indkvartering i enten en selvstændig eller en særlig bolig i tilknytning til eller uden for et asylcenter, skal i stedet fremadrettet tage ophold på et indkvarteringssted efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 7.

For så vidt angår familier med børn, der i dag bor i tilknytning til eller uden for et asylcenter i medfør af udlændingelovens § 42 a, stk. 8, og § 42 l indføres en overgangsordning, således at de fortsat kan bo uden for eller i tilknytning til asylcentreret i den anviste bolig, så længe betingelserne herfor er opfyldt. Der henvises til afsnit 8.1.1. og 8.1.2. Opfylder familien ikke længere betingelserne, træffer Udlændingestyrelsen, medmindre særlige grunde taler derimod, afgørelse om, at familien skal tage ophold på et indkvarteringssted efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse.

På grund af presset på den eksisterende kapacitet til indkvartering af asylansøgere finder regeringen, at asylansøgere, der er i stand til at forsørge sig selv og deres familie, eller som har mulighed for at indkvartere sig privat hos familie eller bekendte, fortsat skal kunne udnytte denne mulighed, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Med lovforslaget foreslås der derfor ingen ændringer i reglerne om indkvartering i egen bolig, jf. udlændingelovens § 42 k, og privat indkvartering, jf. udlændingelovens § 42 l.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 60-64, 70, 72, 75, 77-80, 92 og 93, 101 og 115.

9. Ændring af kriterierne for udvælgelse af kvoteflygtninge

9.1. Gældende ret

Opholdstilladelse til kvoteflygtninge er reguleret i udlændingelovens § 8, hvorefter flygtninge, der kommer hertil som led i en aftale med UNHCR eller lignende international aftale, og som er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951 (§ 8, stk. 1), eller som ved en tilbagevenden til hjemlandet risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (§ 8, stk. 2), eller som må antages at ville opfylde grundprincipperne for at opnå opholdstilladelse efter en af udlændingelovens bestemmelser, såfremt de var indrejst i Danmark som asylansøgere (§ 8, stk. 3).

Efter udlændingelovens § 8, stk. 4, 1. og 2. pkt., skal der ved udvælgelsen af kvoteflygtninge lægges vægt på, i hvilket omfang genbosætning her i landet må forventes at indebære en varig forbedring af den pågældendes livssituation. Vurderingen skal foretages på baggrund af udlændingens behov og forventninger sammenholdt med de vilkår, som det danske samfund kan tilbyde.

Efter udlændingelovens § 8, stk. 6, bestemmer udlændinge-, integrations- og boligministeren den overordnede fordeling af de udlændinge, der skal gives opholdstilladelse efter § 8, stk. 1-3. Fastsættelsen sker på baggrund af en indstilling fra Udlændingestyrelsen.

En del af den årlige kvote reserveres til særligt hastende sager vedrørende flygtninge, der risikerer umiddelbar hjemsendelse til hjemlandet eller overgreb i opholdslandet. Antallet af hastepladser skal udgøre en mindre del af den samlede årlige kvote. Der har i de seneste år været afsat ca. 75 pladser årligt til sådanne hastesager. Disse sager forelægges skriftligt af UNHCR for Udlændingestyrelsen, som vurderer, hvorvidt de pågældende kan tilbydes genbosætning efter udlændingelovens § 8.

Endvidere er der ca. 30 pladser årligt, som er reserveret til personer med særlige behandlingskrævende sygdomme (Twenty or More-sager).

Udlændingestyrelsens indstilling om fordeling af det kommende års kvote foretages på baggrund af UNHCR's årlige prioriteter på området og i øvrigt i tæt dialog med UNHCR.

Når udlændinge-, integrations- og boligministeren har fastsat den overordnede fordeling af det kommende års genbosætningskvote, planlægger Udlændingestyrelsen udvælgelsesrejser for det kommende år.

Forud for hver rejse forelægger UNHCR et antal sager for Udlændingestyrelsen, som svarer til det antal pladser, der er afsat på kvoten. I langt de fleste af de forelagte sager ender det med, at Danmark tilbyder den pågældende flygtning genbosætning.

9.1.1. Nærmere om udlændingelovens § 8, stk. 4

Det følger af udlændingelovens § 8, stk. 4, at der ved udvælgelsen af udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter stk. 1-3 (kvoteflygtninge), skal lægges vægt på, i hvilket omfang genbosætning her i landet må forventes at indebære en varig forbedring af den pågældendes livssituation. Vurderingen skal foretages på baggrund af udlændingens behov og forventninger sammenholdt med de vilkår, som det danske samfund kan tilbyde. Der skal endvidere lægges vægt på hensynet til folkesundheden, medmindre helt særlige grunde taler derimod.

Bestemmelsen blev i sin nuværende affattelse indført ved lov nr. 515 af 26. maj 2014 og medførte, at det

dagældende kriterium om integrationspotentiale, som blev indført ved lov nr. 403 af 1. juni 2005, blev ophævet.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lov nr. 515 af 26. maj 2014, jf. lovforslag nr. L 141 af 26. februar 2014, pkt. 2.3.1, at det bærende princip for et subsidiært kriterium i forbindelse med udvælgelse bør være, hvordan man sikrer den bedst mulige udnyttelse af det danske samfunds forudsætninger for at tage imod kvoteflygtninge, således at udvælgelse sker ud fra en vurdering af den enkeltes behov og forventninger sammenholdt med de vilkår og tilbud, som det danske samfund vil kunne give den pågældende.

Det fremgår endvidere af de almindelige bemærkninger til lov nr. 515 af 26. maj 2014, jf. lovforslag nr. L 141 af 26. februar 2014, pkt. 2.3.5, at et sådant subsidiært kriterium også vil kunne føre til, at potentielle kvoteflygtninge ikke udvælges til genbosætning i Danmark, hvis det åbenbart ikke vil være en god løsning for den pågældende. En relativt veluddannet person kan f.eks. tænkes at have urealistiske forventninger til sine jobmuligheder i Danmark og ikke være villig til at starte forfra med f.eks. en ny uddannelse eller et ufaglært arbejde. I så fald vil det ikke være et udtryk for den bedste udnyttelse af pladsen at give denne til den pågældende, alene under henvisning til dennes uddannelsesniveau. Det kan eksempelvis også forekomme, at en person under samtalen med den danske delegation tilkendegiver, at den pågældende reelt ikke ønsker at komme til Danmark, men foretrækker et andet land, f.eks. pga. familiemæssig tilknytning dertil. I et sådant tilfælde kan det være åbenbart, at den pågældende ikke vil trives i Danmark, og at det vil være mere hensigtsmæssigt at tilbyde pladsen til en anden.

Endvidere fremgår det af de almindelige bemærkninger til lov nr. 515 af 26. maj 2014, jf. lovforslag nr. L 141 af 26. februar 2014, pkt. 2.3.7, at hensynet til folkesundheden taler for, at der ikke tilbydes genbosætning til personer, der lider af særligt smitsomme sygdomme, medmindre der foreligger helt særlige grunde, f.eks. særligt tungtvejende beskyttelseshensyn eller nære familierelationer til herboende personer. Personer med særlige smitsomme sygdomme vil i stedet kunne genbosættes under Twenty or More-ordningen.

9.2. Ministeriets overvejelser og forslag til ændring

Det primære kriterium for udvælgelse af kvoteflygtninge er, om udlændingen er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, om udlændingen ved en tilbagevenden til hjemlandet risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller om udlændingen må antages at ville opfylde grundprincipperne for at opnå opholdstilladelse efter en af udlændingelovens bestemmelser, såfremt de var indrejst i Danmark som asylansøgere.

Efter de gældende regler skal der ved udvælgelsen af kvoteflygtninge som subsidiært kriterium lægges vægt på, i hvilket omfang genbosætning her i landet må forventes at indebære en varig forbedring af den pågældendes livssituation. Vurderingen skal foretages på baggrund af udlændingens behov og forventninger sammenholdt med de vilkår, som det danske samfund kan tilbyde. Der skal endvidere lægges vægt på hensynet til folkesundheden, medmindre helt særlige grunde taler derimod.

Det nuværende subsidiære kriterium for udvælgelse af kvoteflygtninge tager efter regeringens opfattelse ikke i tilstrækkeligt omfang hensyn til den enkelte flygtnings mulighed for at forbedre sin livssituation ved at flytte til Danmark. På den baggrund ønsker regeringen, at kvoteflygtninge, der bliver genbosat i Danmark, har de bedst mulige forudsætninger for at slå rod her i landet og få glæde af at være her, og derfor foreslås det, at der indføres et kriterium om integrationspotentiale for kvoteflygtninge svarende til det, som VK-regeringen indførte i 2005.

Med forslaget ændres det subsidiære kriterium for udvælgelsen af kvoteflygtninge, således at der skal

lægges vægt på den pågældende udlændings integrationspotentiale. Dette skyldes, at genbosætning normalt kun kan betragtes som vellykket, hvis den pågældende har vilje og evne til at blive et selvforsørgende og ydende medlem af det danske samfund på lige fod med samfundets øvrige borgere, jf. herved princippet i integrationslovens § 1, stk. 1.

Spørgsmålet om, hvorvidt en person besidder det fornødne integrationspotentiale, må besvares efter en konkret vurdering af samtlige foreliggende omstændigheder. Følgende forhold indgår – i overensstemmelse med det tidligere kriterium om integrationspotentiale – med betydelig vægt: Sproglige forudsætninger, uddannelsesforhold og arbejdserfaring, familieforhold, netværk samt den enkeltes alder og motivation.

Følgende forhold indgår med betydelig vægt:

Sproglige forudsætninger. Den enkelte bør i almindelighed kunne læse og skrive sit eget sprog, og analfabeter bør som udgangspunkt ikke tilbydes genbosætning. Såfremt der imidlertid er tale om en eller to analfabeter i en familie eller en gruppe af personer, bør dette udgangspunkt dog kunne fraviges, hvis familien eller gruppen i øvrigt vurderes at have integrationspotentiale. Personer, der har tillært sig et eller flere fremmedsprog, bør som udgangspunkt gives prioritet, da der er en vis formodning for, at de også vil være motiverede for at lære dansk. Det bør under alle omstændigheder så vidt muligt sikres, at den enkelte kan kommunikere på et sprog, der beherskes af personer (tolke mv.) her i landet, således at det er muligt at kommunikere med den pågældende også i den første tid efter ankomsten til Danmark.

Uddannelsesforhold og arbejdserfaring. Uddannelsesforhold og arbejdserfaring er vigtig, men den højeste uddannelse er ikke nødvendigvis udtryk for det bedste integrationspotentiale. Personer med høje uddannelser kan have en forventning om at kunne komme til at arbejde inden for deres fag i løbet af forholdsvis kort tid efter ankomsten til Danmark. Det vil ofte være en forventning, som det danske samfund ikke kan honorere.

Familieforhold. Det er væsentligt, at genbosætningen bidrager til at holde en familie samlet. Familier bør derfor som hidtil søges genbosat samlet, uanset at ikke alle familiemedlemmer har samme integrationspotentiale.

Børnefamilier. Familier med børn bør prioriteres højt, da disse ofte vil have lettere ved at integrere sig end f.eks. enlige. Det betyder dog ikke, at enlige eller eksempelvis par uden børn ikke vil kunne genbosættes, men der bør i så fald lægges vægt på de enkeltes muligheder for at etablere andre netværk i Danmark.

Netværk ud over familien. Netværket kan være opstået i opholdslandet, og en samlet genbosætning af en gruppe kan styrke integrationspotentialet for den enkelte.

Den enkeltes alder. Ældre og helt unge uden familie eller netværk må som udgangspunkt forventes at have vanskeligere ved at klare sig under væsentligt ændrede omstændigheder.

Motivation. Endelig er den enkelte kvoteflygtnings motivation og handlekraft af allerstørste betydning for en vellykket integration. Mangler i forhold til et eller flere af de øvrige kriterier vil derfor kunne opvejes af netop motivation og handlekraft. Der kan være flere gode grunde til, at en person ikke udviser motivation eller handlekraft - f.eks. som følge af mange års tilværelse som flygtning under vanskelige vilkår og/eller traumatisering. Hvis hensynet til integrationspotentiale skal have et reelt indhold som udvælgelseskriterium, er det nødvendigt at se bort fra årsagerne til, at dette potentiale er fraværende hos nogle.

Der tilsigtes ingen ændringer i den nuværende anvendelse af hastepladser eller pladserne under den

såkaldte Twenty or More-ordning. Det foreslåede integrationspotentialekriterium vil således ikke skulle anvendes ved behandling af disse sager.

Indførelsen af integrationspotentialekriteriet i 2005 affødte kritik, herunder fra UNHCR, som fandt, at øget fokus på kvoteflygtningenes forudsætninger for integration er diskriminerende og underminerer udvælgelse baseret på en behovsvurdering samt afskærer genbosætning af de mest udsatte flygtninge.

Den foreslåede lovændring ændrer ikke på, at det primære kriterium for udvælgelse af kvoteflygtninge fortsat vil være, om udlændingen er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, om udlændingen ved en tilbagevenden til hjemlandet risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller om udlændingen må antages at ville opfylde grundprincipperne for at opnå opholdstilladelse efter en af udlændingelovens bestemmelser, såfremt de var indrejst i Danmark som asylansøgere.

Det forhold, at de foreslåede regler inddrager flygtningenes mulighed for at opnå vellykket integration i Danmark, er således et supplerende udvælgelseskriterium.

Endvidere bemærkes, at integrationspotentialekriteriet ikke anvendes ved udvælgelsen af kvoteflygtninge i hastesager og Twenty or More-kategorien. Udlændingestyrelsen vil således som hidtil sikre, at der, i det omfang UNHCR anmoder om det, udvælges det nævnte antal flygtninge under de pågældende kategorier.

Efter regeringens opfattelse taler hensynet til den enkelte kvoteflygtning for, at der ved udvælgelsen lægges vægt på, om den pågældende har mulighed for at slå rod i Danmark og få glæde af at være her. Hensynet til den enkelte kvoteflygtning taler således for, at der ved udvælgelsen lægges større vægt på udlændingens mulighed for at blive integreret i det danske samfund.

Regeringen er på den baggrund ikke enig i den kritik, der blev rejst i forbindelse med indførelsen af integrationspotentialekriteriet i 2005.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 5.

9.3. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

FN's konvention af 13. december 1986 om rettigheder for personer med handicap (handicapkonventionen) skal sikre grundlæggende menneskerettigheder for personer med handicap.

Handicapkonventionen har ifølge artikel 1 til formål at fremme, beskytte og sikre muligheden for, at alle personer med handicap fuldt ud kan nyde alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder på lige fod med andre, samt at fremme respekten for deres naturlige værdighed.

Efter artikel 5, stk. 1, i handicapkonvention skal deltagerstaterne anerkende, at alle er lige for loven, og at alle uden nogen form for diskrimination har ret til lige beskyttelse og at drage sammen nytte af loven. Deltagerstaterne skal efter artikel 5, stk. 2, forbyde enhver diskrimination på grund af handicap og skal sikre personer med handicap lige og effektiv retlig beskyttelse imod diskrimination af enhver grund. Endvidere skal deltagerstaterne efter artikel 5, stk. 3, tage alle passende skridt til at sikre, at der tilvejebringes rimelig tilpasning med henblik på at fremme lighed og afskaffe diskrimination.

Handicapkonventionen anerkender ikke en generel og ubetinget ret til genbosætning. Det er på den baggrund Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets opfattelse, at den foreslåede lovændring er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

Det bemærkes, at Danmark med den såkaldte Twenty or More-ordning har reserveret ca. 30 pladser fra den årlige genbosætningskvote til personer med særlige behandlingskrævende sygdomme.

10. Forslag til ændringer som følge af oprettelsen af Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 blev det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Ressortansvaret for sager vedrørende udlændingeområdet, herunder sager vedrørende asyl, humanitær opholdstilladelse, familiesammenføring, EU og indfødsret, inklusiv de til området hørende institutioner m.v., er i den forbindelse overført fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Samtidig er ressortansvaret for sager vedrørende integration af flygtninge og indvandrere på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet, herunder introduktionsforløbet og integrationsprogrammet samt ydelser, der knyttes hertil, samt sager vedrørende ophold på baggrund af beskæftigelse, herunder greencard-ordningen, au pair-ordningen, jobkort, studietilladelser m.v., inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overført fra Beskæftigelsesministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Som følge af ressortomlægningen er den del af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering som omhandlede international rekruttering m.v. udskilt til en ny styrelse, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, under Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet, ligesom Udlændingestyrelsen som følge af ressortomlægningen nu er en styrelse under Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

I de tilfælde, hvor ændring af bestemmelser i udlændingeloven som følge af den nye ressortfordeling ikke giver anledning til særlige bemærkninger, vil ændring af bestemmelserne blive indarbejdet i forbindelse med udstedelse af en ny udlændingelovbekendtgørelse.

Det drejer sig bl.a. om §§ 2, 58 d, 58 e og 58 f om EU-borgere og EU-retlige forpligtelser, § 8, §§ 42 a-42 j, §§ 43-43 c, § 44 b, stk. 2, § 48 a, stk. 3, og § 53 om asyl, §§ 9 og 40 c om familiesammenføring, § 9 a om ophold på baggrund af beskæftigelse, § 9 b om humanitær opholdstilladelse, § 9 h, stk. 4, om størrelsen af gebyrer for indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse m.v. og for indgivelse af ansøgning om certificering, § 9 i om opholdstilladelse på baggrund af uddannelse, § 9 j om opholdstilladelse som au pair, §§ 13 og 14 om arbejdstilladelse, § 33, stk. 6, om opsættende virkning i forbindelse med indbringelse af visse sager for Folketingets Ombudsmand, § 44 a, stk. 2, om Styrelsen for International Rekruttering og Integrations adgang til Udlændingeinformationsportalen (UIP), § 46, stk. 3 og 7, om kompetence i sager om humanitær opholdstilladelse, § 46 a, stk. 1, 2 og 4, om klageadgang, § 52 b, stk. 4, om Udlændingenævnets kompetence i sager om bortfald af opholdstilladelse, og § 52 c, stk. 1, om sekretariatsbistand for Udlændingenævnet. Visse af disse bestemmelser er bemyndigelsesbestemmelser, som med ressortomlægningen er overgået til udlændinge-, integrations- og boligministeren.

Endvidere drejer det sig om ændringer af § 9, stk. 36, § 9 c, stk. 4, § 9 i, stk. 7 og 9, § 42 f, stk. 8, § 42 g, stk. 1, § 44 g, § 48 f og § 56 a, stk. 4 og 5, der skal ændres som følge af andre ressortomlægninger.

Herudover er der tale om en yderligere række af bemyndigelsesbestemmelser, hvor det efter den kongelige resolution er klart, hvilken minister der har overtaget kompetencen på området. Det drejer sig bl.a. om § 5, stk. 2, om bemyndigelse til at fastsætte regler om, at børn under 18 år, der har fast ophold hos forældremyndighedens indehaver, er fritaget for opholdstilladelse, § 9 g, stk. 1 og 2, om bemyndigelse til at fastsætte regler om indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse, § 9 h, stk. 3, om bemyndigelse til at fastsætte og regulere gebyret for at indgive ansøgning om certificering, § 46 c om bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang afgørelser om opholdskort efter § 6 og opholdstilladelser efter § 9, stk. 1, nr. 3, kan træffes af andre myndigheder end Udlændingestyrelsen, § 46 d om bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, at en statsforvaltning uden udlændingens samtykke til brug for en afgørelse eller en udtalelse efter udlændingeloven eller bestemmelser fastsat i medfør af

udlændingeloven kan videregive alle akter, der er indgået i de af § 46 c omfattede sager, § 46 f om bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om krav til tolke, samt § 56 a, stk. 7 og 8, om bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for Udlændingestyrelsens beskikkelse af advokater i sager om uledsagede mindreårige.

Disse bemyndigelser er overgået til udlændinge-, integrations- og boligministeren.

De øvrige ændringer af udlændingeloven som følge af den nye ressortfordeling er indeholdt i lovforslagets § 1, nr. 1-3, 12-14, 24, 52-55, 58 og 59, 65-69, 73, 94-96, 103-108 og 110-114.

11. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De foreslåede regler om ændring af adgangen til at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse vil medføre nye sagsskridt i Udlændingestyrelsen i forbindelse med vurderingen af, om betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse er opfyldt. Isoleret set forventes de foreslåede regler at medføre merudgifter på ca. 5 mio. kr. årligt ved det i forbindelse med ændringsforslagene til finanslovsforslaget for 2016 fastsatte aktivitetsniveau. En del af merudgifterne forventes finansieret ved gebyrer, jf. afsnit 5 ovenfor.

De foreslåede regler om indførelse af gebyrer på familiesammenføringsområdet mv. vil medføre nye sagsskridt i Udlændingestyrelsen i forbindelse med vurderingen af, om betingelserne for betaling af gebyr er opfyldt. Der vil endvidere være udgifter forbundet med administration af gebyrordningen. Indførelsen af gebyrer forventes samlet ved det i forbindelse med ændringsforslagene til finanslovsforslaget for 2016 fastsatte aktivitetsniveau at medføre mindreudgifter for det offentlige på ca. 50 mio. kr. årligt ved fuld indfasning. I 2016 forventes mindreudgiften at udgøre ca. 15 mio. kr.

Den foreslåede nedsættelse af de økonomiske ydelser til asylansøgere forventes ved det i forbindelse med ændringsforslagene til finanslovsforslaget for 2016 fastsatte aktivitetsniveau at medføre mindreudgifter for det offentlige på ca. 40 mio. kr. årligt i 2016 og 2017 og ca. 30 mio. kr. årligt i 2018 og 2019.

De foreslåede ændringer af reglerne for muligheden for at bo i tilknytning til asylcentrene eller uden for asylcentrene i enten en selvstændig bolig eller i en særlig bolig forventes ved det i forbindelse med ændringsforslagene til finanslovsforslaget for 2016 fastsatte aktivitetsniveau at medføre mindreudgifter for det offentlige på ca. 10 mio. kr. i 2016 og ca. 40 mio. kr. årligt i 2017 til 2019.

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget i 2016 vil blive indarbejdet på forslag til lov om tillægsbevilling for 2016. De økonomiske konsekvenser i 2017 og frem vil blive indarbejdet på forslaget til finansloven for 2017.

Lovforslagets øvrige elementer forventes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

Afskaffelse af statens betaling for transport til familiesammenførte til herboende flygtninge og tilbagerulning af den ekstraordinære asylrådgivning forventes ved det i forbindelse med ændringsforslagene til finanslovsforslaget for 2016 fastsatte aktivitetsniveau at medføre samlede mindreudgifter på ca. 20 mio. kr. i 2016 og 10 mio. kr. i 2017 til 2019. Konsekvenserne af ændringerne i 2016 vil blive indarbejdet på forslag til lov om tillægsbevilling for 2016. Konsekvenserne i 2017 og frem vil blive indarbejdet på forslaget til finansloven for 2017.

Ændringerne af reglerne i udlændingebekendtgørelsen om varigheden af opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 7, stk. 1 (konventionsstatus), og § 7, stk. 2 (beskyttelsesstatus) vil medføre flere sager i Udlændingestyrelsen, da opholdstilladelser efter de nævnte bestemmelser vil skulle forlænges

oftere end det sker i dag. Den faktiske aktivitetsændring vil blandt andet afhænge af den realiserede udvikling i antallet af meddelte opholdstilladelser på asylområdet. Ændringerne forventes ikke at medføre økonomiske konsekvenser i 2016. De økonomiske konsekvenser i 2017 og frem forventes at indebære merudgifter, som vil blive håndteret på finanslovsforslaget for 2017.

12. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

13. De administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil indebære krav om indbetaling af et gebyr senest samtidig med indgivelse af en ansøgning eller en klage på familiesammenføringsområdet og i sager om tidsubegrænset opholdstilladelse til flygtninge m.fl.

14. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

15. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget berører ikke EU-borgere, der har ret til ophold på baggrund af reglerne om fri bevægelighed.

Visse persongrupper vil være undtaget fra gebyrbetaling som følge af EU-reglerne. Der henvises til afsnit 5.6.

16. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag er ikke forinden fremsættelsen sendt i høring, da der er behov for, at reglerne i lyset af den ekstraordinære situation med et meget højt antal asylansøgere i Danmark træder i kraft hurtigt.

Dog har forslaget om ændring af kriterierne for udvælgelse af kvoteflygtninge, jf. afsnit 9, været sendt i høring i perioden fra den 14. oktober 2015 til den 11. november 2015.

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv. med frist den 6. januar 2016:

ACE Denmark Akkrediteringsinstitutionen, Advokatsamfundet, Amnesti Nu, Amnesty International, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Boligselskabernes Landsforening. Børnerådet, Børns Vilkår, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Danes Worldwide, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Lejerforeninger, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Psykiatrisk Selskab, Dansk Psykolog Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Udlejere, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Centrale Handicapråd, DIGNITY – Dansk Institut Mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscenteret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Ejendomsforeningen Danmark, Finansrådet, Flygtningenævnet, Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Færøernes Landsstyre, HK/Danmark, Indvandrermedicinsk klinik, Odense Universitetshospital, Indvandrerrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Kirkernes Integrationstjeneste, KL, Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen ”Et barn To forældre”, Landsorganisation af

kvindekrisecentre (LOKK), Landsorganisationen i Danmark, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Mellemfolkeligt Samvirke, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), Politiforbundet i Danmark, PRO-Vest, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, PTU – Livet efter ulykken, Red Barnet, Refugees Welcome, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Røde Kors, Rådet for Etniske Minoriteter, Samarbejdsgruppen om Børnekonventionen, Samtlige byretter, SOS mod Racisme,UNHCR, UNHCR Regional Representation for Northern Europe, Ægteskab uden grænser og 3 F.

17. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	De foreslåede ændringer forventes samlet set ved det budgetterede aktivitetsniveau på ændringsforslagene til finanslovsforslaget for 2016 at medføre mindreudgifter for det offentlige på i størrelsesordenen 100 mio. kr. årligt ved fuld indfasning.	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	De foreslåede ændringer af adgangen til at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse og indførelsen af gebyrer vil medføre yderligere sagsbehandling i Udlændingestyrelsen. Herudover vil ændringen af varigheden af opholdstilladelser meddelt efter udlændingelovens § 7, stk. 1, og § 7, stk. 2, indebære, at der vil skulle håndteres flere sager i Udlændingestyrelsen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Lovforslaget vil indebære krav om indbetaling af et gebyr senest samtidig med indgivelse af en ansøgning eller en klage på familiesammenføringsområdet og i sager om tidsubegrænset opholdstilladelse til flygtninge m.fl.

Forholdet til EU-retten	Lovforslaget berører ikke EU-borgere, der har ret til ophold på baggrund af reglerne om fri bevægelighed. Visse persongrupper vil være undtaget fra gebyrbetaling som følge af EU-reglerne. Der henvises til afsnit 5.6.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

§ 1

Til nr. 1

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Samtidig er det besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende udlændingeområdet, herunder sager vedrørende asyl, humanitær opholdstilladelse, familiesammenføring, EU og indfødsret, inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Det er endvidere besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende integration af flygtninge og indvandrere på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet, herunder introduktionsforløbet og integrationsprogrammet samt ydelser, der knyttes hertil, samt sager vedrørende ophold på baggrund af beskæftigelse, herunder greencard-ordningen, au pair-ordningen, jobkort, studietilladelser m.v., inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Beskæftigelsesministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

Som følge af ressortomlægningen er den del af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, som omhandlede international rekruttering m.v., udskilt til en ny styrelse, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, under Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet, ligesom Udlændingestyrelsen som følge af ressortomlægningen nu er en styrelse under Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ressortomlægningen.

Til nr. 2

Det fremgår af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 2 a, stk. 5, at justitsministeren kan fastsætte regler om optagelse af personfotografi og fingeraftryk af en udlænding, der søger om visum til Danmark.

Det følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 f, stk. 4, 2. pkt., at justitsministeren fastsætter regler om den prøve, som en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 f, stk. 1 (religiøs forkynder), skal bestå, hvis udlændingen ønsker forlængelse af sin opholdstilladelse.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 28, stk. 7, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om afvisning og udsendelse af blindpassagerer.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 30, stk. 2, at udrejser udlændingen

ikke frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen. Det fremgår endvidere, at justitsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 41, at justitsministeren kan fastsætte regler om, at udlændinge af hensyn til statens sikkerhed eller opretholdelsen af ro og orden har pligt til at meddele sig hos en offentlig myndighed.

Efter udlændingelovens § 42, stk. 1, 1. pkt., kan justitsministeren fastsætte regler, hvorefter den, der mod eller uden vederlag yder logi til eller stiller lejrplads til rådighed for udlændinge, skal føre fortegnelse over udenlandske gæster og give politiet underretning om deres ankomst og afrejse. Det følger af § 42, stk. 3, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 nævnte fortegnelser.

Det fremgår af udlændingelovens § 44, stk. 1, at justitsministeren kan fastsætte regler om betaling for ansøgninger om visum og forlængelse af visum.

Efter udlændingelovens § 47 a, stk. 1, kan justitsministeren fastsætte nærmere regler om, at Udlændingestyrelsen og politiet i særlige tilfælde kan udstede visum ved indrejsen her i landet.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Samtidig er det besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende udlændingeområdet, herunder sager vedrørende asyl, humanitær opholdstilladelse, familiesammenføring, EU og indfødsret, inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Det er endvidere besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende integration af flygtninge og indvandrere på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet, herunder introduktionsforløbet og integrationsprogrammet samt ydelser, der knyttes hertil, samt sager vedrørende ophold på baggrund af beskæftigelse, herunder greencard-ordningen, au pair-ordningen, jobkort, studietilladelser m.v., inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Beskæftigelsesministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

De foreslåede ændringer af udlændingelovens *§ 2 a, stk. 5, § 9 f, stk. 4, 2. pkt., § 28, stk. 7, § 30, stk. 2, 2. pkt., § 41, § 42, stk. 1, 1. pkt.*, og *stk. 3, § 44, stk. 1*, og *§ 47 a, stk. 1*, er konsekvenser af ressortomlægningen.

Til nr. 3

Det fremgår af udlændingelovens § 4 e, stk. 1, at en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentations afgørelse efter § 47, stk. 2, om at meddele afslag på en ansøgning om visum eller om at annullere eller inddrage et allerede meddelt visum, jf. stk. 3, kan meddeles ansøgeren alene ved brug af en standardformular til underretning om og begrundelse for afslag på eller annullering eller inddragelse af visum. Afgørelsen udfærdiges i overensstemmelse med reglerne i visumkodeksen.

Det fremgår af udlændingelovens § 4 e, stk. 3, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke typer af afgørelser der er omfattet af stk. 1. Det er ikke præciseret, hvilken minister bestemmelsen henviser til.

Med den foreslåede ændring præciseres det, at der i udlændingelovens *§ 4 e, stk. 3*, henvises til udlændinge-, integrations- og boligministeren.

Til nr. 4

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 8, stk. 4, skal der ved udvælgelsen af udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter stk. 1-3 (kvoteflygtninge), lægges vægt på, i hvilket omfang genbosætning her i landet må forventes at indebære en varig forbedring af den pågældendes livssituation. Vurderingen skal foretages på baggrund af udlændingens behov og forventninger sammenholdt med de vilkår, som det danske samfund kan tilbyde. Der skal endvidere lægges vægt på hensynet til folkesundheden, medmindre helt særlige grunde taler derimod.

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens *§ 8, stk. 4, 1. pkt.*, skal der, medmindre særlige grunde taler derimod, lægges vægt på udlændingenes mulighed for at slå rod i Danmark og få glæde af opholdstilladelsen, herunder deres sproglige forudsætninger, uddannelsesforhold, arbejdserfaring, familieforhold, netværk, alder og motivation.

Ændringen indebærer, at der indføres et subsidiært kriterium om integrationspotentiale for kvoteflygtninge svarende til det, som VK-regeringen indførte ved lov nr. 403 af 1. juni 2005. Vurderingen af den enkelte ansøgers integrationspotentiale vil skulle afgøres efter en konkret vurdering af samtlige foreliggende omstændigheder, herunder sproglige forudsætninger, uddannelsesforhold og arbejdserfaring, familieforhold, netværk samt den enkeltes alder og motivation.

Vedrørende den nærmere beskrivelse af de enkelte supplerende genbosætningskriterier henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 9.2. Det bemærkes, at begrebet familieforhold ligeledes omfatter hensynet til, om der er tale om en børnefamilie.

Den foreslåede lovændring ændrer ikke på, at det primære kriterium for udvælgelse af kvoteflygtninge fortsat vil være, om udlændingen er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, om udlændingen ved en tilbagevenden til hjemlandet risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller om udlændingen må antages at ville opfylde grundprincipperne for at opnå opholdstilladelse efter en af udlændingelovens bestemmelser, såfremt de var indrejst i Danmark som asylansøgere. Endvidere skal integrationspotentialekriteriet ikke anvendes ved udvælgelsen af kvoteflygtninge i hastesager og Twenty or More-kategorien.

Der henvises i øvrigt til afsnit 9.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 8, stk. 4, 2. pkt., skal der ved udvælgelse af kvoteflygtninge ske en vurdering af den enkeltes behov og forventninger sammenholdt med de vilkår og tilbud, som det danske samfund vil kunne give den pågældende.

Som følge af den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 8, stk. 4, 1. pkt., ophæves *§ 8, stk. 4, 2. pkt*.

Der henvises i øvrigt til afsnit 9.1.1. og 9.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, vedrører ægtefællesammenføring til udlændinge, der er meddelt midlertidig beskyttelsesstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 3.

Efter den gældende bestemmelse er det en betingelse for at opnå ægtefællesammenføring til en herboende person med midlertidig beskyttelsesstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 3, at den herboendes opholdstilladelse er blevet forlænget. Dette sker i praksis efter 1 år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 16, stk. 1.

Efter den foreslåede ændring af *§ 9, stk. 1, nr. 1, litra d*, er det en betingelse for at opnå ægtefællesammenføring med en herboende person med midlertidig beskyttelsesstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 3, at den herboende har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste tre år.

Forslaget indebærer, at det er en betingelse for at opnå ægtefællesammenføring efter bestemmelsen, at den herboende udlænding har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste tre år.

Der henvises til afsnit 2.2.1 og 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, vedrører familiesammenføring med børn under 15 år til udlændinge, der er meddelt midlertidig beskyttelsesstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 3.

Efter den gældende bestemmelse er det en betingelse for at opnå familiesammenføring med børn under 15 år til en herboende person med midlertidig beskyttelsesstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 3, at den herboendes opholdstilladelse er blevet forlænget. Dette sker i praksis efter 1 år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 16, stk. 1.

Efter den foreslåede ændring af *§ 9, stk. 1, nr. 2, litra d*, er det en betingelse for at opnå familiesammenføring med en herboende person med midlertidig beskyttelsesstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 3, at den herboende har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste tre år.

Forslaget indebærer, at det er en betingelse for at opnå familiesammenføring efter bestemmelsen, at den herboende udlænding har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste tre år.

Der henvises til afsnit 2.2.1 og 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, litra d, vedrører opholdstilladelse til børn med henblik på adoption mv. til udlændinge, der er meddelt midlertidig beskyttelsesstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 3.

Efter den gældende bestemmelse er det en betingelse for at opnå familiesammenføring med børn med henblik på adoption mv. til en herboende person med midlertidig beskyttelsesstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 3, at den herboendes opholdstilladelse er blevet forlænget. Dette sker i praksis efter 1 år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 16, stk. 1.

Efter den foreslåede ændring af *§ 9, stk. 1, nr. 3, litra d*, er det en betingelse for at opnå familiesammenføring med en herboende person med midlertidig beskyttelsesstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 3, at den herboende har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste tre år.

Forslaget indebærer, at det er en betingelse for at opnå familiesammenføring efter bestemmelsen, at den herboende udlænding har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste tre år.

Der henvises til afsnit 2.2.1 og 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvens af, at der indsættes et nyt stk. 4, 5 og 6 i § 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 32, at stk. 6 ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 38, og at § 11, stk. 15, ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 43.

Til nr. 10

Der er tale om en konsekvens af, at der indsættes et nyt stk. 4, 5 og 6 i § 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 32.

Til nr. 11

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 a, stk. 17, nr. 1, kan en udlænding, som har indgået aftale om ansættelse i en virksomhed, der er certificeret efter stk. 18, påbegynde ansættelsen under visse betingelser, bl.a. at udlændingen har betalt gebyr, jf. § 9 h, stk. 2.

De gebyrkategorier, som fremgår af den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 2, foreslås af hensyn til lovtekstens overskuelighed flyttet til § 9 h, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at henvisningen i *§ 9 a, stk. 17, nr. 1*, ændres fra § 9 h, stk. 2, til § 9 h, stk. 1.

Til nr. 12

Det fremgår af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 c, stk. 4, at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, der udøver litterær virksomhed m.v., og som af en kommunalbestyrelse har fået tilbud om ophold i kommunen som led i kommunens medlemskab af en international organisation, der er godkendt af kulturministeren (nu kultur- og kirkeministeren) efter samråd med justitsministeren.

Af udlændingelovens § 47, stk. 2, 4. pkt., fremgår det, at udenrigsministeren efter aftale med justitsministeren kan indgå repræsentationsaftaler med udenlandske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet i overensstemmelse med visumkodeksens artikel 8.

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 48 regulerer bl.a., hvornår justitsministeren er den kompetente klagemyndighed i visse sager, hvor Rigspolitichefen, politidirektøren og Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse.

Det følger af udlændingelovens § 56 a, stk. 1, 1. pkt., at en uledsaget mindreårig udlænding som udgangspunkt får udpeget en repræsentant til at varetage sine interesser. Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 56 a, stk. 1, 3. pkt., at en organisation, som er godkendt hertil af justitsministeren efter anmodning fra Udlændingestyrelsen indstiller en person til hvervet som repræsentant. Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 56 a, stk. 1, 4. pkt., at organisationen efter aftale med justitsministeren kan ansætte personer til at varetage hvervet som repræsentant.

Det følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 56 a, stk. 11, 1. pkt., at eftersøgning af forældre m.fl. til børn, der har været udsat for menneskehandel, kan ske i samarbejde med en eller flere organisationer, som er godkendt hertil af justitsministeren.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Samtidig er det besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende udlændingeområdet, herunder sager vedrørende asyl, humanitær opholdstilladelse, familiesammenføring, EU og indfødsret, inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

De foreslåede ændringer af udlændingelovens *§ 9 c, stk. 4, § 47, stk. 2, 4. pkt., § 48, § 56 a, stk. 1 og 11*, er konsekvenser af ressortomlægningen.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

Til nr. 13 og 14

Bestemmelsen i udlændingelovens § 9 g blev sat ind ved lov nr. 89 af 30. januar 2007 med henblik på at indføre den såkaldte selvbetjeningsmodel i sager om familiesammenføring. Selvbetjeningsmodellen indebærer, at ansøger og den herboende ægtefælle så vidt muligt allerede ved ansøgningens indgivelse skal fremlægge alle de oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for at bedømme ansøgningen.

Efter de gældende bestemmelser i § 9 g, stk. 4 og 5, kan beskæftigelsesministeren bestemme, at ansøgninger om opholdstilladelse efter § 9 a, 9 i-9 n og 9 p kan afvises, hvis ansøgningen ikke er vedlagt de dokumenter eller indeholder de oplysninger, der er nødvendige til bedømmelse af, om opholdstilladelse kan meddeles, mens justitsministeren kan bestemme, at ansøgninger om opholdstilladelse efter § 9 f kan afvises, hvis ansøgningen ikke er vedlagt de dokumenter eller indeholder de oplysninger, der er nødvendige til bedømmelse af, om opholdstilladelse kan meddeles.

Bestemmelserne giver mulighed for at udvide selvbetjeningsmodellen til at også at dække andre dele af opholdsområdet end familiesammenføringsområdet, f.eks. opholdstilladelse til studerende, au pair-personer, arbejdstagere, praktikanter og religiøse forkyndere.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Sager om ophold på baggrund af beskæftigelse, au pair-ordningen, studietilladelser m.v. er overført fra Beskæftigelsesministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet, mens sager om ophold som religiøs forkynder er overført fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

De foreslåede ændringer af udlændingelovens *§ 9 g, stk. 4*, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, og ophævelsen af udlændingelovens *§ 9 g, stk. 5*, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, er konsekvenser af ressortomlægningen og svarer til beskæftigelsesministerens og justitsministerens tidligere bemyndigelser.

Til nr. 15

De gældende bestemmelser i udlændingelovens § 9 h, stk. 1 og 2, afgrænser, i hvilke tilfælde en udlænding skal betale gebyr for at indgive ansøgning om opholdstilladelse mv. Udlændingelovens § 9 h, stk. 1, regulerer de lovfastsatte omkostningsbestemte gebyrer, mens § 9 h, stk. 2, regulerer de administrativt fastsatte gebyrer på studie- og erhvervsområdet, der ligeledes fastsættes omkostningsbestemt.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 5.7.1.

Det foreslås, at alle de omkostningsbestemte gebyrer i § 9 skal fastsættes administrativt, jf. nedenfor. Med henblik på at gøre lovteksten mere overskuelig foreslås de gældende bestemmelser i § 9 h, stk. 1 og 2, samlet i § *9 h, stk. 1*.

De gebyrer på studie- og erhvervsområdet, som i dag fremgår af § 9 h, stk. 2, rykkes således af tekniske grunde til § 9 h, stk. 1, nr. 4-9 og 12-14. Med forslaget ændres ikke ved gebyrerne, jf. den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 2, og forarbejderne hertil, jf. lovforslag nr. L 66 af 17. november 2010 og lovforslag nr. L 61 af 12. november 2014.

Ligeledes foreslås de gebyrer, som fremgår af den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 1, nr. 1-4, af lovtekniske grunde indeholdt i § 9 h, stk. 1, nr. 3, 11 og 15. Det drejer sig om gebyr for at indgive ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 f, gebyr for at indgive ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9 f, og gebyr for at indgive ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9 f, § 9 a, stk. 2, nr. 1-13, § 9 i, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, § 9 j, stk. 1, § 9 k,

stk. 1, 1. pkt., § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1. Der henvises til forarbejderne til § 9 h, stk. 1, nr. 1-4, jf. lovforslag nr. L 66 af 17. november 2010 og lovforslag nr. L 61 af 12. november 2014.

Endvidere foreslås det med § 9 h, stk. 1, at der genindføres gebyrer på familiesammenføringsområdet og at der indføres gebyr for ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse fra flygtninge m.fl., herunder udlændinge med humanitær opholdstilladelse.

Efter de foreslåede bestemmelser i § 9 h, stk. 1, *nr. 1* og *2*, skal udlændinge således, medmindre Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne kan tilsige andet, betale gebyr for at indgive ansøgning om familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, og ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en herboende person.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 h, stk. 1, *nr. 10*, skal udlændinge, medmindre Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne kan tilsige andet, betale gebyr for at indgive ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse som nævnt i § 9 h, stk. 1, nr. 1 og 2.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 9 h, stk. 1, *nr. 15*, at udlændinge normalt skal betale gebyr for at indgive ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter bl.a. en af de bestemmelser, der er nævnt i § 9 h, stk. 1, nr. 1 og 2, dvs. som familiesammenført.

Forslagene til § 9 h, stk. 1, nr. 1, 2, 10 og 15, indebærer, at indgivelse af en ansøgning på familiesammenføringsområdet normalt er betinget af, at udlændingen har betalt et gebyr.

Kravet om gebyrbetaling på familiesammenføringsområdet gælder således, når en udlænding ansøger om førstegangstilladelse, om forlængelse af en meddelt opholdstilladelse og om tidsubegrænset opholdstilladelse.

En udlænding, der har ansøgt om tidsubegrænset opholdstilladelse, og som også får behandlet ansøgningen som en ansøgning om forlængelse af opholdstilladelsen, skal alene betale gebyr for at indgive ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Efter forslaget til § 9 h, stk. 1, *nr. 16*, skal udlændinge som noget nyt, medmindre Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne kan tilsige andet, betale gebyr for at indgive ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 (flygtninge mv.), 8 (kvoteflygtninge), 9 b (personer med humanitær opholdstilladelse), eller § 9 c, stk. 1-3, og udlændingen tidligere har søgt opholdstilladelse efter § 7 (udsendelseshindrede, uledsagede mindreårige børn mv.), eller § 9 e (opholdstilladelse til udlændinge fra Kosovo).

Hvis det påkrævede gebyr ikke betales, vil den pågældende få behandlet ansøgningen som en ansøgning om forlængelse af opholdstilladelsen.

Gebyret skal være betalt senest samtidig med indgivelsen af ansøgningen. Ansøgningen vedlægges dokumentation for indbetalingen, f.eks. i form af kvittering fra overførsel via netbank eller kvittering fra bank eller posthus.

Betalingen anses for rettidig, hvis indbetaling er sket senest samtidig med indgivelsen af ansøgningen. Dette gælder uanset, at beløbet eventuelt først senere krediteres på den konto, som Udlændingestyrelsen anviser.

I tilfælde, hvor ansøgeren og den herboende reference hver især skal indgive en del af en ansøgningspakke, anses betalingen for rettidig, hvis indbetaling er sket senest samtidig med indgivelsen af den sidste del af ansøgningspakken.

Hvis udlændingen ansøger om familiesammenføring med en herboende person, skal der alene betales ét gebyr for at indgive ansøgningen, uanset at ansøgningen både vil skulle behandles efter udlændingelovens § 9, stk. 1, og § 9 c.

Indgiver flere udlændinge ansøgning om familiesammenføring med den samme herboende person, skal der betales gebyr for at indgive hver enkelt ansøgning. F.eks. vil der skulle betales tre gebyrer, hvis en herboende persons ægtefælle og to børn indgiver ansøgning om familiesammenføring med den herboende. Dette vil være tilfældet, uanset om de pågældendes ansøgninger indgives samtidig.

I tilfælde, hvor ansøgningen ikke indgives direkte til Udlændingestyrelsen – men f.eks. via politiet eller en dansk repræsentation i udlandet – skal ansøgningen videresendes til Udlændingestyrelsen, uanset om udlændingen har betalt det gebyr, som kræves efter § 9 h. Det skyldes, at det er Udlændingestyrelsen, som har kompetencen til at træffe afgørelse om eventuel afvisning af ansøgningen på grund af manglende gebyrbetaling eller om, at ansøgningen skal tillades indgivet på trods af manglende gebyrbetaling.

Gebyret skal dække omkostningerne ved myndighedernes behandling af ansøgningen, og derfor tilbagebetales gebyret ikke, hvis resultatet af realitetsbehandlingen af ansøgningen bliver, at ansøgningen ikke kan imødekommes.

Der sker ikke tilbagebetaling af gebyret, hvis ansøgningen frafaldes, eller ansøgningen af anden grund ikke længere har betydning for ansøgeren. Gebyret tilbagebetales således f.eks. ikke, hvis udlændingen meddeles opholdstilladelse på andet grundlag.

Kravet om betaling af gebyr fraviges, hvis Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne kan tilsige det.

Hvis udlændingen har betalt gebyr for at indgive ansøgningen, skal gebyret tilbagebetales, hvis Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne kan tilsige, at ansøgningen skal tillades indgivet uden betaling af gebyr. Der henvises til afsnit 5.5 og 5.6 i de almindelige bemærkninger.

Udlændingen skal i ansøgningsskemaet anmodes om at oplyse, hvortil der med frigørende virkning kan ske tilbagebetaling af gebyret, hvis dette bliver aktuelt. Udlændingen vil i den forbindelse blive anmodet om at oplyse, om tilbagebetaling skal ske til udlændingens Nemkonto eller til en anden bankkonto. Hvis udlændingen grundet lokale forhold ikke har mulighed for at modtage tilbagebetaling på en bankkonto (dvs. hvor det ikke er muligt at foretage betalinger til og fra udlandet via kreditkort mv.), vil tilbagebetaling med frigørende virkning kunne ske gennem en dansk repræsentation i udlandet.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 h*, stk. 2*, bemyndiges udlændinge-, integrations- og boligministeren til administrativt at fastsætte og regulere gebyrerne nævnt i § 9 h, stk. 1.

Efter de gældende regler er gebyrerne efter § 9 h, stk. 1, lovfastsatte, mens gebyrerne efter § 9 h, stk. 2, er administrativt fastsatte.

Forslaget indebærer, at gebyrerne indeholdt i § 9 h, stk. 1 fremover også fastsættes administrativt. Det betyder, at gebyrerne for at indgive ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 f, forlængelse af opholdstilladelse efter § 9 f, og ansøgning om tidsubegrænset ophold, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9 f eller § 9 a, stk. 2, nr. 1-13, § 9 i, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, § 9 j, stk. 1, § 9 k, stk. 1, 1. pkt., § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1, fremover fastsættes administrativt.

Forslaget indebærer endvidere, at de gebyrer, som foreslås indført på familiesammenføringsområdet og for ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse, ligeledes skal fastsættes administrativt.

Gebyrernes størrelse vil blive fastsat i en ny bekendtgørelse, jf. afsnit 5.7.2 og 5.7.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 1, indeholder størrelsen af visse af de gældende gebyrer. Størrelsen af gebyrerne er fastsat således, at de svarer til omkostningerne ved Udlændingestyrelsens behandling af ansøgninger om opholdstilladelse. Det drejer sig om gebyr for at indgive ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 f, gebyr for at ansøge om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9 f, og gebyr for at indgive ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse til en ansøger, der har opholdstilladelse efter § 9 f eller § 9 a, stk. 2, nr. 1-13, § 9 i, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, § 9 j, stk. 1, § 9 k, stk. 1, 1. pkt., § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1.

Disse gebyrer er således omkostningsbestemte.

Endvidere følger det af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 h, stk. 4, at gebyrerne på erhvervs- og studieområdet, der fastsættes administrativt, jf. § 9 h, stk. 2, fastsættes omkostningsbestemt.

Det foreslås, at henvisningen i *§ 9 h, stk. 4, 1. pkt.*, ændres fra § 9 h, stk. 2, til § 9 h, stk. 1, nr. 4-9 og 12-14, og at myndighedsbetegnelsen i den forbindelse ændres til "Styrelsen for International Rekruttering og Integration".

Forslaget er en konsekvens af, at det følger af lovforslagets § 1, nr. 15, at de gebyrer, der fremgår af den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 2, rykkes til de foreslåede bestemmelser i § 9 h, stk. 1, nr. 4-9 og 12-14.

Det foreslås med § 9 h, stk. 4, *2.* og *3. pkt.*, endvidere, at gebyrerne, der foreslås fastsat administrativt, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, skal fastsættes omkostningsbestemt.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 h, stk. 4, 2.-3. pkt., indebærer således, at også de øvrige gebyrer, der foreslås indført og fastsat administrativt, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, skal fastsættes omkostningsbestemt.

Det drejer sig om gebyr for at indgive ansøgning om familiesammenføring efter § 9, stk. 1, og § 9 c, stk. 1, for at indgive ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse efter disse bestemmelser samt for at ansøge om tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlag af en opholdstilladelse efter disse bestemmelser. Det gælder endvidere for ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse fra udlændinge med opholdstilladelse efter §§ 7, 8, 9 b, eller § 9 c, stk. 1-3, hvor udlændingen tidligere har søgt opholdstilladelse efter § 7, eller § 9 e.

Størrelsen af gebyrerne vil blive fastsat således, at de svarer til omkostningerne ved behandlingen af ansøgninger om hhv. opholdstilladelse, forlængelse af opholdstilladelse og tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der henvises til afsnit 5.7.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 17

Bestemmelsen i § 9 h, stk. 5, fastsætter krav om gebyr for at anmode om genoptagelse af en sag i Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration, for at klage til Udlændingenævnet og for at anmode om genoptagelse af en klagesag i Udlændingenævnet. Bestemmelsen vedrører de sagstyper, som er omfattet af den nuværende gebyrordning.

Det fremgår af § 9 h, stk. 5, 1. pkt., at en udlænding som udgangspunkt skal betale et gebyr på 750 kr. (2011-niveau) for indgivelse af ansøgning om genoptagelse af en sag, hvor Udlændingestyrelsen eller

Styrelsen for International Rekruttering og Integration har truffet afgørelse på baggrund af en ansøgning omfattet af stk. 1-3. Det fremgår af stk. 5, 2. pkt., at en klager som udgangspunkt skal betale et gebyr på 750 kr. (2011-niveau) for indgivelse af klage over en afgørelse truffet af Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration på baggrund af en ansøgning omfattet af stk. 1-3. Endelig fremgår det af stk. 5, 3. pkt., at en klager skal betale et gebyr på 750 kr. (2011-niveau) for indgivelse af ansøgning om genoptagelse af en klagesag omfattet af 2. pkt.

Gebyret udgør i 2015-niveau 805 kr.

Kravet om indbetaling af gebyr fraviges, hvis det følger af EU-reglerne, at der ikke kan opkræves gebyr for indgivelsen af klagen eller ansøgningen om genoptagelse.

Udlændingelovens *§ 9 h, stk. 5*, foreslås ændret som konsekvens af den foreslåede nyaffattelse af § 9 h, stk. 1 og 2, således at der alene henvises til stk. 1 og 3, idet stk. 2 foreslås at indeholde en bemyndigelse for udlændinge-, integrations- og boligministeren.

Henvisningen i § 9 h, stk. 5, til den nyaffattede § 9 h, stk. 1, indebærer, at § 9 h, stk. 5, også finder anvendelse for klager over og anmodninger om genoptagelse af de familiesammenføringssager og sager om tidsubegrænset opholdstilladelse, som med lovforslagets § 1, nr. 15, foreslås omfattet af gebyrordningen.

Det betyder, at en udlænding, medmindre andet følger af EU-reglerne, skal betale et gebyr på 750 kr. (2011-niveau) for at indgive ansøgning til Udlændingestyrelsen om genoptagelse af en sag om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, herunder om forlængelse af en sådan opholdstilladelse efter en sag om tidsubegrænset opholdstilladelse, hvor ansøgeren har opholdstilladelse efter § 9 eller § 9 c, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en herboende person, eller efter bl.a. udlændingelovens § 7, § 8 eller § 9 b.

Gebyret skal være betalt senest samtidig med indgivelsen af ansøgningen om genoptagelse. Dette gælder både i forhold til ansøgninger om genoptagelse, der indgives skriftligt, og ansøgninger om genoptagelse, der indgives ved personlig eller telefonisk henvendelse. I forbindelse med ansøgningen om genoptagelse skal der indleveres dokumentation for indbetalingen, f.eks. i form af kvittering fra overførsel via netbank eller kvittering fra bank eller posthus.

Betalingen anses for rettidig, hvis indbetaling er sket senest samtidig med indgivelsen af ansøgningen om genoptagelse. Dette uanset, at beløbet eventuelt først senere krediteres på kontoen.

Ansøgningen om genoptagelse anses for indgivet den dato, hvor ansøgningen modtages af Udlændingestyrelsen.

Der skal betales gebyr for hver ansøgning om genoptagelse af en sag, der indgives.

Der sker ikke tilbagebetaling af gebyret, hvis ansøgningen om genoptagelse frafaldes, eller ansøgningen af anden grund ikke længere har betydning for udlændingen.

Kravet om indbetaling af gebyr fraviges, hvis det følger af EU-reglerne, at der ikke kan opkræves gebyr for indgivelsen af ansøgningen om genoptagelse.

Der skal endvidere, medmindre andet følger af EU-reglerne, betales et gebyr på 750 kr. (2011-niveau) for at indgive en klage over en afgørelse truffet af Udlændingestyrelsen vedrørende opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en herboende person, en ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse efter disse bestemmelser, og en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse til en ansøger, som har opholdstilladelse efter § 9 eller § 9 c, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en herboende person, eller efter bl.a. udlændingelovens § 7, § 8 eller § 9 b.

Udlændingestyrelsen skal, når en udlænding meddeles afslag på en ansøgning om opholdstilladelse, hvor indgivelse af klage er betinget af, at der betales klagegebyr, i forbindelse med klagevejledningen tillige vejlede om, at indgivelse af klage er betinget af betalt gebyr og om, at det i forbindelse med klagen bør angives, hvortil der med frigørende virkning kan ske tilbagebetaling af klagegebyret, hvis dette bliver aktuelt. Tilbagebetaling vil kunne ske til klagers Nemkonto eller til en anden bankkonto. Hvis udlændingen grundet lokale forhold ikke har mulighed for at modtage tilbagebetaling på en bankkonto (dvs. hvor det ikke er muligt at foretage betalinger til og fra udlandet via kreditkort mv.) vil tilbagebetaling med frigørende virkning kunne ske gennem en dansk repræsentation i udlandet.

Gebyret skal være betalt senest samtidig med indgivelsen af klagen. Dette gælder både i forhold til klager, der indgives skriftligt, og klager, der indgives ved personlig eller telefonisk henvendelse. I forbindelse med klagen skal der indleveres dokumentation for indbetalingen f.eks. i form af kvittering fra overførsel via netbank eller kvittering fra bank eller posthus.

Betalingen anses for rettidig, hvis indbetaling er sket senest samtidig med indgivelsen af klagen. Dette uanset, at beløbet eventuelt først senere krediteres på kontoen.

Klagen anses for indgivet den dato, hvor klagen modtages af udlændingemyndighederne.

Hvis en ansøgning om familiesammenføring er blevet behandlet af Udlændingestyrelsen både i forhold til udlændingelovens § 9 og § 9 c, stk. 1, og udlændingen er meddelt afslag på opholdstilladelse efter begge bestemmelser, skal der i forbindelse med en klage over afslaget på familiesammenføring kun betales ét klagegebyr, uanset om der klages over afslag efter begge bestemmelser.

Der skal ikke betales gebyr, hvis en klage alene vedrører den måde, en sag er behandlet på, dvs. en ren sagsbehandlingsklage.

Der sker ikke tilbagebetaling af gebyret, hvis klagen frafaldes, eller klagen af anden grund ikke længere har betydning for klageren.

Kravet om indbetaling af gebyr fraviges, hvis det følger af EU-reglerne, at der ikke kan opkræves gebyr for indgivelsen af klagen.

Der skal endvidere, medmindre andet følger af EU-reglerne, betales et gebyr på 750 kr. (2011-niveau) for at indgive en ansøgning om genoptagelse af sådanne klagersager, som beskrevet ovenfor.

Gebyret skal være betalt senest samtidig med indgivelsen af ansøgningen om genoptagelse. Dette gælder både i forhold til ansøgninger om genoptagelse, der indgives skriftligt, og ansøgninger om genoptagelse, der indgives ved personlig eller telefonisk henvendelse. I forbindelse med ansøgningen om genoptagelse skal der indleveres dokumentation for indbetalingen f.eks. i form af kvittering fra overførsel via netbank eller kvittering fra bank eller posthus.

Betalingen anses for rettidig, hvis indbetaling er sket senest samtidig med indgivelsen af ansøgningen om genoptagelse. Dette uanset, at beløbet eventuelt først senere krediteres på kontoen.

Ansøgningen om genoptagelse anses for indgivet den dato, hvor ansøgningen modtages af Udlændingenævnet.

Der skal betales gebyr for hver ansøgning om genoptagelse af en klagesag, der indgives.

Der sker ikke tilbagebetaling af gebyret, hvis ansøgningen om genoptagelse frafaldes, eller ansøgningen af anden grund ikke længere har betydning for klageren.

Kravet om indbetaling af gebyr fraviges, hvis det følger af EU-reglerne, at der ikke kan opkræves gebyr for indgivelsen af ansøgningen om genoptagelse.

Der henvises til afsnit 5.6 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 18

Efter den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 7, 1. pkt., afvises ansøgningen, hvis betingelsen i stk. 1 ikke er opfyldt. Det vil sige, at en ansøgning, der er omfattet af gebyrordningen, afvises, hvis der ikke betales det påkrævede gebyr.

Den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 7, 2. pkt., vedrører de tilfælde, hvor en ansøgning afvises af andre grunde end manglende gebyrbetaling, f.eks. at ansøgningen ikke tillades indgivet her i landet. I sådanne tilfælde skal gebyret tilbagebetales fratrukket et beløb på 750 kr. (2011-niveau).

Efter forslaget til *§ 9 h, stk. 7*, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, skal gebyret tilbagebetales fratrukket et beløb på 750 kr. (2011-niveau), hvis en ansøgning, der er omfattet af stk. 1, afvises på andet grundlag end manglende gebyrbetaling, jf. § 9, stk. 21, § 9 a, stk. 4-6, § 9 c, stk. 6, § 9 f, stk. 8, § 9 g, stk. 4 og 5, § 9 i, stk. 3 og 4, § 9 j, stk. 2 og 3, § 9 k, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, § 9 m, stk. 2 og 3, § 9 n, stk. 2 og 3, § 11, stk. 8, § 47 b og regler udstedt i medfør af § 9 g, stk. 1 og 2. Beløbet udgør i 2015-niveau 805 kr.

Den foreslåede nye affattelse af § 9 h, stk. 7, indebærer, at 1. pkt. ophæves. Der er tale om en teknisk ændring, idet adgangen til afvisning af en ansøgning som følge af manglende gebyrbetaling fremover alene vil være reguleret i § 9 h, stk. 8, 1. pkt.

Endvidere indebærer forslaget, at bestemmelsen i § 9 h, stk. 7, 2. pkt., videreføres i § 9 h, stk. 7, der også vil gælde for de ansøgninger på familiesammenføringsområdet og for tidsubegrænset opholdstilladelse til flygtninge m.fl., der foreslås omfattet af gebyrordningen, jf. forslaget til § 9 h, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

Forslaget til den nye affattelse af § 9 h, stk. 7, indeholder også ansøgninger på studie- og erhvervsområdet. Disse typer opholdstilladelser er i dag indeholdt i § 9, stk. 8, 4. pkt., der som konsekvens heraf foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Forslaget om at ændre henvisningen i § 9 h, stk. 7, fra § 9 g, stk. 5, til § 9 g, stk. 4, er en konsekvens af, at det ved lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås at ophæve udlændingelovens § 9 g, stk. 5.

§ 9 h, stk. 7, foreslås endvidere ændret som konsekvens af, at der efter § 11, stk. 3, indsættes tre nye stykker, jf. lovforslagets § 1, nr. 32, og at stk. 6 ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 38, således at det nuværende stk. 8 herefter bliver stk. 10.

Der tilsigtes med forslaget ikke nogen ændring af den gældende retstilstand for så vidt angår de ansøgningstyper, som er omfattet af afvisningsreglerne i de gældende bestemmelser i § 9 h, stk. 7, 2. pkt. og stk. 8, 4. pkt. Der henvises herved til bemærkningerne til bestemmelserne, jf. lovforslag nr. L 66 af 17. november 2010, lovforslag nr. L 167 af 16. marts 2011, lovforslag nr. L 61 af 12. november 2014, og lovforslag nr. L 61 af 12. november 2014.

Til nr. 19

Efter de gældende bestemmelser i § 9 h, stk. 8, 1-3. pkt., afvises ansøgningen, hvis betingelsen i stk. 2 og 3 ikke er opfyldt, medmindre den udestående gebyrindbetaling udgør højst 200 kr. (2015-niveau) eller det indbetalte gebyr svarer til en anden sagskategori end den, ansøgningen vedrører, jf. stk. 2. I sådanne

tilfælde vil udlændingen få en frist til at indbetale det udestående gebyr. Indbetales det udestående gebyr ikke inden for fristen, afvises ansøgningen.

En ansøgning afvises således, hvis betingelsen om gebyrindbetaling ikke er opfyldt, idet der dog gælder bl.a. en bagatelgrænse på 200 kr. (2015-niveau). Beløbet reguleres en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. udlændingelovens § 9 h, stk. 13.

Bestemmelsen angår ansøgninger på studie- og erhvervsområdet.

Efter de foreslåede ændringer af *§ 9 h, stk. 8, 1. pkt*., ændres henvisningen til § 9 h, stk. 2 og 3, til § 9 h, stk. 1 og 3, og henvisningen til stk. 2 ændres til stk. 1.

For så vidt angår gebyrerne på studie- og erhvervsområdet er der tale om konsekvensændringer som følge af forslaget til den nye affattelse af § 9 h, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

De foreslåede ændringer indebærer som noget nyt, at ordningen om afvisning som følge af manglende gebyrbetaling samt ordningen om bagatelgrænsen og betaling af et gebyr, der vedrører en forkert sagskategori, også gælder for de ansøgninger på familiesammenføringsområdet og for tidsubegrænset opholdstilladelse til flygtninge m.fl., der foreslås omfattet af gebyrordningen, jf. forslaget til § 9 h, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

Endvidere vil ordningerne gælde for de områder, der allerede i dag er gebyrbelagt efter stk. 1, dvs. opholdstilladelser efter § 9 f og forlængelser heraf samt ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlag af § 9 f og studie- og erhvervsopholdstilladelser.

Forslaget indebærer – bortset fra udvidelsen af anvendelsesområdet for undtagelserne til afvisningsreglen i § 9 h, stk. 8, 1. pkt. – ikke nogen ændring af den gældende retstilstand for så vidt angår de ansøgningstyper, som er omfattet af afvisningsreglerne i de gældende bestemmelser i § 9 h, stk. 7 og 8. Der henvises herved til forarbejderne til bestemmelserne, jf. lovforslag nr. L 66 af 17. november 2010, lovforslag nr. L 167 af 16. marts 2011, og lovforslag nr. L 61 af 12. november 2014.

Udlændingestyrelsen skal som første led i sagsbehandlingen kontrollere, om udlændingen inden for betalingsfristen har indbetalt gebyr for indgivelsen af ansøgningen. Dette vil ske ved opslag i et it-system, hvori indbetalinger registreres, når de er modtaget. I ansøgningsskemaet vil ansøger blive vejledt om, at der sker registrering af oplysninger om gebyrindbetaling.

Hvis udlændingen ikke har betalt gebyr eller ikke har betalt det fulde gebyr, skal Udlændingestyrelsen som udgangspunkt træffe afgørelse om afvisning af ansøgningen. Dog skal ansøgningen tillades indgivet uden gebyrbetaling, hvis Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne kan tilsige det.

Afvises ansøgningen, skal et for sent indbetalt eller størrelsesmæssigt utilstrækkeligt indbetalt gebyr tilbagebetales til ansøger.

Afvisningen indebærer, at ansøgningen ikke realitetsbehandles.

Ansøgningen skal dog ikke afvises, hvis der er indbetalt højst 200 kr. (2015-niveau) for lidt, eller hvis gebyret vedrører en forkert sagskategori. I sådanne tilfælde vil udlændingen få en frist til at indbetale det udestående gebyr. Hvis det korrekte beløb ikke er indbetalt efter udløbet af fristen, vil ansøgningen blive afvist, og det indbetalte beløb vil blive tilbagebetalt fuldt ud. En udlænding, der har indgivet ansøgning fra Danmark, vil få 14 dage til at indbetale den korrekte gebyrsats, mens en udlænding, der har indgivet ansøgning fra udlandet, vil få en frist på 4 uger til at indbetale den korrekte gebyrsats.

Til nr. 20

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 8, 4. pkt., skal et gebyr, der er betalt for at indgive ansøgning på studie- og erhvervsområdet, tilbagebetales fratrukket et beløb på 750 kr. (2011-niveau), hvis ansøgningen afvises på andet grundlag end manglende gebyrbetaling.

Forslaget til den nye affattelse af § 9 h, stk. 7, indeholder også ansøgninger på studie- og erhvervsområdet.

Som en konsekvens heraf foreslås § 9, stk. 8, 4. pkt., ophævet.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 18.

Til nr. 21 og 22

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 13, reguleres de beløb, der er angivet i stk. 1, 5 og 7 og stk. 8, 4. pkt., fra og med 2012 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløb fastsat efter stk. 2 og 3 og de beløb, der er angivet i stk. 8, 1. pkt., og stk. 10, reguleres fra og med 2016 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De regulerede beløb afrundes dog til det nærmeste beløb, som er deleligt med 5 kr.

Udlændingelovens § 9 h, stk. 13, 1. pkt., vedrører de gebyrer, der i dag er fastsat i loven, mens § 9 h, stk. 13, 2. pkt., vedrører gebyrerne på studie- og erhvervsområdet, der er fastsat administrativt, samt bagatelgrænsen i § 9 h, stk. 8, mv.

Det foreslås, at henvisningen til stk. 1 og stk. 8, 4. pkt., udgår af *§ 9 h, stk. 13, 1. pkt.*, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Forslaget er en konsekvensændring som følge af forslaget om, at størrelsen af de gebyrer, der i dag er fastsat i stk. 1, fremover fastsættes administrativt, jf. forslaget til § 9 h, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, og forslaget om, at reglerne om afvisning af andre grunde end manglende gebyrindbetaling foreslås samlet i § 9 h, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 18.

Endvidere foreslås det, at henvisningerne til stk. 2 og 3 i § 9 h, stk. 13*, 2. pkt.*, ændres til stk. 1, nr. 4-9 og 12-14, og stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 22.

Endelig foreslås det, at der indsættes et nyt § 9 h, stk. 13*, 3. pkt.*, hvorefter beløb, der er fastsat efter stk. 1, nr. 1-3, 10-11 og 15-16, fra og med 2017 reguleres en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Forslaget til § 9 h, stk. 13, 2. pkt., betyder, at bestemmelsen regulerer de beløb, der allerede er omfattet af gebyrordningen og skal satsreguleres fra og med 2016. Forslaget til § 9 h, stk. 13, 3. pkt., regulerer de gebyrer, der i dag er fastsat i § 9 h, stk. 1, og foreslås fastsat administrativt fremover, samt de nye foreslåede gebyrer på familiesammenføringsområdet og på området for tidsubegrænset opholdstilladelse. Disse beløb vil fremgå af en bekendtgørelse, der vil træde i kraft samtidig med loven den 1. marts 2016. Beløbene vil herefter blive reguleret fra og med 2017.

Til nr. 23

De gældende bestemmelser i § 9 h, stk. 14 og 15, indeholder bemyndigelser til at fastsætte regler om indbetaling og tilbagebetaling af gebyrer på henholdsvis studie- og erhvervsområdet og gebyrer, der relaterer sig til opholdstilladelse efter § 9 f og tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det fremgår af udlændingelovens § 9 h, stk. 14, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om indbeta-

ling af gebyrer fastsat efter stk. 2 og 3 og stk. 5, jf. stk. 2 og 3, og stk. 10, og om tilbagebetaling af sådanne gebyrer, herunder om tilbagebetaling efter stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 2 og 3, og stk. 8 og 11.

Det fremgår af udlændingelovens § 9 h, stk. 15, at justitsministeren fastsætter regler om indbetaling af gebyrer efter stk. 1 og stk. 5, jf. stk. 1, og om tilbagebetaling af sådanne gebyrer, herunder om tilbagebetaling efter stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1, og stk. 7.

Det foreslås, at henvisningerne til stk. 2 og 3, i *§ 9 h, stk. 14*, ændres til stk. 1 og 3.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at reglerne i § 9 h, stk. 1 og 2, om de ansøgninger om opholdstilladelse, der er gebyrpligtige, foreslås samlet i § 9 h, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

Det foreslås endvidere, at henvisningerne til stk. 8 og 11 i § 9 h, stk. 14, ændres til stk. 7, 8 og 11.

Forslaget indebærer, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om indbetaling og tilbagebetaling af alle gebyrer for at indgive ansøgning om opholdstilladelse, klage mv., samles i et stykke, nemlig stk. 14. Baggrunden herfor er, at det ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er blevet bestemt at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium, og at bl.a. udlændingeområdet og området for international rekruttering mv. i den forbindelse er overgået til udlændinge-, integrations- og boligministeren, jf. afsnit 10. Herved er der ikke længere behov for to parallelle bemyndigelser i § 9 h, stk. 14 og 15.

Som en konsekvens heraf foreslås § 9 h, stk. 15, ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 25.

Til nr. 24

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 h, stk. 14, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om indbetaling og tilbagebetaling af gebyrer vedrørende ansøgninger om opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-13, § 9 i, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 9 j, stk. 1, § 9 k, stk. 1, 1. pkt., § 9 m, stk. 1, og § 9 n, stk. 1, forlængelse af sådanne opholdstilladelser og ansøgninger om certificering efter § 9 a, stk. 18, samt forlængelse af sådanne certificeringer.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Sager om ophold på baggrund af beskæftigelse, au pair-ordningen, studietilladelser m.v. er overført fra Beskæftigelsesministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens *§ 9 h, stk. 14*, er en konsekvens af ressortomlægningen og vedrører udlændinge-, integrations- og boligministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om indbetaling og tilbagebetaling af gebyrer vedrørende ansøgninger om opholdstilladelse og ansøgninger om certificering. Bemyndigelsen svarer til beskæftigelsesministerens tidligere bemyndigelse.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 k, stk. 4, kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om meddelelse af opholdstilladelse med henblik på praktikant- og volontørophold.

Det følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 m, stk. 4, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om opholdstilladelse som medfølgende familie til en udlænding med opholdstilladelse som arbejdstager, jf. herved udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 1-13 og stk. 11, og det følger af udlændingelovens § 9 n, stk. 4, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om opholdstilladelse som medfølgende familie til en udlænding med opholdstilladelse som studerende, jf. udlændingelovens § 9 i, stk. 1, eller som praktikant, jf. udlændingelovens § 9 k.

Sager om ophold med henblik på praktikant- og volontørophold og sager om opholdstilladelse som medfølgende familie til en udlænding med opholdstilladelse som arbejdstager, studerende eller praktikant er overført fra Beskæftigelsesministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet, jf. herved kongelig resolution af 28. juni 2015. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

De foreslåede ændringer af udlændingelovens *§ 9 k, stk. 4, § 9 m, stk. 4,* og *§ 9 n, stk. 4*, er konsekvenser af ressortomlægningen og svarer til beskæftigelsesministerens tidligere bemyndigelser.

Til nr. 25

De gældende bestemmelser i § 9 h, stk. 14 og 15, indeholder bemyndigelser til at fastsætte regler om indbetaling og tilbagebetaling af gebyrer på henholdsvis studie- og erhvervsområdet og gebyrer, der relaterer sig til opholdstilladelse efter § 9 f og tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det foreslås at ophæve *§ 9 h, stk. 15*.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 23, hvorved det foreslås at samle bemyndigelserne i § 9 h, stk. 14 og 15, som følge af, at det ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Til nr. 26

Efter den gældende bestemmelse i § 11, stk. 3, nr. 1, skal en udlænding have boet lovligt her i landet i mindst 5 år for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede ændring af *§ 11, stk. 3, nr. 1*, indebærer, at opholdskravet ved ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse ændres fra 5 år til 6 år.

En udlænding skal således som udgangspunkt have haft 6 års lovligt ophold med opholdstilladelse her i landet for at kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Som undtagelse fra hovedreglen om 6 års lovligt ophold gælder efter den foreslåede ordning, at udlændinge, der har udvist en særlig evne og vilje til at integrere sig i det danske samfund, kan opnå tidsubegrænset opholdstilladelse efter 4 års lovligt ophold i Danmark. Dette forudsætter, at udlændingen, udover at have opfyldt de grundlæggende betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, har opfyldt samtlige 4 supplerende betingelser, der er nævnt i den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 32. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Skærpelsen af opholdskravet til 6 år gælder for alle udlændinge, herunder også flygtninge.

Skærpelsen berører dog ikke EU-borgere, der har ret til ophold på baggrund af reglerne om fri bevægelighed. Efter disse regler kan der meddeles tidsubegrænset opholdsret efter 5 års uafbrudt lovligt ophold i Danmark. EU-borgere, der ønsker tidsubegrænset opholdstilladelse efter 4 års lovligt ophold i Danmark, har dog mulighed for at ansøge om tidsubegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens regler.

Ved opgørelsen af perioden på 6 år, i visse tilfælde 4 år, skal perioder, hvor udlændingen har opholdt sig uden for landet, som i dag som udgangspunkt fratrækkes, medmindre der er tale om kortvarige udlandsophold f.eks. i forbindelse med ferie, eller hvis der er tale om perioder, hvor en udlænding eller dennes ægtefælle eller faste samlever er udstationeret eller udsendt til udlandet som ansat af en dansk offentlig myndighed, en privat virksomhed, en forening eller en organisation, jf. den foreslåede affattelse af bestemmelsen i § 11, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 33 og 34.

Udlændingelovens regulering af, i hvilke tilfælde en herboende udlænding kan medregne ophold i udlan-

det ved beregning af, hvorvidt opholdskravet er opfyldt, opretholdes, dog indgår uddannelsesforløb i udlandet fremover ikke i beregningen, jf. nærmere herom afsnit 3.5.2.

Som hidtil kan udlændinge, der har et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, selvom bl.a. opholdskravet ikke opfyldes. Det drejer sig om udlændinge, der tilhører det danske mindretal i Sydslesvig, udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret, udlændinge, der har danske forældre, og udlændinge, der har tilknytning til det danske mindretal i Argentina, jf. hertil den foreslåede affattelse af bestemmelsen i udlændingelovens § 11, stk. 11, der bliver til stk. 13, jf. lovforslagets § 1, nr. 40.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 1, skal 6-årsperioden, i visse tilfælde 4-årsperioden, regnes fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse eller fra tidspunktet, hvor betingelserne for opholdstilladelsen er opfyldt, hvis dette tidspunkt ligger efter ansøgningstidspunktet. Med hensyn til udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1-3, skal perioden regnes fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelse, jf. § 27, stk. 2.

Den tidsmæssige betingelse kan opfyldes, både hvis udlændingen har haft opholdstilladelse efter samme bestemmelse i hele perioden, og hvis udlændingen skifter opholdsgrundlag under opholdet. En udlænding, som er familiesammenført med en herboende ægtefælle eller samlever efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, kan dog kun opfylde den tidsmæssige betingelse ved ét og samme ægteskab eller samlivsforhold. Bliver den pågældende skilt og gift på ny, og på den baggrund meddeles en ny opholdstilladelse, starter opgørelsen af den tidsmæssige betingelse forfra.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 27

Efter den gældende bestemmelse i § 11, stk. 3, nr. 2, er det en betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Den foreslåede ændring af *§ 11, stk. 3, nr. 2*, indebærer, at meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse fremover betinges af, at udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Forslaget indebærer, at grænsen for, hvornår man udelukkes fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse, sættes ned fra ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel til ubetinget straf af mindst 1 års fængsel.

Det afgørende for, om en udlænding udelukkes fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse som følge af kriminalitet er således, om udlændingen er idømt ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed. Dette gælder uanset, hvilken type kriminalitet udlændingen er dømt for.

Der henvises til afsnit 3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 28

Efter den gældende bestemmelse i § 11, stk. 3, nr. 3, er det en betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13.

Den foreslåede ændring af *§ 11, stk. 3, nr. 3*, indebærer, at meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse fremover betinges af, at udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 eller bestemmelserne i straffelovens §§ 210, 216, 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 244-246.

Forslaget indebærer, at flere straffelovsovertrædelser fremover vil medføre udelukkelse fra at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis udlændingen som følge af denne straffelovsovertrædelse idømmes en ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel.

Udover at udlændingen ikke må være idømt en ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 (forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed) eller 13 (forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme m.v.), vil det fremover også være en betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens §§ 210, 216, 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 244-246, som omfatter visse forbrydelser i familieforhold, seksualforbrydelser og voldsforbrydelser.

Der henvises til afsnit 3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 29

Efter den gældende bestemmelse i § 11, stk. 3, nr. 7, er det en betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har bestået Prøve i Dansk 1 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Den foreslåede ændring af *§ 11, stk. 3, nr. 7*, indebærer, at danskkravet ved ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse fastsættes til krav om bestået Prøve i Dansk 2, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Det betyder, at en udlænding fremover skal have bestået Prøve i Dansk 2 i stedet for Prøve i Dansk 1 for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Udlændinge, der som selvstuderende forud for lovens ikrafttræden har betalt gebyr for tilmelding til Prøve i Dansk 1, skal ikke opkræves et nyt gebyr, hvis udlændingen i stedet for at aflægge Prøve i Dansk 1 ønsker at aflægge Prøve i Dansk 2 ved den førstkommende prøvetermin.

Vedtages forslaget, vil der på udlændingemyndighedernes hjemmeside, www.nyidanmark.dk, blive offentliggjort en oversigt over, hvilke prøver der anses som fornøden dokumentation for, at en udlænding har bestået en prøve på et tilsvarende eller højere niveau end Prøve i Dansk 2.

I det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, vil der blive set bort fra kravet, jf. § 11, stk. 14, der bliver § 11, stk. 16.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 30

Efter den gældende bestemmelse i § 11, stk. 3, nr. 8, er det en betingelse, at udlændingen har været under

uddannelse eller i ordinær beskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år inden for de sidste 5 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det foreslås at ændre bestemmelsen i *§ 11, stk. 3, nr. 8*, således at det fremover vil være en betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.

De foreslåede ændringer indebærer, at beskæftigelseskravet ændres fra, at udlændingen skal have været under uddannelse eller i ordinær beskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år inden for de sidste 5 år til, at udlændingen skal have været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det betyder således, at beskæftigelseskravet skærpes, at uddannelse ikke længere kan sidestilles med beskæftigelse ved beregning af kravet, og at kravet fremover alene vil kunne opfyldes ved fuldtidsbeskæftigelse.

Den nærmere beregning af, om en udlænding har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år, er reguleret i den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 11, stk. 5, der bliver § 11, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37.

Den nuværende administrative praksis, hvor en udlænding er forpligtet til på tro og love at erklære, at udlændingen opfylder beskæftigelseskravet opretholdes. Udlændingestyrelsen vil sammenholde udlændingens oplysninger med oplysningerne i indkomstregistret.

Selvstændig erhvervsvirksomhed medregnes som ordinær fuldtidsbeskæftigelse, hvis virksomheden har karakter af hovedbeskæftigelse med henblik på at opnå selvforsørgelse. Udlændingen skal dokumentere, at den selvstændige erhvervsvirksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i gennemsnitlig mindst 30 timer om ugen.

Det forudsættes, at der er tale om selvstændig erhvervsvirksomhed uden offentligt tilskud.

Ved vurderingen af virksomhedens omfang anvendes samme dokumentationskrav som inden for arbejdsløshedsforsikringens område, dvs. der skal foretages en konkret vurdering af personens arbejdsindsats, virksomhedens art, omfang, omsætning, åbningstider, kundegrundlag, priser m.v. Endvidere skal overskud/underskud være oplyst til skattemyndighederne, og der skal være anmeldt lovpligtige momsangivelser.

Med henblik på at kunne tage stilling til en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse fra en selvstændig erhvervsdrivende bør udlændingen som minimum have fremlagt dokumentation for ejerskab af virksomheden, det skattemæssige virksomhedsregnskab, registreringsbeviser fra skattemyndighederne vedrørende CVR-nr., momspligt og indeholdelsespligt samt specificerede momsangivelser.

Beskæftigelse som medhjælpende ægtefælle kan anses for omfattet i det omfang, beskæftigelsen er skattepligtig. Beskæftigelse som medhjælpende ægtefælle i selvstændig erhvervsvirksomhed kan medregnes på lige fod med andre former for beskæftigelse efter principperne i den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37.

Kravet om beskæftigelse gælder ikke for udlændinge, der forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse har nået folkepensionsalderen, eller for udlændinge, der forud for meddelelsen af tidsu-

begrænset opholdstilladelse har fået tildelt førtidspension, jf. herved § 11, stk. 10, der bliver stk. 12. Dette svarer til, hvad der gælder i dag.

Udlændinge, der søger om tidsubegrænset opholdstilladelse inden det fyldte 19. år, og som har været under uddannelse eller i ordinær fuldtidsbeskæftigelse siden afslutningen af folkeskolen, er ligeledes ikke omfattet af bestemmelsen, jf. § 11, stk. 10, der bliver stk. 12. Dette svarer til, hvad der gælder i dag.

Tilsvarende gælder betingelsen ikke for udlændinge, der har et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, jf. herved § 11, stk. 11, der bliver stk. 13.

Endelig finder betingelsen ikke anvendelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, jf. herved § 11, stk. 14, der bliver stk. 16.

Til nr. 31

Efter den gældende bestemmelse i § 11, stk. 3, nr. 9, er det en betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet eller være under uddannelse på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.

Som konsekvens af den forslåede ændring af *§ 11, stk. 3, nr. 8*, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, hvorefter uddannelse ikke længere sidestilles med beskæftigelse og derved ikke kan føre til opfyldelse af beskæftigelseskravet, foreslås det, at uddannelse ligeledes udtages af betingelsen i § 11, stk. 3, nr. 9, således at det fremover er en betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.

Det er ikke et krav, at udlændingens aktuelle beskæftigelse er en fuldtidsbeskæftigelse, så længe beskæftigelseskravet i øvrigt er opfyldt.

Til nr. 32

Den foreslåede bestemmelse i *§ 11, stk. 4*, indebærer, at meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse er betinget af, at udlændingen, udover at skulle opfylde de grundlæggende betingelser i § 11, stk. 3, nr. 1-9, skal opfylde yderligere 2 ud af 4 supplerende integrationsrelevante betingelser for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Konstaterer Udlændingestyrelsen, at en udlænding opfylder de grundlæggende betingelser, skal Udlændingestyrelsen herefter vurdere, om udlændingen opfylder yderligere mindst 2 ud af 4 supplerende betingelser for at kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse.

De supplerende betingelser vedrører integrationsrelevante kriterier i form af medborgerskab, længere tilknytning til arbejdsmarkedet, en årlig skattepligtig indkomst af en vis størrelse og særligt gode danskkundskaber.

Betingelserne rangerer lige, og det er således op til den enkelte udlænding, hvilke 2 af de 4 betingelser udlændingen dokumenterer at opfylde.

I det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, vil der blive set bort fra kravet om opfyldelse af en eller flere af de supplerende integrationsrelevante betingelser, jf. § 11, stk. 14, der bliver stk. 16, jf. lovforslagets § 1, nr. 42.

Hvis en udlænding ikke opfylder en eller flere af de supplerende betingelser som følge af FN's Handicapkonvention, anses den eller de pågældende betingelser for opfyldt. Udlændingen skal dog fortsat

opfylde 2 ud af 4 betingelser. Hvis udlændingen ikke kan opfylde en betingelse som følge af FN's Handicapkonvention, skal udlændingen således fortsat opfylde en yderligere supplerende betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Hvis udlændingen ikke kan opfylde to supplerende betingelser som følge af FN's Handicapkonvention, anses begge betingelser for opfyldt, og udlændingen skal ikke opfylde øvrige supplerende betingelser for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 11, stk. 4, nr. 1*, er det en betingelse, at udlændingen enten har bestået en medborgerskabsprøve, jf. nærmere herom afsnit 3.6.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger, eller har udvist aktivt medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i en bestyrelse eller en organisation mv.

Kravet vedrørende aktivt medborgerskab kan bl.a. anses for opfyldt, hvis udlændingen i mindst 1 år har været medlem af f.eks. en forældrebestyrelse, en skolebestyrelse, bestyrelsen for en almennyttig boligorganisation, et integrationsråd eller et ældreråd.

Udlændingen kan dokumentere medlemskab af en forældrebestyrelse ved f.eks. at fremlægge en udtalelse fra daginstitutionen, den kommunale dagpleje, fritidshjemmet eller klubben. Medlemskab af en skolebestyrelse eller bestyrelsen for en almennyttig boligorganisation kan dokumenteres ved henholdsvis at fremlægge en udtalelse fra skolen eller boligorganisationen. Medlemskab af et integrationsråd eller et ældreråd kan dokumenteres ved f.eks. at fremlægge en udtalelse fra den kommunalbestyrelse, der har nedsat rådet.

Kravet om aktivt medborgerskab vil endvidere være opfyldt, hvis udlændingen gennem mindst 1 år har deltaget i børne- eller ungdomsarbejde, f.eks. ved at fungere som træner i en idrætsforening eller ved at gennemføre en dommer- eller træneruddannelse. Det samme gælder deltagelse i et højskoleophold, rollemodelarbejde eller engagement i andre organiserede fritidsaktiviteter for børn og unge, f.eks. lektiehjælp.

Udlændingen kan dokumentere dette ved f.eks. at fremlægge en udtalelse fra den forening eller organisation m.v., som udlændingen har deltaget i arbejdet hos, ved at fremlægge dokumentation for gennemført dommer- eller træneruddannelse, herunder for længden af uddannelsen, eller ved at fremlægge et bevis for deltagelse i et højskolekursus, jf. § 15, stk. 5, i lov om folkehøjskoler.

Endelig vil kravet om aktivt medborgerskab være opfyldt, hvis udlændingen i mindst 1 år i øvrigt har deltaget i almennyttigt organisationsarbejde, f.eks. hvis udlændingen aktivt har deltaget i arbejdet i en forenings drift.

De almennyttige foreninger kan f.eks. være foreninger, der er tilskudsberettiget efter folkeoplysningsloven. Der vil dog altid være tale om en konkret vurdering.

Det er i alle tilfælde et krav, at der er tale om bestyrelser, organisationer, foreninger mv., som i ord og handling understøtter grundlæggende demokratiske værdier og retsprincipper i det danske samfund.

Det er ikke et krav, at der er tale om en uafbrudt deltagelse i en organisation m.v. igennem 1 år, eller at udlændingen fortsat deltager i organisationen på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles. Endvidere kræves det ikke, at udlændingen har deltaget i samme organisation m.v. igennem 1 år. Det kræves derimod, at udlændingen, mens denne har boet lovligt her i landet, har deltaget i en eller flere organisationer m.v. i sammenlagt mindst 1 år.

Udlændingen kan dokumentere at have deltaget i almennyttigt organisationsarbejde ved f.eks. at fremlægge en udtalelse fra den forening m.v., som udlændingen har deltaget i arbejdet hos.

Det påhviler som nævnt udlændingen selv at dokumentere at have udvist aktiv medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i en bestyrelse eller en organisation m.v.

Udlændingestyrelsen vil normalt anse den dokumentation, som udlændingen har fremlagt, som tilstrækkelig, for at foretage vurderingen af, om betingelsen er opfyldt, medmindre dokumentationen fremstår som værende utroværdig.

Der henvises til afsnit 3.6.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 11, stk. 4, nr. 2*, er det en betingelse, at udlændingen har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for tidspunktet for indgivelse af ansøgningen om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Udlændinge, der har arbejdet her i landet i 1 år og 6 måneder udover de 2 år og 6 måneder, der kræves efter det beskæftigelseskrav, som er indeholdt i ændringen af § 11, stk. 3, nr. 8, vil således opfylde betingelsen, hvis det er inden for de sidste 4 år og 6 måneder.

I forhold til kravet om, at der skal være tale om ordinær fuldtidsbeskæftigelse, henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 3, nr. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 30.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.6.2. i de almindelige bemærkninger.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 11, stk. 4, nr. 3,* er det en betingelse, at udlændingen har haft en årlig skattepligtig indkomst på gennemsnitligt 270.000 kr. de sidste 2 år forud for det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.

Ved beregningen af, om betingelsen er opfyldt, kan indgå løn udbetalt i Danmark og løn udbetalt i udlandet (ved udstationering eller udsendelse). Der vil kun blive medregnet indkomst, som er skattepligtig i Danmark, eller, for så vidt angår indtægt udbetalt i udlandet, indkomst, som ville være skattepligtig i Danmark. Løn udbetalt i form af f.eks. kost, logi, diæter m.v. vil således indgå ved beregningen.

Ligeledes vil eventuelle indbetalinger til en arbejdsmarkedspension indgå ved opgørelsen af den enkelte udlændings lønindkomst.

Både A-indkomst og B-indkomst indgår i beregningen af kravet.

Feriepenge, der bliver optjent i et ferieår med udbetaling i det følgende år, kan ikke indgå i bruttoberegningen.

Det i 1. pkt. angivne beløb er fastsat i 2016-niveau og reguleres fra og med 2017 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Det påhviler udlændingen at dokumentere, at udlændingen har haft en årlig skattepligtig indkomst på gennemsnitligt 270.000 kr. de seneste 2 år. Udlændingen kan dokumentere, at kravet er opfyldt ved f.eks. at fremsende årsopgørelser, lønsedler mv. til Udlændingestyrelsen. Hvis en del af indtægten er udbetalt i udlandet, skal udlændingen i ansøgningen vedlægge en erklæring fra de danske skattemyndigheder vedrørende den i udlandet optjente indtægt.

Der henvises til afsnit 3.6.3. i de almindelige bemærkninger.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 11, stk. 4, nr. 4,* er det en betingelse, at udlændingen har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Vedtages forslaget, vil der på udlændingemyndighedernes hjemmeside, www.nyidanmark.dk, blive offentliggjort en oversigt over, hvilke prøver der anses som fornøden dokumentation for, at en udlænding har bestået en prøve på et tilsvarende eller højere niveau end Prøve i Dansk 3. Studieprøven vil være blandt disse prøver.

Der henvises til afsnit 3.6.4. i de almindelige bemærkninger.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 11, stk. 5*, kan udlændingen opnå tidsubegrænset opholdstilladelse allerede efter mindst 4 års lovligt ophold i Danmark, hvis udlændingen opfylder de grundlæggende betingelser i § 11, stk. 3, nr. 2-9, og samtlige 4 supplerende integrationsrelevante betingelser.

Udlændingen skal i hele perioden have haft opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p. Hvis opholdstilladelsen er meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, 1. pkt., på baggrund af ægteskab eller fast samlivsforhold, anses opholdskravet kun for opfyldt, hvis opholdstilladelsen er meddelt på grundlag af samme ægteskab eller samlivsforhold.

I forhold til beregningen af opholdskravet henvises der til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 3, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 26.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 11, stk. 6*, er meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse for en udlænding, som har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension, betinget af, at udlændingen opfylder en af betingelserne i stk. 4, nr. 1 eller 4. Hvis udlændingen opfylder betingelserne i både stk. 4, nr. 1 og 4, kan udlændingen meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, når udlændingen har boet lovligt her i landet i mindst 4 år.

Udlændinge, som har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension, er i dag undtaget fra at opfylde beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3, nr. 8, jf. den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 10, der bliver stk. 12. Denne retstilstand forudsættes opretholdt.

På tilsvarende vis kan det ikke forventes, at en udlænding, som har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension, kan opfylde de nye supplerende krav om beskæftigelse i 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder og en årlig skattepligtig indkomst på gennemsnitligt 270.000 kr. i de seneste 2 år. Disse supplerende krav stilles derfor ikke overfor udlændinge, som har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension.

Udlændinge, der har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension, skal dog fortsat opfylde én af eller begge de øvrige supplerende betingelser for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Det drejer sig om kravet om medborgerskab og kravet om bestået Prøve i Dansk 3. Opfylder udlændingen således de grundlæggende betingelser i § 11, stk. 3, nr. 1-7, og én af de 2 øvrige supplerende betingelser, vil udlændingen kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse efter mindst 6 års lovligt ophold i Danmark. Opfylder udlændingen derimod de grundlæggende betingelser i § 11, stk. 3, nr. 2-7, og begge de øvrige supplerende betingelser, vil udlændingen kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse efter 4 års lovligt ophold her i landet.

Der henvises til afsnit 3.6.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 33 og 34

Efter den gældende bestemmelse i § 11, stk. 4, nr. 3, indgår en herboende udlændings ophold i udlandet på baggrund af ansættelsesforhold, jf. § 11, stk. 5, nr. 5, eller afsluttede uddannelsesforløb, jf. udlændingelovens § 11, stk. 6, nr. 3, som er væsentlige af hensyn til udlændingens beskæftigelsesforhold her i landet med den fulde varighed, dog højst med 1 år, i beregningen af opholdskravet i § 11, stk. 3, nr. 1.

Det foreslås, at udlændingelovens regulering af, i hvilke tilfælde en herboende udlænding kan medregne ophold i udlandet ved beregning af, hvorvidt opholdskravet er opfyldt, opretholdes, dog således at uddannelsesforløb i udlandet fremover ikke skal indgå i beregningen.

Der henvises til afsnit 3.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 35-37

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 5, indeholder en nærmere regulering af, hvordan beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3, nr. 8, beregnes.

Efter den gældende bestemmelse i § 11, stk. 5, nr. 2, indgår ansættelsesforhold, hvor udlændingen her i landet har haft ordinær beskæftigelse med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på mindst 15 timer og mindre end 30 timer (deltidsbeskæftigelse), i beregningen af beskæftigelseskravet.

Med den foreslåede ændring af *§ 11, stk. 5*, der bliver § 11, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, præciseres det, at beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3, nr. 8, er foreslået ændret fra et krav om 3 års beskæftigelse inden for de sidste 5 år til et krav om 2 år og 6 måneders beskæftigelse inden for de sidste 3 år.

Det foreslås endvidere, at udlændingelovens regulering af, hvordan beskæftigelseskravet nærmere beregnes, opretholdes, dog således at deltidsbeskæftigelse ikke fremover skal indgå i beregningen. § 11, stk. 5, nr. 2, ophæves derfor, jf. lovforslagets § 1, nr. 36.

Lovforslagets § 1, nr. 37, er en konsekvens af, at § 11, stk. 5, nr. 2, ophæves.

Der henvises til afsnit 3.5.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 38

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 6, regulerer beregningen af, om en udlænding har været under uddannelse i mindst 3 år inden for de seneste 5 år.

Det foreslås at ophæve udlændingelovens *§ 11, stk. 6*, som en konsekvens af, at uddannelse ikke længere skal sidestilles med beskæftigelse og således ikke indgår i beregningen af beskæftigelseskravet, jf. de foreslåede ændringer af § 11, stk. 3, nr. 8, i lovforslagets § 1, nr. 30.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.5.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 39

Der er tale om en konsekvens af, at der efter § 11, stk. 3, indsættes tre nye stykker, jf. lovforslagets § 1, nr. 32, og at stk. 6 ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 38, således at det nuværende stk. 14 herefter bliver stk. 16.

Til nr. 40

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 11, er udlændinge, der har et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, undtaget fra at opfylde betingelserne i § 11, stk. 3, nr. 1, 5, 6, 8 og 9, som omfatter opholdskravet, kravet om ikke at have modtaget offentlig hjælp, kravet om at have underskrevet en integrationserklæring og beskæftigelseskravet.

Det drejer sig om udlændinge, der tilhører det danske mindretal i Sydslesvig, udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret, udlændinge, der har danske forældre, og udlændinge, der har tilknytning til det danske mindretal i Argentina, og som har danske forældre eller bedsteforældre.

Det foreslås, at udlændinge, der har et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, heller ikke skal opfylde de nye supplerende integrationsrelevante betingelser i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 1-4.

Der henvises til afsnit 3.6. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 41

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 12, kan den periode, hvor en udlænding inden for de sidste 5 år forud for det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, har modtaget eller kunne have modtaget støtte efter lov om social service til pasning af et handicappet barn eller en døende nærtstående eller efter barselsloven til pasning af et alvorligt sygt barn, medregnes ved beregning af perioden på de 3 år, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 8.

Den foreslåede ændring af *§ 11, stk. 12*, der bliver stk. 14, er en konsekvens af, at beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3, nr. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, foreslås ændret fra 3 år inden for de sidste 5 år til 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år.

Derudover foreslås det, at tilsvarende skal gælde i forhold til beregningen af den nye supplerende betingelse i § 11, stk. 4, nr. 2, om beskæftigelse i 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder. Perioder, hvor en udlænding inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, har modtaget eller kunne have modtaget støtte som nævnt i bestemmelsens 1. pkt. vil således kunne medregnes ved beregning af perioden på de 4 år, som er nævnt i stk. 4, nr. 2.

Der henvises til afsnit 3.5.2. og 3.6.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 42

Efter den gældende bestemmelse i § 11, stk. 14, der bliver stk. 16, kan der meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, uanset at betingelserne i stk. 3, nr. 4-9, ikke er opfyldt, hvis betingelserne ikke kan kræves opfyldt, fordi Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det.

Tilsvarende skal gælde i forhold til de supplerende integrationsrelevante betingelser, som udlændingen efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, ligeledes skal opfylde for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Med forslaget om også at henvise til § 11, stk. 4, i *§ 11, stk. 14*, der bliver stk. 16, sikres det således, at de supplerende integrationsrelevante betingelser heller ikke skal opfyldes, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det.

Til nr. 43

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 15, kan udlændinge, der har boet lovligt her i landet i mere end de sidste 8 år og i hele denne periode haft opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 (flygtninge m.fl.), ved ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse undtages fra betingelserne i § 11, stk. 3, nr. 4-5 og 7-9, hvis de har vist vilje til integration i det danske samfund.

Det foreslås, at denne bestemmelse ophæves.

Det betyder, at flygtninge m.fl. fremover ikke vil have mulighed for at få dispensation fra de almindelige betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 15, medmindre Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, jf. udlændingelovens § 11, stk. 14, der bliver stk. 16, jf. lovforslagets § 1, nr. 42.

Der henvises til afsnit 3.7.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 44

Efter den gældende bestemmelse i § 11 a, stk. 1, er betinget frihedsstraf til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 3 år fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom, dog altid indtil udløbet af den prøvetid, der er fastsat i dommen.

Det foreslås, at karenstiden forlænges med 50 pct., således at udlændinge, der er dømt for kriminalitet, fremover skal vente længere, før de får mulighed for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede ændring af *§ 11 a, stk. 1*, indebærer således, at betinget frihedsstraf fremover er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 4 år og 6 måneder fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom, dog altid indtil udløbet af den prøvetid, der er fastsat i dommen.

Det betyder, at karenstiden for udlændinge, der idømmes betinget frihedsstraf, skærpes fra 3 år til 4 år og 6 måneder.

Der henvises til afsnit 3.3.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 45

Efter den gældende bestemmelse i § 11 a, stk. 2, nr. 1, er ubetinget frihedsstraf i under 6 måneder til hinder for meddelelse af ubegrænset opholdstilladelse i 8 år fra tidspunktet for løsladelse.

Det foreslås, at karenstiden forlænges med 50 pct., således at udlændinge, der er dømt for kriminalitet, fremover skal vente længere, før de får mulighed for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede ændring af *§ 11 a, stk. 2, nr. 1*, indebærer således, at ubetinget frihedsstraf i under 6 måneder fremover er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 12 år fra tidspunktet for løsladelse.

Det betyder, at karenstiden for udlændinge, der idømmes ubetinget frihedsstraf i under 6 måneder, skærpes fra 8 år til 12 år.

Der henvises til afsnit 3.3.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 46

Efter den gældende bestemmelse i § 11 a, stk. 2, nr. 2, er ubetinget frihedsstraf i 6 måneder eller mere, men under 1 år og 6 måneder, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 12 år fra tidspunktet for løsladelse.

Det foreslås, at karenstiden forlænges med 50 pct., således at udlændinge, der er dømt for kriminalitet, fremover skal vente længere, før de får mulighed for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede ændring af *§ 11 a, stk. 2, nr. 2*, indebærer således, at ubetinget frihedsstraf i 6 måneder eller mere, men under 1 år, idet ubetinget straf af mindst 1 års fængsel udelukker fra tidsubegrænset opholdstilladelse, fremover er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 18 år fra tidspunktet for løsladelse.

Det betyder, at karenstiden for udlændinge, der idømmes ubetinget frihedsstraf i 6 år eller mere, men under 1 år, skærpes fra 12 år til 18 år.

Der henvises til afsnit 3.3.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 47

Efter den gældende bestemmelse i § 11 a, stk. 4, nr. 1, er dom til behandling, herunder ambulant behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, jf. straffelovens §§ 68 og 69, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 4 år fra tidspunktet for retten endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 6 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen.

Det foreslås, at karenstiden forlænges med 50 pct., således at udlændinge, der er dømt for kriminalitet, fremover skal vente længere, før de får mulighed for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede ændring af *§ 11 a, stk. 4, nr. 1*, indebærer således, at dom til behandling, herunder ambulant behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, jf. straffelovens §§ 68 og 69, fremover er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 6 år fra tidspunktet for retten endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog 9 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen.

Det betyder, at karenstiden for udlændinge, der idømmes dom til behandling, herunder ambulant behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, jf. straffelovens §§ 68 og 69, skærpes fra 4 år til 6 år, hvis den gælder fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, og fra 6 år til 9 år, hvis karenstiden gælder fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen.

Der henvises til afsnit 3.3.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 48

Efter den gældende bestemmelse i § 11 a, stk. 4, nr. 2, er dom til anbringelse i hospital, jf. straffelovens §§ 68 og 69, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 8 år fra tidspunktet for retten endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog 10 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen.

Det foreslås, at karenstiden forlænges med 50 pct., således at udlændinge, der er dømt for kriminalitet, fremover skal vente længere, før de får mulighed for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede ændring af *§ 11 a, stk. 4, nr. 2*, indebærer således, at dom til anbringelse i hospital, jf. straffelovens §§ 68 og 69, fremover er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 12 år fra tidspunktet for retten endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog 15 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen.

Det betyder, at karenstiden for udlændinge, der idømmes dom til anbringelse i hospital, skærpes fra 8 år til 12 år, hvis den gælder fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, og fra 10 år til 15 år, hvis karenstiden gælder fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen.

Der henvises til afsnit 3.3.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 49

Efter den gældende bestemmelse i § 11 a, stk. 4, nr. 3, er dom til forvaring, jf. straffelovens § 68, jf. §

70, og § 70, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 20 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse.

Det foreslås, at karenstiden forlænges med 50 pct., således at udlændinge, der er dømt for kriminalitet, fremover skal vente længere, før de får mulighed for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens *§ 11 a, stk. 4, nr. 3*, indebærer således, at dom til forvaring, jf. straffelovens § 68, jf. § 70, og § 70, fremover er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 30 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse.

Det betyder, at karenstiden for udlændinge, der idømmes dom til forvaring, skærpes fra 20 år til 30 år fra rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse.

Der henvises til afsnit 3.3.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 50

Efter den gældende bestemmelse i § 11 a, stk. 6, er dom til ungdomssanktion til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 2 år fra tidspunktet for foranstaltningens ophør.

Det foreslås, at karenstiden forlænges med 50 pct., således at udlændinge, der er dømt for kriminalitet, fremover skal vente længere, før de får mulighed for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede ændring af *§ 11 a, stk. 6*, indebærer således, at dom til ungdomssanktion fremover er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 3 år fra tidspunktet for foranstaltningens ophør.

Det betyder, at karenstiden for udlændinge, der idømmes dom til ungdomssanktion, skærpes fra 2 år til 3 år.

Der henvises til afsnit 3.3.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 51

Efter den gældende bestemmelse i § 11 b er straf for ulovligt arbejde i Danmark, jf. udlændingelovens § 59, stk. 3, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 10 år, i gentagelsestilfælde i 15 år, regnet fra løsladelsestidspunktet, tidspunktet for afsigelse af endelig dom, tidspunktet for prøvetidens udløb eller tidspunktet for vedtagelse af bøde.

Det foreslås, at karenstiden forlænges med 50 pct., således at udlændinge, der er dømt for kriminalitet, fremover skal vente længere, før de får mulighed for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens *§ 11 b* indebærer således, at straf for ulovligt arbejde i Danmark, jf. udlændingelovens § 59, stk. 3, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 15 år, i gentagelsestilfælde i 22 år og 6 måneder, regnet fra løsladelsestidspunktet, tidspunktet for afsigelse af endelig dom, tidspunktet for prøvetidens udløb eller tidspunktet for vedtagelse af bøde.

Det betyder, at karenstiden for udlændinge, der idømmes straf for at arbejde her i landet uden fornøden tilladelse, skærpes fra 10 år til 15 år i førstegangstilfælde og fra 15 år til 22 år og 6 måneder i gentagelsestilfælde.

Der henvises til afsnit 3.3.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 52 og 53

Efter den gældende bestemmelser i udlændingelovens § 12, stk. 1, kan justitsministeren fastsætte nærmere regler om opholdstilladelser efter §§ 7-9 og 9 b-9 f, herunder om adgangen til opholdstilladelse, om tilladelsernes varighed, og om de betingelser, der kan fastsættes for opholdet, mens beskæftigelsesministeren efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 12, stk. 2, kan fastsætte nærmere regler om opholdstilladelser efter § 9 a og §§ 9 i-9 n og 9 p, herunder om adgangen til opholdstilladelse, om tilladelsernes varighed og om de betingelser, der kan fastsættes for opholdet.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 44, stk. 3, at justitsministeren kan fastsætte regler om betaling for genudstedelse af opholdskort udstedt i forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse efter §§ 7-9 og 9 b-9 f, mens beskæftigelsesministeren efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 44, stk. 4, kan fastsætte regler om betaling for genudstedelse af opholdskort udstedt i forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 a og §§ 9 i-9 n og 9 p.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Bl.a. sager om ophold på baggrund af asyl og familiesammenføring samt sager om humanitær opholdstilladelse og som religiøs forkynder er overført fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet, mens sager om ophold på baggrund af beskæftigelse, au pair-ordningen, studietilladelser m.v. er overført fra Beskæftigelsesministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

De foreslåede ændringer af udlændingelovens *§ 12, stk. 1*, og *§ 44, stk. 3*, jf. lovforslagets § 1, nr. 52, og den foreslåede ophævelse af udlændingelovens *§ 12, stk. 2*, og *§ 44, stk. 4*, jf. lovforslagets § 1, nr. 53, er konsekvenser af ressortomlægningen og vedrører udlændinge-, integrations- og boligministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om opholdstilladelser og betaling for genudstedelse af opholdskort.

Bemyndigelserne svarer til beskæftigelsesministerens og justitsministerens tidligere bemyndigelser.

Til nr. 54 og 55

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 15, stk. 2, fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om arbejdstilladelser, herunder om tilladelsernes indhold og varighed og om de betingelser, der kan knyttes til en tilladelse, mens justitsministeren efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 15, stk. 3, fastsætter nærmere regler om arbejdstilladelser til udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 f, herunder om tilladelsernes indhold og varighed og om de betingelser, der kan knyttes til en tilladelse.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Bl.a. sager om ophold på baggrund af beskæftigelse og studietilladelser m.v. er overført fra Beskæftigelsesministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet, mens sager om ophold som religiøs forkynder efter udlændingelovens § 9 f er overført fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

De foreslåede ændringer af udlændingelovens *§ 15, stk. 2*, jf. lovforslagets § 1, nr. 54, og den foreslåede ophævelse af udlændingelovens *§ 15, stk. 3*, jf. lovforslagets § 1, nr. 55, er konsekvenser af ressortomlægningen og vedrører udlændinge- integrations- og boligministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om arbejdstilladelser. Bemyndigelsen svarer til beskæftigelsesministerens og justitsministerens tidligere bemyndigelser.

Til nr. 56

Med den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § *19, stk. 2, nr. 4, 3. pkt.*, skal udlændingemyndighederne ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelse tillægge det betydelig vægt, at udlændingen ved frivilligt at rejse til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af § 7, selv har skabt en formodning for, at de forhold, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse, jf. § 7 og § 8, stk. 1 og 2.

Ferierejser, forretningsrejser og lignende kortvarige ophold i det land, hvor vedkommende har angivet at være forfulgt eller i risiko for overgreb, må således i fraværet af bevis for det modsatte skulle anses som grundlag for at inddrage en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4. Hermed indføres en bevisbyrderegel, hvorefter det er op til udlændingen at afkræfte formodningen for, at de forhold, der begrundede opholdstilladelsen, ikke længere er til stede.

Formodningen for, at der skal ske inddragelse af en opholdstilladelse, kan afkræftes, hvis flygtningen i forbindelse med behandlingen af inddragelsessagen kan dokumentere, at der lå ganske særlige omstændigheder til grund for tilbagerejsen, f.eks. fordi et enkeltstående besøg var påkrævet på grund af dødsfald eller alvorlig sygdom hos et nærtstående familiemedlem.

Udlændingemyndighederne skal ved vurderingen af baggrunden for rejsen til hjemlandet lægge vægt på, om flygtningen forud for udrejsen efter begrundet ansøgning har fået imødekommet en ansøgning om ophævelse af en udstedt rejsepåtegning i flygtningens konventionspas og fremmedpas, eller om flygtningen er udrejst af Danmark til hjemlandet uden forudgående kontakt til de danske udlændingemyndigheder eller på trods af et afslag på en ansøgning om ophævelse af en rejsepåtegning.

Hvis udlændingen ikke kan godtgøre, at vedkommende har forsøgt at opnå de danske myndigheders godkendelse af en ansøgning om ophævelse af en udstedt rejsepåtegning, eller ikke på overbevisende måde kan redegøre for, hvorfor vedkommende er rejst til hjemlandet uden forudgående kontakt til de danske udlændingemyndigheder eller på trods af et afslag på en ansøgning om ophævelse af en rejsepåtegning, vil dette skulle tillægges processuel skadesvirkning i forbindelse med sagens afgørelse og således tale imod, at der lå ganske særlige omstændigheder til grund for tilbagerejsen.

Endvidere skal en opholdstilladelse som udgangspunkt inddrages, hvis flygtningen i forbindelse med rejsen til hjemlandet har ansøgt om og fået udstedt eller fornyet et nationalitetspas, jf. UNHCR's Håndbog om procedurer og kriterier for fastlæggelse af flygtningestatus, pkt. 122.

Udlændingemyndighederne vil fortsat konkret skulle vurdere, om inddragelse af en opholdstilladelsen må antages at virke særligt belastende af de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte grunde.

Udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4, vil fortsat skulle administreres i overensstemmelse med Flygtningekonventionens regler om ophør af flygtningestatus og Danmarks internationale forpligtelser i øvrigt, herunder EMRK artikel 8 om retten til privatliv og familieliv.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 4.

Til nr. 57

I den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 5, indføres et lempeligere opholdskrav på 4 år for udlændinge, der opfylder samtlige 4 supplerende integrationsrelevante betingelser, jf. lovforslagets § 1, nr. 32, og som derved har udvist en særlig evne til vellykket integration her i landet.

På den baggrund foreslås det, at § 11, stk. 5, tilføjes i *§ 27, stk. 1*, således at opholdskravet på 4 år regnes fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse eller fra tidspunktet, hvor betingelserne for opholdstilladelsen er opfyldt, hvis dette tidspunkt ligger efter ansøgningstidspunktet.

Til nr. 58

Det fremgår af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 27 a, at politiet til brug for Udlændingestyrelsens, Udlændingenævnets og Justitsministeriets afgørelser om udvisning efter kapitel 4, jf. § 49, uden udlændingens samtykke kan videregive oplysninger om udlændingens strafbare forhold, herunder om sigtelser for strafbare forhold, til Justitsministeriet, Udlændingenævnet eller Udlændingestyrelsen.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Samtidig er det besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende udlændingeområdet, herunder sager vedrørende asyl, humanitær opholdstilladelse, familiesammenføring, EU og indfødsret, inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet. Sager om udvisning af udlændinge efter kapitel 4, jf. § 49, er ligeledes overført fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

De foreslåede ændringer af udlændingelovens *§ 27 a* er konsekvenser af ressortomlægningen.

Til nr. 59

Det følger af udlændingelovens § 30, stk. 4, at bl.a. Justitsministeriet og Beskæftigelsesministeriet til brug for behandlingen af en sag om udsendelse af en udlænding uden udlændingens samtykke videregiver alle akter, der er indgået i en sag om opholdstilladelse, til politiet, når der er meddelt afslag på opholdstilladelse, eller når ansøgeren frafalder ansøgningen herom.

Efter udlændingelovens § 44 a, stk. 5 kan bl.a. Justitsministeriet og Beskæftigelsesministeriet uden samtykke indhente de oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige for udførelsen af myndighedernes virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndighederne skal træffe efter udlændingeloven.

Af udlændingelovens § 45 a, stk. 1, fremgår, at bl.a. Justitsministeriet og Beskæftigelsesministeriet uden udlændingens samtykke kan videregive oplysninger fra en sag efter udlændingeloven til efterretningstjenesternes varetagelse af sikkerhedsmæssige opgaver, og af § 45 a, stk. 2, fremgår, at efterretningstjenesterne uden udlændingens samtykke kan videregive oplysninger om en udlænding til bl.a. Justitsministeriet og Beskæftigelsesministeriet i det omfang videregivelsen kan have betydning for disse myndigheders behandling af en sag efter udlændingeloven.

Efter udlændingelovens § 45 c, stk. 1, kan bl.a. Justitsministeriet og Beskæftigelsesministeriet uden udlændingens samtykke videregive oplysninger fra en sag efter udlændingeloven til anklagemyndigheden med henblik på anklagemyndighedens beslutning om, hvorvidt tiltale skal rejses for forbrydelser begået i eller uden for Danmark.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Samtidig er det besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende udlændingeområdet, herunder sager vedrørende asyl, humanitær opholdstilladelse, familiesammenføring, EU og indfødsret, inklusiv de til

området hørende institutioner m.v., overføres fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Det er endvidere besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende integration af flygtninge og indvandrere på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet, herunder introduktionsforløbet og integrationsprogrammet samt ydelser, der knyttes hertil, samt sager vedrørende ophold på baggrund af beskæftigelse, herunder greencard-ordningen, au pair-ordningen, jobkort, studietilladelser m.v., inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Beskæftigelsesministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

De foreslåede ændringer af udlændingelovens *§ 30, stk. 4, § 44 a, stk. 5*, *§ 45 a, stk. 1* og *2*, og *§ 45 c, stk. 1*, er konsekvenser af ressortomlægningen.

Til nr. 60

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 34, stk. 2, kan politiet, hvis det skønnes hensigtsmæssigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse eller medvirken til sagens behandling eller udrejsen bestemme, at en udlænding skal give møde hos politiet på nærmere angivne tidspunkter, såfremt 1) udlændingen indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 og ikke medvirker til sagens oplysning, jf. § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt., 2) udlændingen uden rimelig grund udebliver fra en afhøring ved Udlændingestyrelsen eller politiet, hvortil den pågældende er indkaldt, 3) udlændingen har udvist voldelig eller truende adfærd over for personer, der udfører opgaver med driften af et indkvarteringssted for udlændinge, eller over for de personer, der i øvrigt opholder sig på indkvarteringsstedet, eller 4) udlændingen ikke efterkommer Udlændingestyrelsens bestemmelse om, at udlændingen skal tage ophold efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse, jf. § 42 a, stk. 7, 3. pkt., og stk. 9, 2. pkt., og § 42 d, stk. 2, 2. pkt.

Med lovforslaget ændres "stk. 9, 2. pkt.," i udlændingelovens *§ 34, stk. 2, nr. 4*, til "stk. 8, 2. pkt.,".

De foreslåede ændringer er konsekvenser af ændringsforslaget i lovforslagets § 1, nr. 77.

Til nr. 61-62

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 34 a, stk. 1, skal Udlændingestyrelsen beslutte, at en udlænding, hvis opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, er bortfaldet, jf. § 32, stk. 1, eller § 21 b, stk. 1, men som ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, og en udlænding, som har fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, men som ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, og som gentagne gange er straffet for manglende overholdelse af et opholdspåbud, jf. § 42 a, stk. 9, jf. § 60, stk. 1, som en foranstaltning til at styrke kontrollen med overholdelsen af opholdspåbuddet, jf. § 42 a, stk. 10, i en periode på 1 måned skal registreres ved ind- og udgang af indkvarteringsstedet ved en elektronisk sender, som monteres på udlændingens person.

Det følger endvidere af udlændingelovens § 34 a, stk. 5, 1. pkt., at har en udlænding, som har fået monteret en elektronisk sender, fået dispensation fra overholdelse af et opholdspåbud, jf. § 42 a, stk. 9, skal den elektroniske sender fjernes fra udlændingens person i den periode, dispensationen vedrører. Den elektroniske sender monteres på ny, når dispensationen fra overholdelse af opholdspåbuddet er udløbet.

Med forslaget ændres "§ 42 a, stk. 9," i udlændingelovens *§ 34 a, stk. 1 og 5, 1. pkt*., til "§ 42 a, stk. 8,", og "§ 42 a, stk. 10," i udlændingelovens § 34 a, stk. 1, ændres til "§ 42 a, stk. 9,".

De forslåede ændringer er en konsekvens af ændringsforslaget i lovforslagets § 1, nr. 77.

Til nr. 63

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 2, 1. pkt., kan en udlænding frihedsberøves, såfremt den pågældende ikke efterkommer Udlændingestyrelsens bestemmelse om at tage ophold, jf. § 42 a, stk. 7, 3. pkt., og stk. 9, 2. pkt., og § 42 d, stk. 2, 2. pkt.

Med forslaget ændres "stk. 9, 2. pkt.," i udlændingelovens *§ 36, stk. 2, 1. pkt.*, til "stk. 8, 2. pkt.,".

Den forslåede ændring er en konsekvens af ændringsforslaget i lovforslagets § 1, nr. 77.

Til nr. 64

Det følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 6, at en udlænding, der af Udlændingestyrelsen i medfør af § 53 b, stk. 1, eller Flygtningenævnet er meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, og hvor politiet drager omsorg for udlændingens udrejse, og udlændingen ikke medvirker hertil, jf. § 40, stk. 5, 1. pkt., så vidt skal muligt frihedsberøves, såfremt de i § 34 og § 42 a, stk. 7, 3. pkt., stk. 9, 2. pkt., og stk. 12, nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre udlændingens medvirken til udrejsen.

Med forslaget ændres "stk. 9, 2. pkt., og stk. 12" i udlændingelovens *§ 36, stk. 6*, til "stk. 8, 2. pkt., og stk. 11".

Den forslåede ændring er en konsekvens af ændringsforslaget i lovforslagets § 1, nr. 77.

Til nr. 65

Det fremgår af udlændingelovens § 37 e, stk. 2, 1. pkt., at en udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af § 36, eller hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af § 37, jf. § 36, har ret til ukontrolleret brevveksling med bl.a. justitsministeren og beskæftigelsesministeren.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Samtidig er det besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende udlændingeområdet, herunder sager vedrørende asyl, humanitær opholdstilladelse, familiesammenføring, EU og indfødsret, inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Det er endvidere besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende integration af flygtninge og indvandrere på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet, herunder introduktionsforløbet og integrationsprogrammet samt ydelser, der knyttes hertil, samt sager vedrørende ophold på baggrund af beskæftigelse, herunder greencard-ordningen, au pair-ordningen, jobkort, studietilladelser m.v., inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Beskæftigelsesministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens *§ 37 e, stk. 2, 1. pkt.*, er en konsekvens af ressortomlægningen.

Til nr. 66 og 67

Udlændingelovens § 38 omhandler kontrollen med udlændinges ind- og udrejse.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Samtidig er det besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende udlændingeområdet, herunder sager vedrørende asyl, humanitær opholdstilladelse, familiesammenføring, EU og indfødsret, inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet. Reglerne om ind- og udrejsekontrol er ligeledes overført fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

De foreslåede ændringer af udlændingelovens *§ 38, stk. 3, 1. og 2. pkt., stk. 4, stk. 7. 2. pkt.*, og *stk. 9* er konsekvenser af ressortomlægningen.

Til nr. 68 og 69

Udlændingelovens § 39 omhandler paskrav m.v.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Samtidig er det besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende udlændingeområdet, herunder sager vedrørende asyl, humanitær opholdstilladelse, familiesammenføring, EU og indfødsret, inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet. Reglerne om paskrav m.v. er ligeledes overført fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

De foreslåede ændringer af udlændingelovens *§ 39, stk. 1, stk. 2, 1.* og *2. pkt., stk. 3. 3.* og *4. pkt., stk. 4. 2. pkt.,* og *stk. 5. 1. pkt.*, er konsekvenser af ressortomlægningen.

Til nr. 70

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 40, stk. 4, skal en udlænding meddele de oplysninger om sine økonomiske forhold, som er nødvendige til bedømmelse af, om Udlændingestyrelsen kan pålægge udlændingen at tilbagebetale udgifterne til udlændingens underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser eller ophold på eller i tilknytning til et indkvarteringssted omfattet af § 42 a, stk. 5, jf. § 42 a, stk. 4.

Med forslaget udgår "eller i tilknytning til" af udlændingelovens *§ 40, stk. 4*.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringsforslagene i lovforslagets § 1, nr. 77 og 92.

Til nr. 71

Der er efter de gældende regler ikke hjemmel til at foretage visitation og ransagning med henblik på at sikre aktiver, der kan anvendes til dækning af udgifterne til en udlændings eller dennes families underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser eller ophold på et indkvarteringssted omfattet af udlændingelovens § 42 a, stk. 5. Der er heller ikke efter de gældende regler adgang til at tage aktiver i bevaring med henblik på fremadrettet dækning af udgifter til underhold mv.

Med de foreslåede bestemmelser i *§ 40, stk. 9, 2. og 3. pkt.*, skabes der hjemmel til, at aktiver, der kan anvendes til dækning af udgifter til den pågældendes eller dennes families underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser eller ophold på et indkvarteringssted omfattet af § 42 a, stk. 5, kan tages i

bevaring (beslaglægges). Bestemmelsen omfatter således aktiver, som vil kunne tjene som grundlag for en eventuel senere tvangsmæssig fuldbyrdelse af det offentliges betalingskrav efter udlændingelovens § 42 a, stk. 4.

Ved "aktiver" forstås i denne sammenhæng rede penge og genstande af større økonomisk værdi.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse på udlændinge omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, dvs. asylansøgere og udlændinge med ulovligt ophold.

Er der tvivl om aktivernes værdi, vil udlændingemyndighederne efter den foreslåede bestemmelse kunne tage aktiverne i bevaring med henblik på en nærmere vurdering af aktivernes værdi.

Adgangen til at foretage beslaglæggelse efter den foreslåede bestemmelse tilkommer som udgangspunkt politiet i de situationer, hvor politiet som de første antræffer en asylansøger eller en udlænding med ulovligt ophold. I de situationer, hvor udlændingen i en periode har været indkvarteret på et indkvarteringssted, vil afgørelsen om at tage aktiver i bevaring som udgangspunkt skulle træffes af Udlændingestyrelsen. Efter beslaglæggelsen vil det være Udlændingestyrelsen, som træffer afgørelse efter udlændingelovens § 42 a, stk. 4, og som i den forbindelse foretager en nærmere vurdering af, om aktiverne har en sådan værdi, at de bør tvangsrealiseres. Der henvises nærmere til lovforslagets § 1, nr. 109, og bemærkningerne hertil.

Efter udlændingelovens § 40, stk. 9, finder bl.a. reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74 anvendelse i samme omfang som i sager, der angår forbrydelser, der kan medføre fængselsstraf. Dette betyder, at beslaglæggelse af aktiver, der ønskes taget i bevaring, hvis der ikke foreligger samtykke, skal ske efter retskendelse, medmindre øjemedet ville forspildes ved at afvente en sådan kendelse.

Det foreslås, at reglerne i retsplejelovens §§ 509-516 tilsvarende finder anvendelse. Dette indebærer bl.a., at almindelige personlige brugsgenstande som eksempelvis ure og mobiltelefoner som udgangspunkt er undtaget fra beslaglæggelse, jf. retsplejelovens § 509, stk. 1. Tilsvarende er bl.a. genstande, som har en særlig personlig betydning for den pågældende udlænding, fritaget, medmindre genstandene har en sådan værdi, at det ikke findes rimeligt at undtage dem fra beslaglæggelse. I den forbindelse vil den foreliggende retspraksis vedrørende retsplejelovens § 515, stk. 1, være retningsgivende for, om en genstand med en særlig personlig betydning bør beslaglægges. Det forudsættes, at genstande med en særlig personlig betydning alene beslaglægges, hvis de har en betydelig værdi. Det forudsættes i øvrigt, at genstande, som falder uden for trangsbeneficiet, men hvor provenuet, der kan indvindes ved tvangsrealisation af effekterne, må anses for beskedent, ikke beslaglægges efter den foreslåede bestemmelse. For så vidt angår rede penge bør beløb af indtil ca. 3.000 danske kroners værdi ikke tages i bevaring.

For udlændinge, der umiddelbart efter indrejsen vælger at opgive deres asylansøgning, eller som indgår en aftale om en afdragsordning for tilbagebetaling af afholdte udgifter til underhold, vil der være mulighed for tilbagelevering af genstande med en særlig personlig betydning.

Den foreslåede udvidelse af udlændingelovens § 40, stk. 9, der sker ved indsættelsen af et nyt 2. pkt., får den konsekvens, at bl.a. retsplejelovens kapitel 72 om legemsindgreb og kapitel 73 om ransagning finder anvendelse, når politiet skal kontrollere, om en udlænding medbringer aktiver, der kan anvendes til dækning af udgifter til den pågældendes eller dennes families underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser eller ophold på et indkvarteringssted omfattet af § 42 a, stk. 5. Det forudsættes, at den gældende praksis efter udlændingelovens § 40, stk. 9, for anvendelse af visitation af en udlændings tøj og ransagning af den pågældendes bagage opretholdes uændret. Med forslaget vil politiet, når det skal kontrolleres, om en udlænding har tilstrækkelige midler til at dække udgifterne til sit og sin families underhold mv., således fremover anvende de samme redskaber i form af visitation og ransagning, som politiet allerede

anvender i relation til dokumenter og genstande, der må antages at være at betydning for at fastslå en udlændings identitet eller tilknytning til andre lande.

Visitation af det tøj, som en udlænding er iført, samt ransagning af dennes bagage med henblik på at undersøge, om den pågældende er i besiddelse af tilstrækkelige midler til sit og sin families underhold mv., vil i almindelighed skulle finde sted i forbindelse med asylregistreringen, eller når politiet første gang antræffer en udlænding med ulovligt ophold. På dette tidspunkt foretager politiet allerede i dag efter bestemmelsen i udlændingelovens § 40, stk. 9, visitation og ransagning med henblik på at tilvejebringe dokumenter mv. af betydning for asylsagen mv.

Den foreslåede ændring er imidlertid ikke begrænset til anvendelse i forbindelse med indrejsen og den indledende asylregistrering. Der vil således også af politiet kunne foretages visitation og ransagning under udlændingens efterfølgende ophold her i landet, hvis det viser sig, at den pågældende tilsyneladende har medbragt midler, som ikke tidligere er fundet. Den foreslåede bestemmelse vil også kunne anvendes på aktiver, som en udlænding erhverver på et senere tidspunkt efter indrejsen til Danmark.

Som led i den skærpede kontrol med udlændinges medbragte formue forudsættes det i øvrigt, at alle udlændinge fremover i forbindelse med Udlændingestyrelsens indledende asylsamtale (OM-samtalen) skal afgive en erklæring på tro og love om, hvorvidt den pågældende ejer aktiver, som vil kunne anvendes til dækning af udgifter til den pågældendes eller dennes families underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser eller ophold på et indkvarteringssted omfattet af § 42 a, stk. 5. Erklæringen skal alene omfatte de aktiver, som efter retsplejelovens almindelige regler kan gøres til genstand for udlæg, jf. ovenfor.

Der henvises i øvrigt til udlændingelovens § 40, stk. 6, hvorefter udlændingemyndighederne, når en person afgiver en erklæring til oplysning i sager, der henhører under udlændingeloven, kan kræve, at erklæringen afgives på tro og love. Afgiver en udlænding ved indrejsen urigtig erklæring om sine ejendele og værdier, vil strafansvar efter straffelovens § 163 komme på tale.

Der henvises i øvrigt til afsnit 6.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 72

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 40 a, stk. 2, kan der optages fingeraftryk af en udlænding, 1) som opholder sig ulovligt her i landet, med henblik på at kontrollere, om udlændingen tidligere har indgivet ansøgning om asyl i et andet EU-land, 2) som ikke søger om opholdstilladelse efter § 7, stk. 1-3, og som skal afvises, udvises eller udrejse af landet, jf. § 30, stk. 1, såfremt der på baggrund af pågældendes dokumenter, ejendele, økonomiske midler og andre personlige forhold er bestemte grunde til at antage, at den pågældende vil indrejse på ny og ansøge om opholdstilladelse efter § 7, stk. 1-3, 3) hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på identifikation af den pågældende, 4) hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på udstedelse eller fremskaffelse af rejsedokument til den pågældende, 5) hvis udlændingen er omfattet af § 58 g, 6) som af Udlændingestyrelsen har fået anvisning eller pålæg om indkvartering efter § 42 a, stk. 7 eller stk. 9, 1. og 2. pkt., med henblik på identifikation i forbindelse med adgangskontrol på Udlændingestyrelsens indkvarteringssteder, eller 7) som er pålagt at give møde hos politiet efter § 34 til brug for politiets administration af den pålagte meldepligt.

Med lovforslaget ændres "stk. 9, 1. og 2. pkt.," i udlændingelovens *§ 40 a, stk. 2, nr. 6*, til "stk. 8, 1. og 2. pkt.,".

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringsforslaget i lovforslagets § 1, nr. 77.

Til nr. 73

Det følger af udlændingelovens § 40 d, at en prøveafholder uden udlændingens samtykke i forbindelse med at en udlænding skal aflægge de prøver, der er nævnt i § 9, stk. 30 og 32 (familiesammenføring), og § 9 f, stk. 4, 1. pkt. (religiøs forkynder), kan indhente en række personlige oplysninger fra Justitsministeriets personregister.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Samtidig er det besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende udlændingeområdet, herunder sager vedrørende asyl, humanitær opholdstilladelse, familiesammenføring, EU og indfødsret, inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet. Personregisteret som nævnt i udlændingelovens § 40 d er ligeledes overgået til Udlændinge-, Integrations og Boligministeriet. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens *§ 40 d* er en konsekvens af ressortomlægningen.

Til nr. 74

Efter udlændingelovens § 42 a, stk. 4, 1. pkt., kan Udlændingestyrelsen bestemme, at en udlænding omfattet af stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, der har tilstrækkelige midler hertil, ikke skal have dækket sine eller sin families udgifter til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser. Bestemmelsen indebærer, at udlændingen af egne midler må afholde udgifter til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser.

Forslaget indebærer, at bestemmelsen i *§ 42 a, stk. 4, 1. pkt.*, ophæves. Baggrunden for at ophæve bestemmelsen er, at aktiver, som en udlænding medbringer, fremover vil skulle tages i bevaring af politiet efter den foreslåede ændring af § 40, stk. 9, og at de beslaglagte aktiver herefter skal anvendes til (efterfølgende) dækning af Udlændingestyrelsens udgifter til udlændingens og dennes families underhold. Den enkelte udlænding vil således ikke råde over midler, der kan anvendes til underhold mv., men vil være omfattet af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse, også selv om den pågældende har medbragt aktiver, der er taget i bevaring af politiet. Det vil derfor ikke være relevant at træffe afgørelse om (fremadrettet) at nægte en udlænding de nævnte ydelser.

Den foreslåede ændring indebærer ikke en ændring af, hvilke udgifter en udlænding vil kunne pålægges at betale. En udlænding, der har tilstrækkelige midler hertil, vil således fortsat kunne pålægges – ved modregning i de beslaglagte aktiver – at betale udgifterne til sit og sin families underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser eller ophold på et indkvarteringssted omfattet af § 42 a, stk. 5.

Der henvises i øvrigt til afsnit 6.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 75

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 a, stk. 4, kan Udlændingestyrelsen bestemme, at en udlænding omfattet af stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, der har tilstrækkelige midler hertil, ikke skal have dækket sine eller sin families udgifter til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser. Udlændingestyrelsen kan endvidere pålægge en udlænding at betale udgifterne til udlændingens eller dennes families underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser eller ophold på eller i tilknytning til et indkvarteringssted omfattet af stk. 5, såfremt udlændingen har tilstrækkelige midler hertil.

Med lovforslaget udgår "endvidere" og "eller i tilknytning til" af udlændingelovens *§ 42 a, stk. 4, 2. pkt.*, der bliver 1. pkt.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringsforslagene i lovforslagets § 1, nr. 74, 77 og 92.

Til nr. 76

Med den foreslåede tilføjelse i *§ 42 a, stk. 4*, angives det udtrykkeligt i udlændingeloven, at en udlænding i medfør af § 42 a, stk. 4, 1. pkt., kan pålægges at betale udgifter til sit og sin eventuelle families underhold mv. for perioden indtil tidspunktet for den faktiske visitering af udlændingen, jf. integrationslovens § 10, stk. 1, eller frem til udrejse eller udsendelse ved afslag på asyl mv. Forslaget indebærer således, at den periode, hvor en udlænding kan pålægges selv at afholde udgifterne til sit og sin families underhold mv., forlænges fra i dag maksimalt 3 måneder til en periode, der først slutter ved Udlændingestyrelsens afgørelse om, i hvilken kommune den pågældende skal tage bopæl. Forslaget indebærer endvidere, at en udlænding, der får afslag på asyl mv., kan pålægges betalingspligt frem til udrejsen eller udsendelsen.

Ved "udgifter til underhold mv." forstås udgifter til indkvartering, bespisning i cafeteria på center med vederlagsfri bespisningsordning, nødvendige sundhedsmæssige ydelser samt kontante ydelser (grundydelse, forsørgertillæg og tillægsydelse).

Det forhold, at behandlingen af den pågældendes asylsag trækker ud, f.eks. fordi der er et stort antal asylsager under behandling hos udlændingemyndighederne, er som udgangspunkt uden betydning for omfanget af betalingsforpligtelsen. Er der tale om, at asylansøgningen ved en åbenbar fejl ikke er blevet behandlet inden for rimelig tid, vil der kunne tages hensyn hertil ved opgørelsen af udlændingens betalingsforpligtelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 6.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 77

Efter udlændingelovens § 42 a, stk. 8, skal familier med børn, hvoraf mindst én af forældrene har opholdt sig i Danmark uafbrudt i mindst 12 måneder efter endeligt afslag på ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, tilbydes indkvartering i særlige boliger i tilknytning til eller uden for de i stk. 5 nævnte indkvarteringssteder, medmindre familiens sociale eller sundhedsmæssige situation taler afgørende imod. Tilbuddet om indkvartering i særlig bolig gives ikke til familier, hvis asylsag er behandlet efter § 53 b (åbenbart grundløsproceduren), eller som har fået flyttepåbud på grund af vold eller trusler om vold efter stk. 7, medmindre hensynene til børnenes tarv i helt særlige tilfælde taler derfor og udsendelse for tiden er udsigtsløs.

Det er en betingelse for tilbud om indkvartering i særlige boliger, at familiens medlemmer ikke er udvist ved dom, administrativt udvist i medfør af § 25, omfattet af udelukkelsesgrundene i flygtningekonventionen af 28. juli 1951 eller dømt for strafbart forhold begået her i landet, og at familiens medlemmers opholdstilladelse ikke er bortfaldet efter § 21 b, stk. 1. Opfylder familien ikke længere betingelserne, træffer Udlændingestyrelsen, medmindre særlige grunde taler derimod, afgørelse om, at familien skal tage ophold på et indkvarteringssted efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse.

Det foreslås, at udlændingelovens § 42 a, stk. 8, ophæves, da ordningen kan give falsk håb om en fremtid i Danmark til familier, som allerede har modtaget afslag på asyl og derfor skal udrejse af landet, og hæmme motivationen for frivillig udrejse. Herudover forekommer det ikke rimeligt, at børnefamilier i udsendelsesposition, som ikke ønsker at medvirke til udrejsen, kan flytte i særlige boliger i tilknytning til eller uden for asylcentrene.

Den foreslåede ændring indebærer, at børnefamilier i udsendelsesposition fremover ikke kan indkvarteres i særlige boliger i tilknytning til eller uden for et asylcenter. Disse familier skal i stedet fremadrettet tage ophold på et indkvarteringssted efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 7.

For så vidt angår de familier med børn i udsendelsesposition, der allerede i dag bor uden for et asylcenter i medfør af udlændingelovens § 42 a, stk. 8, kan en tilbageflytning til asylcentreret virke særligt belastende. På den baggrund indføres der en overgangsordning, således at disse familier fortsat kan bo uden for eller i tilknytning til asylcentreret i den anviste bolig, så længe betingelserne herfor er opfyldt. Der henvises til afsnit 8.1.2. Opfylder familien ikke længere betingelserne, træffer Udlændingestyrelsen, medmindre særlige grunde taler derimod, afgørelse om, at familien skal tage ophold på et indkvarteringssted efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse. Der henvises til lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 8.2.

Til nr. 78

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 a, stk. 10, skal Udlændingestyrelsen sikre, at det i fornødent omfang kontrolleres, at en udlænding, som ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, og som er pålagt at tage ophold på et bestemt indkvarteringssted, jf. stk. 9, overholder det givne påbud.

Med lovforslaget ændres "stk. 9" i udlændingelovens *§ 42 a, stk. 10*, til "stk. 8".

Den foreslåede ændring er konsekvens af ændringsforslaget i lovforslagets § 1, nr. 77.

Til nr. 79

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 a, stk. 11, kan Udlændingestyrelsen bestemme, at en udlænding, der er omfattet af stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, ikke får udbetalt kontante ydelser, jf. § 42 b, stk. 1, 3, 8 og 9, når den pågældende er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. stk. 5, hvor der er en vederlagsfri bespisningsordning, eller at udlændingen alene får udbetalt grundydelse, jf. § 42 b, stk. 1 og 2, forsørgertillæg, jf. § 42 b, stk. 3 og 7, og nedsat forsørgertillæg, jf. § 42 b, stk. 3, 6 og 7, når den pågældende er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. stk. 5, uden en vederlagsfri bespisningsordning, såfremt 1) udlændingen uden rimelig grund udebliver fra en afhøring med Udlændingestyrelsen eller politiet, hvortil den pågældende er indkaldt, 2) udlændingen har udvist voldelig eller truende adfærd over for personer, der udfører opgaver med driften af et indkvarteringssted for udlændinge, eller over for de personer, der i øvrigt opholder sig på indkvarteringsstedet, 3) udlændingen ikke efterkommer Udlændingestyrelsens bestemmelse om, at udlændingen skal tage ophold efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse, jf. stk. 7, 3. pkt., eller stk. 9, 1. pkt., 4) udlændingen ikke efterkommer politiets bestemmelse om en i § 34 nævnt foranstaltning, 5) udlændingen tilsidesætter et pålæg om at udføre nødvendige opgaver i forbindelse med driften af indkvarteringsstedet, jf. § 42 d, stk. 2, 1. pkt., eller 6) udlændingen er efterlyst af politiet med henblik på forkyndelse, udrejsekontrol eller udsendelse.

Med lovforslaget ændres "stk. 9, 1. pkt.," i udlændingelovens *§ 42 a, stk. 11, nr. 3*, som bliver til stk. 10, nr. 3, til "stk. 8, 1. pkt.,".

Den foreslåede ændring er konsekvens af ændringsforslaget i lovforslagets § 1, nr. 77.

Til nr. 80

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 a, stk. 13, kan Udlændingestyrelsen til brug for en afgørelse efter stk. 11 eller 12 uden udlændingens samtykke indhente oplysninger om udlændingens helbredsforhold hos indkvarteringsoperatøren, jf. stk. 5.

Med lovforslaget ændres "stk. 11 eller 12" i udlændingelovens *§ 42 a, stk. 13*, til "stk. 10 eller 11".

Den foreslåede ændring er konsekvens af ændringsforslaget i lovforslagets § 1, nr. 77.

Til nr. 81

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 a, stk. 15, 1. pkt., udgør forsørgertillægget for udlændinge omfattet af stk. 11 og 12, der er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. stk. 5, uden en vederlagsfri bespisningsordning, pr. dag 42,73 kr.

Med lovforslaget ændres "stk. 11 og 12" i udlændingelovens *§ 42 a, stk. 15, 1. pkt.*, der bliver til stk. 14, 1. pkt., til "stk. 10 og 11".

Den foreslåede ændring er konsekvens af ændringsforslaget i lovforslagets § 1, nr. 77.

Til nr. 82-90

Med de foreslåede ændringer af *§ 42 b, stk. 2, nr. 1-4, stk. 4-6, stk. 10 og stk. 12*, nedsættes grundydelsen, forsørgertillægget og tillægsydelsen, der udbetales til asylansøgere, med 10 pct. i forhold til de takster, der ellers ville gælde for 2016.

Dette indebærer, at grundydelsen nedsættes fra 54,80 kr. pr. dag pr. voksen til 49,32 kr. pr. dag pr. voksen (udlændingelovens § 42 b, stk. 2, nr. 2-4). For ægtefæller og samlevende reduceres grundydelsen fra 43,39 kr. pr. dag pr. voksen til 39,05 kr. pr. dag pr. voksen (udlændingelovens § 42 b, stk. 2, nr. 1).

Forsørgertillægget for 1. og 2. barn i den indledende fase nedsættes fra henholdsvis 63,94 kr. og 9,15 kr. pr. barn pr. dag til henholdsvis 57,55 kr. og 8,23 kr. pr. barn pr. dag afhængig af, om udlændingen modtager grundydelse eller ej (udlændingelovens § 42 b, stk. 4 og 5). Det reducerede forsørgertillæg for 3. og 4. barn på 45,68 kr. pr. barn pr. dag nedsættes til 41,11 kr. pr. barn pr. dag (udlændingelovens § 42 b, stk. 6).

For så vidt angår tillægsydelsen nedsættes denne i den indledende fase fra 9,15 kr. pr. dag pr. voksen til 8,23 kr. pr. dag pr. voksen, mens tillægsydelsen for sagsbehandlingsfasen reduceres fra 31,98 kr. pr. dag pr. voksen til 28,78 kr. pr. dag pr. voksen (udlændingelovens § 42 b, stk. 10).

Det bemærkes, at de foreslåede takster for kontante ydelser af lovtekniske grunde vil fremstå som højere end de takster, der fremgår af den gældende udlændingelovs bestemmelser. Dette skyldes, at de takster, der fremgår af den gældende udlændingelov, er fastsat i 2003-beløb, og at der således ikke i lovens tekst er taget højde for den efterfølgende satsregulering. De satsregulerede takster for 2016, der foreslås reduceret med 10 pct., er anført under afsnit 7.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger. Selv om de foreslåede beløb fremstår som højere end de takster, der fremgår af den gældende udlændingelov, vil der således i praksis være tale om en nedsættelse af ydelserne med 10 pct. i forhold til de takster, der ellers ville gælde for 2016.

Til nr. 91

De kontante ydelser, der er nævnt i § 42 b, stk. 2, 4-6, 10 og 12, er fastsat i 2003-beløb og er siden 2004 reguleret én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten.

Det følger af den foreslåede ændring af *§ 42 b, stk. 17*, at de i § 42 b, stk. 2, 4-6, 10 og 12, nævnte beløb angives i 2016-beløb og ligesom hidtil vil blive reguleret én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Dette vil første gang ske den 1. januar 2017.

Til nr. 92

Efter udlændingelovens § 42 l, stk. 1, træffer Udlændingestyrelsen efter ansøgning afgørelse om, at

en udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, kan indkvartere sig privat eller få tilbud om en selvstændig bolig i tilknytning til et indkvarteringssted omfattet af § 42 a, stk. 5, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse, udrejser eller udsendes, hvis 1) udlændingen har opholdt sig i Danmark i mindst 6 måneder fra indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, 2) Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om, at udlændingen kan opholde sig i Danmark under asylsagens behandling, jf. herved § 48 e, stk. 2, og 3) udlændingen indgår en kontrakt med Udlændingestyrelsen i overensstemmelse med stk. 4.

Dette gælder ikke for 1) udlændinge, der er administrativt udvist i medfør af § 25, 2) udlændinge, der er udvist ved dom, 3) udlændinge, der er idømt betinget eller ubetinget fængsel for strafbart forhold begået her i landet, 4) udlændinge, hvis opholdstilladelse er bortfaldet i medfør af § 21 b, stk. 1, 5) udlændinge, der er omfattet af udelukkelsesgrundene i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, og 6) udlændinge, hvis ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 behandles efter § 53 b (åbenbart grundløsproceduren).

Med den foreslåede ændring af udlændingelovens § 42 l, stk. 1, vil det ikke længere være muligt for en udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, at flytte i selvstændig bolig i tilknytning til et asylcenter.

Det skyldes, at ordningen er med til at gøre Danmark til et mere attraktivt land at søge asyl i. Hertil kommer, at det kan give falsk håb om en fremtid i Danmark til de asylansøgere, der har fået afslag på deres ansøgning om asyl, og hæmme motivationen for frivillig udrejse.

Da flere flygtninge og migranter lægger pres på den eksisterende kapacitet til indkvartering af asylansøgere, vil det fortsat være muligt for asylansøgere, som opfylder betingelserne herfor, at indkvartere sig privat eller flytte i egen finansieret bolig efter udlændingelovens § 42 l, stk. 1, for derved at aflaste presset på indkvarteringssystemet.

Asylansøgere, som i dag bor i selvstændig bolig i tilknytning til et asylcenter, skal tage ophold på et indkvarteringssted efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 7.

For så vidt angår familier med børn, der i dag bor i en selvstændig bolig i tilknytning til et asylcenter i medfør af udlændingelovens § 42 l, kan en tilbageflytning til asylcentreret virke særligt belastende. På den baggrund indføres en overgangsordning, således at disse familier fortsat kan bo i tilknytning til asylcentreret i den anviste bolig, så længe betingelserne herfor er opfyldt. Der henvises til afsnit 8.1.1. Opfylder familien ikke længere betingelserne, træffer Udlændingestyrelsen, medmindre særlige grunde taler derimod, afgørelse om, at familien skal tage ophold på et indkvarteringssted efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse. Der henvises til lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 8.2.

Til nr. 93

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 l, stk. 4, indgår Udlændingestyrelsen en kontrakt med udlændingen om dennes private indkvartering eller indkvartering i selvstændig bolig, jf. stk. 1. Det skal indgå i kontrakten som et vilkår, at udlændingen medvirker til oplysning af sin sag om opholdstilladelse i medfør af § 7, jf. § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt., og efter afslag på eller frafald af ansøgningen om opholdstilladelse medvirker til udrejsen uden ugrundet ophold, jf. § 40, stk. 5, 1. pkt. Udlændingestyrelsen vejleder i forbindelse med indgåelse af kontrakten udlændingen mundtligt og skriftligt om vilkårene for privat indkvartering eller indkvartering i selvstændig bolig, herunder navnlig kravet om medvirken.

Med lovforslaget udgår "eller indkvartering i selvstændig bolig" af udlændingelovens *§ 42 l, stk. 4, 1. og 3. pkt*.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 92.

Til nr. 94

Det følger af udlændingelovens § 44 a, stk. 8, at justitsministeren og beskæftigelsesministeren i forening efter aftale med økonomi- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at Udlændingestyrelsen og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering registrerer de i stk. 1 nævnte oplysninger i Det Centrale Personregister.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Samtidig er det besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende udlændingeområdet, herunder sager vedrørende asyl, humanitær opholdstilladelse, familiesammenføring, EU og indfødsret, inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Det er endvidere besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende integration af flygtninge og indvandrere på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet, herunder introduktionsforløbet og integrationsprogrammet samt ydelser, der knyttes hertil, samt sager vedrørende ophold på baggrund af beskæftigelse, herunder greencard-ordningen, au pair-ordningen, jobkort, studietilladelser m.v., inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Beskæftigelsesministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det endvidere besluttet at nedlægge det hidtidige Økonomi- og Indenrigsministerium og overføre ressortansvaret for sager vedrørende indenrigsområdet, herunder Det Centrale Personregister, til Social- og Indenrigsministeriet.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens *§ 44 a, stk. 8*, er en konsekvens af ressortomlægningen.

Til nr. 95

Det følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 44 a, stk. 9, at Udlændingestyrelsen og statsforvaltningen til brug for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings overvågning af arbejdsmarkedet kan videregive visse oplysninger.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Samtidig er det besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende udlændingeområdet, herunder sager vedrørende asyl, humanitær opholdstilladelse, familiesammenføring, EU og indfødsret, inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Det er endvidere besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende integration af flygtninge og indvandrere på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet, herunder introduktionsforløbet og integrationsprogrammet samt ydelser, der knyttes hertil, samt sager vedrørende ophold på baggrund af beskæftigelse, herunder greencard-ordningen, au pair-ordningen, jobkort, studietilladelser m.v., inklusiv de til området

hørende institutioner m.v., overføres fra Beskæftigelsesministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Som følge af ressortomlægningen er den del af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, som omhandlede international rekruttering m.v., udskilt til en ny styrelse, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, under Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet, ligesom Udlændingestyrelsen som følge af ressortomlægningen nu er en styrelse under Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

De foreslåede ændringer af udlændingelovens *§ 44 a, stk. 9*, er konsekvenser af, at den del af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, som omhandlede international rekruttering m.v., er udskilt til Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Til nr. 96

Det fremgår af udlændingelovens § 45, at der ved aftale med fremmede regeringer eller mellemfolkelige organisationer eller ved bestemmelse fastsat af justitsministeren eller beskæftigelsesministeren kan ske lempelse af reglerne om opholds- og arbejdstilladelse i forhold til visse lande og visse grupper af udlændinge.

Af udlændingelovens § 47, stk. 2, 2. pkt., fremgår, at udenrigsministeren efter aftale med et andet land efter aftale med justitsministeren eller beskæftigelsesministeren kan bemyndige udenlandske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet til at udstede visum efter § 4 a, stk. 2, opholdstilladelse og arbejdstilladelse.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Samtidig er det besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende udlændingeområdet, herunder sager vedrørende asyl, humanitær opholdstilladelse, familiesammenføring, EU og indfødsret, inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Det er endvidere besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende integration af flygtninge og indvandrere på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet, herunder introduktionsforløbet og integrationsprogrammet samt ydelser, der knyttes hertil, samt sager vedrørende ophold på baggrund af beskæftigelse, herunder greencard-ordningen, au pair-ordningen, jobkort, studietilladelser m.v., inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Beskæftigelsesministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

De foreslåede ændringer af udlændingelovens *§ 45* og *§ 47, stk. 2, 2. pkt.*, er konsekvenser af ressortomlægningen.

Til nr. 97

Det følger af udlændingelovens § 46, stk. 1, at Udlændingestyrelsen træffer afgørelser efter loven, medmindre andet fremgår af bestemmelser i loven.

Det følger af § 46, stk. 2, bl.a., at Styrelsen for International Rekruttering og Integration træffer afgørelser efter § 9 h, stk. 8, 1. pkt., der regulerer afvisning af ansøgninger grundet manglende gebyrindbetaling på

studie- og erhvervsområdet, herunder undladelse af at afvise ansøgninger om opholdstilladelse, hvis en udestående gebyrindbetaling højst er 200 kr. (2015-niveau) eller det indbetalte gebyr svarer til en anden sagskategori end den, ansøgningen vedrører.

Det foreslås, at der i *§ 46, stk. 2, 1. pkt.*, henvises til § 9 h, stk. 8, 1. pkt., jf. § 9 h, stk. 1, nr. 4-9 og nr. 12-14, og § 9 h, stk. 3, i stedet for alene til § 9 h, stk. 8, 1. pkt.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om, at § 9 h, stk. 8, også finder anvendelse på de sagsområder, hvor Udlændingestyrelsen træffer afgørelser, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Efter den foreslåede ændring træffer Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelser efter § 9 h, stk. 8, 1. pkt., vedrørende de ansøgningstyper, der hører under Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Det følger herefter af § 46, stk. 1, at Udlændingestyrelsen træffer afgørelser efter § 9 h, stk. 8, 1. pkt., vedrørende de ansøgningstyper, der hører under Udlændingestyrelsen.

Til nr. 98 og 99

Det følger af udlændingelovens § 46, stk. 4, at Udlændingenævnet kan afvise klager og anmodninger om genoptagelse af klager som følge af manglende gebyrbetaling på studie- og erhvervsområdet.

Det følger af udlændingelovens § 46, stk. 5, at kompetencen til at afvise klager på dette grundlag er tillagt udlændinge-, integrations- og boligministeren, når ansøgningen vedrører religiøse forkyndere og tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede ændring af *§ 46, stk. 4*, hvorved Udlændingestyrelsen indsættes i bestemmelsen, og forslaget om at ophæve *§ 46, stk. 5*, indebærer, at kompetencen til at træffe afgørelse om afvisning af klager og anmodninger om genoptagelse af klager som følge af manglende gebyrbetaling tilkommer Udlændingenævnet uanset ansøgningstype.

Forslaget om at ændre henvisningen til stk. 2 og 3 i § 46, stk. 4, til stk. 1 og 3, er en konsekvensændring som følge af, at reglerne i § 9 h, stk. 1 og 2, om de ansøgninger om opholdstilladelse, der er gebyrpligtige, foreslås samlet i § 9 h, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

Til nr. 100

Der er tale om en konsekvens af, at der foreslås indsat et nyt stk. 4, 5 og 6 i § 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 32

Til nr. 101

Det følger af udlændingelovens § 46 a, stk. 1, at bl.a. Udlændingestyrelsens afgørelser efter § 9 h, stk. 7, 1. pkt., ikke kan påklages til udlændinge-, integrations- og boligministeren.

Den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 7, 1. pkt., vedrører afgørelser om afvisning af ansøgninger som følge af manglende gebyrbetaling.

Den foreslåede nye affattelse af § 9 h, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, indebærer, at 1. pkt. ophæves, hvorefter adgangen til afvisning af en ansøgning som følge af manglende gebyrbetaling fremover alene reguleres i § 9 h, stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås derfor at ændre henvisningen til § 9 h, stk. 7, 1. pkt., i *§ 46 a, stk. 1, 1. pkt.*, til § 9 h, stk. 8, 1. pkt.

Der er således tale om en konsekvensændring.

Det foreslås endvidere at ændre henvisningen til § 11, stk. 8, til § 11, stk. 10, og henvisningen til § 42 a, stk. 9, 1. og 2. pkt., til § 42 a, stk. 8, 1. og 2. pkt.

Der er tale om en konsekvens af, at der indsættes et nyt stk. 4, 5 og 6 i § 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 32, samt en konsekvens af ændringsforslaget i lovforslagets § 1, nr. 77.

Til nr. 102

Det følger af udlændingelovens § 46 a, stk. 2, 2. pkt., at bl.a. Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelser, der er nævnt i § 9 h, stk. 8, 1. pkt., jf. stk. 2 og 3, ikke kan påklages til Udlændingenævnet.

Udlændingelovens § 9 h, stk. 8, 1. pkt., vedrører afvisning af ansøgninger om opholdstilladelse som følge af utilstrækkelig gebyrbetaling, herunder undladelse af afvisning fordi en udestående gebyrindbetaling højst er 200 kr. (2015-niveau), eller det indbetalte gebyr svarer til en anden sagskategori end den, ansøgningen vedrører.

Det foreslås at ændre henvisningen til stk. 2 og 3 i *§ 46 a, stk. 2, 2. pkt.*, til stk. 1 og 3.

Forslaget er en konsekvensændring som følge af, at reglerne i § 9 h, stk. 1 og 2, om de ansøgninger om opholdstilladelse, der er gebyrpligtige, foreslås samlet i § 9 h, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

Til nr. 103 og 104

Det fremgår af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 46 a, stk. 5, at justitsministeren kan træffe bestemmelse om og fastsætte nærmere regler for Udlændingestyrelsens behandling af de sager, der er omfattet af stk. 1 og 3 og § 46, stk. 1.

Af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 46 a, stk. 6, fremgår, at beskæftigelsesministeren kan træffe bestemmelse om og fastsætte nærmere regler for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings behandling af de sager, der er omfattet af stk. 2 og § 46, stk. 2.

Det fremgår af udlændingelovens § 47 a, stk. 2, at justitsministeren og beskæftigelsesministeren hver for sig kan fastsætte nærmere regler om, at Udlændingestyrelsen og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (nu Styrelsen for International Rekruttering og Integration) i særlige tilfælde kan udstede tilbagerejsetilladelser til en udlænding, der lovligt opholder sig her i landet.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Samtidig er det besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende udlændingeområdet, herunder sager vedrørende asyl, humanitær opholdstilladelse, familiesammenføring, EU og indfødsret, inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Det er endvidere besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende integration af flygtninge og indvandrere på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet, herunder introduktionsforløbet og integrationsprogrammet samt ydelser, der knyttes hertil, samt sager vedrørende ophold på baggrund af beskæftigelse, herunder greencard-ordningen, au pair-ordningen, jobkort, studietilladelser m.v., inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Beskæftigelsesministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Som følge af ressortomlægningen er den del af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, som omhandlede international rekruttering m.v., udskilt til en ny styrelse, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, under Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet, ligesom Udlændingestyrelsen som følge af ressortomlægningen nu er en styrelse under Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

De foreslåede ændringer af udlændingelovens *§ 46 a, stk. 5*, jf. lovforslagets § 1, nr. 103, og den foreslåede ophævelse af udlændingelovens *§ 46 a, stk. 6*, jf. lovforslagets § 1, nr. 104, er konsekvenser af ressortomlægningen.

Til nr. 105

Det følger af udlændingelovens § 46 b, stk. 1, at Udenrigsministeriet bl.a. bistår beskæftigelsesministeren og justitsministeren med at indhente nærmere oplysninger til brug for behandlingen af sager eller grupper af sager efter udlændingeloven.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Samtidig er det besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende udlændingeområdet, herunder sager vedrørende asyl, humanitær opholdstilladelse, familiesammenføring, EU og indfødsret, inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Det er endvidere besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende integration af flygtninge og indvandrere på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet, herunder introduktionsforløbet og integrationsprogrammet samt ydelser, der knyttes hertil, samt sager vedrørende ophold på baggrund af beskæftigelse, herunder greencard-ordningen, au pair-ordningen, jobkort, studietilladelser m.v., inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Beskæftigelsesministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens *§ 46 b, stk. 1*, er en konsekvens af ressortomlægningen.

Til nr. 106

Det følger af udlændingelovens § 46 g, stk. 1, at afgørelser efter § 25, nr. 1, om udvisning, hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, træffes af Justitsministeriet.

Efter udlændingelovens § 46 g, stk. 2, indbringes en afgørelse efter stk. 1 for retten efter reglerne i kapitel 7 b, medmindre udlændingen skriftligt over for Justitsministeriet giver afkald herpå.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Samtidig er det besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende udlændingeområdet, herunder sager vedrørende asyl, humanitær opholdstilladelse, familiesammenføring, EU og indfødsret, inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet. Reglerne om udvisning er ligeledes overført fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

De foreslåede ændringer af udlændingelovens *§ 46 g, stk. 1 og 2*, er konsekvenser af ressortomlægningen.

Til nr. 107 og 108

Det følger af udlændingelovens § 47, stk. 2, at der efter aftale mellem justitsministeren og udenrigsministeren samt mellem beskæftigelsesministeren og udenrigsministeren kan gives danske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet bemyndigelse til at udstede og meddele visum, opholdstilladelse og arbejdstilladelse. Det føler endvidere, at udenrigsministeren efter aftale med et andet land efter aftale med justitsministeren eller beskæftigelsesministeren kan bemyndige udenlandske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet til at udstede langtidsvisum, opholdstilladelse og arbejdstilladelse. Endelig følger det, at beskæftigelsesministeren alene kan medvirke i aftaler om udstedelse af langtidsvisum, i forhold til meddelelse af opholdstilladelse og arbejdstilladelse i sager, hvor Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering træffer afgørelse.

Af udlændingelovens § 47, stk. 3, 1. pkt., følger, at justitsministeren og beskæftigelsesministeren hver for sig efter aftale med udenrigsministeren kan fastsætte regler om, at private samarbejdspartnere på vegne af en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentation kan varetage visse typer af opgaver.

Det fremgår af udlændingelovens § 47 a, stk. 2, at justitsministeren og beskæftigelsesministeren hver for sig kan fastsætte nærmere regler om, at Udlændingestyrelsen og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering [nu Styrelsen for International Rekruttering og Integration] i særlige tilfælde kan udstede tilbagerejsetilladelser til en udlænding, der lovligt opholder sig her i landet.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Samtidig er det besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende udlændingeområdet, herunder sager vedrørende asyl, humanitær opholdstilladelse, familiesammenføring, EU og indfødsret, inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Det er endvidere besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende integration af flygtninge og indvandrere på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet, herunder introduktionsforløbet og integrationsprogrammet samt ydelser, der knyttes hertil, samt sager vedrørende ophold på baggrund af beskæftigelse, herunder greencard-ordningen, au pair-ordningen, jobkort, studietilladelser m.v., inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Beskæftigelsesministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

Den foreslåede ændring af *§ 47, stk. 2,* og den foreslåede ophævelse af udlændingelovens *§ 47, stk. 2, 3. pkt.*, jf. lovforslagets § 1, nr. 107, samt den foreslåede ændring af *§ 47, stk. 3. 1. pkt.*, og *§ 47 a, stk. 2*, jf. lovforslagets § 1, nr. 108 er konsekvenser af ressortomlægningen.

Til nr. 109

Den foreslåede tilføjelse til udlændingelovens § *48, 3. pkt.*, indebærer, at såvel rigspolitichefen eller politidirektøren som Udlændingestyrelsen vil have kompetence til i medfør af § 40, stk. 9, at træffe afgørelse om at tage aktiver, der kan anvendes til dækning af de i § 42 a, stk. 4, 1. pkt., nævnte udgifter i bevaring.

Som udgangspunkt vil afgørelsen om at tage aktiver i bevaring blive truffet af politiet i de situationer, hvor politiet som de første antræffer en asylansøger eller en udlænding med ulovligt ophold.

I de tilfælde, hvor en udlænding i en periode har været indkvarteret på et indkvarteringssted, og hvor det viser sig, at den pågældende tilsyneladende har medbragt midler, som ikke tidligere er fundet, vil afgørelsen om at tage aktiver i bevaring typisk blive truffet af Udlændingestyrelsen.

I de tilfælde, hvor afgørelsen om at tage aktiver i bevaring træffes af Udlændingestyrelsen, forudsættes det, at politiet i fornødent omfang bistår Udlændingestyrelsen med den faktiske effektuering af afgørelsen.

Til nr. 110-114

Udlændingenævnet er et uafhængigt sagkyndigt klagenævn, som blev oprettet ved lov nr. 571 af 18. juni 2012. Udlændingenævnet påbegyndte sit virke den 1. januar 2013.

Det fremgår af udlændingelovens § 52 a, stk. 2, at Udlændingenævnets formand skal være landsdommer eller højesteretsdommer, og næstformændene skal være dommere. Det fremgår endvidere, at de øvrige medlemmer skal være advokater eller gøre tjeneste i Justitsministeriet eller Beskæftigelsesministeriet.

Det fremgår af udlændingelovens § 52 a, stk. 3, at Udlændingenævnets medlemmer beskikkes af Udlændingenævnets formandskab. Det fremgår endvidere, at dommerne beskikkes efter udpegning af vedkommende retspræsident, at advokaterne beskikkes efter indstilling fra Advokatrådet, og at de medlemmer, der gør tjeneste i Justitsministeriet, beskikkes efter indstilling fra justitsministeren, og de medlemmer, der gør tjeneste i Beskæftigelsesministeriet, beskikkes efter indstilling fra beskæftigelsesministeren.

Det følger af udlændingelovens § 52 a, stk. 6, at ved Udlændingenævnets behandling af en klage, medvirker som udgangspunkt formanden eller en næstformand, en advokat og et medlem, der gør tjeneste i Justitsministeriet, hvis klagen hører under Justitsministeriets område, eller et medlem, der gør tjeneste i Beskæftigelsesministeriet, hvis klagen hører under Beskæftigelsesministeriets område

Det fremgår af udlændingelovens § 52 a, stk. 7, at drøftelse af spørgsmål om almindelige retningslinjer for Udlændingenævnets arbejde m.v. sker i Udlændingenævnets koordinationsudvalg, som sammensættes af nævnets formand, 1 advokat og 1 medlem, der gør tjeneste i Justitsministeriet eller i Beskæftigelsesministeriet. Det fremgår endvidere, at der ved drøftelser af spørgsmål vedrørende behandlingen af sager, som hører under Justitsministeriets område, deltager 1 medlem, der gør tjeneste i Justitsministeriet, mens der ved drøftelser af spørgsmål vedrørende behandlingen af sager, som hører under Beskæftigelsesministeriets område, deltager 1 medlem, der gør tjeneste i Beskæftigelsesministeriet.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at oprette et Udlændinge-, Integrations- og Boligministerium.

Samtidig er det besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende udlændingeområdet, herunder sager vedrørende asyl, humanitær opholdstilladelse, familiesammenføring, EU og indfødsret, inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Justitsministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Det er endvidere besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende integration af flygtninge og indvandrere på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet, herunder introduktionsforløbet og integrationsprogrammet samt ydelser, der knyttes hertil, samt sager vedrørende ophold på baggrund af beskæftigelse, herunder greencard-ordningen, au pair-ordningen, jobkort, studietilladelser m.v., inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres fra Beskæftigelsesministeriet til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 10.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens *§ 52 a, stk. 2, 2. pkt.,* jf. lovforslagets § 1, nr. 110, den foreslåede ændring af udlændingelovens *§ 52 a, stk. 3, 4. pkt.*, jf. lovforslagets § 1, nr. 111, den foreslåede ændring af udlændingelovens *§ 52 a, stk. 6, 1. pkt.*, jf. lovforslagets § 1, nr. 112, den foreslåede ændring af udlændingelovens *§ 52 a, stk. 7, 1. pkt.*, jf. lovforslagets § 1, nr. 113, og den foreslåede ophævelse af udlændingelovens *§ 52 a, stk. 7, 2. og 3. pkt.*, jf. lovforslagets § 1, nr. 114, er konsekvenser af ressortomlægningen.

Til nr. 115

Det følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 60, stk. 1, 1. pkt., at overtrædelse af de i medfør af § 34, § 42 a, stk. 7, 3. pkt., § 42 a, stk. 9, 1. og 2. pkt., eller § 42 d, stk. 2, 2. pkt., givne pålæg, § 39, stk. 1 og 3, § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 2 og 4, og § 42 a, stk. 7, 4. pkt., og stk. 9, 3. pkt., eller tilsidesættelse af de betingelser, der er knyttet til en tilladelse efter loven, straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år.

Med lovforslaget ændres "§ 42 a, stk. 9, 1. og 2. pkt.," i udlændingelovens *§ 60, stk. 1, 1. pkt.*, til "§ 42 a, stk. 8, 1. og 2. pkt.,".

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 77.

§ 2

Det foreslås i *§ 2, stk. 1,* at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Det betyder bl.a., at de foreslåede ændringer i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra d*,* § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, og § 9, stk. 1, nr. 3, litra d, jf. lovforslagets § 1, nr. 6-8, finder anvendelse fra og med dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende, uanset om der er indgivet ansøgning om familiesammenføring efter de gældende regler inden denne dato.

Efter de gældende regler er det en betingelse for familiesammenføring, at den herboende udlændings opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, er blevet forlænget. Forlængelse kan ske efter 1 år, og da de første opholdstilladelser efter udlændingelovens § 7, stk. 3, er meddelt i marts 2015, vil forlængelse heraf først kunne finde sted i marts 2016. Uanset om der er indgivet ansøgning om familiesammenføring inden lovens ikrafttræden, f.eks. i januar 2016, vil ansøgningen – på det tidspunkt, hvor opholdstilladelsen efter § 7, stk. 3, kan forlænges efter 1 år, og der således er mulighed for familiesammenføring efter de gældende regler – skulle behandles efter de nye regler, forudsat at lovændringerne er trådt i kraft på dette tidspunkt.

Af tekniske grunde foreslås det, at de nye regler om gebyr træder i kraft den 1. marts 2016, jf. *§ 2, stk. 2.*

Efter forslaget til *§ 2, stk. 3*, finder de foreslåede ændringer af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse ikke anvendelse for ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse, der indgives før lovforslagets fremsættelse. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Bestemmelsen i § 2, stk. 3, skal ses i lyset af den ekstraordinære situation med et meget højt antal asylansøgere i Danmark. Der er derfor behov for, at reglerne træder i kraft hurtigt.

Den foreslåede bestemmelse i *§ 2, stk. 4*, betyder, at de nye regler om gebyr på familiesammenføringsområdet og for indgivelse af tidsubegrænset opholdstilladelse for flygtninge m.fl. ikke finder anvendelse for ansøgninger, der indgives før lovens ikrafttræden, klager over afslag, der vedrører en ansøgning, der indgives før lovens ikrafttræden, og ansøgninger om genoptagelse, der vedrører en ansøgning, der

indgives før lovens ikrafttræden. For sådanne ansøgninger og klager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Reglerne finder således anvendelse for ansøgninger, der indgives fra og med den 1. marts 2016, klager til Udlændingenævnet over et afslag meddelt af Udlændingestyrelsen på baggrund af en ansøgning, der er indgivet den 1. marts 2016 eller senere, og ansøgninger om genoptagelse, der vedrører en ansøgning, der er indgivet den 1. marts 2016 eller senere.

Der skal betales gebyr for at indgive ansøgning om forlængelse og tidsubegrænset opholdstilladelse, uanset om udlændingen er meddelt opholdstilladelse inden lovens ikrafttræden.

Der skal betales gebyr for at klage til Udlændingenævnet over et afslag meddelt af Udlændingestyrelsen, hvis klagen vedrører et afslag på en ansøgning, som er indgivet efter lovens ikrafttræden. Ligeledes skal der betales gebyr for en ansøgning om genoptagelse, der vedrører en ansøgning, der er indgivet efter lovens ikrafttræden. Der skal således ikke betales gebyr for en klage eller ansøgning om genoptagelse, der vedrører en ansøgning, der er indgivet inden lovens ikrafttræden.

Efter forslagets *§ 2, stk. 5*, gælder den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4, 3. pkt., alene for udlændinge, der efter lovens ikrafttræden rejser til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7 og § 8, stk. 1 og 2.

Det er uden betydning for anvendelsen af den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 2, nr. 4, 3. pkt., hvornår forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse.

Det foreslås i *§ 2, stk. 6*, at lovforslagets § 1, nr. 70, 75, 77, 92 og 93 ikke finder anvendelse i tilfælde, hvor der forud for lovens ikrafttræden er meddelt tilladelse efter den hidtil gældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 a, stk. 8, eller hvor der er meddelt tilladelse til selvstændig bolig for familier med børn efter den hidtil gældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 l. For sådanne tilladelser finder de hidtil gældende regler anvendelse. Der indføres således en overgangsordning, således at disse familier fortsat kan bo uden for eller i tilknytning til asylcentreret i den anviste bolig, så længe betingelserne herfor er opfyldt. Dette skyldes, at børn er en særlig sårbar gruppe. En tilbageflytning til asylcentreret kan således virke særligt belastende.

Opfylder familien med børn ikke længere betingelserne for at bo uden for et asylcenter i medfør af den gældende § 42 a, stk. 8, eller § 42 l, træffer Udlændingestyrelsen, medmindre særlige grunde taler derimod, afgørelse om, at familien skal tage ophold på et indkvarteringssted efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse.

Lovforslagets *§ 2, stk. 7*, vedrører ikrafttræden af kontante ydelser, der foreslås nedsat.

Grundydelse og forsørgertillæg forudbetales hver 14. dag, jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 1, 2. pkt., og stk. 7, 3. pkt. Tillægsydelse bagudbetales hver 14. dag, jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 8, 2. pkt. For alle kontante ydelser gælder, at Udlændingestyrelsen ud fra status i udlændingens sag på en given skæringsdato umiddelbart forud for udbetalingsdatoen bestemmer, hvorvidt og efter hvilken sats udlændingen får udbetalt en kontant ydelse, jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 1, 3. pkt., stk. 7, 4. pkt., og stk. 8, 3. pkt.

Det foreslås i lovforslagets § 2, stk. 7, at lovforslagets § 1 nr. 82-88 og 90, der vedrører grundydelse og forsørgertillæg, finder anvendelse på udbetaling af grundydelse og forsørgertillæg, der følger efter førstkommende skæringsdato, jf. § 42 b, stk. 1, 3. pkt., og § 42 b, stk. 7, 4. pkt., efter lovens ikrafttræden.

For så vidt angår tillægsydelse, der bagudbetales, foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 89, at de reducerede takster finder anvendelse på udbetaling af tillægsydelse fra første hele periode på 14 dage, der ligger til grund for beregning af tillægsydelsen, og som følger efter lovens ikrafttræden. Hermed sikres det, at de nedsatte ydelser alene finder anvendelse på udbetalinger, hvor hele optjeningsperioden ligger efter lovens ikrafttræden.

§ 3

Bestemmelsen, der vedrører lovens territoriale gyldighed, betyder, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bilag

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	*Lovforslaget*
	§ 1
	I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 19. september 2014, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1616 af 23. december 2013, § 1 i lov nr. 1488 af 23. december 2014, § 1 i lov nr. 153 af 18. februar 2015, § 2 i lov nr. 176 af 24. februar 2015, § 1 i lov nr. 271 af 25. marts 2015, § 1 i lov nr. 685 af 27. maj 2015 og senest ved lov nr. 1273 af 20. november 2015, foretages følgende ændringer:
	1. Overalt i loven ændres »Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering« til: »Styrelsen for International Rekruttering og Integration«.
§ 2 a. --- *Stk. 2-4.* --- *Stk. 5.* Justitsministeren kan fastsætte regler om optagelse af personfotografi og fingeraftryk af en udlænding, der søger visum til Danmark. *Stk. 6-9.* ---	**2.** I *§ 2 a, stk. 5, § 9 f, stk. 4, 2. pkt., § 28, stk. 7, § 30, stk. 2, 2. pkt., § 41, § 42, stk. 1, 1. pkt.,* og *stk. 3, § 44, stk. 1, og § 47 a, stk. 1,* ændres »Justitsministeren« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren«.
§ 4 e. --- *Stk. 2.* --- *Stk. 3.* Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke typer af afgørelser der er omfattet af stk. 1.	**3.** I *§ 4 e, stk. 3,* ændres »Ministeren« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren«.
§ 8. --- *Stk. 2-3.* --- *Stk. 4.* Ved udvælgelsen af udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter stk. 1-3, skal der lægges vægt på, i hvilket omfang genbosætning her i landet må forventes at indebære en varig forbedring af den pågældendes livssituation. Vurderingen skal foretages på baggrund af udlændingens behov og forventninger sammenholdt med de vilkår, som det danske samfund kan tilbyde. Der skal endvidere lægges vægt på hensynet til folkesundheden, medmindre helt særlige grunde taler derimod.	**4**. *§ 8, stk. 4, 1. pkt.*, affattes således: »Ved udvælgelsen af udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter stk. 1-3, skal der, medmindre særlige grunde taler derimod, lægges vægt på udlændingenes mulighed for at slå rod i Danmark og få glæde af opholdstilladelsen, herunder deres sproglige forudsætninger, uddannelsesforhold, arbejdserfaring, familieforhold, netværk, alder og motivation«.
	5. *§ 8, stk. 4, 2. pkt.*, ophæves.
§ 9. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til 1) en udlænding over 24 år, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person over 24 år, der a)-c) --- d) har opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, og denne opholdstilladelse er blevet forlænget, eller e) ---	**6.** *§ 9, stk. 1, nr. 1, litra d,* affattes således: »d) har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste tre år, eller«.

2) et ugift mindreårigt barn under 15 år af en i Danmark fastboende person eller dennes ægtefælle, når barnet bor hos forældremyndighedens indehaver og ikke gennem fast samlivsforhold har stiftet selvstændig familie, og når den i Danmark fastboende person
   a)-c) ---
   d) har opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, og denne opholdstilladelse er blevet forlænget, eller
   e) ---
3) en mindreårig udlænding med henblik på ophold hos en anden i Danmark fastboende person end forældremyndighedens indehaver, når opholdstilladelsen gives med henblik på adoption, ophold som led i et plejeforhold eller, hvis særlige grunde taler derfor, ophold hos barnets nærmeste familie, og når den i Danmark fastboende person
   a)-c) ---
   d) har opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, og denne opholdstilladelse er blevet forlænget, eller
   e) ---

7. *§ 9, stk. 1, nr. 2, litra d*, affattes således:
»d) har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste tre år, eller«.

8. *§ 9, stk. 1, nr. 3, litra d*, affattes således:
»d) har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste tre år, eller«.

§ 9. ---
Stk. 2-12. ---
Stk. 13. Er den herboende person meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter § 11, stk. 3, eller efter § 11, stk. 10 og 11 eller 14 og 15, anses betingelserne i stk. 12, nr. 1-6, for opfyldt.
Stk. 14. Har den herboende person nået folkepensionsalderen eller fået tildelt førtidspension, anses betingelserne i stk. 12, nr. 6, for opfyldt. Hvis en herboende person over 18 år har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse på baggrund af et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, anses betingelserne i stk. 12, nr. 6, for opfyldt på tilsvarende vilkår, som den herboende efter § 11, stk. 11, ville kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.
Stk. 15-37. ---

9. I *§ 9, stk. 13,* ændres »§ 11, stk. 10 og 11 eller 14« til: »§ 11, stk. 12 og 13 eller 16«, og »og 15« udgår.

10. I *§ 9, stk. 14,* ændres »§ 11, stk. 11« til: »§ 11, stk. 13«.

§ 9 a. ---
Stk. 1-16. ---
Stk. 17. En udlænding, som har indgået aftale om ansættelse i en virksomhed, som er certificeret efter stk. 18, kan påbegynde ansættelsen, hvis udlændingen
1) har betalt gebyr, jf. § 9 h, stk. 2,
2) har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 13, og
3) har fået en foreløbig tilladelse til at påbegynde arbejdet fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

11. I *§ 9 a, stk. 17,* ændres »§ 9 h, stk. 2« til: »§ 9 h, stk. 1«.

§ 9 c. ---
Stk. 2-3. ---
Stk. 4. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, der udøver litterær virksomhed m.v., og som af en kommunalbestyrelse har fået tilbud om ophold i kommunen som led i kommunens medlemskab af en international organisation, der er godkendt af kulturministeren efter samråd med justitsministeren.

12. I *§ 9 c, stk. 4, § 47, stk. 2, 4. pkt.,* i *§ 48, 5., 7.* og *8. pkt.*, i *§ 56 a, stk. 1, 3.* og *4. pkt.*, og i *§ 56 a, stk. 11, 1. pkt.*, ændres »justitsministeren« til: »udlændinge-, integrations- og boligministeren«.

Stk. 5-7. ---

§ 9 f. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Forlængelse af opholdstilladelse efter stk. 1 skal betinges af, at ansøgeren inden 6 måneder efter meddelelsen af opholdstilladelsen har bestået en prøve i dansk på A1-minus-niveau, jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., og danske samfundsforhold. Justitsministeren fastsætter regler om prøven, herunder regler om, hvornår prøven anses for bestået, frist for aflæggelse og beståelse af prøven, om udpegning af prøveafholdere, betingelser for at deltage i prøven, opkrævning af gebyr for at deltage i prøven, klagefrister og prøvens indhold og gennemførelse m.v.

Stk. 5-8. ---

§ 9 g. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan bestemme, at ansøgninger om opholdstilladelse efter § 9 a og §§ 9 i-9 n og 9 p kan afvises, hvis ansøgningen ikke er vedlagt de dokumenter eller indeholder de oplysninger, der er nødvendige til bedømmelse af, om opholdstilladelse kan meddeles.

Stk. 5. Justitsministeren kan bestemme, at ansøgninger om opholdstilladelse efter § 9 f kan afvises, hvis ansøgningen ikke er vedlagt de dokumenter eller indeholder de oplysninger, der er nødvendige til bedømmelse af, om opholdstilladelse kan meddeles.

§ 9 h. Udlændingen skal senest samtidig med indgivelse af ansøgning, medmindre Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne kan tilsige andet, betale et gebyr

1) på 2.125 kr. for at indgive ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 f,
2) på 1.650 kr. for at indgive ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er nævnt i nr. 1,
3) på 3.550 kr. for at indgive ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter den bestemmelse, der er nævnt i nr. 1,
4) på 5.450 kr. for at indgive ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-13, § 9 i, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, § 9 j, stk. 1, § 9 k, stk. 1, 1. pkt., § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1.

Stk. 2. Udlændingen skal senest samtidig med indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-13, § 9 i, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 9 j, stk. 1, § 9 k, stk. 1, 1. pkt., § 9 m, stk. 1, og § 9 n, stk. 1, forlængelse af en sådan tilladelse, ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 11, og ansøgning om dispensation for bortfald efter § 17, stk. 3, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1, betale et gebyr, medmindre Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne kan tilsige andet. Gebyr

13. I *§ 9 g, stk. 4,* ændres »Beskæftigelsesministeren« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren«, og »§ 9 a og §§ 9 i-9 n og 9 p« ændres til: »§§ 9 a, 9 f, 9 i-9 n og 9 p«.

14. *§ 9 g, stk. 5,* ophæves.

15. *§ 9 h, stk. 1* og *2,* affattes således:

»Udlændingen skal senest samtidig med indgivelse af ansøgning, medmindre Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne kan tilsige andet, betale et gebyr for indgivelse af ansøgning om

1) opholdstilladelse efter § 9, stk. 1,
2) opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en herboende person,
3) opholdstilladelse efter § 9 f,
4) opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-13,
5) opholdstilladelse efter § 9 i, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2,
6) opholdstilladelse efter § 9 j, stk. 1,
7) opholdstilladelse efter § 9 k, stk. 1, 1. pkt.,
8) opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1,
9) opholdstilladelse efter § 9 n, stk. 1,
10) forlængelse af opholdstilladelse efter nr. 1 og 2,
11) forlængelse af opholdstilladelse efter nr. 3,
12) forlængelse af opholdstilladelse efter nr. 4-9,
13) opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 11,
14) dispensation for bortfald efter § 17, stk. 3, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1,
15) tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1-9, og
16) tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter §§ 7, 8, 9 b eller § 9

rerne fastsættes og reguleres af beskæftigelsesministeren, jf. stk. 4, 1. pkt.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Størrelsen af gebyrerne efter stk. 2 fastsættes således, at de svarer til omkostningerne ved Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings behandling af ansøgninger om opholdstilladelse og forlængelse af opholdstilladelse samt omkostningerne ved styrelsens behandling af ansøgninger om dispensation for bortfald, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1. Størrelsen af gebyrerne efter stk. 3 fastsættes således, at de svarer til omkostningerne ved Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings behandling af ansøgninger om certificering og forlængelse af certificering.

Stk. 5. For indgivelse af ansøgning om genoptagelse af en sag, hvor Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har truffet afgørelse på baggrund af en ansøgning omfattet af stk. 1-3, skal udlændingen eller virksomheden senest samtidig med indgivelsen af ansøgningen om genoptagelse betale et gebyr på 750 kr., medmindre andet følger af EU-reglerne. For indgivelse af klage over en afgørelse truffet af Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering på baggrund af en ansøgning omfattet af stk. 1-3 skal klageren senest samtidig med indgivelsen af klagen betale et gebyr på 750 kr., medmindre andet følger af EU-reglerne. For indgivelse af ansøgning om genoptagelse af en klagesag omfattet af 2. pkt. skal klageren senest samtidig med indgivelsen af ansøgningen om genoptagelse betale et gebyr på 750 kr., medmindre andet følger af EU-reglerne.

Stk. 6. ---

Stk. 7. Ansøgningen afvises, hvis betingelsen i stk. 1 ikke er opfyldt. Hvis en ansøgning, der er omfattet af stk. 1, afvises på andet grundlag, jf. § 9 f, stk. 8, § 9 g, stk. 5, § 11, stk. 8, § 47 b og regler udstedt i medfør af § 9 g, stk. 1, skal gebyret tilbagebetales fratrukket et beløb på 750 kr.

Stk. 8. Ansøgningen afvises, hvis betingelsen i stk. 2 og 3 ikke er opfyldt, medmindre den udestående gebyrindbetaling udgør højst 200 kr. eller det indbetalte gebyr svarer til en anden sagskategori end den, ansøgningen vedrører, jf. stk. 2. I sådanne tilfælde vil udlændingen få en frist til at indbetale det udestående gebyr. Indbetales det udestående gebyr ikke inden for fristen, afvises ansøgningen. Hvis en ansøgning, der er omfattet af stk. 2, afvises på andet grundlag, jf. § 9 a, stk. 4-6, § 9 g, stk. 4, § 9 i, stk. 3 og 4, § 9 j, stk. 2 og 3, § 9 k, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, § 9 m, stk. 2 og 3, § 9 n, stk. 2 og 3, § 47 b og regler udstedt i medfør af § 9 g, stk. 2, skal gebyret tilbagebetales fratrukket et beløb på 750 kr.

Stk. 9-12. ---

Stk. 13. De beløb, der er angivet i stk. 1, 5 og 7 og stk. 8, 4. pkt., reguleres fra og med 2012 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløb fastsat efter stk. 2 og 3 og de beløb, der er angivet i stk. 8, 1. pkt., og stk. 10, reguleres fra og med 2016 en gang årligt den 1. januar efter satsregu-

c, stk. 1-3, og udlændingen tidligere har søgt opholdstilladelse efter §§ 7 eller 9 e.

Stk. 2. Gebyrerne efter stk. 1 fastsættes og reguleres af udlændinge-, integrations- og boligministeren, jf. stk. 4.«

16. I *§ 9 h, stk. 4, 1. pkt.,* ændres »stk. 2« til: »stk. 1, nr. 4-9 og 12-14«, »styrelsens« ændres til: »Styrelsen for International Rekruttering og Integrations«, og efter 1. pkt. indsættes:

»Størrelsen af gebyrerne efter stk. 1, nr. 1-3 og 10-11, fastsættes således, at de svarer til omkostningerne ved Udlændingestyrelsens behandling af ansøgninger om opholdstilladelse og forlængelse af opholdstilladelse. Størrelsen af gebyrerne efter stk. 1, nr. 15 og 16, fastsættes således, at de svarer til omkostningerne ved behandlingen af ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse.«

17. I *§ 9 h, stk. 5, 1.* og *2. pkt.*, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1 eller 3«.

18. *§ 9 h, stk. 7,* affattes således:

»*Stk. 7.* Hvis en ansøgning, der er omfattet af stk. 1, afvises på andet grundlag end manglende gebyrbetaling, jf. § 9, stk. 21, § 9 a, stk. 4-6, § 9 c, stk. 6, § 9 f, stk. 8, § 9 g, stk. 4, § 9 i, stk. 3 og 4, § 9 j, stk. 2 og 3, § 9 k, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, § 9 m, stk. 2 og 3, § 9 n, stk. 2 og 3, § 11, stk. 10, § 47 b og regler udstedt i medfør af § 9 g, stk. 1 og 2, skal gebyret tilbagebetales fratrukket et beløb på 750 kr.«

19. I *§ 9 h, stk. 8, 1. pkt.,* ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 1 og 3«, og »jf. stk. 2« ændres til: »jf. stk. 1«.

20. *§ 9 h, stk. 8, 4. pkt.,* ophæves

21. I *§ 9 h, stk. 13, 1. pkt.,* udgår »1,« og »og stk. 8, 4. pkt.«.

22. I *§ 9 h, stk. 13, 2. pkt.,* ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 1, nr. 4-9 og 12-14, og stk. 3«, og efter 2. pkt. indsættes:

leringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De regulerede beløb afrundes dog til det nærmeste beløb, som er deleligt med 5 kr.

Stk. 14. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om indbetaling af gebyrer fastsat efter stk. 2 og 3 og stk. 5, jf. stk. 2 og 3, og stk. 10, og om tilbagebetaling af sådanne gebyrer, herunder om tilbagebetaling efter stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 2 og 3, og stk. 8 og 11.

Stk. 15. Justitsministeren fastsætter regler om indbetaling af gebyrer efter stk. 1 og stk. 5, jf. stk. 1, og om tilbagebetaling af sådanne gebyrer, herunder om tilbagebetaling efter stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1, og stk. 7.

»Beløb fastsat efter stk. 1, nr. 1-3, 10-11 og 15-16, reguleres fra og med 2017 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.«

23. I *§ 9 h, stk. 14,* ændres »stk. 2 og 3« tre steder til: »stk. 1 og 3«, og »stk. 8 og 11« ændres til: »stk. 7, 8 og 11«.

24. I *§ 9 h, stk. 14, § 9 k, stk. 4, § 9 m, stk. 4,* og *§ 9 n, stk. 4,* ændres »Beskæftigelsesministeren« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren«.

25. *§ 9 h, stk. 15,* ophæves.

§ 11. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, kan der efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, hvis:

1) Udlændingen har lovligt boet her i landet, jf. dog stk. 4, i mindst 5 år og i hele denne periode haft opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p. Hvis opholdstilladelsen er meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, 1. pkt., på baggrund af ægteskab eller fast samlivsforhold, anses betingelsen i 1. pkt. kun for opfyldt, hvis opholdstilladelsen er meddelt på grundlag af samme ægteskab eller samlivsforhold.

26. I *§ 11, stk. 3, nr. 1*, ændres »jf. dog stk. 4« til: »jf. dog stk. 7«, og »5 år« ændres til: »6 år, jf. dog stk. 5 og 6,«.

2) Udlændingen er ikke idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

27. I *§ 11, stk. 3, nr. 2,* ændres »mindst 1 år og 6 måneders fængsel« til: »mindst 1 års fængsel«.

3) Udlændingen er ikke idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13.

28. I *§ 11, stk. 3, nr. 3*, indsættes efter »kapitel 12 eller 13«: »eller §§ 210, 216, 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 244-246«.

4)-6) ---

7) Udlændingen har bestået Prøve i Dansk 1, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

29. I *§ 11, stk. 3, nr. 7,* ændres »Prøve i Dansk 1« til: »Prøve i Dansk 2«.

8) Udlændingen har været under uddannelse eller i ordinær beskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed, jf. stk. 5 og 6, i mindst 3 år inden for de sidste 5 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.

30. I *§ 11, stk. 3, nr. 8,* udgår »under uddannelse eller«, »beskæftigelse« ændres til: »fuldtidsbeskæftigelse«, »stk. 5 og 6« ændres til: »stk. 8«, og »3 år inden for de sidste 5 år« ændres til: »2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år«.

9) Udlændingen må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet eller være under uddannelse på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.

31. I *§ 11, stk. 3, nr. 9,* udgår »eller være under uddannelse«.

32. I *§ 11* indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»*Stk. 4.* Meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse er endvidere betinget af, at udlændingen opfylder 2 af følgende betingelser:

1) Udlændingen har bestået en medborgerskabsprøve, jf. integrationslovens § 41 b, eller har udvist aktivt medbor-

Stk. 4. Ved beregning af, om en udlænding lovligt har boet her i landet i mindst 5 år, jf. stk. 3, nr. 1, kan ophold i udlandet indgå, hvis:

1) Udlændingen har haft ophold i udlandet som udstationeret eller udsendt af en dansk offentlig myndighed, en privat virksomhed, en forening eller en organisation. Ved beregningen indgår opholdet med den fulde varighed, dog højst med 2 år.
2) Udlændingen har haft ophold i udlandet, i forbindelse med at udlændingens ægtefælle eller faste samlever har været udstationeret eller udsendt til udlandet som nævnt i nr. 1. Ved beregningen indgår opholdet med den fulde varighed, dog højst med 2 år.
3) Udlændingen har haft ophold i udlandet i tilfælde som nævnt i stk. 5, nr. 5, eller stk. 6, nr. 3. Ved beregningen indgår opholdet med den fulde varighed, dog højst med 1 år.

Stk. 5. Ved beregning af, om en udlænding har været i ordinær beskæftigelse i mindst 3 år inden for de seneste 5 år, jf. stk. 3, nr. 8, indgår beskæftigelse på følgende måde:

1) Ansættelsesforhold, hvor udlændingen her i landet har haft ordinær beskæftigelse med en gennemsnitlig ugentgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i bestyrelser, organisationer m.v.
2) Udlændingen har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed, jf. stk. 8, i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.
3) Udlændingen har haft en årlig skattepligtig indkomst på gennemsnitligt 270.000 kr. de sidste 2 år forud for det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles. Det angivne beløb er fastsat i 2016-niveau og reguleres fra og med 2017 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.
4) Udlændingen har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Stk. 5. Medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, kan der efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, der har boet lovligt her i landet i mindst 4 år og i hele denne periode haft opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p, hvis udlændingen opfylder betingelserne i stk. 3, nr. 2-9, og betingelserne i stk. 4. Stk. 3, nr. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding, som har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension, er betinget af, at udlændingen opfylder betingelserne i stk. 3, nr. 1-7, og en af betingelserne i stk. 4, nr. 1 eller 4. Opfylder udlændingen betingelserne i stk. 3, nr. 2-7, og betingelserne i både stk. 4, nr. 1 og 4, kan udlændingen meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, når udlændingen har boet lovligt her i landet i mindst 4 år.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 7 og 8.

33. I *§ 11, stk. 4,* der bliver stk. 7, ændres », om en udlænding lovligt har boet her i landet i mindst 5 år, jf. stk. 3, nr. 1« til: »den periode, hvor udlændingen har boet lovligt her i landet, jf. stk. 3, nr. 1, og stk. 5«.

34. I *§ 11, stk. 4, nr. 3,* der bliver stk. 7, nr. 3, ændres »stk. 5, nr. 5, eller stk. 6, nr. 3« til: »stk. 8, nr. 4«.

35. I *§ 11, stk. 5,* der bliver stk. 8, ændres »3 år inden for de seneste 5 år« til: »2 år og 6 måneder inden for de seneste 3 år«.

lig arbejdstid på mindst 30 timer (fuldtidsbeskæftigelse), indgår med den fulde varighed.

2) Ansættelsesforhold, hvor udlændingen her i landet har haft ordinær beskæftigelse med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på mindst 15 timer og mindre end 30 timer (deltidsbeskæftigelse), indgår med en forholdsmæssig del, der udgør 3/5 af den samlede ansættelsesperiode.

3) Ansættelsesforhold i udlandet, hvor udlændingen har haft beskæftigelse som udstationeret eller udsendt af en dansk offentlig myndighed, en privat virksomhed, en forening eller en organisation, indgår med den fulde varighed, dog højst med 2 år.

4) Ansættelsesforhold i udlandet, hvor udlændingen har haft beskæftigelse, i forbindelse med at udlændingens ægtefælle eller faste samlever har været udstationeret eller udsendt til udlandet som nævnt i nr. 3, indgår med den fulde varighed, dog højst med 2 år.

5) Ansættelsesforhold i udlandet, som er væsentlige af hensyn til udlændingens beskæftigelsesforhold her i landet, indgår med den fulde varighed, dog højst med 1 år.

Stk. 6. Ved beregningen af, om en udlænding har været under uddannelse i 3 år inden for de seneste 5 år, jf. stk. 3, nr. 8, indgår uddannelse på følgende måde:

1) Uddannelsesforløb her i landet, hvor en udlænding har afsluttet en gymnasial uddannelse eller en erhvervsuddannelse, indgår med den periode, hvor udlændingen har været optaget på uddannelsen, dog højst med den periode, som uddannelsen er normeret til.

2) Uddannelsesforløb her i landet, hvor en udlænding har været optaget på en videregående uddannelse på en offentligt anerkendt uddannelsesinstitution, indgår med den fulde varighed af uddannelsesforløbet beregnet på grundlag af det antal point, som udlændingen har opnået efter det fælleseuropæiske pointsystem (ECTS). 60 ECTS-point svarer til et fuldtidsstudium i 1 år. Uddannelsesforløb i udlandet som led i en uddannelse, der er omfattet af 1. pkt., indgår med den fulde varighed, dog højst med 1 år.

3) Afsluttede uddannelsesforløb i udlandet, der mindst er på niveau med en uddannelse her i landet, der er omfattet af nr. 2, 1. pkt., og som er væsentlige af hensyn til udlændingens beskæftigelsesforhold her i landet, indgår med den fulde varighed, dog højst med 1 år.

Stk. 7-9. ---

Stk. 10. Medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, kan der efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding, som har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension, eller en udlænding over 18 år, der indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse inden det fyldte 19. år, og som har været i uddannelse eller ordinær fuldtidsbeskæftigelse siden afslutningen af folkeskolen, hvis udlændingen opfylder betingelserne i stk. 3, nr. 1-7, jf. dog stk. 14.

Stk. 11. Uanset at betingelserne i stk. 3, nr. 1, 5, 6, 8 og 9, ikke er opfyldt, kan der meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, der har et stærkt tilknytningsforhold til Danmark.

36. *§ 11, stk. 5, nr. 2,* der bliver stk. 8, nr. 2, ophæves.

Nr. 3-5 bliver herefter nr. 2-4.

37. I *§ 11, stk. 5, nr. 4,* der bliver stk. 8, nr. 3, ændres »nr. 3« til: »nr. 2«.

38. *§ 11, stk. 6,* der bliver stk. 9, ophæves.

Stk. 7-14 bliver herefter stk. 9-16.

39. I *§ 11, stk. 10,* der bliver stk. 12, ændres »jf. dog stk. 14« til: »jf. dog stk. 16«.

40. I *§ 11, stk. 11,* der bliver stk. 13, indsættes efter »stk. 3, nr. 1, 5, 6, 8 og 9,«: »og stk. 4, nr. 1-4,«.

Stk. 12. Den periode, hvor en udlænding inden for de sidste 5 år forud for det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, har modtaget eller kunne have modtaget støtte efter lov om social service til pasning af et handicappet barn eller en døende nærstående eller efter barselloven til pasning af et alvorligt sygt barn, kan medregnes ved beregning af perioden på de 3 år, der er nævnt i stk. 3, nr. 8. Stk. 3, nr. 9, finder ikke anvendelse, hvis udlændingen modtager eller kunne have modtaget støtte som nævnt i 1. pkt. på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.

41. I *§ 11, stk. 12,* der bliver stk. 14, ændres »de sidste 5 år« til: »de sidste 3 år«, »3 år« ændres til: »2 år og 6 måneder«, og efter 1. pkt. indsættes:

»Tilsvarende gælder for en udlænding, der har modtaget eller kunne have modtaget støtte som nævnt i 1. pkt. i en periode på 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder, jf. stk. 4, nr. 2.«

Stk. 13. ---

Stk. 14. Uanset at betingelserne i stk. 3, nr. 4-9, ikke er opfyldt, kan der meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, hvis betingelserne ikke kan kræves opfyldt, fordi Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, tilsiger det.

42. I *§ 11, stk. 14,* der bliver stk. 16, indsættes efter »stk. 3, nr. 4-9,«: »eller stk. 4, nr. 1-4,«.

Stk. 15. Uanset at betingelserne i stk. 3, nr. 4, 5 og 7-9, ikke er opfyldt, kan der meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding, der har boet lovligt her i landet i mere end de sidste 8 år og i hele denne periode haft opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8, hvis udlændingen har vist vilje til integration i det danske samfund.

43. *§ 11, stk. 15,* ophæves.

Stk. 16 bliver herefter stk. 17.

Stk. 16. ---

§ 11 a. Betinget frihedsstraf er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 3 år fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom, dog altid indtil udløbet af den prøvetid, der er fastsat i dommen.

44. I *§ 11 a, stk. 1,* ændres »3 år« til: »4 år og 6 måneder«.

Stk. 2. Ubetinget frihedsstraf er uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:

1) Ubetinget frihedsstraf i under 6 måneder er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 8 år fra tidspunktet for løsladelse.

45. I *§ 11 a, stk. 2, nr. 1,* ændres »8 år« til: »12 år«.

2) Ubetinget frihedsstraf i 6 måneder eller mere, men under 1 år og 6 måneder, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 12 år fra tidspunktet for løsladelse.

46. I *§ 11 a, stk. 2, nr. 2,* ændres »1 år og 6 måneder« til: »1 år«, og »12 år« ændres til: »18 år«.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en betinget eller ubetinget frihedsstraf, er uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:

1) Dom til behandling, herunder ambulant behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset

47. I *§ 11 a, stk. 4, nr. 1,* ændres »4 år« til: »6 år«, og »6 år« ændres til: »9 år«.

opholdstilladelse i 4 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 6 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 5.

2) Dom til anbringelse i hospital, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 8 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 10 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 5.

3) Dom til forvaring, jf. straffelovens § 68, jf. § 70, og § 70, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 20 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, jf. stk. 5.

Stk. 5. ---

Stk. 6. Dom til ungdomssanktion, jf. straffelovens § 74 a, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 2 år fra tidspunktet for foranstaltningens ophør.

Stk. 7. ---

§ 11 b. Straf for overtrædelse af § 59, stk. 3, er uanset bestemmelsen i § 11 a til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 10 år, i gentagelsestilfælde i 15 år, regnet fra løsladelsestidspunktet, tidspunktet for afsigelse af endelig dom, tidspunktet fra prøvetidens udløb eller tidspunktet for vedtagelse af bøde, således at det af de nævnte tidspunkter, der indebærer det seneste udløb af karenstiden, lægges til grund ved beregningen.

§ 12. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om opholdstilladelser efter §§ 7-9 og 9 b-9 f, herunder om adgangen til opholdstilladelse, om tilladelsernes varighed og om de betingelser, der kan fastsættes for opholdet.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om opholdstilladelser efter § 9 a og §§ 9 i-9 n og 9 p, herunder om adgangen til opholdstilladelse, om tilladelsernes varighed og om de betingelser, der kan fastsættes for opholdet.

§ 15. ---

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om arbejdstilladelser, herunder om tilladelsernes indhold og varighed og om de betingelser, der kan knyttes til en tilladelse, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om arbejdstilladelser til udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 f, herunder om tilladelsernes indhold og varighed og om de betingelser, der kan knyttes til en tilladelse.

§ 19. ---

Stk. 2. En tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse kan altid inddrages,

1)-3) ---

4) når en udlænding, der har opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, rejser på ferie eller andet korterevarende ophold til det land, hvor den myndighed, der har givet

48. I *§ 11 a, stk. 4, nr. 2,* ændres »8 år« til: »12 år«, og »10 år« ændres til: »15 år«.

49. I *§ 11 a, stk. 4, nr. 3,* ændres »20 år« til: »30 år«.

50. I *§ 11 a, stk. 6,* ændres »2 år« til: »3 år«.

51. I *§ 11 b* ændres »10 år« til: »15 år«, og »15 år« ændres til: »22 år og 6 måneder«.

52. I *§ 12, stk. 1,* og *§ 44, stk. 3,* ændres »Justitsministeren« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren«, og »§§ 7-9 og 9 b-9 f« ændres til: »§§ 7-9 f, 9 i-9 n og 9 p«.

53. *§ 12, stk. 2,* og *§ 44, stk. 4,* ophæves.

54. I *§ 15, stk. 2,* ændres »Beskæftigelsesministeren« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren«, og », jf. dog stk. 3« udgår.

55. *§ 15, stk. 3,* ophæves.

56. I *§ 19, stk. 2, nr. 4*, indsættes efter 2. pkt.:

»Ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse skal det tillægges betydelig vægt, at udlændingen ved frivilligt

opholdstilladelsen, har fundet at udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af § 7 og forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer sådan forfølgelse, jf. § 7 og § 8, stk. 1 og 2. En opholdstilladelse kan inddrages efter 1. pkt. indtil 10 år efter det tidspunkt, hvor opholdstilladelsen er meddelt første gang.

at rejse til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af § 7, selv har skabt en formodning for, at de forhold, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse, jf. § 7 og § 8, stk. 1 og 2.«

§ 27. De i § 11, stk. 3, nr. 1, § 17, stk. 1, 3. pkt., §§ 22, 23 og 25 a nævnte tidsrum regnes fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse eller fra tidspunktet, hvor betingelserne for opholdstilladelsen er opfyldt, hvis dette tidspunkt ligger efter ansøgningstidspunktet.

Stk. 2-5. ---

57. I *§ 27, stk. 1,* indsættes efter »§ 11, stk. 3, nr. 1,«: »§ 11, stk. 5,«.

§ 27 a. Til brug for Udlændingestyrelsens, Udlændingenævnets og Justitsministeriets afgørelser om udvisning efter kapitel 4, jf. § 49, kan politiet uden udlændingens samtykke videregive oplysninger om udlændingens strafbare forhold, herunder om sigtelser for strafbare forhold, til Justitsministeriet, Udlændingenævnet eller Udlændingestyrelsen.

58. I *§ 27 a* ændres »Justitsministeriets« til: »Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets«, og »Justitsministeriet« ændres til: »Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet«.

§ 28. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om afvisning og udsendelse af blindpassagerer.

§ 30. ---

Stk. 2. Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen. Justitsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Til brug for behandlingen af en sag om udsendelse af en udlænding videregiver Udlændingestyrelsen, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, Justitsministeriet, Beskæftigelsesministeriet, domstolene, Udlændingenævnet eller Flygtningenævnet uden udlændingens samtykke alle akter, der er indgået i en sag om opholdstilladelse, til politiet, når der er meddelt afslag på opholdstilladelse, eller når ansøgeren frafalder ansøgningen herom.

59. I *§ 30, stk. 4, § 44 a, stk. 5, § 45 a, stk. 1* og *2*, og *§ 45 c, stk. 1,* ændres »Justitsministeriet, Beskæftigelsesministeriet« til: »Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet«.

§ 34. ---

Stk. 2. Politiet kan, hvis det skønnes hensigtsmæssigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse eller medvirken til sagens behandling eller udrejsen, bestemme, at en udlænding skal give møde hos politiet på nærmere angivne tidspunkter, såfremt

1)-3) ---

4) udlændingen ikke efterkommer Udlændingestyrelsens bestemmelse om, at udlændingen skal tage ophold efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse, jf. § 42 a, stk. 7, 3. pkt., og stk. 9, 2. pkt., og § 42 d, stk. 2, 2. pkt.

Stk. 3-6. ---

60. I *§ 34, stk. 2, nr. 4,* ændres »stk. 9, 2. pkt.,« til: »stk. 8, 2. pkt.,«.

§ 34 a. Udlændingestyrelsen skal beslutte, at en udlænding, hvis opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, er bortfaldet, jf. § 32, stk. 1, eller § 21 b, stk. 1, men som ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, og en udlænding som har fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, men som ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, og som gentagne gange er straffet for manglende overholdelse af et opholdspåbud, jf. § 42 a, stk. 9, jf. § 60, stk. 1, som en foranstaltning til at styrke kontrollen med overholdelsen af opholdspåbuddet, jf. § 42 a, stk. 10, i en periode på 1 måned skal registreres ved ind- og udgang af indkvarteringsstedet ved en elektronisk sender, som monteres på udlændingens person.

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Har en udlænding, som har fået monteret en elektronisk sender, fået dispensation fra overholdelse af et opholdspåbud, jf. § 42 a, stk. 9, skal den elektroniske sender fjernes fra udlændingens person i den periode, dispensationen vedrører. Den elektroniske sender monteres på ny, når dispensationen fra overholdelse af opholdspåbuddet er udløbet.

Stk. 6. ---

61. I *§ 34 a, stk. 1* og *stk. 5, 1. pkt.,* ændres »§ 42 a, stk. 9,« til: »§ 42 a, stk. 8,«.

62. I *§ 34 a, stk. 1,* ændres »§ 42 a, stk. 10,« til: »§ 42 a, stk. 9,«.

§ 36. ---

Stk. 2. En udlænding kan frihedsberøves, såfremt den pågældende ikke efterkommer Udlændingestyrelsens bestemmelse om at tage ophold, jf. § 42 a, stk. 7, 3. pkt., og stk. 9, 2. pkt., og § 42 d, stk. 2, 2. pkt. En udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, kan endvidere frihedsberøves, hvis udlændingen uden rimelig grund udebliver fra en afhøring ved politiet eller Udlændingestyrelsen, hvortil den pågældende er indkaldt.

63. I *§ 36, stk. 2, 1. pkt.,* ændres »stk. 9, 2. pkt.,« til: »stk. 8, 2. pkt.,«.

Stk. 3-5. ---

Stk. 6. En udlænding, der af Udlændingestyrelsen i medfør af § 53 b, stk. 1, eller Flygtningenævnet er meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, og hvor politiet drager omsorg for udlændingens udrejse og udlændingen ikke medvirker hertil, jf. § 40, stk. 5, 1. pkt., skal så vidt muligt frihedsberøves, såfremt de i § 34 og § 42 a, stk. 7, 3. pkt., stk. 9, 2. pkt., og stk. 12, nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre udlændingens medvirken til udrejsen.

64. I *§ 36, stk. 6,* ændres »stk. 9, 2. pkt., og stk. 12« til: »stk. 8, 2. pkt., og stk. 11«.

§ 37 e. ---

Stk. 2. En udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af § 36, eller hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af § 37, jf. § 36, har ret til ukontrolleret brevveksling med den beskikkede advokat, justitsministeren, beskæftigelsesministeren, Udlændingestyrelsen, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, Flygtningenævnet og Udlændingenævnet. Har udlændingen ansøgt om opholdstilladelse efter § 7, har vedkommende endvidere adgang til ukontrolleret brevveksling med Dansk Flygtningehjælp og De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge (UNHCR). Retsplejelovens § 772, stk. 2, finder i øvrigt tilsvarende anvendelse

65. I *§ 37 e, stk. 2, 1. pkt.,* ændres »justitsministeren, beskæftigelsesministeren« til: »udlændinge-, integrations- og boligministeren«.

Stk. 3-4. ---

§ 38. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Ind- og udrejse over grænsen til et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, må, medmindre andet er fastsat i medfør af Schengengrænsekodeksens artikel 4, 18 og 19, alene finde sted ved de grænseovergangssteder (havne og lufthavne), der er godkendt af justitsministeren, og alene inden for disses åbningstid. Justitsministeren kan fastsætte nærmere vilkår for godkendelsen af en havn eller lufthavn som grænseovergangssted.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om ind- og udrejsekontrol, herunder om politiets adgang til flyselskabernes bookingsystemer, udenlandske besætningsmedlemmers ophold her i landet, om på- og afmønstring her i landet af udenlandske besætningsmedlemmer og om de pligter, der påhviler skibsførere og luftfartøjschefer.

Stk. 5-6. ---

Stk. 7. Politiet kan foretage stempling af en udlændings pas eller anden rejselegitimation ved ind- eller udrejse eller ved afvisning eller udvisning. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om politiets stempling af pas og anden rejselegitimation.

Stk. 8. ---

Stk. 9. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om kontrollen som nævnt i stk. 6, herunder om politiets adgang til passageroplysninger og oplysninger om køretøjer indsamlet ved brug af automatisk nummerpladegenkendelsesteknologi og om de pligter, der påhviler luftfartøjschefer og skibsførere.

66. I *§ 38, stk. 3, 1. pkt.,* ændres »justitsministeren« til: »udlændinge-, integrations- og boligministeren«.

67. I *§ 38, stk. 3, 2. pkt., stk. 4, stk. 7, 2. pkt.,* og *stk. 9,* ændres »Justitsministeren« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren«.

§ 39. En udlænding skal ved indrejse, under ophold her i landet og ved udrejse herfra være i besiddelse af pas eller andet dokument, der efter justitsministerens bestemmelse kan godkendes som rejselegitimation.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang passet eller rejselegitimationen skal være påtegnet visum til indrejse i eller udrejse af landet. Justitsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om visum, herunder om adgangen hertil, om visummets varighed, om de betingelser, der kan fastsættes for visummet, om sagsfordelingen på visumområdet mellem Udlændingestyrelsen og de danske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet og om de grundlæggende hensyn ved behandlingen og afgørelsen af visumsagen.

Stk. 3. Passet eller rejselegitimationen skal ved ind- og udrejse forevises for paskontrollen og under ophold her i landet på begæring forevises for offentlige myndigheder. Ved indrejse fra eller udrejse til et Schengenland skal passet eller rejselegitimationen ikke forevises for paskontrollen, medmindre der undtagelsesvis sker kontrol ved en sådan grænse i medfør af Schengengrænsekodeksens artikel 23, jf. § 38, stk. 2. Justitsministeren kan bestemme, at udlændinge til stadighed skal medføre deres pas eller anden legitimation under ophold her i landet. Justitsministeren kan

68. I *§ 39, stk. 1,* ændres »justitsministerens« til: »udlændinge-, integrations- og boligministerens«.

69. I *§ 39, stk. 2, 1.* og *2. pkt., stk. 3, 3.* og *4. pkt., stk. 4, 2. pkt.,* og *stk. 5, 1. pkt.,* ændres »Justitsministeren« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren«.

endvidere fastsætte nærmere regler om de betingelser, som en udlænding, der ikke skal have udstedt visum for at indrejse og opholde sig i Danmark, skal opfylde ved indrejse og ophold her i landet.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 gælder ikke for statsborgere i et andet nordisk land, der opholder sig her i landet, eller som indrejser fra eller udrejser til et andet nordisk land. Justitsministeren kan fritage andre udlændinge for pligterne efter stk. 1 og 3.

Stk. 5. Justitsministeren fastsætter regler om udstedelse af særlig rejselegitimation til udlændinge, der ikke kan skaffe sig pas, eller som af andre grunde har behov for et sådant dokument. Et barn under 15 år med selvstændigt pas eller selvstændig særlig rejselegitimation kan af den eller dem, der har forældremyndigheden, efter samme regler, som gælder om pas til danske statsborgere, kræves slettet i andre personers særlige rejselegitimation. Særlig rejselegitimation til udlændinge kan inddrages efter samme regler, som gælder om pas til danske statsborgere, eller når grundlaget for udstedelsen er bortfaldet.

§ 40. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. En udlænding skal meddele de oplysninger om sine økonomiske forhold, som er nødvendige til bedømmelse af, om Udlændingestyrelsen kan pålægge udlændingen at tilbagebetale udgifterne til udlændingens underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser eller ophold på eller i tilknytning til et indkvarteringssted omfattet af § 42 a, stk. 5, jf. § 42 a, stk. 4.

70. I *§ 40, stk. 4,* udgår »eller i tilknytning til«.

Stk. 5-8. ---

Stk. 9. Dokumenter og genstande, der må antages at være af betydning for at fastslå en udlændings identitet eller tilknytning til andre lande, kan tages i bevaring, hvis det skønnes fornødent. Retsplejelovens kapitel 72 og 73 og reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74 finder anvendelse i samme omfang som i sager, der angår forbrydelser, der kan medføre fængselsstraf.

71. I *§ 40, stk. 9*, indsættes efter 1. pkt.:

»Endvidere kan aktiver, der kan anvendes til dækning af de i § 42 a, stk. 4, 1. pkt., nævnte udgifter, tages i bevaring. Ved beslaglæggelse af aktiver finder reglerne i retsplejelovens §§ 509-516 tilsvarende anvendelse.«

Stk. 10-11. ---

§ 40 a. ---

Stk. 2. Der kan endvidere optages fingeraftryk af en udlænding,

1)-5) ---

6) som af Udlændingestyrelsen har fået anvisning eller pålæg om indkvartering efter § 42 a, stk. 7 eller stk. 9, 1. og 2. pkt., med henblik på identifikation i forbindelse med adgangskontrol på Udlændingestyrelsens indkvarteringssteder, eller

72. I *§ 40 a, stk. 2, nr. 6,* ændres »stk. 9, 1. og 2. pkt.,« til: »stk. 8, 1. og 2. pkt.,«.

7) ---

§ 40 d. I forbindelse med at en udlænding skal aflægge de prøver, der er nævnt i § 9, stk. 30 og 32, kan prøveafholder uden udlændingens samtykke fra Justitsministeriets personregister over udlændinge indhente oplysninger om udlændingens

73. I *§ 40 d* ændres »Justitsministeriets« til: »Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets«.

1) navn,
2) køn,
3) fødselsdato,
4) nationalitet,
5) pasnummer eller nummer på anden rejselegitimation og
6) fotografi.

§ 41. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at udlændinge af hensyn til statens sikkerhed eller opretholdelsen af ro og orden har pligt til at melde sig hos en offentlig myndighed.

§ 42. Justitsministeren kan fastsætte regler, hvorefter den, der mod eller uden vederlag yder logi til eller stiller lejrplads til rådighed for udlændinge, skal føre fortegnelse over udenlandske gæster og give politiet underretning om deres ankomst og afrejse. Fortegnelsen skal til enhver tid kunne forevises politiet.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 nævnte fortegnelser over udenlandske gæster, herunder om fortegnelsernes udformning, indhold og førelse, om de oplysninger, som udlændinge efter stk. 2 skal meddele, om de dokumenter, udlændinge skal fremvise, og om de udgifter, der påhviler den, der efter stk. 1 har pligt til at føre fortegnelsen.

§ 42 a. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Udlændingestyrelsen kan bestemme, at en udlænding omfattet af stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, der har tilstrækkelige midler hertil, ikke skal have dækket sine eller sin families udgifter til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser. Udlændingestyrelsen kan endvidere pålægge en udlænding at betale udgifterne til udlændingens eller dennes families underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser eller ophold på eller i tilknytning til et indkvarteringssted omfattet af stk. 5, såfremt udlændingen har tilstrækkelige midler hertil.

Stk. 5-7. ---

Stk. 8. Familier med børn, hvoraf mindst én af forældrene har opholdt sig i Danmark uafbrudt i mindst 12 måneder efter endeligt afslag på ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, skal tilbydes indkvartering i særlige boliger i tilknytning til eller uden for de i stk. 5 nævnte indkvarteringssteder, medmindre familiens sociale eller sundhedsmæssige situation taler afgørende imod. Tilbuddet om indkvartering i særlig bolig gives ikke til familier, hvis asylsag er behandlet efter § 53 b, eller som har fået flyttepåbud på grund af vold eller trusler om vold efter stk. 7, medmindre hensynene til børnenes tarv i helt særlige tilfælde taler derfor og udsendelse for tiden er udsigtsløs. Det er en betingelse for tilbud efter 1. pkt., at familiens medlemmer ikke er udvist ved dom, administrativt udvist i medfør af § 25, omfattet af udelukkelsesgrundene i flygtningekonventionen af 28. juli 1951 eller dømt for strafbart forhold begået her i landet, og at famili-

74. *§ 42 a, stk. 4, 1. pkt.,* ophæves.

75. I *§ 42 a, stk. 4, 2. pkt.,* der bliver stk. 4, 1. pkt., udgår »endvidere« og »eller i tilknytning til«.

76. I *§ 42 a, stk. 4,* indsættes som *2.* og *3. pkt.*:

»Der kan pålægges betalingspligt efter 1. pkt. for perioden til og med udgangen af den første hele måned efter tidspunktet for afgørelsen om visitering af udlændingen, jf. integrationslovens § 10, stk. 1. Der kan endvidere pålægges betalingspligt efter 1. pkt., indtil en udlænding, der efter reglerne i kapitlerne 1 og 3-5 a ikke har ret til at opholde sig her i landet, udrejser eller udsendes.«

77. *§ 42 a, stk. 8,* ophæves.

Stk. 9-15 bliver herefter stk. 8-14.

ens medlemmers opholdstilladelse ikke er bortfaldet efter § 21 b, stk. 1. Opfylder familien ikke længere betingelserne i 3. pkt., træffer Udlændingestyrelsen, medmindre særlige grunde taler derimod, afgørelse om, at familien skal tage ophold på et indkvarteringssted efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse.

Stk. 9. ---

Stk. 10. Udlændingestyrelsen skal sikre, at det i fornødent omfang kontrolleres, at en udlænding, som ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, og som er pålagt at tage ophold på et bestemt indkvarteringssted, jf. stk. 9, overholder det givne påbud.

78. I *§ 42 a, stk. 10,* som bliver stk. 9, ændres »stk. 9« til: »stk. 8«.

Stk. 11. Udlændingestyrelsen kan bestemme, at en udlænding, der er omfattet af stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, ikke får udbetalt kontante ydelser, jf. § 42 b, stk. 1, 3, 8 og 9, når den pågældende er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. stk. 5, hvor der er en vederlagsfri bespisningsordning, eller at udlændingen alene får udbetalt grundydelse, jf. § 42 b, stk. 1 og 2, forsørgertillæg, jf. § 42 b, stk. 3 og 7, og nedsat forsørgertillæg, jf. § 42 b, stk. 3, 6 og 7, når den pågældende er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. stk. 5, uden en vederlagsfri bespisningsordning, såfremt

1)-2) ---

3) udlændingen ikke efterkommer Udlændingestyrelsens bestemmelse om, at udlændingen skal tage ophold efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse, jf. stk. 7, 3. pkt., eller stk. 9, 1. pkt.,

79. I *§ 42 a, stk. 11, nr. 3,* som bliver stk. 10, nr. 3, ændres »stk. 9, 1. pkt.,« til: »stk. 8, 1. pkt.,«.

4)-6) ---

Stk. 12. ---

Stk. 13. Udlændingestyrelsen kan til brug for en afgørelse efter stk. 11 eller 12 uden udlændingens samtykke indhente oplysninger om udlændingens helbredsforhold hos indkvarteringsoperatøren, jf. stk. 5.

80. I *§ 42 a, stk. 13*, som bliver stk. 12, ændres »stk. 11 eller 12« til: »stk. 10 eller 11«.

Stk. 14. ---

Stk. 15. For udlændinge omfattet af stk. 11 og 12, der er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. stk. 5, uden en vederlagsfri bespisningsordning, udgør forsørgertillægget pr. dag 42,73 kr. Det angivne beløb er fastsat i 2005-beløb og reguleres fra og med 2006 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

81. I *§ 42 a, stk. 15, 1. pkt.*, som bliver stk. 14, 1. pkt., ændres »stk. 11 og 12« til: »stk. 10 og 11«.

§ 42 b. ---

Stk. 2. Grundydelsen udgør pr. dag

1) 32,23 kr. for udlændinge, der samlever i ægteskab eller samlivsforhold,

82. I *§ 42 b, stk. 2, nr. 1,* ændres »32,23« til: »39,05«.

2) 40,71 kr. for udlændinge over 18 år, der ikke samlever i ægteskab eller samlivsforhold,

83. I *§ 42 b, stk. 2, nr. 2,* ændres »40,71« til: »49,32«.

3) 40,71 kr. for uledsagede udlændinge under 18 år og

84. I *§ 42 b, stk. 2, nr. 3,* ændres »40,71« til: »49,32«.

4) 40,71 kr. for udlændinge under 18 år, som uden for de i nr. 1 nævnte tilfælde ikke betragtes som hørende til en af eller begge sine forældres familie, jf. stk. 3, 7. og 8. pkt.

85. I *§ 42 b, stk. 2, nr. 4,* ændres »40,71« til: »49,32«.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Forsørgertillægget udgør pr. dag 64,46 kr. for udlændinge, der modtager grundydelse, jf. dog stk. 5, og 23,75 kr. for udlændinge, der ikke modtager grundydelse, fordi de pågældende er indkvarteret på et indkvarteringssted, hvor der er en vederlagsfri bespisningsordning, jf. dog stk. 5.

86. I *§ 42 b, stk. 4,* ændres »64,46« til: »78,09«, og »23,75« ændres til: »28,78«.

Stk. 5. Er udlændingen ikke registreret som asylansøger efter § 48 e, stk. 2, udgør forsørgertillægget pr. dag 47,50 kr. for udlændinge, der modtager grundydelse, og 6,79 kr. for udlændinge, der ikke modtager grundydelse, fordi de pågældende er indkvarteret på et indkvarteringssted, hvor der er en vederlagsfri bespisningsordning.

87. I *§ 42 b, stk. 5,* ændres »47,50« til: »57,55«, og »6,79« ændres til: »8,23«.

Stk. 6. Nedsat forsørgertillæg udgør pr. dag 33,93 kr. Nedsat forsørgertillæg udbetales ikke til udlændinge, der ikke modtager grundydelse, fordi de pågældende er indkvarteret på et indkvarteringssted, hvor der er en vederlagsfri bespisningsordning.

88. I *§ 42 b, stk. 6*, *1. pkt.*, ændres »33,93« til: »41,11«.

Stk. 7-9. ---

Stk. 10. Tillægsydelsen udgør pr. dag 23,75 kr. Er udlændingen ikke registreret som asylansøger efter § 48 e, stk. 2, udgør tillægsydelsen pr. dag 6,79 kr.

89. I *§ 42 b, stk. 10*, *1. pkt.,* ændres »23,75« til: »28,78«, og i *stk. 10, 2. pkt.,* ændres »6,79« til: »8,23«.

Stk. 11. ---

Stk. 12. En udlænding, der får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen efter § 42 a, stk. 1 eller 2, og som er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. § 42 a, stk. 5, hvor der er en vederlagsfri bespisningsordning, får ikke udbetalt kontante ydelser, jf. stk. 1, 3, 8 og 9, såfremt udlændingens ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 som følge af udlændingens nationalitet, og fordi der ikke er generelle udsendelseshindringer til udlændingens hjemland, er udtaget til behandling efter den i § 53 b, stk. 1, nævnte procedure. Er en udlænding som nævnt i 1. pkt. indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. § 42 a, stk. 5, uden en vederlagsfri bespisningsordning, får den pågældende udbetalt grundydelse, jf. stk. 1 og 2, forsørgertillæg, jf. stk. 3 og 7, og nedsat forsørgertillæg, jf. stk. 3, 6 og 7. For udlændinge omfattet af 2. pkt. udgør forsørgertillægget pr. dag 40,71 kr.

90. I *§ 42 b, stk. 12*, *3. pkt.*, ændres »40,71« til: »49,32«.

Stk. 13-16. ---

Stk. 17. De i stk. 2, 4-6, 10 og 12 angivne beløb er fastsat i 2003-beløb og reguleres fra og med 2004 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

91. I *§ 42 b, stk. 17,* ændres »2003-beløb« til: »2016-beløb«, og »2004« ændres til: »2017«.

§ 42 l. Udlændingestyrelsen træffer efter ansøgning afgørelse om, at en udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, kan indkvartere sig privat eller få tilbud om en selvstændig bolig i tilknytning til et indkvarteringssted omfattet af § 42 a, stk. 5, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse, udrejser eller udsendes, hvis 1)-3) ---

92. I *§ 42 l, stk. 1,* udgår »eller få tilbud om en selvstændig bolig i tilknytning til et indkvarteringssted omfattet af § 42 a, stk. 5«.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Udlændingestyrelsen indgår en kontrakt med udlændingen om dennes private indkvartering eller indkvartering i selvstændig bolig, jf. stk. 1. Det skal indgå i kontrakten som et vilkår, at udlændingen medvirker til oplysning af sin sag om opholdstilladelse i medfør af § 7, jf. § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt., og efter afslag på eller frafald af ansøgningen om opholdstilladelse medvirker til udrejsen uden ugrundet ophold, jf. § 40, stk. 5, 1. pkt. Udlændingestyrelsen vejleder i forbindelse med indgåelse af kontrakten udlændingen mundtligt og skriftligt om vilkårene for privat indkvartering eller indkvartering i selvstændig bolig, herunder navnlig kravet om medvirken.

93. I *§ 42 l, stk. 4, 1. og 3. pkt.*, udgår »eller indkvartering i selvstændig bolig«.

§ 44. Justitsministeren kan fastsætte regler om betaling for ansøgninger om visum og forlængelse af visum.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om betaling for genudstedelse af opholdskort udstedt i forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse efter §§ 7-9 og 9 b-9 f.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om betaling for genudstedelse af opholdskort udstedt i forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 a og §§ 9 i-9 n og 9 p.

§ 44 a. ---

Stk. 2-7. ---

Stk. 8. Justitsministeren og beskæftigelsesministeren kan i forening efter aftale med økonomi- og indenrigsministeren fastsætte nærmere regler om, at Udlændingestyrelsen og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering registrerer de i stk. 1 nævnte oplysninger i Det Centrale Personregister (CPR).

Stk. 9. Udlændingestyrelsen og statsforvaltningen kan til brug for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings overvågning af arbejdsmarkedet videregive oplysninger om udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse eller arbejdstilladelse efter denne lov, oplysninger om udlændinge, der har opnået beskæftigelse efter ordningen i § 14 a, og oplysninger om udenlandske arbejdstagere, der har fået udstedt registreringsbevis på baggrund af beskæftigelse efter denne lov. Udlændingestyrelsen og statsforvaltningen kan i den forbindelse, herunder i elektronisk form, videregive følgende oplysninger:

1) Navn.
2) Nationalitet.
3) Udlændingenummer eller personidentitet.
4) Cpr-nummer.
5) Fødselsdato.
6) Køn.
7) Opholdsgrundlag.

94. I *§ 44 a, stk. 8,* ændres »Justitsministeren og beskæftigelsesministeren kan i forening efter aftale med økonomi- og indenrigsministeren« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren kan efter aftale med social- og indenrigsministeren«.

95. To steder i *§ 44 a, stk. 9,* indsættes efter »Udlændingestyrelsen«: », Styrelsen for International Rekruttering og Integration«.

8) Afgørelsesdato.
9) Fagbetegnelse.
10) Start- og slutdato for ansættelsesforhold.

§ 46. ---

Stk. 2. Afgørelser efter § 9 a, § 9 h, stk. 8, 1. pkt., §§ 9 i-9 n og 9 p, afgørelser vedrørende forlængelse, bortfald og inddragelse af opholdstilladelser meddelt efter §§ 9 a, 9 i-9 n og 9 p, bortset fra afgørelser om bortfald efter § 21 b, og afgørelser efter § 33 i forbindelse med sådanne sager træffes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Det samme gælder afgørelser efter § 4 a, stk. 2, i forlængelse af at en udlænding er meddelt opholdstilladelse efter § 9 a, §§ 9 i-9 n eller 9 p, og afgørelser efter § 25 b, stk. 2, når Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har pålagt udlændingen at udrejse straks, eller når udlændingen ikke udrejser i overensstemmelse med en udrejsefrist, der er fastsat af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Afgørelser efter 9 h, stk. 9, 2. og 3. pkt., træffes af Udlændingenævnet i sager, hvor Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har truffet afgørelse på baggrund af en ansøgning omfattet af § 9 h, stk. 2 og 3.

Stk. 5. Afgørelser efter § 9 h, stk. 9, 2. og 3. pkt., træffes af justitsministeren i sager, hvor Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse på baggrund af en ansøgning omfattet af § 9 h, stk. 1.

Stk. 6. Afgørelser om tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 3-7, 10, 12 og 14, til udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 a og §§ 9 i-9 n og 9 p træffes af Udlændingestyrelsen, efter at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har truffet afgørelse om, hvorvidt grundlaget for opholdstilladelse fortsat er til stede.

Stk. 7. Afgørelser om tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 3-7, 10, 12 og 14, til udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 b træffes af Udlændingestyrelsen, efter at justitsministeren har truffet afgørelse om, hvorvidt grundlaget for opholdstilladelsen fortsat er til stede.

§ 46 a. Udlændingestyrelsens afgørelser kan bortset fra afgørelser om afvisning truffet efter regler udstedt i medfør af § 9 g, stk. 1, 2. pkt., samt de afgørelser, der er nævnt i § 9 g, stk. 3, § 9 h, stk. 7, 1. pkt., § 9 h, stk. 9, 1. pkt., jf. stk. 5, 1. pkt., jf. stk. 1, § 11, stk. 8, § 32 a, § 33, § 34 a, § 42 a, stk. 7, 3. pkt., § 42 a, stk. 9, 1. og 2. pkt., § 42 b, stk. 1, 3 og 7-9, § 42 d, stk. 2, § 46 e, § 52 b, stk. 1 og 3, § 53 a og § 53 b, påklages til justitsministeren. Udlændingestyrelsens afgørelser efter § 42 k og § 42 l kan ikke påklages, for så vidt angår boligens geografiske placering.

Stk. 2. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings afgørelser efter denne lov kan ikke påklages til beskæftigelsesministeren. Bortset fra de afgørelser, der er nævnt i § 9 h, stk. 8, 1. pkt., jf. stk. 2 og 3, og § 33, kan Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings afgørelser påklages til Udlændingenævnet, jf. § 52 b, stk. 2 og 4.

97. I *§ 46, stk. 2, 1. pkt.,* indsættes efter »§ 9 h, stk. 8, 1. pkt«: », jf. § 9 h, stk. 1, nr. 4-9 og nr. 12-14, og § 9 h, stk. 3«.

98. I *§ 46, stk. 4,* ændres »Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering« til: »Styrelsen for International Rekruttering og Integration eller Udlændingestyrelsen«, og »stk. 2 og 3« ændres til: »stk. 1 og 3«.

99. *§ 46, stk. 5,* ophæves.

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 5 og 6.

100. I *§ 46, stk. 6* og *7,* der bliver stk. 5 og 6, ændres »§ 11, stk. 3-7, 10, 12 og 14« til: »§ 11, stk. 3-9, 12, 14 og 16«.

101. I *§ 46 a, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »§ 9 h, stk. 7, 1. pkt.« til: »§ 9 h, stk. 8, 1. pkt.«, »§ 11, stk. 8« ændres til: »§ 11, stk. 10«, og »§ 42 a, stk. 9, 1. og 2. pkt.,« ændres til: »§ 42 a, stk. 8, 1. og 2. pkt.,«.

102. I *§ 46 a, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 1 og 3«.

Stk. 3-4. ---

Stk. 5. Justitsministeren kan træffe bestemmelse om og fastsætte nærmere regler for Udlændingestyrelsens behandling af de sager, der er omfattet af stk. 1 og 3 og § 46, stk. 1.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren kan træffe bestemmelse om og fastsætte nærmere regler for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings behandling af de sager, der er omfattet af stk. 2 og § 46, stk. 2.

Stk. 7-8. ---

103. I *§ 46 a, stk. 5,* ændres »Justitsministeren« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren«, og efter »§ 46, stk. 1« indsættes: », og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations behandling af de sager, der er omfattet af stk. 2 og § 46, stk. 2«.

104. *§ 46 a, stk. 6,* ophæves.

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 6 og 7.

§ 46 b. Udenrigsministeriet bistår politiet, statsforvaltningen, Udlændingestyrelsen, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, Flygtningenævnet, Udlændingenævnet, domstolene, beskæftigelsesministeren og justitsministeren med at indhente nærmere oplysninger til brug for behandlingen af sager eller grupper af sager efter denne lov.

105. I *§ 46 b, stk. 1,* ændres », beskæftigelsesministeren og justitsministeren« til: »og udlændinge-, integrations- og boligministeren«.

§ 46 g. Afgørelser efter § 25, nr. 1, træffes af Justitsministeriet.

Stk. 2. En afgørelse efter stk. 1 om, at udlændingen udvises, indbringes for retten efter reglerne i kapitel 7 b, medmindre udlændingen skriftligt over for Justitsministeriet giver afkald herpå.

106. I *§ 46 g, stk. 1* og *2,* ændres »Justitsministeriet« til: »Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet«.

§ 47. ---

Stk. 2. Der kan efter aftale mellem justitsministeren og udenrigsministeren samt mellem beskæftigelsesministeren og udenrigsministeren gives danske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet bemyndigelse til at træffe afgørelse i sager om visum og til at udstede og meddele opholdstilladelse og arbejdstilladelse. Efter aftale med et andet land kan udenrigsministeren efter aftale med justitsministeren eller beskæftigelsesministeren bemyndige udenlandske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet til at udstede visum efter § 4 a, stk. 2, opholdstilladelse og arbejdstilladelse. Beskæftigelsesministeren kan alene medvirke i aftaler om udstedelse af visum efter § 4 a, stk. 2, i forhold til meddelelse af opholdstilladelse og arbejdstilladelse som omfattet af § 46, stk. 2. Udenrigsministeren kan efter aftale med justitsministeren indgå repræsentationsaftaler med udenlandske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet i overensstemmelse med visumkodeksens artikel 8.

107. I *§ 47, stk. 2,* ændres »justitsministeren og udenrigsministeren samt mellem beskæftigelsesministeren og udenrigsministeren« til: »udlændinge-, integrations- og boligministeren og udenrigsministeren«, og *3. pkt.*, ophæves.

Stk. 3. Justitsministeren og beskæftigelses¬-ministeren kan hver for sig efter aftale med udenrigsministeren fastsætte regler om, at private samarbejdspartnere på vegne af en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentation kan varetage opgaver med modtagelse og registrering af ansøgninger om visum, opholdstilladelse og arbejdstilladelse, herunder optage personfotografi og fingeraftryk, modtage gebyr for ansøgningen samt yde vejledning om regler vedrørende visum, opholdstilladelse og arbejdstilladelse. Der kan ikke gives private samarbejdspartnere kompetence til at afgøre

108. I *§ 47, stk. 3, 1. pkt.,* og *§ 47 a, stk. 2,* ændres »Justitsministeren og beskæftigelsesministeren kan hver for sig« til: »Udlændinge-, integrations- og boligministeren kan«.

konkrete sager om ansøgning om visum, opholdstilladelse og arbejdstilladelse.

§ 47 a. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at Udlændingestyrelsen og politiet i særlige tilfælde kan udstede visum ved indrejsen her i landet.

Stk. 2. Justitsministeren og beskæftigelses¬-ministeren kan hver for sig fastsætte nærmere regler om, at Udlændingestyrelsen og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering i særlige tilfælde kan udstede tilbagerejsetilladelser til en udlænding, der lovligt opholder sig her i landet.

§ 48. Afgørelse om afvisning ved indrejsen, jf. § 28, stk. 1-4, kan træffes af vedkommende politidirektør. Afgørelser efter § 30, § 33, stk. 9, § 34, § 36, § 37 c, stk. 5, § 37 d, stk. 1 og 3, § 37 e, stk. 1 og 4, § 40, stk. 8 og 9, § 40 a, stk. 1 og 2, § 40 a, stk. 3, 1. pkt., § 40 a, stk. 4-9, § 40 b, stk. 1 og 2, § 40 b, stk. 3, 1. pkt., § 40 b, stk. 4-9, og § 43, stk. 2 og 3, kan træffes af Rigspolitichefen eller politidirektøren. Afgørelser efter § 40 a, stk. 1, nr. 3, og § 40 b, stk. 1, og afgørelser om, at dokumenter eller genstande tages i bevaring, jf. § 40, stk. 9, kan endvidere træffes af Udlændingestyrelsen. Afgørelser om ydelse af hjælp efter § 43 a kan træffes af Rigspolitichefen. De afgørelser, der er nævnt i 1. pkt., kan påklages til Udlændingenævnet, jf. § 52 b, stk. 5, og de afgørelser, der er nævnt i 2.-4. pkt., kan påklages til justitsministeren, jf. dog 7. og 8. pkt. Klagen har ikke opsættende virkning. Politiets afgørelse om iværksættelse af foranstaltninger efter § 36 og §§ 37 c-37 e kan dog kun påklages til justitsministeren, såfremt afgørelsen ikke kan indbringes for domstolene efter § 37 eller §§ 37 c-37 e. Politiets afgørelser efter § 33, stk. 9, og § 43 a, stk. 2, kan ikke indbringes for justitsministeren.

109. I *§ 48, 3. pkt.,* indsættes efter »genstande«: »og aktiver, der kan anvendes til dækning af de i § 42 a, stk. 4, 1. pkt., nævnte udgifter, «.

§ 52 a. ---

Stk. 2. Udlændingenævnets formand skal være landsdommer eller højesteretsdommer, og næstformændene skal være dommere. De andre medlemmer skal være advokater eller gøre tjeneste i Justitsministeriet eller Beskæftigelsesministeriet.

110. I *§ 52 a, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »Justitsministeriet eller Beskæftigelsesministeriet« til: »Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet«.

Stk. 3. Retten drager omsorg for sagens oplysning og træffer selv bestemmelse om afhøring af udlændingen og vidner, om tilvejebringelse af andre bevismidler og om, hvorvidt sagen skal behandles mundtligt. Udebliver udlændingen uden lovligt forfald, afgør retten, om afgørelsen kan prøves uden udlændingens tilstedeværelse, eller om sagen skal afvises eller udsættes.

111. I *§ 52 a, stk. 3, 4. pkt.,* ændres »der gør tjeneste i Justitsministeriet, beskikkes efter indstilling fra justitsministeren, og de medlemmer, der gør tjeneste i Beskæftigelsesministeriet, beskikkes efter indstilling fra beskæftigelsesministeren« til: »der gør tjeneste i Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet, beskikkes efter indstilling fra udlændinge-, integrations- og boligministeren«.

Stk. 4-5. ---

Stk. 6. Sagens indbringelse for retten har ikke opsættende virkning, medmindre retten træffer bestemmelse herom.

112. I *§ 52 a, stk. 6, 1. pkt.,* ændres »Justitsministeriet, hvis klagen hører under Justitsministeriets område, eller et medlem, der gør tjeneste i Beskæftigelsesministeriet, hvis klagen hører under Beskæftigelsesministeriets område« til: »Udlænd¬-inge-, Integrations- og Boligministeriet«.

Stk. 7. Retten afgør ved kendelse, om sagen skal afvises, eller om afgørelsen skal opretholdes eller ophæves. Kendelsen kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37.

§ 56 a. En uledsaget udlænding under 18 år, der opholder sig her i landet, får, medmindre ganske særlige grunde taler derimod, udpeget en repræsentant til varetagelse af sine interesser. Har den uledsagede udlænding under 18 år været udsat for menneskehandel, skal der ved udpegningen af repræsentanten tages hensyn hertil. En organisation, som er godkendt hertil af justitsministeren, indstiller efter anmodning fra Udlændingestyrelsen en person til hvervet som repræsentant. Organisationen kan efter aftale med justitsministeren ansætte personer til at varetage hvervet som repræsentant. Repræsentanten udpeges af statsforvaltningen.

Stk. 2-10. ---

Stk. 11. Eftersøgning af forældre eller andet familiemæssigt netværk, jf. stk. 10, kan ske i samarbejde med en eller flere organisationer, som er godkendt hertil af justitsministeren. Udlændingestyrelsen og de nævnte organisationer kan i forbindelse med eftersøgningen af barnets forældre eller andet familiemæssige netværk udveksle oplysninger om barnets personlige forhold uden samtykke fra barnet eller den personlige repræsentant.

§ 60. Overtrædelse af de i medfør af § 34, § 42 a, stk. 7, 3. pkt., § 42 a, stk. 9, 1. og 2. pkt., eller § 42 d, stk. 2, 2. pkt., givne pålæg, § 39, stk. 1 og 3, § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 2 og 4, og § 42 a, stk. 7, 4. pkt., og stk. 9, 3. pkt., eller tilsidesættelse af de betingelser, der er knyttet til en tilladelse efter loven, straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år. Overtrædelse af § 40, stk. 5, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år. Overtrædelse af § 44 a, stk. 11, 1. pkt., straffes med bøde.

113. I *§ 52 a, stk. 7, 1. pkt.,* ændres »Justitsministeriet eller i Beskæftigelsesministeriet« til: »Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet«.

114. *§ 52 a, stk. 7, 2.* og *3. pkt.,* ophæves.

115. I *§ 60, stk. 1,* ændres »§ 42 a, stk. 9, 1. og 2. pkt.,« til: »§ 42 a, stk. 8, 1. og 2. pkt.,«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 4, 5, 11, 15-23, 25, 97-99, 101 og 102, træder i kraft den 1. marts 2016.

Stk. 3. § 1, nr. 9, 26-51 og 57, finder ikke anvendelse for ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse, der indgives før lovforslagets fremsættelse. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. § 1, nr. 11, 15-23, 25, 97-99, 101 og 102, finder ikke anvendelse for ansøgninger, der indgives før lovens ikrafttræden, klager over afslag, der vedrører en ansøgning, som indgives før lovens ikrafttræden, og ansøgninger om genoptagelse, der vedrører en ansøgning, der indgives før lovens ikrafttræden, jf. stk. 2. For sådanne ansøgninger og klager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 5. § 1, nr. 56, gælder alene for udlændinge, der efter lovens ikrafttræden rejser til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet at udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7 og § 8, stk. 1 og 2, jf. udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4.

Stk. 6. § 1, nr. 70, 75, 77, 92 og 93 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor der forud for lovens ikrafttræden er meddelt tilladelse efter den hidtil gældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 a, stk. 8, eller hvor der er meddelt tilladelse til selvstændig bolig for familier med børn efter den hidtil gældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 l. For sådanne tilladelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 7. § 1, nr. 82-88 og 90, finder anvendelse på udbetaling af grundydelse og forsørgertillæg, der følger førstkommende skæringsdato, jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 1, 3. pkt., og § 42 b, stk. 7, 4. pkt., efter lovens ikrafttræden. § 1, nr. 89, finder anvendelse på udbetaling af tillægsydelse fra første hele periode på 14 dage, der ligger til grund for beregning af tillægsydelsen, og som følger efter lovens ikrafttræden.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.